

قائد مل مؤهله مهمه ت توران

مكه تارخىدىن تېز سىلار

شىنجاڭ شىخەلق نە شىرىياتى

بۇ كىتابىمى كىشىلەر قىسىم تۈزۈلگەن ئانا يۇرت — مەكتىپكى

ئەزىز خەلقىمگە تەقدىم قىلىنغان .

ئادىل مۇھەممەت ئىبران

مہکتا تاریخ میں پتھر سلاخ

قائد مل مؤہمہ مہت ت تفران

شہنجاك خه لق نه شریاتی

图书在版编目 (CIP) 数据

麦盖提史话/阿地力·图兰著. —乌鲁木齐
新疆人民出版社, 2001. 10

ISBN 7 — 228 — 06727 — 4

I. 麦... II. 阿... III. 麦盖提县—地方史—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. K294.54

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2001) 第 071069

责任编辑: 穆合塔尔·马木提

封面设计: 阿不力克木·侯赛因

麦盖提史话

阿地力·穆罕默德·图兰 著

新疆人民出版社出版发行

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编 830001)

新疆新华书店发行

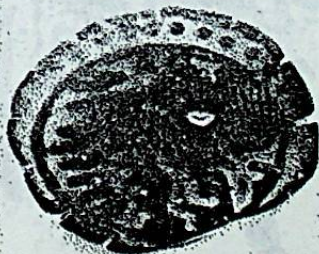
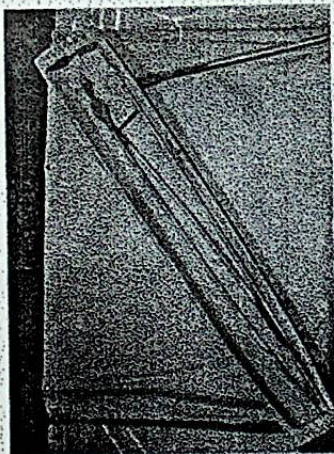
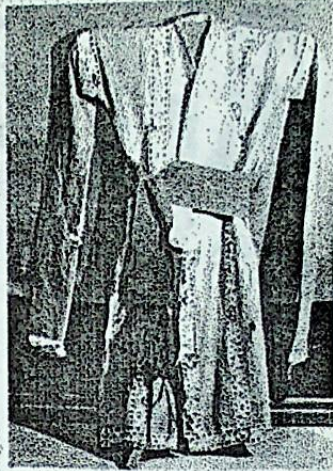
新疆工人时报印刷厂印刷

850×1168 毫米 32 开本 7.75 印张 1 插页

2001 年 10 月第一版 2001 年 10 月第一次印刷

印数: 1 — 4000

ISBN 7-228-06727-4/K·953 定价: 12.80 元

مەكىتىن تېپىلغان قاراخانىيلار دەۋرىگە ئائىت مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى

Handwritten text in a cursive script, likely Uyghur or Arabic, appearing as a dark, dense block of ink on a light background.

Handwritten text in a cursive script, likely Uyghur or Arabic, appearing as a dark, dense block of ink on a light background.

Handwritten text in a cursive script, likely Uyghur or Arabic, appearing as a dark, dense block of ink on a light background.

نەشرىياتتىن

قولگىزىدىكى «مەكىت تارىخىدىن تىزىسلار» ناملىق بۇ كىتاب قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش - باشقۇرۇش ئورنىدىكى ياش تەتقىقاتچى ئادىل مۇھەممەت تۇراننىڭ مەكىت تارىخىغا، مەدەنىيەت - سەنئەت، مائارىپىغا، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىغا، تارىخىي شەخسلەرگە، ھەرخىل ۋەقەلەرگە مۇناسىۋەتلىك ماقالىلىرىنىڭ توپلىمىدىن ئىبارەت بولۇپ، كىتابخانلارغا مەكىت ھەققىدە خېلى ئەتراپلىق بىلىم بېرىدۇ.

ئادىل مۇھەممەت تۇران 1967 - يىلى 8 - ئايدا مەكىت ناھىيىسىنىڭ يانتاق يېزىسىدا زىيالىي ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. 1986 - يىلى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تارىخ فاكولتېتىغا ئوقۇشقا كىرگەن. 1991 - يىلى ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن، مەكىت ناھىيىلىك مەدەنىيەت ئىدارىسى، خەلق ھۆكۈمىتى قاتارلىق ئورۇنلاردا خىزمەت قىلغان. 1995 - يىلى 9 - ئايدا، قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش - باشقۇرۇش ئورنىغا يۆتكىلىپ كەلگەن. ھازىر ئۇ قەشقەر ۋىلايەتلىك ساياھەت ئىدارىسىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى، ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تەزكىرىسى تۈزۈش كومىتېتىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرى، قوشۇمچە قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش - باشقۇرۇش ئورنىنىڭ مەسئۇلى بولۇپ ئىشلەپ كېلىۋاتىدۇ.

ئادىل مۇھەممەت تۇراننىڭ تەتقىقات پائالىيىتى 1989 - يىلى «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» مەجمۇئەسىنىڭ 28 - سانىدا ئېلان قىلىنغان «مەكىتنىڭ ئازادلىقتىن ئىلگىرىكى مائارىپىنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى» ناملىق ماقالىسى بىلەن باشلانغان. ئۇنىڭ تەتقىقاتىنىڭ تېما دائىرىسى كەڭ بولۇپ،

تارىخىي ۋەقەلەر، تارىخىي شەخسلەر، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى، مەدەنىيەت - سەنئەت، مائارىپ قاتارلىق ساھەلەرگە چېتىلىدۇ. ئۇ ھازىرغىچە «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى»، «شىنجاڭ تەزكىرىسى»، «قەشقەر پېداگوگىكا ئىنىستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى»، «شىنجاڭ گېزىتى»، «ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» قاتارلىق مەتبۇئاتلاردا «سۈلى نامىنىڭ ئېتمولوگىيىسى توغرىسىدا»، «ساكلارنىڭ قەشقەردىكى تارىخىي ئىزلىرى توغرىسىدا»، «يەكەننىڭ خەنزۇچە نامى توغرىسىدا»، «قەشقەردىن تېپىلغان تاش قوراللار»، «مەكت ھەققىدە مۇلاھىزە» قاتارلىق 60 نەچچە پارچە ئىلمىي ماقالە ئېلان قىلىپ، تەتقىقات ساھەسىدە مۇئەييەن تەسىر قوزغىدى. ئۇ يېقىندىن بۇيان «قەدىمكى ئىزلىرىمىز ۋە يەر ناملىرى»، «قەشقەردىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، «مەكت تارىخىدىن تېزىسلار» قاتارلىق كىتابلارنى يازدى. بىز نەشرىيات نامىدىن ئۇنىڭ بۇندىن كېيىنكى تەتقىقاتقا تېخىمۇ چوڭ نەتىجىلەر تىلەيمىز.

ئاپتوردىن

مەكتەپ تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي چېتىگە جايلاشقان تارىم بوستانلىقىدىكى قەدىمكى يۇرتلارنىڭ بىرى. بۇ يەردە بارلىققا كەلگەن ئۇيغۇر دولانلىرىغا خاس ئىپتىدائىي (مەھەللىۋى) مەدەنىيەت ئۇزاق ئەسىرلەر داۋامىدا ئۆزىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ساقلاپ مىللىي ئەنئەنىۋى، مىللىي خاسلىق ۋە مىللىي ئالاھىدىلىكىنى جارى قىلدۇرۇپ كەلمەكتە.

مەن ئۇيغۇر دولانلىرى مەركەزلىك ئولتۇراقلاشقان، «قارا دولان» دەپ ئاتىلىدىغان مەكتىننىڭ يانتاق دېگەن يېرىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولدۇم. يانتاق يېزىسى ئۆز ئىچىگە ئالغان «قارا ئۆي»، «ئۆيۈڭداي»، «ئارالاڭغا»، «بۇلۇڭلاڭغا» دېگەن يۇرتلار قەدىمكى ئۇيغۇر دولان مەشرەپ، مۇقاملىرىنىڭ بۆشۈكى بولۇپ، ھەرقايسى پەسىل، ھېيت - ئايەم، توي - تۆكۈنلەردە ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرىدىغان مەشرەپلەر، مەشرەپلەردىكى قىزىقچىلىقلار ھەمدە بۇ يەردىكى ئۇيغۇر دولانلىرى ئارىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان تۇرمۇش ئادەتلىرى مەندە چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغانىدى. ئۇنىڭدىن باشقا، مەرھۇم دادام مۇھەممەت مۇسا ئېيتىپ بەرگەن مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن تاكى ئازادلىقنىڭ ئالدى - كەينىگىچە بولغان ئارىلىقتا مەكتەپتە يۈز بەرگەن ئاجايىپ - غارايىپ ئۆتمۈش ۋەقەلىرى زور قىزىقىشىمنى قوزغاپ، بۇ يۇرتقا بولغان مېھرىمنى تېخىمۇ كۈچەيتكەنىدى. شۇ سەۋەبتىنمۇ شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تارىخ فاكولتېتىغا ئوقۇشقا كىرىشىم مەن ئۈچۈن تېپىلغۇسىز ياخشى پۇرسەت ئېلىپ كېلىپ، مېنىڭ مەكتىننىڭ تۈرلۈك قىسمەتلەرگە باي تارىخى، مەدەنىيەت - سەنئىتى ۋە ماددىي يادىكارلىقلىرى ھەققىدە ئىزدىنىشىمگە قولايلىق شارائىت يارىتىلدى. مەن 1987 - يىلدىن باشلاپ بىر تەرەپتىن ئۆزۈمنىڭ تارىخ بىلىملىرىمنى كۆپەيتىشەم،

يەنە بىر تەرەپتىن مەكت ھەققىدىكى ئىزدىنىشىمنى باشلىۋەتتىم. ھالبۇكى، قىسقىغىنە ئون نەچچە يىللىق ئىزدىنىش جەريانىمىدىن «مەكت» دېگەن بۇ يۇرت ھەققىدە پەقەت خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى، مەكتنىڭ يۇرت بولۇش تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قىسىم رىۋايەتلەر، يېقىنقى زاماندىكى پېشقەدەملەرنىڭ ئەسلىمىسى ۋە ئازغىنا مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىدىن باشقا، بىرەر يازما تارىخى مەنبەسىنىڭ يوقلۇقى مەلۇم بولدى. مەن مۇشۇ كام يازما تارىخى ماتېرىيالنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇشنى ئۆز بۇرچۇم دەپ ھېسابلاپ، شىنجاڭنىڭ ئومۇمىي تارىخى، مەكتكە قوشنا جايلارنىڭ يەرلىك تارىخى، خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان تارىخ - مەدەنىيەتكە ئائىت رىۋايەت - ئەسلىملەر، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئاساسىدا مەكت تارىخىغا ئائىت بىر تۈركۈم ماقالىلارنى يازدىم. بۇ ماقالىلەردە ماتېرىيال مەنبەسى بىر قەدەر تولۇق دەپ قارالغان يېقىنقى ۋە ھازىرقى زامانغا ئائىت تارىخ - مەدەنىيەت مەسلىلىرى، تارىخى ۋەقەلەر ۋە تارىخى شەخسلەر ھەققىدە ئىلمىي بايان ئاساس قىلىندى. خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان قەدىمكى ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تونۇشتۇرۇلۇپ، مەكتنىڭ قەدىمكى زامان مەدەنىيىتى، تارىخى يورۇتۇپ بېرىشكە تىرىشچانلىق كۆرسىتىلدى.

مەن مەكت ھەققىدە نىسبەتەن سىستېمىلىق ھەم تولۇق بىر كىتاب ئىشلەشنى ئويلاپ يۈرەتتىم. لېكىن، نۆۋەتتىكى مەدەنىيەت - تارىخ تەتقىقاتىنىڭ چوڭقۇرلىشىشى، كىشىلەرنىڭ يەرلىك تارىخىنى بىلىشكە بولغان ئېھتىياجى ۋە بۇ ئېھتىياج ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن تەلەپلەر بويىچە، ئۇنداق سىستېمىلىق كىتابنى نەشر قىلدۇرۇشتىن ئاۋۋال ئۆزۈمنىڭ يېقىنقى ئون يىللىق ئىزدىنىشلىرىم ئاساسىدا ئېلان قىلغان ۋە تېخى ئېلان قىلىشقا ئۈلگۈرمىگەن بىر تۈركۈم ماقالىلىرىمنى «مەكت»

تارىخىدىن تېزىسلار» ناملىق كىتاب قىلىپ كىتابخانلارنىڭ ھۇزۇرىغا سۇندۇم. بۇ مۇنتىزىم تارىخىي ئەسەر بولسىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭدا بىر قىسىم يېتىشىسزلىكلەر ۋە ئېنىق يورۇتۇپ بېرىلمىگەن مەسىلىلەر بولۇشى مۇمكىن. كىتابخانلارنىڭ تولۇقلاش پىكىرلىرىنى بېرىشنى ئۈمىد قىلىمەن ھەمدە بۇ كىتابنى ئىشلەشكە تۈرتكە بولغان، يېقىندىن ياردەم بەرگەن مەكتەپ ناھىيىلىك سىياسىي كېڭەشكە، قەشقەردىكى، مەكتەپتىكى ئىلىم سۆيەر دوستلارغا، نەشر قىلىشقا كۆپ كۈچ چىقارغان ئابلىكىم ھۈسەيىنگە چىن كۆڭلۈمدىن رەھمەت ئېيتىمەن!

ئادىل تۇران
1999 - يىلى ماي، قەشقەر

مۇندەرىجە

* * * تارىخ * * *

- 1. «مەكت» ھەققىدە مۇلاھىزە 1
- 2. مەكتنىڭ تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىشلەر ۋە ئۇنىڭ ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان ۋاقتى توغرىسىدا 19
- 3. مەكت ناھىيىسى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردىكى ھۆكۈمەت ئورگانلىرى ۋە ئاساسىي قاتلام ھاكىمىيەت تەشكىلى 29
- 4. 30 - يىللار چوڭ داۋالغۇش مەزگىلىدىكى مەكت ... 36
- 5. چەتئەل سەيياھلىرىنىڭ مەكتتىكى ئېكىسپىدىنتسىيىسى 41
- 6. مەكت ناھىيىسىدىكى قىسمەن يەر ناملىرى توغرىسىدا... 46
- 7. «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈشكە دائىر بەزى مەسىلىلەر ھەققىدە ئويلىغانلىرىم 52

* * * مەدەنىيەت - سەنئەت، مائارىپ * * *

- 8. مەكت ناھىيىسى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ تەرەققىيات تارىخى 63
- 9. مەكت ناھىيىسىگە كىنونىڭ يېتىپ كېلىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى 85
- 10. دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ قەدىمىيلىكى توغرىسىدا 92
- 11. مەكتنىڭ 50 - يىللاردىن ئىلگىرىكى مائارىپنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى 109

* * * مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى * * *

12. مەكتىنىڭ قەدىمكى مەدەنىيىتى توغرىسىدا 117
 13. مەكت ناھىيىسىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىق
 ئورۇنلىرى 136
 14. قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان مەدەنىيەت
 يادىكارلىقلىرى 140
 15. يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر 145

* * * تارىخىي شەخسلەر * * *

16. مۇقامشۇناس، شائىرە ئاماننىساخاننىڭ بالىلىق چاغلىرىغا دائىر
 بىر قانچە مەسىلە توغرىسىدا 152
 17. تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زات، شائىر ئەھبەد قازىئاخۇنوم
 167
 18. تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زات قادىر ئاخۇن خەلىپىتىم ... 170
 19. مەرىپەتپەرۋەر دىنىي زات ئاۋلىراخۇن خەلىپىتىم ... 174
 20. خەلق مۇقامچىسى ماڭسۇر شەيخى 177
 21. داڭلىق دولان خەلق سەنئەتكارى مامۇت شەيخ ... 179
 22. دولان مۇقام ئەلنەغمىچىسى، قالۇنچى ئىسمائىل
 ئەخمەت 182
 23. دولان ئەلنەغمىچىسى تۈرەك ئاۋۇت 184
 24. دولان ئەلنەغمىچىسى ھۈسەيىن يەھيا 186
 25. داڭلىق دولان مۇقامچىسى مۇھەممەت تۇردى 188

* * * ئاتالغۇلارغا ئىزاھات * * *

26. «دولان» دېگەن نام ھەققىدە 190

27. «ئون ئۆستەڭ مەكت، بەش ئۆستەڭ لايلىق» ئاتالغۇسى
هەققىدە 196
28. «قوڭغۇز يېگەن دولانلىق» قا ئىزاھ 198
29. «توختى مانجۇ قىسسسى» 203
30. يانتاقتىكى سوپىلار ۋە قەسى 206
31. تۇنجى ھۆكۈمەت مەھكىمىسىنى سېلىشنىڭ ئۆتمۈشى
..... 208
32. مەكت تارىخىدىكى چوڭ ئىشلار خاتىرىسى 210

«مەكت» ھەققىدە مۇلاھىزە

يېقىندىن بۇيان خەلق ئارىسىدا ۋە مەتبۇئاتلاردا «مەكت» دېگەن نام ھەققىدە خىلمۇخىل قاراشلار ئوتتۇرىغا قويۇلۇۋاتىدۇ. تۆۋەندە مەن بۇ قاراشلار ھەققىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بارماقچىمەن. 1. «مەرتكېت» سۆزىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن دېگەن قاراش.

بۇ قاراشنى تەكىتلىگۈچىلەر ئۆز قارىشىنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: ئاتام زامانىسىدا (بۇنىڭدىن ناھايىتى ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى) تەكلىماكاندا ناھايىتى باياشا، روناق تاپقان، ئالتۇن - كۈمۈش بىلەن تولغان شەھەرلەر بار ئىكەن. زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن كىشىلەرنىڭ تائەت - ئىبادىتى ئاجىزلاپ، ئىمانى سۇسلىشىپ، ئۆزئارا جىدەل - ماجىرالار يامراپ، ئىنساب يوقىلىشقا باشلاپتۇ. ئەتراپنى مانا مۇشۇنداق بۇلاڭ - تالاڭ، ئۆلۈم ۋەھمىسى قاپلاپ كەتكەن بىر كۈنى كېچىسى، ئۈشۈتمۈت ئاسماندىن قۇم يېغىشقا باشلاپتۇ. بۇ ۋاقىتتا، ئاشۇ شەھەرلەرنىڭ بىرىدە ئېتىقادىنى يوقاتماي، تائەت - ئىبادەت بىلەن شوغۇللانغان، كىشىلىرى تولىمۇ مۆمىن بىر قوۋم بولۇپ، ئۇلار ئاللادىن بۇ بالايقازادىن قۇتۇلۇشقا مەدەت تىلەپتۇ. شۇئان ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئاپئاق ساقاللىق بىر بوۋاي پەيدا بولۇپ، «ئاللا بۇ ئۆز نېسىۋىسىگە شۈكۈرى قىلمىغان ئاسى بەندىلىرىگە غەزەپلىنىپ قۇم بالاسى بەردى. سىلەر بولساڭلار ئۆز نېسىۋەڭلەرگە شۈكۈر قىلىپ، ئاللانى ئەستىن چىقارمىغىنىڭلار ئۈچۈن، ئاللا سىلەرنى بۇ بالايقازادىن ساقلاپ قېلىشنى ئەمىر قىلدى» دەپ قولىدىكى ھاسسىنى يەرگە سانجىپ، ئۇنىڭ ئەتراپىنى چۆڭلەشنى، ھاسا چۆكۈپ كەتسە يەنە تارتىپ چىقىرىپ، يىقىلىپ چۈشمەستىن داۋاملىق چۆڭلەشنى، قۇم يېغىش توختىغاندىن كېيىن كۈن پېتىشقا قاراپ

مېڭىپ، سۇلۇق بىر جايغا ئورۇنلىشىشنى بويىرۇپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ قوۋمىدىكى كىشىلەر قول تۇتۇشۇپ، ھېلىقى كىشى بەرگەن ھاسىنى چۆڭىلەپ يەتتە كېچە - كۈندۈزنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، قۇم يېغىش توختاپتۇ. لېكىن، ئەتراپنى پۈتۈنلەي قۇم بېسىپ، شەھەرلەردىن ھېچقانداق ئەسىر قالماپتۇ. چۆڭىلەۋېتىپ يېقىلىپ چۈشكەن نۇرغۇن كىشىلەر مۇ قۇم ئاستىدا قېلىپ، پەقەت يەتتە ئادەملا ساق قاپتۇ ۋە كۈن پېتىشقا قاراپ مېڭىپ، ئاران دېگەندە بىر دەريانىڭ بويىغا يېتىپ كەپتۇ. بۇ يەردە ياشايدىغان خەلق ناھايىتى مېھماندوست، مەرد كىشىلەر ئىكەن. ئۇلار، بۇ مۇساپىرلارغا ئاۋۋال ئوزۇق - تۈلۈك بېرىپتۇ. كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ ئۆي - ماكانلىرىنى بوشتىپ بېرىپ كۆچۈپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن، بۇ جاي «مەردلەر كۆچكەن جاي» دېگەن مەنىنى بېرىدىغان «مەرتگېت» دېگەن نام بىلەن ئاتىلىدىغان بويىتۇ. كېيىنچە، زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ نام ئاستا - ئاستا «مەرتگېت»، «مەركىت»، «مەكېت» (مەكت) گە ئۆزگىرىپ، قوللىنىشقا ئاسانلاشتۇرۇلغانىكەن.

2. «مىكت» سۆزىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن دېگەن قاراش. بۇ قاراشتىكىلەر مۇنداق بىر ئاساسنى كەلتۈرىدۇ: 1743 - يىلدىن 1748 - يىلىغىچە، شىنجاڭدىكى موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ۋەكىلى چىن دەيخان قوشۇنىنى باشلاپ كېلىپ، مەكت ناھىيىسىنىڭ ھازىرقى شېھىتىدۆڭ يېزىسى 9 - كەنتتىكى ئەپچىل بىر جىلغىغا ئورۇنلىشىپ، بۇ يەرنى تايانچ بازا قىلىپ، دولان خەلقىنى بۇلاڭ - تالاڭ قىلغان (بۇ جاي ھازىرمۇ «قالماق جىلغىسى» دەپ ئاتىلىدۇ). چىن دەيخان ئۈچ يىل جەريانىدا خىلمۇخىل ۋاسىتىلەر بىلەن نۇرغۇن بىگۇناھ خەلقىنى ئۆلتۈرۈپ، مال - مۈلكىنى بۇلغان. چىن دەيخاننىڭ زۇلۇمىغا چىدىمىغان دولان خەلقى ئاخىرى ئۇنىڭغا قارشى جەڭگە ئاتلانغان. بۇ جەڭگە دولان خەلقىنىڭ شۇ ۋاقىتتىكى ياش ھەم

تەدبىرلىك يولباشچىسى «مىكت گەۋرى» دېگەن كىشى قوماندانلىق قىلغان. ئۇ دولان خەلقىنى ھەرىكەتلەندۈرۈپ ۋە تەشكىللەپ، چىن دەيخانغا قارشىلىق كۆرسەتكەن. كۈرەش تەخمىنەن بىر يىل داۋاملىشىپ، ئاخىرى «مىكت» نىڭ ياشلىرى موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرىنى مەغلۇپ قىلغان ۋە ھازىرقى مەكت ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىدىكى قۇمنىڭ تۈۋىدە چىن دەيخاننى تۇتۇپ ئۆلتۈرگەن ۋە شۇ قۇملۇققا كۆمگەن. شۇنىڭدىن بېرى، بۇ قۇملۇق مازار قىلىنىپ، ھازىرغىچە «مازارى چىن» دەپ ئاتىلىپ كەلمەكتە (بەزىلەر «چىن دىرخان مازىرى» دەپمۇ ئاتايدۇ). چىن دەيخان ۋەكىللىكىدىكى موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرى ئۈستىدىن قىلىنغان غەلبە بىلەن مىكتنىڭ نامى ئەل ئىچى ۋە سىرتىدا داڭق قازىنىپ، دولاننى «مىكت» ئاپتۇ، دولان مىكتنىڭ شەھىرىگە ئايلىنىپتۇ، دېگەن سۆز - چۆچەكلەر تارقالغان. شۇنىڭ بىلەن، «دولان» دېگەن ئىسىم «مىكت» كە ئۆزگەرگەن. شۇنىڭدىن كېيىن، كىشىلەر دولانغا بارىمەن دېمەكچى بولسا، مىكتنىڭ شەھىرىگە بارىمەن دەيدىغان بولغان. مۇشۇنداق تارىخىي ۋەقەلەر تۈپەيلىدىن «مىكت» دېگەن سۆز ئاستا - ئاستا ئېيتىشقا ئاسان بولغان «مەكت» دېگەن ئاتالغۇغا ئۆزگەرگەن. 1927 - يىلى، مەكت ناھىيىسى قۇرۇلغاندا، ناھىيىنىڭ نامى «مەكت» دەپ رەسمىي بېكىتىلگەن. ①

3. «مۈكۈپ» دېگەن سۆزدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن دېگەن قاراش.

بۇ قاراشتىكىلەر ئۆز پىكرىنى مۇنداق ئوتتۇرىغا قويدۇ: بۇ يەر يۇرت بولغان دەسلەپكى چاغلاردا چەكسىز كەتكەن توغراقلىق، ئادەم ئۆتكىلى بولمايدىغان چاتقال - يۇلغۇنلۇق ئىكەن، ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ۋەھشىيلىرىمۇ بۇ يەردە ياشايدىكەن. ئۇلار ھە دېگەندە بۇ يەردە ياشايدىغان كىشىلەرگە ھۇجۇم قىلىپ، پاراكەندىچىلىك سېلىپ تۇرغاچقا، كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ

ئامانلىقىنى قوغداش ئۈچۈن توغراق ياغاچلىرىنى قاتار قىلىپ تىزىپ، لاڭقا (توساق) ياساپتۇ. بۇ ھازىرقى ۋاقىتتىكى توقۇلما تامنىڭ دەسلەپكى شەكىللىرى ئىكەن. سىرتقى جايلاردىن كەلگەنلەر بۇلارنى «مۈكۈپ ياشايدىغانلار» دەيدىكەن. كېيىنچە بۇ نام «مۈكۈبلەر» دېگەنگە قىسقىراپتۇ. زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن «مەكت» دېگەن نامغا ئۆزگىرىپتۇ. ھازىر بۇ يۇرتتا ساقلىنىپ قالغان «ئارالاڭقا»، «بۈلۈڭلاڭقا» دېگەن ناملار ئاشۇ ۋاقىتتىن قالغانىكەن.

4. ئۇلۇغ ئالىم، تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ بۈيۈك ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا قەشقەر تەۋەسىدىكى ناملار ئارىسىدا «مەنكەنت» نىمۇ تىلغا ئالىدۇ. بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان «مەنكەنت» «مەكت» دۇر ② دېگەن قاراش.

5. «مەركت» (موڭغۇل تىلىدا مېركت دەپ ئاتىلىدۇ) - مۇھەررىردىن) قەبىلىسىنىڭ نامىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن دېگەن قاراش.

بۇ قاراشتىكىلەر ئاساسلىرىنى مۇنداق ئوتتۇرىغا قويدۇ:
XII ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا موڭغۇل دالاسىدىكى سېلىنكا دەرياسى بويىدا كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان مەركىتلەر مىلادى 1208 - يىلى چىڭگىزخان قوشۇنى تەرىپىدىن ئېرتىش دەرياسى بويىدا مەغلۇپ بولۇپ، باشلىقى توختى بەگ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئۇلار نايىمانلارنىڭ شاھزادىسى كۈچلۈككە ئەگىشىپ، جەنۇبتىكى ئۇيغۇرلار يېرىگە كۆچۈپ كەلگەن. 1218 - يىلى، كۈچلۈك پامىردىكى سارقۇل (سېرىقئۆل) دا موڭغۇللار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن. ئۇنىڭغا ئەگەشكەن مەركىتلەرنىڭ ئامان قالغانلىرى زەرەپشان (يەكەن) دەرياسىنى بويلاپ ھازىرقى مەكتكە كەلگەن. ③

بىزگە مەلۇمكى يەر - جاي ناملىرى «شۇ جايىنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى، تەبىئىي شەرت - شارائىت ئالاھىدىلىكى،

مەشھۇر كان بايلىقلىرى، يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرى، ئاتاقلىق كىشىلىرى، قەھرىمانلار نامى ۋە شۇ ئورۇننى تاپقۇچىلارنىڭ نامى، يۈز بەرگەن تەبىئىي ھادىسىلەر... قاتارلىق ئەھۋاللارغا ئاساسەن قويۇلغان» ④ بولۇپ، ئۇ ئادەتتە جۇغراپىيىلىك تەبىئىي شەرت - شارائىتلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئىسىملار ۋە تارىخىي شەرت - شارائىتلار ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئىسىملار دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ ھەم ئۆز نۆۋىتىدە يەنە تارىخىي تەرەققىيات، خانلىقلارنىڭ ئالمىشىشى، مىللەتلەرنىڭ كۆچۈشى، ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيىسى ۋە مەدەنىي ھاياتىنىڭ تەرەققىياتى قاتارلىق تۈرلۈك تارىخىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. مانا شۇ مەنىدىن ئالغاندا «مەكت» دېگەن ناممۇ نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىنى باشتىن كەچۈرگەن بولىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇ تارىخىي تەرەققىيات جەريانىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۈرلۈك ھادىسىلەر، بولۇپمۇ يىراق قەدىمكى زامان ۋە ئوتتۇرا ئەسىردە زور ئۆزگىرىشلەرنى بارلىققا كەلتۈرگەن مىللەتلەرنىڭ چوڭ كۆچۈشى بىر تەرەپتىن نۇرغۇن خەلقلەرنىڭ ئېتىنىك تەركىبىنى مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتكەن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن نۇرغۇن رايونلارنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي، مەدەنىيەت، قەدىمكى ئەنئەنە قاتارلىق جەھەتلىرىگە تەسىر كۆرسىتىپ، يېڭىلىنىش ئېلىپ كەلدى. بۇنداق ئۆزگىرىش تېخىمۇ روشەن ھالدا، يەر - جاي ناملىرىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە ئۆزگىرىشىدە تولۇق ئەكس ئەتتى. ئۇنداق بولسا «مەكت» نامى يۇقىرىدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان قاراشلارنىڭ قايسىسىغا ماس كېلىدۇ؟ بىرىنچى خىل قاراشتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان «غەربكە مېڭىپ، سۇلۇق جايغا كېلىپ ئورۇنلاشقان» كىشىلەرنىڭ كۆچۈش سەۋەبى ۋە كۆچۈش يۆنىلىشىنى ھېسابقا ئالغاندا، بۇ ھال تەكلىماكاننىڭ قۇملىشىشى ۋە تەكلىماكاندىكى قەدىمكى بوستانلىق، شەھەر دۆلەتلىرىنىڭ قۇم ئاستىدا قېلىپ خاراب

بولۇشىدەك ئەھۋال بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ چىقىدۇ. تارىخىي خاتىرىلەردىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، قەدىمكى چاغدا ھازىرقى شىنجاڭنى مەركەز قىلغان غەربىي ئەل دائىرىسىدە 36 دىن ئارتۇق خانلىق - بەگلىكلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى تارىم ئويمانلىقىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى پارچە - پارچە بوستانلىقلارنى ئاساس قىلغان كىچىك خانلىق - بەگلىكلەر ئىدى. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن، دەريا - ئېقىنلارنىڭ تىنىپ، سۇ مەنبەسىنىڭ ئازىيىپ كېتىشى سەۋەبىدىن، تارىم ئويمانلىقىنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى بوستانلىقلارنى يۈتۈپ كەتكەن. بۇ يەردىكى خانلىق - بەگلىكلەر قۇم ئاستىدا قېلىپ خەلقلىرى ئەتراپتىكى بوستانلىقلاردىن پاناھ جاي ئىزلەپ كۆچكەن. بۇ قاراشتا بايان قىلىنغان قۇم بالاسى، بەلكىم مۇشۇ ۋەقەنى كۆرسەتسە كېرەك. ئەمما، تارىخىي رېئاللىقتىكى بۇنداق ئوخشاشلىققا ماس ھالدا «مەرتگېت» نامىدىكى تاۋۇشلارنىڭ چۈشۈپ قېلىش ۋە ئالمىشىش جەريانىنى ئىلمىي يوسۇندا چۈشەندۈرۈش مۇمكىنچىلىكىنى تېپىشقا ئۇرۇنساقمۇ، بىرەر تارىخىي مەنبەگە ئىگە بولماي تۇرۇپلا، بۇ ھەقتە ھۆكۈم چىقىرىش ئالدىراقسانلىق بولىدۇ. شۇڭلاشقا «مەرتگېت» مەكت نامىنىڭ دەسلەپكى ۋارىيانتى دېيىشكە تولۇق ئاساسىمىز يوق. ئىككىنچى خىل قاراشتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان «مىكت» - بايان قىلغۇچىنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا، بۇ جاينىڭ ئەسلى نامى «دولان» نىڭ ئورنىنى ئالغان ھەم ئۇ (يۇقىرىقىدەك) تارىخىي ۋەقەلەر تۈپەيلىدىن ئاستا - ئاستا ئېيتىشقا ئاسان بولغان «مەكت» دېگەن ئاتالغۇغا ئۆزگەرگەن. دېمەك، بۇ يەردە مۇجمەل بولغان بىر قاراش ئالغا سۈرۈلگەن بولۇپ، ئەگەر خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرگەن «مىكت گەۋزى» ھەققىدىكى رىۋايەتنى ھەقىلىق يوسۇندا قوبۇل قىلغىنىمىزدا، «مىكت» نامى يەر ناملىرىنىڭ قويۇلۇش ئالاھىدىلىكىگە ئۇيغۇن كەلگەن

بولسىمۇ، لېكىن ئۇنى فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساپ، ئېيتىشقا ئاسان بولغان «مەكت» گە ئۆزگەردى دېيىش ئانچە قايىل قىلارلىق يەكۈن بولمىسا كېرەك. چۈنكى، بۇ يەردىكى خەلق ئۆز قەھرىماننىڭ نامىنى يۇرت نامى قىلغانىكەن، ھېچقانداق ئالاھىدە بىر سەۋەب بولمىغان ئەھۋالدا، باشقا بىر نامغا ئۆزگەرتىشى مۇمكىنمۇ؟ تىل نۇقتىسىدىن ئالغاندىمۇ، «مەكت» تىكى «ئە» سوزۇق تاۋۇشى «مىكت» تىكى «ئى» سوزۇق تاۋۇشىغا قارىغاندا، ئېيتىشقا تېخىمۇ ئاسان بولۇشى ناتايىن. ئۈچىنچى خىل قاراشتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان بۇ جاينىڭ تەبىئىي شەرت - شارائىت تەسۋىرى ئەمەلىي ئەھۋالغا ناھايىتى يېقىن بولغان ھەم ئۇنىڭدا بۇ جايدىكى كىشىلەرنىڭ ئەينى چاغدىكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئەھۋالى تەسۋىرلەنگەن. بۇ، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى ئەپسانە - رىۋايەتلەرنىڭ مۇئەييەن بىر دەۋرنىڭ ئەھۋالىنى تولۇق ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرەلمىسىمۇ، لېكىن شۇ دەۋرنىڭ قىسمەن ئەھۋالىنى خەلقنىڭ ئارزۇ - ئۈمىدىگە ماسلاشقان ھالدا تەسۋىرلەپ بېرىدىغانلىقىدەك ئالاھىدىلىكنىڭ گەۋدىلىنىشى بولسا كېرەك. ئەمما، «مۈكۈپلەر» دېگەن نامنىڭ «مەكت» كە ئۆزگىرىش جەريانىنى چۈشەندۈرگىلى بولمايدۇ. شۇنداقلا، بۇ ھەقتە ئىشەنچلىك بىرەر تارىخىي مەنبەگىمۇ ئېرىشكىلى بولمايدۇ.

تۆتىنچى خىل قاراشتا ئوتتۇرىغا قويۇلغاندەك، ئۇلۇغ ئالىم، تىلشۇناس مەھمۇد قەشقەرنىڭ بۈيۈك ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا، يالغۇز قەشقەر ئەتراپىدىكى «مەنكەنت» (مانكەنت) قاتارلىق جايلارنىڭ نامىلا ئەمەس، بەلكى خېلى نۇرغۇن يەر ناملىرى خاتىرىلەنگەن بولۇپ، بۇلار بىزنى مول ۋە ئىنتايىن قىممەتلىك بولغان ئىشەنچلىك مەنبەلەر بىلەن تەمىنلەيدۇ. مەھمۇد قەشقەرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا «مەنكەنت» (مانكەنت) ھەققىدە مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ:

«مان كىند - مانكەنت. قەشقەرگە يېقىن بىر شەھەرنىڭ نامى. كېيىن خاراب بولغان.» ⑤

بۇ شەھەر خارابىسى ھازىرغىچە «مەنگەن»، «مەنكەنت» نامى بىلەن ئاتىلىپ كەلمەكتە، شۇ شەھەر يېنىدىكى قەشقەر كۈنئە شەھەر ناھىيە توققۇزاق بازار ئىچى مەھەللىسىمۇ مۇشۇ نام بىلەن ئاتىلىدۇ («تۈركىي تىللار دىۋانى» 3 - توم 215 - بەت).

«مەنكەنت» (مانكەنت) قەشقەرگە يېقىن بىر شەھەر بولۇش بىلەن بىز تىلغا ئېلىۋاتقان «مەكت» بىلەن ئارىلىق نۇقتىسىدىن پەرقلىنىدۇ. يەنى ھازىرقى مەكت بىلەن قەشقەر شەھىرىنىڭ ئارىلىقى تەخمىنەن 400 چاقىرىم ئەتراپىدا كېلىدۇ. ئەگەر ئات - ئۇلاغ بىلەن ئۇدۇل ماڭسا، قەشقەر بىلەن مەكتنىڭ ئارىلىقى تەخمىنەن بەش كۈنلۈك يول بولۇپ، بۇ ئانچە يېقىن مۇساپە ھېسابلانمايدۇ. بۇ نۇقتىدىن ئالغاندا، مەھمۇد قەشقەرى تىلغا ئالغان «مەنكەنت» مەكت بولغان بولسا، ھەرگىز ئۇنى «قەشقەرگە يېقىن بىر شەھەر» دېيىمگەن بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە يەنە، مەنكەنت ئۈچۈن بېرىلگەن ئىزاھاتمۇ يېتەرلىك تولۇقلىما بولۇپ تۇرۇپتۇ.

«مەنكەنت» نىڭ «مەكت» كە ئۆزگىرىش جەريانى ئۈچۈن، تۈركچە شەھەر مەنىسىدىكى «كىند - كەنت» سۆزى قوشۇلۇپ ياسالغانلىقىنى ۋە «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا يەنە قەشقەر شەھىرىنىڭ «ئوردو كەنت»، يەكەننىڭ «ياركەنت» دەپ خاتىرىلەنگەنلىكىنى مىسال ئېلىشقا بولىمۇ، «مەن (مان)» سۆزىنىڭ ۋە ياكى «مەنكەنت (مانكەنت)» نامىنىڭ «مەكت» نامىغا ئۆزگىرىشىنى چۈشەندۈرگىلى بولمايدۇ.

بەشىنچى خىل قاراشتا ئوتتۇرىغا قويۇلغان «مەركت» نىڭ «مەكت» بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى، بىزنىڭچە قوبۇل قىلىشقا بولىدۇ. بىرىنچىدىن، «مەركت» فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش

جەرياندا، «ر» تاۋۇشىنىڭ چۈشۈپ قېلىشى بىلەن «مەكت» نامىغا ئۆزگەرگەن. تۈركىي تىل، جۈملىدىن ئۇيغۇر تىلىدا «ر» تاۋۇشىنىڭ چۈشۈپ قېلىشى ئومۇمىي ئەھۋال بولۇپ، ئېغىز تىلىدا بۇ ھال تېخىمۇ روشەن ئىپادىلىنىدۇ. مەسىلەن: يەر - جاي ناملىرىدىن قەشقە (قەشقەر)، يوپۇغا (يوپۇرغا)... قاتارلىقلارغا ئوخشاش. ھازىر ياشقا چوڭ بەزى كىشىلەر مەكتىنى «مەركت» مۇ دەپ ئاتىشىدۇ. ئىككىنچىدىن، مەركىتلەرنىڭ كۈچلۈككە ئەگەشكەن قىسمى كۈچلۈك ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن يەكەن دەرياسىنى بويلاپ مەكت دائىرىسىگە كەلگەن ۋە ئۆلتۈرۈۋېلىش يۇرت بىنا قىلغان. تۆۋەندە مەركت قەبىلىسى ۋە ئۇنىڭ جەنۇبقا - يەكەن دەرياسىنىڭ باش، ئوتتۇرا ئېقىنلىرىغا كۆچۈش جەريانى ھەققىدە قىسقىچە توختىلىمىز:

مەركىتلەر كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان يايلاق قەۋمى. ئۇ خەنزۇچە ماتېرىياللاردا 麓儿乞, 梅里吉, 密儿纪 قاتارلىق ناملار بىلەن خاتىرىلەنگەن بولۇپ، تۆت قەبىلىدىن تەركىب تاپقان. ⑥ مەركت قوۋمىنىڭ ئەڭ قەدىمكى تارقالغان جايلىرىنىڭ، يەنى IX ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن چىڭگىزخان دەۋرىگىچە بولغان ئارىلىقتىكى موڭغۇل دالاسىنىڭ ئېنتوگرافىك ئەھۋالى مۇنداق ئىدى: «شەرقىي جەنۇبتا ئوڭغۇتلار، ئۇلارنىڭ شىمالىدا تاتارلار، ئۇلارنىڭ تېخىمۇ شىمالدا - بىر ئاز غەربكە سوزۇلغان قىسمىدا كرەيتلەر، جالايىرلار ۋە موڭغۇللار ياشايتتى. بۇلاردىن باشقا ئونۇن دەرياسى بىلەن كرولىن دەريالىرىدىن ئېرتىش دەرياسى بويىغىچە نايىمانلار، ئۇنىڭ شىمالىدىكى سېلىنكا دەرياسى بويىدا مەركىتلەر ياشايتتى. بەزى ئېنتوگرافلار بۇ قوۋملاردىن كرەيت، نايىمان، مەركىتلەرنىڭ تۈركىي قوۋم ئىكەنلىكى ھەققىدە ئىزدەندى ۋە ئۇلارنىڭ تۈركىي قوۋم ئىكەنلىكىنى قوبۇل قىلدى». ⑦

مەركىتلەر ئادەم سانى كۆپ، ئۇرۇشقا، جەڭگىۋار خەلق

بولۇپ، ئەتراپتىكى قەبىلىلەر بىلەن دائىم توقۇنۇشۇپ تۇراتتى. مەركىتلەرنىڭ موڭغۇللار بىلەن بولغان توقۇنۇشى خېلى كۆرۈنەرلىك بولۇپ، بۇ ھەقتىكى ئەھۋاللار مۇنداق بايان قىلىندۇ: «تۆمۈرچىن (چىڭگىزخان) دادىسى ياسۈگەي ئۆلگەن 1167 - يىلى 12 ياشتا ئىدى... ياسۈگەي ئوغۇللىرىنىڭ توپلىنىشى مەركىتلەر قوماندانلىرىنىڭ كۆڭلىنى خاتىرجەم قىلمىدى. بىر كېچىسى، مەركىتلەر تۆمۈرچىننىڭ قارارگاھىغا باستۇرۇپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئانىسى ۋە خوتۇنىنى ئېلىپ قاچتى ھەم پۈتۈن مال - مۈلكىنى بۇلاپ - تالىدى. تۆمۈرچىننىڭ ئۆزىمۇ ئاران قۇتۇلۇپ، ئامان قالغان موڭغۇللار بۇرھان خالدىن تېغىدا پاناھلاندى ۋە مەركىتلەرگە قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن، كرەيت خانى توغرۇلدىن ياردەم سورىدى. توغرۇل خان ياسۈگەينىڭ دوستى ئىدى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ كۈچلۈك بىر قوشۇن بىلەن تۆمۈرچىنغا ياردەم قىلدى. شۇنداق قىلىپ، تۆمۈرچىن ئانىسى، خوتۇنى ۋە باشقا مال - مۈلكىنى مەركىتلەردىن تارتىۋالدى.» ⑧ راشىدىن «جامىئۇتتەۋارىخ» دېگەن كىتابىدا، بۇ ۋەقەنى مۇنداق بايان قىلىدۇ: «چىڭگىزخان ياش ۋاقتىدا مەركىتلەر بىلەن بولغان ئۇرۇشتا يېڭىلىپ ئەسەرگە چۈشتى. ئۇ چاغلاردا ئەسەرلەرنى ئۆلتۈرمەي، نەرسىگە ئالماشتۇرۇپ ئازاد قىلىدىغان بولغاچقا، بىر مەزگىلدىن كېيىن چىڭگىزخاننىڭ ئۆيىدىكىلەر مەركىتلەرگە بىر بۆلۈك نەرسىلەرنى بېرىپ، ئۇنى قايتۇرۇپ كەتتى. يەنە بىر قېتىم چىڭگىزخان بىلەن ۋاڭخاننىڭ مۇناسىۋىتى يامانلىشىپ، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بۇزۇلدى ۋە مەركىتلەر بىلەن كرەيتلەر چىڭگىزخاننى ئۇرۇشتا يېڭىۋالدى. مەركىتلەر ئۇنىڭ ئائىلىسى ۋە تەۋەلىكىنى تالان - تاراج قىلىپ، ئۇنىڭ ئايالى بورتاچىنى تۇتۇپ كېتىپ، ۋاڭخانغا تەقدىم قىلدى. چىڭگىزخان بۇنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ بىر ئىشەنچلىك ئادىمىنى ئەۋەتىپ، ئايالىنى قايتۇرۇپ

بېرىشنى ئۆتۈندى... يول ئۈستىدە جۇجىخان تۇغۇلدى. ⑨ دەل مۇشۇ كېيىنكى ۋەقەنى باشقا بىر ماتېرىيالدا مۇنداق قەيت قىلىدۇ: «1176 - يىلى، چىڭگىزخان بورتاغا ئۆيلەنگەن كېچىسى مەركىتلەر تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، بورتانى بۇلاپ كەتكەن. بۇ ۋەقە يۈز بېرىپ 10 ئاي ئۆتكەندىن كېيىن چىڭگىزخانغا سادىق بولغان بىر مەركىت بېگى بورتانى چىڭگىزخانغا ئەكىلىپ بەرگەن. بورتا شۇ كۈنى ئوغۇل تۇغقان. موڭغۇللار بالغا جۇجىخان (مېھمان دېگەن مەنىدە) دەپ ئات قويغان ۋە بالىنىڭ چىڭگىزخاننىڭ ئىكەنلىكىدىن گۇمان قىلغان. چىڭگىزخان بۇ ھەقتە پىچىرلاشقان موڭغۇللاردىن 60 - 70 ئادەمنى ئۆلتۈرگەن، ئۆزىمۇ گۇمانغا چۈشۈپ، ئۇنى تەخت ۋارىسى قىلغاندا، كېيىنكى كۈنلەردە موڭغۇللار ئارىسىدا غەۋغا چىقىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، يەنە بىر ئوغلى ئوگداينى تەخت ۋارىسى قىلىپ تەيىنلىگەن.» ⑩

دېمەك، مەركىتلەر موڭغۇللار باش كۆتۈرۈپ چىققۇاتقان مەزگىللەردە، ئۇلار بىلەن ئۈزۈلمەي قارشىلىشىپ تۇرغانىدى. بۇ ۋاقىتتا، مەركىتلەرنىڭ باشلىقى توختى بەگ دېگەن كىشى بولۇپ، چىڭگىزخان موڭغۇل دالاسىنى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن، ئاۋۋال نايمان ۋە كرەيتلەر بىلەن بىرلىشىپ، تاتار ۋە مەركىتلەرنى مەغلۇپ قىلدى. 1203 - يىلى نايمانلار بىلەن بىرلىشىپ، كرەيتلەرنى مەغلۇپ قىلدى. بۇ ۋاقىتقا كەلگەندە، موڭغۇل دالاسىدا چىڭگىزخانغا قارشى بىردىنبىر قۇدرەتلىك كۈچ نايمانلار بولۇپ قالغانىدى. شۇڭلاشقا، 1204 - يىلى موڭغۇللار نايمانلارغا قارشى چوڭ كۆلەمدە ھۇجۇم قوزغىدى، نايمانلارمۇ مەركىت ۋە باشقا قوۋملار بىلەن بىرلىشىپ قارشى تۇردى. لېكىن، ئۇرۇشتا نايمانلارنىڭ خانى تايانخان ئۆلۈپ، نايمانلار مەغلۇپ بولدى. چىڭگىزخاننىڭ 1206 - يىلىدىكى ھۇجۇمىدا تايانخاننىڭ ئوغلى كۈچلۈك مەركىتلەرنىڭ ئارىسىغا قېچىپ

كەلدى. 1208 - يىلى، چىڭگىزخاننىڭ موڭغۇل ئەسكەرلىرى مەركىز قوۋمىنىڭ باشلىقى توختى بەگ بىلەن نايمان قوۋمىنىڭ شاھزادىسى كۈچلۈك باشلىغان توپنى قوغلاپ، ئېرتىش دەرياسى بويىدىكى جەڭدە توختى بەگنى ئۆلتۈردى.

مەركىزلەرنىڭ كېيىنكى تەقدىرى ھەققىدىكى قاراشلار زىددىيەتلىك، يەنى نەبىجان مۇھەممەت «قازاق تارىخى تەتقىقاتى» دېگەن كىتابىدا: «1208 - يىلى، چىڭگىزخان... ئېرتىش دەرياسى بويىدىكى جەڭدە توختى بەگنى ئۆلتۈردى. بىراق، توختى بەگنىڭ بالىسى قودۇ بىلەن كۈچلۈك توپنى بۆلۈنۈپ چىقىپ، قارلۇق يېرىگە بېرىپ ئورۇنلاشتى» دەپ يازىدۇ. ⑪ جاقىپ مىرزاقان «مەركىزلەر موڭغۇللار تەرىپىدىن مەغلۇپ قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى بايقال كۆلىنىڭ يېنىدىكى بارغۇچىن، توقۇم دېگەن يەرلەرگە كۆچۈپ كەلگەن» دەيدۇ. ⑫ «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي تارىخى» دا: مەركىزلەرنىڭ باشلىقى توختى بەگ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغلى قودۇ قاتارلىقلار ئېتىش دەرياسىدىن ئۆتۈپ، قاڭلى ئارقىلىق قىپچاق يېرىگە كەتتى دەپ خاتىرىلىنىدۇ. ⑬ راشىدىن بولسا «توختى بەگ ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئوغۇللىرى ئۇنىڭ ئۆلۈكىنى دەپسەن قىلالماي، كاللىسىنى ئېلىپ كېتىدۇ. ئۇلار ئۇيغۇر چىگىرىسىغا كەلگەندە، بوكان ئىسىملىك ئەلچىنى ئىدىقۇتقا ئەۋەتىدۇ. ئىدىقۇت ئۇلار بىلەن ئۇرۇش قىلغاچقا، ئەلچىنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ ۋە چىڭگىزخانغا خەۋەر قىلىدۇ» دېگەننى بايان قىلىدۇ. ⑭ بۇلارنىڭ قايسىسىنىڭ توغرا ئىكەنلىكى تېخىمۇ چوڭقۇر تەتقىق قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلە. ئەمما، مەركىزلەرنىڭ ئېرتىش دەرياسى بويىدا مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، نايمان شاھزادىسى كۈچلۈككە ئەگىشىپ جەنۇبقا كۆچكەنلىكى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. بۇ نوقتىنى بارتولدمۇ قوللاپ: «1208 - يىلى، چىڭگىزخان تاكى مەركىز ۋە موڭغۇللارنىڭ غەربىي قىسمىدىكى

نايمانلارنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم مەغلۇپ قىلغاندىن كېيىن، موڭغۇللار رايونىدىكى كۈرەش ئاياقلاشتى. بۇ ئىككى مىللەت ئۆزىنىڭ جەنۇبىدىكى ئۇيغۇرلار يېرىگە كۆچتى» دەيدۇ. (15) كۈچلۈك ئېرتىش دەرياسى بويىدىن جەنۇبقا سۈرۈلگەندە، جەنۇبتىكى يەتتەسۇ، تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى، شىمالى قاتارلىق جايلار قاراقىتان خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا بولۇپ، گورخان ئۇنۋانىنى ئالغان چولۇق ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈۋاتقاندى. كۈچلۈك گورخاننىڭ يېنىغا كەلگەندىن كېيىن، ناھايىتى تېزلا ئۇنىڭ ئىشەنچىسىگە ئىگە بولۇۋالدى ۋە ئەينى ۋاقىتتا زاۋاللىققا يۈز تۇتقان قاراقىتان ھاكىمىيىتىنىڭ ئاجىزلىقلىرىدىن پايدىلىنىپ، گورخانغا ياردەم بېرىش نامى بىلەن «بېشبالىق، ئېمىل، قايالىق قاتارلىق جايلارغا تارقىلىپ كەتكەن نايمان ۋە مەركىتلەرنى يىغىپ كېلىپ، ئۆز كۈچىنى ئاشۇردى ۋە خارەزم شاھى مۇھەممەتخان بىلەن بىرلىشىپ، سۈيىقەست بىلەن گورخاننىڭ تەختىنى تارتىۋالدى». (16)

كۈچلۈك گورخاننىڭ ھاكىمىيىتىنى تارتىۋالغاندىن كېيىن، ناھايىتى تېزلا ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەشكە تىرىشىپ، گورخان ھاكىمىيىتىگە قارشى قوزغالغان مۇسۇلمانلارنىڭ قوزغىلاڭلىرىنى باستۇرىدۇ ۋە جەنۇبىي شىنجاڭدىكى قەشقەر، يەكەن، خوتەن ۋە تارىم بوستانلىقىدىكى شەھەرلەرنى ئۆز ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا ئالىدۇ. باشتا ئۇ، خرىستىئان (نىستورىيان) دىنىغا ئېتىقاد قىلغان بولۇپ، قاراقىتان قىزىغا ئۆيلەنگەندىن كېيىن، بۇددا دىنىغا ئېتىقاد قىلغان ھەم يەرلىك خەلق ئۈستىدىكى زۇلۇمنى كۈچەيتىپ، مۇسۇلمان يەرلىك ئاھالىنى دىنىي ئېتىقادىنى ئۆزگەرتىشكە مەجبۇر قىلىپ، خەلقنىڭ قارشىلىقىنى قوزغىغان، ھەتتا ئۇ ھەر بىر مۇسۇلمان ئۆيلىرىدە ئەسكەر تۇرغۇزغان.

1218 - يىلى، موڭغۇل قوشۇنلىرىدىن 20 مىڭ كىشى

موڭغۇل سەركەردىسى جەبە نويان قوماندانلىقىدا كۈچلۈككە
 ھۇجۇم قىلىدۇ. ئۇلار كۈچلۈك بىلەن يەرلىك خەلق
 ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەتتىن پايدىلىنىپ، خەلققە دىنىي
 ئەركىنلىك جاكارلىغانلىقى ئۈچۈن، ھەممە يەردە خەلق
 كۈچلۈكنىڭ ئەسكەرلىرىنى ئۆلتۈرۈپ، موڭغۇللارغا ئەل بولدى.
 كۈچلۈك قەشقەردىن پامىر ئارقىلىق بەدەخشانغا قاچقاندا،
 موڭغۇل قوشۇنلىرى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ، پامىردىكى
 سارىقۇم دېگەن جايدا كاللىسىنى ئالدى. «موڭغۇللارنىڭ مەخپىي
 تارىخى» دا بولسا «بەدەخشاندا ئۆلتۈرۈلگەن» دەپ قەيت
 قىلىنىدۇ. ⑰ «يۈەن سۇلالىسى تارىخى. ئىسمايىل تەزكىرىسى»
 دە «سېرىققولدا ئۆلتۈرۈلگەن» دېيىلىدۇ. ⑱ «جامئۇتتەۋارىخ»
 دا «كۈچلۈك بەدەخشانغا قېچىپ، سارىقۇمدىكى جىلغىدا
 موڭغۇللار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى» دېيىلگەن. ⑲ بارتولد
 «سارىققولدا ئۆلتۈرۈلگەن» دېگەننى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ⑳
 ئومۇمەن ئالغاندا، بۇ يەردە تىلغا ئېلىنىۋاتقان «سارىقۇم،
 سېرىققول، سار قىيالىقى» دېگەنلەر بىر خىل نامنىڭ ھەرخىل
 ماتېرىياللاردا ھەرخىل ترانسكرىپسىيە قىلىنىشى بولۇپ، يەرلىك
 خەلقنىڭ جانلىق تىلىدا «سارىقۇم» «سايقۇم» دېيىلگەن
 بولۇشىمۇ ئېھتىمالغا بەك يېقىن، شۇنداقلا تاشقورغاننىڭ يەنە بىر
 نامى بولغان «سېرىققول» ㉑ بولۇشىمۇ مۇمكىن.
 كۈچلۈك ئۆلگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ قوۋمى ھەر تەرەپكە
 تاراپ كەتكەن. كۈچلۈككە ئەگىشىپ قاچقان مەركىتلەرنىڭ
 ئامان قالغانلىرى بولسا، ئاشۇ سارىقۇم (سايقۇم) ياكى
 «سېرىققول» نىڭ يېنىدىن ئۆتكەن يەكەن دەرياسى (باش قىسمى
 زەرەپشان دەرياسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ) نى بويلاپ دەريانىڭ تۆۋەنكى
 ئېقىنىغا كۆچكەن ۋە ھازىرقى مەكىتنىڭ ئورنىغا كېلىپ
 ئولتۇراقلىشىپ قالغان. نەتىجىدە بۇ جاي شۇلارنىڭ نامى بىلەن
 مەركىت (مەكت) دەپ ئاتالغان.

قەدىمكى چاغدا كۆچمەن خەلقلەر ئۈچۈن سۇ، ئوت -
 چۆپ قوغلىشىپ يۈرۈش بەك ئومۇمىي بولغان ئەھۋال بولۇپ،
 جەنۇبتىكى دېھقانچىلىق رايونلىرىغا كۆچكەن بىر قىسىم كۆچمەن
 خەلق ئولتۇراق دېھقانچىلىق تۇرمۇشىغا ناھايىتى ئۇزۇن ۋاقىت
 تىرىشچانلىق كۆرسەتكەندىن كېيىن ماسلىشالغان، ئەمما
 ئەسلىدىكى تۇرمۇش ئادەتلىرى يەنىلا ساقلىنىپ قالغان. بۇ يۇرت
 (مەكت) نىڭ تەبىئىي شارائىتى ھەم كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش
 ئەھۋالىدىن قەدىمكى كۆچمەن چارۋىچى خەلقلەرنىڭ تۇرمۇش
 ئادەتلىرىنىڭ ساقىنىدىغانلىقىنى ھېلىمەم تېپىش مۇمكىن. مەسىلەن،
 ئات مىنىپ قوي - كالا باقىدىغان، ئوۋ قۇشلىرىنى كۆتۈرۈۋېلىپ
 ئاتلىق ئوۋ ئوۋلايدىغان ئادەتلەر ھازىرمۇ بۇ يەردىكى خەلق
 ئارىسىدا مەۋجۇت. خەلق ئارىسىدا يەنە ئۆز ئەجدادلىرىنىڭ
 كۆچۈپ كەلگەنلىكى ھەققىدە رىۋايەتلەرمۇ ساقلىنىپ كېلىۋاتىدۇ.
 بەزىلەر: « XII ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا، موڭغۇل
 ئېگىزلىكىدىكى سېلىنگا دەرياسى بويىدا چارۋىچىلىق قىلغان
 مەركىز قەبىلىسى بۈگۈنكى دولانلارنىڭ ئەجدادى... مىلادى
 1204 - يىلى موڭغۇل قەبىلىسىدىن تۆمۈرچىن كرەيتلەرنى
 بويسۇندۇرغاندىن كېيىن، نايمانلار بىلەن مەركىزلىرىنىڭ
 بىرلەشمە قوشۇنىنى مەغلۇپ قىلدى. بىر قىسىم مەركىزلىرى
 چىڭگىزخانغا ئەل بولدى. يەنە بىر قىسىملىرى غەربتىكى ئالتاي
 تېغىغا كۆچۈپ، كۈچلۈك بىلەن بىرلەشتى. مىلادى 1208 -
 يىلى، چىڭگىزخان قوماندانلىقىدىكى چوڭ قوشۇن ئۇلۇنگۇر
 دەرياسى، ئېرتىش دەرياسى بويىدا كۈچلۈكنى ئۈزۈل - كېسىل
 مەغلۇپ قىلدى، مەركىزلىرىنىڭ قېپقالغانلىرى قوچو ئارقىلىق
 تارىم ئويمانلىقىغا كىردى. ئۇلار ئوت - سۇ قوغلىشىپ
 چارۋىچىلىق، ئوۋچىلىق بىلەن تۇرمۇش كەچۈردى. بىر توپى
 يەكەن دەريا ئېقىنىدىكى قۇملۇق ۋە توغراقلىقتا ئولتۇراقلاشتى.
 يۈەن سۇلالىسىنىڭ جۇڭگونى بىرلىككە كەلتۈرۈشى،

مىللەتلەرنىڭ چوڭ قوشۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈردى. مەركىتلەرنىڭ بىر قىسمى قازاقلارنىڭ كىرەيت قەبىلىسىگە قوشۇلۇپ كەتكەن بولسا، يەنە بىر قىسمى ئۇيغۇرلارغا قوشۇلدى، ئۇيغۇرلارغا قوشۇلۇپ كەتكەنلەر كېيىن كىشىلەر تەرىپىدىن دولانلار دەپ ئاتالدى» دەيدۇ. ② بۇ خىل قاراشتىكىلەرنىڭ نېمىگە ئاساسەن شۇنداق دېگەنلىكىنى ۋە قانداق ئىلمىي ئاساسنىڭ بارلىقىنى بىز بىلمەيمىز. دولانلارنىڭ ئېتىنىڭ مەنبەسى ئۈستىدە بىر قىسىم تەتقىقاتچىلار ئىزدىنىپ كۆرگەندى. ئېمپىرىيەلىك ئىجتىھاتچىدىن ھالقىغان ھالدا بۇ مەسىلىدە قايتا توختالمايمەن.

ئىبراھىم مۇتتى ئەپەندى ئېگىز ھارۋىلىقلار (قاڭقىلار) نىڭ ئالتە ئۇرۇق، 12 جەمەتى قاتارىدا «مەركىتلەر» دېگەن بىر جەمەتتىمۇ تىلغا ئالىدۇ. ③ بىز ئېگىز ھارۋىلىقلار (قاڭقىلار) ھەققىدە مەخسۇس يېزىلغان ئەسەرلەردە ④ بۇنداق ئەھۋالنى ئۇچرىتالمىدۇق. ئېھتىمال، بۇ ئاتالغۇ تەرجىمىسىدىكى پەرق بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇڭا، بىز بۇ نۇقتىدا يەنىلا ئىزدىنىپ بېقىش زۆرۈر دەپ قارايمىز.

ئىزاھات:

- ① قانداق ھوشۇر: «دولان ۋە دولان مەشرىپى توغرىسىدا»، «ئاممىۋى مەدەنىيەت» ژۇرنىلى، 1981 - يىلى 1 - سان، 64، - 65 - بەتلەر.
- ② ئىمىن تۇرسۇن: «مەھمۇد قەشقەرى ۋە ئارتۇچ»، (تارىخىدىن تامچە)، مىللەتلەر نەشرىياتى 1990 - يىلى 6 - ئاي ئۇيغۇرچە نەشرى، 131، - 132 - بەتلەر).
- ③ مەرھۇم ئابدۇرەشىت ئىسلامنىڭ 1989 - يىلى ئاپتونوم رايون بويىچە مەكتەپتە ئۆتكۈزۈلگەن سەنئەت مۇھاكىمە يىغىنىغا ئەۋەتكەن «مەكتەپ ۋە دولان ھەققىدە تارىخىي مۇھاكىمە» دېگەن ماقالىسى (ئېلان قىلىنمىغان).
- ④ رەھمان تۆمۈر شاھ: «يەر ناملىرى ھەققىدە دەسلەپكى

- ئىزدىنىش»، «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» (تەبئىي پەن قىسمى) ئۇيغۇرچە، 1984 - يىل 1 - سان 81 - بەت.
- ⑤ مەھمۇد قەشقەرى: «تۈركىي تىللار دىۋانى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1984 - يىل 1 - ئاي ئۇيغۇرچە نەشرى، 3 - نوم، 215 - بەت.
- ⑥⑨⑭ راشىدىن: «جامئۇتتەۋارىخ» سودا نەشرىياتى، 1986 - يىل خەنزۇچە نەشرى (2 - قېتىملىق نەشرى) 1 - قىسىم 1 - كىتاب، 186 - بەت؛ 186، -، 187 - بەتلەر؛ 190 - بەت.
- ⑦ «تۈرك ئېنسىكلوپېدىيىسى» ئەنقەرە، 1997 - يىل تۈركچە نەشرى، 25 - نوم، 153 - بەت، «نايمانلار ماددىسى».
- ⑧ «تۈرك ئېنسىكلوپېدىيىسى» ئەنقەرە، 1962 - يىل تۈركچە نەشرى، 12 - نوم، 56 - بەت، «چىڭگىزخان ماددىسى».
- ⑩ «شىنجاڭ ياشلىرى» ژۇرنىلى، 1988 - يىل 4 - سان.
- ⑪ نەبىجان مۇھەممەتخان: «قازاق تارىخى تەتقىقاتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1988 - يىل قازاقچە نەشرى 22 - بەت.
- ⑫ جاقىپ مىرزاقان: «قازاقلارنىڭ ئېتىقادى ۋە مىللەت بولۇپ شەكىللىنىشى ھەققىدە»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، 1982 - يىل 3 - سان 73 - بەت.
- ⑬⑯⑰ «قازاقلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1987 - يىل خەنزۇچە نەشرى، 111، -، 112، -، 114 - بەتلەر.
- ⑱ بارتولد: «ئوتتۇرا ئاسىيا قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1980 - يىل 6 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى 37 - بەت.
- ⑳ «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» 1982 - يىل 2 - سان، 131، -، 143 - بەتلەردە كەلتۈرۈلگەن نەقىل.
- ㉑ «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1982 - يىل ئۇيغۇرچە نەشرى، 275 - بەتتە كەلتۈرۈلگەن نەقىل.
- ㉒ بارتولد: «يەتتە سۇ تارىخى ئوچىركى»، ئۇيغۇر سايرانى رۇسچىدىن تەرجىمە قىلغان، 39 - بەت.
- ㉓ فېڭ چېڭجۇن: «غەربىي يۇرت يەر ناملىرى»، جۇڭخۇا كىتابچىلىق ئىدارىسى، 1980 - يىل 2 - ئاي، خەنزۇچە 2 - قېتىملىق نەشرى 94 - بەت.
- ㉔ يەن خەيپا: «قاش دەرياسى بويىدىكى دولانلار»، «شىنجاڭ

مەكتىنڭ تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىشلەر ۋە ئۇنىڭ ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان ۋاقتى توغرىسىدا

مەكت ناھىيىسى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونىنىڭ غەربىي جەنۇبى، قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ شەرقى، تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي تەرىپىگە، يەكەن دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئېقىنىغا، تىزناپ دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىغا جايلاشقان بولۇپ، ئۇنىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى شەرقىي مېرىدىئان $79^{\circ}05' - 77^{\circ}28'$ بىلەن، شىمالىي پارالېل $39^{\circ}22' - 38^{\circ}25'$ قا توغرا كېلىدۇ. دېڭىز يۈزىدىن ئېگىزلىكى $1105 - 1155$ مېتىر بولۇپ، شەرقىي تەرىپىدىن چوڭ قۇملۇق ئارقىلىق خوتەن ۋىلايىتىنىڭ گۇما ناھىيىسى بىلەن، شەرقىي شىمال تەرىپى ئاقسۇ ۋىلايىتىنىڭ ئاۋات ناھىيىسى بىلەن، شىمال تەرىپى يەكەن دەرياسىنى چېگرا قىلىپ مارالبېشى ناھىيىسى بىلەن، غەربىي تەرىپى پەيلو ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى ئارقىلىق يوپۇرغا ناھىيىسى بىلەن، غەربىي جەنۇبى يەكەن ناھىيىسى بىلەن، جەنۇبىي تەرىپى قاغىلىق ناھىيىسى بىلەن تۇتىشىدۇ. شەرقتىن غەربكە ئەڭ ئۇزۇن يېرى 160 كىلومېتىر، جەنۇبتىن شىمالغا ئەڭ كەڭ يېرى 136 كىلومېتىر بولۇپ، ئومۇمىي يەر مەيدانى 15200 كۋادرات كىلومېتىر كېلىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە دېھقانچىلىق - ئورمانچىلىق رايونىنىڭ ئىگىلىگەن كۆلىمى 1152.89 كۋادرات كىلومېتىر كېلىدۇ. ناھىيە زېمىنىنىڭ قالغان 14047.11 كۋادرات كىلومېتىر قىسمى تەكلىماكان قۇملۇقىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. پۈتۈن ناھىيە توققۇز يېزا، بىر بازارلىق ھۆكۈمەت، ئۈچ ئورمانچىلىق - باغۋەنچىلىك مەيدانى، 137 كەنتكە بۆلۈنگەن

بولۇپ، ناھىيە تەۋەسىدە يەنە ئىشلەپچىقىرىش قۇرۇلۇش بىڭتۇەنىنىڭ تۈەن - مەيدانلىرى، ئازادلىق ئارمىيىنىڭ مەكتتە تۇرۇشلۇق دېھقانچىلىق مەيدانلىرى ۋە ئاپتونوم رايونلۇق ئەدلىيە نازارىتىنىڭ ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش دېھقانچىلىق مەيدانى بار. ھازىر ناھىيىنىڭ ئومۇمىي نوپۇسى 153 مىڭ ئەتراپىدا. تارىخىي ماتېرىياللاردىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، مەكت (ھازىر «مەكت» دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان جايلار) خەن سۇلالىسى (غەربىي ۋە شەرقىي خەن سۇلالىلىرى) دەۋرى (مىلادىدىن ئىلگىرىكى 206 - يىلدىن مىلادى 220 - يىللار) دە ئالدى بىلەن ساكارائۇل يەڭلىكىگە، كېيىن غەربىي يۇرتتىكى كۈچلۈك بەڭلىكلەردىن بىرى بولغان سۈلى بەڭلىكى (ئاستانە ئورنى ھازىرقى قەشقەر شەھىرى ئەتراپىغا توغرا كېلىدۇ) گە قارىغان. مىلادى V ئەسىرنىڭ 20 - 30 - يىللىرى ئېفىئالتىلارنىڭ تەسىر كۈچى تارىم ئويمانلىقىغا كىرگەندىن كېيىن، مەكت ئېفىئالتىلارنىڭ تەسىر دائىرىسىدە بولغان. مىلادى 563 - 568 - يىللىرى، ئېفىئالتىلار تۈركلەرنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ، بەڭلىكى مۇنقەرز بولۇپ، ئۇلارنىڭ تەسىرى تارىم ۋادىسىدىن كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن، مەكت تۈرك خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا بولغان. مىلادى 583 - يىلى، تۈرك خانلىقى شەرقىي ۋە غەربىي دەپ ئىككى قىسىمغا بۆلۈنگەندە، مەكت غەربىي تۈرك خانلىقىنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىدە بولغان. مىلادى 659 - يىلى، تاڭ سۇلالىسى (مىلادى 618 - 907 - يىللار) غەربىي تۈرك خانلىقىنى مەغلۇپ قىلىپ، سۈلى تۇتۇق مەھكىمىسىنى قۇرغاندا، مەكت سۈلى تۇتۇق مەھكىمىسىنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىگە كىرگەن. مىلادى 670 - 765 - يىللاردا، تۈبۈتلەرنىڭ تەسىر دائىرىسى تارىم ۋادىسىغا كىرىپ، تاكى مىلادى IX ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ زەربىسى بىلەن تارىم ۋادىسىدىن ۋاز كەچكەنگە قەدەر، مەكت قاتارلىق تارىم

بوستانلىقىدىكى يۇرتلار تۈبۈتلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىق دائىرىسىدە بولغان. بۇ مەزگىلدە، مەكت ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا ئۆتكەن. مىلادى 840-يىلى، ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ يىمىرلىشى بىلەن، غەربىي يۇرتقا كۆچكەن ئۇيغۇرلار تارىم ئويمانلىقىنىڭ ئوتتۇرا ۋە جەنۇبىي قىسمى، ئىلى - مىڭبۇلاق (مىڭلاق) ۋادىسى، بالقاش كۆلىنىڭ جەنۇبى، چۇ دەريا ۋادىسى، ئىسسىقكۆل ئەتراپى ۋە شۇنىڭدەك ماۋرائۇننەھرنىڭ شەرقىدىكى كەڭ رايونلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «خاقانىيە دۆلىتى» يەنى قاراخانىيلار خانلىقى (مىلادى 850 - 1212 - يىللار) نى قۇرغاندىن كېيىن، مەكت قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ مەركىزىي ئۆلكىسى - قەشقەرگە تەۋە بولغان. مىلادى 1042 - يىلى، قاراخانىيلار خانلىقى شەرقىي ۋە غەربىي دەپ ئىككى قىسىمغا بۆلۈنگەندىن كېيىن، مەكت شەرقىي قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان. مىلادى 1131 - يىلى قۇرۇلغان قاراقتان خانلىقىنىڭ تەسىر كۈچىنىڭ تارىم ۋادىسىغا سىڭىپ كىرىشى بىلەن مىلادى 1212 - يىلى شەرقىي قاراخانىيلار خانلىقى يىمىرلىپ، مەكت قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ قولىدىن قاراقتان خانلىقىنىڭ قولىغا ئۆتكەن ھەمدە مىلادى 1218 - يىلى موڭغۇللارنىڭ تەسىرى تارىم ۋادىسىغا كىرگىچە، قاراقتان خانلىقىنىڭ خانى گورخاننىڭ ھوقۇقىنى ئالداپ تارتىۋالغان نايمان شاھزادىسى كۈچلۈك قەشقەر، يەكەن، مەكت، خوتەن قاتارلىق جايلاردا ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزگەن. موڭغۇللار بۇ رايونغا كىرىپ كۈچلۈك ھاكىمىيىتىنى يوقاتقاندىن كېيىن، مەكت موڭغۇل ئىمپېرىيىسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان ھەمدە چىڭگىزخان مىلادى 1225 - يىلى موڭغۇل ئىمپېرىيىسى ئىگدارچىلىقىدىكى يەرلەرنى ئوغۇللىرىغا سۈيۈرغال قىلىپ بەرگەندە، مەكت چىڭگىزخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى چاغاتايغا سۈيۈرغال قىلىنىپ، تاكى مىلادى 1514 - يىلى يەكەن سەئىدىيە

خانلىقى قۇرۇلغىچە بولغان ئارىلىقتا چاغاتاي خانلىقى (مىلادى 1225 - 1513 - يىللار) نىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان. يەكەن سەئىدىيە خانلىقى (مىلادى 1514 - 1682 - يىللار) قۇرۇلغاندىن كېيىن، مەكىت مىلادى 1682 - يىلى جۇڭغار خانلىقى (مىلادى 1640 - 1757 - يىللار) يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنى ئاخىرلاشتۇرغانغا قەدەر، ئاۋۋال يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ، كېيىن جۇڭغار خانلىقىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا بولغان. مىلادى 1759 - يىلى، چىڭ سۇلالىسى (مىلادى 1644 - 1911 - يىللار) جۇڭغارلارنى تىنچىتىپ، چوڭ - كىچىك خوجىلارنىڭ تەسىرىنى يوقاتقاندىن كېيىن، يەكەندە ئىش بېجىرگۈچى ئامبال (办事大臣) مەھكىمىسى تەسىس قىلغاندا، مەكىت بارچۇقتىن ئايرىلىپ چىققان 6 - دەرىجىلىك ھاكىمبەگنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان. مىلادى 1867 - يىلى، قوقەنلىك ياقۇپبەگ قەشقەردە «يەتتەشەھەر خانلىقى» (بەدۆلەت ھاكىمىيىتى) نى قۇرغاندىن كېيىن، مەكىت ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان. مىلادى 1878 - يىلى ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، چىڭ سۇلالىسى تەۋەسىگە ئۆتۈپ، مىلادى 1884 - يىلى شىنجاڭ ئۆلكە بولۇپ تەسىس قىلىنغاندا، يەكەن، مازالبېشى قاتارلىق جايلارغا قاراشلىق بەگلىك سۈپىتىدە ئۇلارنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان. مىلادى 1902 - يىلى بارچۇق ئوبلاستى تەسىس قىلىنغاندا، مەكىت سۈلې مەھكىمىسىگە تەۋە بولغان. مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) مەكىت ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان ھەمدە قەشقەر ۋىلايىتىگە قارىغان. 1943 - يىلى يەكەن 10 - مەمۇرىي باشلىق مەھكىمىسى (莎车第十行政公署) (1944 - يىلى يەكەن مەمۇرىي تەپتىش ۋالىي مەھكىمىسىگە ئۆزگەرتىلگەن) قۇرۇلۇپ، مەكىت ئۇنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىدە بولغان. جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتى قۇرۇلغاندىن كېيىن، يەكەن ۋالىي

مەھكىمىسىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان. 1956 - يىلى 6 - ئايدا، يەكەن ۋالىي مەھكىمىسى ئەمەلدىن قالدۇرۇلغاندىن كېيىن، مەكت قەشقەر ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكەن. نۆۋەتتە، مەكتنىڭ قايسى يىلى ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغانلىقى ھەققىدە ئوخشىمىغان قاراشلار مەۋجۇت. بۇ قاراشلارنى ئومۇملاشتۇرغاندا، ئاساسلىق مۇنداق ئىككى خىلغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

بىرىنچى، «شىنجاڭنىڭ تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىشلەر ۋە يەر ناملىرى تەتقىقاتى» ۋە «مەكت ناھىيىسىنىڭ يەر - جاي ناملىرىنىڭ خەرىتىلىك تەزكىرىسى» دېگەن ئەسەرلەردە ئوتتۇرىغا قويۇلغان «مەكت مىنگونىڭ 11 - يىلى (مىلادى 1922 - يىلى) ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان» دېگەن قاراش.

ئىككىنچى، «شىنجاڭ يىلنامىسى» (1986 - يىلى) بىلەن «مەكت ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى» دە ئوتتۇرىغا قويۇلغان مەكت مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان دېگەن قاراش.

تۆۋەندە مەندە گەرچە مەكت ناھىيىسىنىڭ تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللار ئانچە تولۇق بولمىسىمۇ، قولۇمدا بار ئازغىنا ماتېرىيال ئاساسىدا، مەكتنىڭ ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان ۋاقتى توغرىسىدا قىسقىچە مۇلاھىزە يۈرگۈزمەكچىمەن.

«شىنجاڭدىكى بوران - چاپقۇن» دېگەن ئەسەرنىڭ 1 - جىلد 607 - بېتىدە مۇنداق دېيىلگەن: «مىنگونىڭ 11 - يىلى 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى، مەكت ناھىيىسىنىڭ قۇرۇلۇشىمۇ رۇخسەت قىلىندى». «شىنجاڭنىڭ خەرىتىلىك تەزكىرىسى» 6 - جىلد «نوپۇس - يەر بېجى بابى» دا: «مىنگونىڭ 11 - يىلى، شىنجاڭنىڭ غەربىي قوماندانى ياك زېڭشىن مارالبېشىنىڭ يەكەن دەرياسى (ئەسلى ئەسەردە بۇ نام خەنزۇچە «玉河» دەپ ئېلىنغان. مەن ئۇنى ئەمەلىي ئەھۋالغا ئاساسەن «يەكەن

دەرياسى» دەپ ئالدىم) نىڭ جەنۇبىدىكى يەرلىرىنى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئايرىپ بېرىشنى، قاغىلىق، يەكەن قاتارلىق ئىككى ناھىيىنىڭ مەكتەپكە يېقىن كەنت - مەھەللىلىرىنى مەزكۇر ئورۇن (مەكتەپ ناھىيىسى) نىڭ باشقۇرۇشىغا بۆلۈپ بېرىشنى ئىلتىماس قىلدى» دېيىلگەن. يەنە شۇ ئەسەرنىڭ 9 - جىلد «ئۆلكە، ناھىيىلەرنىڭ قۇرۇلۇش بايى» دىكى «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ قۇرۇلۇشىنى ئىلتىماس قىلىش» دېگەن ئىلتىماسنامىنىڭ ئاخىرىغا «شىنجاڭنىڭ ئۆلكە باشلىقى، قوشۇمچە ھەربىي قوماندانى ياڭ زېڭشىن. مىنگونىڭ 11 - يىلى 6 - ئاي» دەپ يېزىلىپ، تامغا بېسىلغان. مانا بۇ مەكتەپ ناھىيىسى مىنگونىڭ 11 - يىلى (مىلادى 1922 - يىلى) قۇرۇلغان دېگۈچىلەرنىڭ ئاساسى.

ھالبۇكى، «شىنجاڭدىكى بوران - چاپقۇن» ۋە «شىنجاڭنىڭ خەرىتىلىك تەزكىرىسى» دىكى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ مىنگونىڭ 11 - يىلى (مىلادى 1922 - يىلى) قۇرۇلغانلىقى ھەققىدىكى مەلۇمات ئەينى ۋاقىتتىكى شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ باشلىقى، قوشۇمچە ھەربىي قوماندانى ياڭ زېڭشىن گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتىگە يوللىغان مەكتەپ ناھىيىسىنى قۇرۇش توغرىسىدىكى ئىلتىماسنامىسىدىكى ۋاقىتنى ئاساس قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ بىر مۇنچە مۇجىمەل تەرەپلىرى بار. دەرۋەقە، مىنگونىڭ 11 - يىلى 6 - ئايدا، ياڭ زېڭشىن گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمىتى مەمۇرىي پالاتاسى ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىقىغا ئىلتىماس يوللاپ، مەكتەپ ناھىيىسىنى قۇرۇشنى تەلەپ قىلغان ھەمدە ئىلتىماسنامىدە مەكتەپنىڭ جۇغراپىيىلىك ئەھۋالى، ئاھالىسى، كۈنسېرى تەرەققىي قىلىۋاتقان ئىجتىمائىي ئىگىلىكى، ئۇنىڭ باشقۇرۇلۇش ئەھۋالى ۋە بۇ جەھەتتىكى قىيىنچىلىقلار، شۇنداقلا ناھىيە قۇرۇشنىڭ ئەھمىيىتى قاتارلىق تەرەپلەر ناھايىتى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، بۇنىڭ

(ئىلتىماسنامىدە دېيىلگەن ناھىيە قۇرۇش تەلپىنىڭ) بىر لايىھە ئىكەنلىكى، مەزكۇر مىنىستىرلىكنىڭ تەستىقلاپ، تېلېگرامما بىلەن جاۋاب قايتۇرۇشنى ئىنتىزارلىق بىلەن كۈتىدىغانلىقى بايان قىلىنغان. بىراق، بۇ بىر ئىلتىماسنامە بولۇپ، ناھىيە قۇرۇش توغرىسىدىكى رەسمىي تەستىقنامە ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مىنگو ھۆكۈمىتى مەمۇرىي پالاتاسى ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىكى مىنگونىڭ 11 - يىلى 6 - ئايدا يوللانغان بۇ ئىلتىماسنامىگە رەسمىي تەستىق سالغان بولسا، ئېنىقكى بۇ ھەقتىكى تەپسىلىي ماتېرىياللار ئىلتىماسنامە بىلەن بىرلىكتە يۇقىرىدىكى ئىككى ئەسەرگە كىرگۈزۈلگەن بولاتتى. شۇڭا، مەكتەپ ناھىيىسىنى مىنگونىڭ 11 - يىلى 6 - ئايدا قۇرۇلدى، دېيىش كىشىنى قايىل قىلالايدۇ. ئەگەر ئىلتىماسنامە شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدىلا تەستىقلانغان بولسىمۇ، بۇ پەقەت ناھىيە قۇرۇش تەستىقلانغان ۋاقىتتىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇنى ناھىيە قۇرۇلغان ئەمەلىي ۋاقىت دەپ قاراشقا بولمايدۇ. چۈنكى، بىرىنچىدىن، پېشقەدەملەرنىڭ ئەسلىشىچە، مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى)دىن ئىلگىرى مەكتەپتە مەسلىھەتچى ئىش بېجىرگۈچى (县知事) ياكى ھاكىم بولغانلىقىنى ئاڭلىمىغان. مىنگونىڭ 17 - يىلىدىن بۇرۇن مەكتەپتىكى دېھقانلارنىڭ يەر بېجى ۋە ھەرخىل باج سېلىقلىرى مارالبېشى ناھىيىسىگە تاپشۇرۇلغان. خەلقنىڭ ئەرز - شىكايەت ئىشلىرىمۇ مارالبېشى ناھىيىسى تەرىپىدىن بىر تەرەپ قىلىنغان. ئىككىنچىدىن، «شىنجاڭدىكى بوران - چاپقۇن» دېگەن ئەسەرنىڭ 1 - جىلد 607 - بېتىدە، «مىنگونىڭ 11 - يىلى 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ قۇرۇلۇشىمۇ رۇخسەت قىلىندى» دېيىلگەن بولسىمۇ، لېكىن يەنە شۇ ئەسەرنىڭ 616 - بېتىدە مىنگونىڭ 13 - يىلىدىكى پوسكام ناھىيىسىنىڭ مەسلىھەتچى ئىش بېجىرگۈچىسى (县知事) نىڭ ئىسمى خاتىرىلەنگەن

بولۇپ، شۇ قاتاردا مىنگونىڭ 11 - يىلى قۇرۇلدى دېيىلىۋاتقان مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ مەسلىھەتچى ئىش بېجىرگۈچىسىنىڭ ئىسمى تىلغا ئېلىنمىغان. ناھىيە قۇرۇلدى دېيىلىشىمۇ، ھاكىم قاتارلىق ھۆكۈمەت خادىملىرىنىڭ بولماسلىقى، ناھىيە قۇرۇلغان تۇرۇقلۇقمۇ يەنە مارالبېشى ناھىيىسىگە غەللە - پاراق، باج تاپشۇرۇش ھەمدە ھۆكۈمەت ئىشلىرىنى مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ بېجىرىشىنى چۈشىنىش قىيىن، كىشىنى ئويغا سالىدىغان بىر مەسىلە.

مىنگونىڭ 30 - يىلىدىن 38 - يىلىغىچە بولغان بىر قانچە يىللىق ئارخىپ ماتېرىياللىرىدا، مەكتەپنىڭ مىنگونىڭ 17 - يىلى 8 - ئايدا ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغانلىقى تىلغا ئېلىنغان. مىنگونىڭ 30 - يىلىدىكى شىنجاڭ ئۆلكىسى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ ئەھۋالى خاتىرىلەنگەن مۇھىم ئىشلار مەلۇماتنامىسىدە: «ھەر تەرەپلىمە تەكشۈرۈشمىزچە، مەكتەپ ناھىيىسى ئەسلى مارالبېشى ناھىيىسىگە قاراشلىق چوڭ بىر كەنت (خەلق بۇنى بەگلىك دەپ ئاتايدۇ) بولۇپ، مىنگونىڭ 17 - يىلى 8 - ئايدا 3 - دەرىجىلىك ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان» دېيىلگەن.

يېقىنقى يىللارغىچە مەكتەپ ناھىيىلىك ئارخىپ بۆلۈمىدە ساقلىنىپ كەلگەن، شىنجاڭ مالىيە نازارىتى تارقاتقان ئىككى پارچە يەر خېتىدە يەر ئىقلىم سىستېمىسىغا ئائىت مۇنداق ئەھۋال بايان قىلىنغان: «مارالبېشى ناھىيىلىك مۇئامىلىدار مۇسا ئاۋۇت قارىنىڭ چوڭقۇرچاقىتىكى بىر مو يېرىنى سېتىۋالدى... جۇڭخۇا مىنگو 17 - يىلى 6 - ئاي» يەنە بىر يەر خېتىدە: «مەكتەپ ناھىيىلىك مۇئامىلىدار مۇسا ئاۋۇت قارىنىڭ چوڭقۇرچاقىتىكى ئىككى مو يېرىنى سېتىۋالدى... جۇڭخۇا مىنگو 20 - يىلى 5 - ئاي». يۇقىرىدىكى ئىككى پارچە ھۆججەت بىزگە شۇنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇكى، مىنگونىڭ 17 - يىلى 6 - ئايدىن ئىلگىرى، مەكتەپ مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

مىنگونىڭ 20 - يىلى 5 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىسى ئاللىقاچان قۇرۇلۇپ بولغان. چۈنكى، بۇ يەردە تىلغا ئېلىنىۋاتقان چوڭقۇرچاق دېگەن يەر مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ھازىرقى چوڭقۇرچاق يېزىسى بولۇپ، مەكتەپ ناھىيىسى قۇرۇلغاندا چوڭقۇرچاق مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئايرىپ بېرىلگەن. مىنگونىڭ 25 - يىلى (مىلادى 1936 - يىلى) 10 - ئايدا يەنە مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىلگەن. دېمەك، مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ قۇرۇلغان ۋاقتى ھەققىدىكى ماتېرىياللارنى ئومۇملاشتۇرغاندا، مەكتەپ ناھىيىسى مىنگونىڭ 11 - يىلى (مىلادى 1922 - يىلى) قۇرۇلغان دېگۈچىلەر ئاساس قىلغان «شىنجاڭدىكى بوران - چاپقۇن» ۋە «شىنجاڭنىڭ خەرىتىلىك تەزكىرىسى» دېگەن ئەسەرلەردە، گەرچە بۇ ھەقتە خېلى تەپسىلىي مەلۇماتلار بولسىمۇ، بىراق ئۇ مەلۇماتلارنىڭ ئەمەلىي ئاساسى كەمچىل بولۇپ، مۇجىمەل تەرەپلىرى كۆپ. ئۇنىڭدا ئوتتۇرىغا قويۇلغان ۋاقىتنى مەكتەپ ناھىيىسى قۇرۇلغان ۋاقىتنىڭ دەل ئۆزى دەپ قوبۇل قىلغاندىن كۆرە، مەكتەپ ناھىيىسىنى قۇرۇشقا ئىلتىماس يوللانغان ۋاقىت دەپ قوبۇل قىلغان ئەقىلگە مۇۋاپىق كېلىدۇ. بىز مەكتەپ ناھىيىسى مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) 8 - ئايدا رەسمىي قۇرۇلغان، دېگەن قاراشنى قوبۇل قىلىمىز. چۈنكى، مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ چوڭ ۋەقەلەر خاتىرىسىنى ئىشلەش جەريانىدا، بىز يازما ماتېرىيال مەنبەلىرىدىن پېشقەدەم كىشىلەر (ئۇلارنىڭ بەزىلىرى مەكتەپنىڭ يەرلىك تارىخىنى پىششىق بىلىدىغان، بۇرۇن ناھىيىلىك ھۆكۈمەتتە خىزمەت قىلغان، يېشى 80 دىن ئاشقان كىشىلەر) نىڭ ئەسلىپ بېرىشىدىن مەكتەپ ناھىيىسىگە مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) دىن ئىلگىرى ھاكىم بولغان بىرەر كىشىنىڭ ئىسمىنى تېپىشقا ئىمكانىيەت بولمىدى. مىنگونىڭ 17 - يىلى مەكتەپ ناھىيىسى

قۇرۇلغاندا، مەكتەپ ناھىيىسىگە لىيۇ فامىلىلىك بىر كىشى تۇنجى ھاكىملىققا تەيىنلەنگەن بولۇپ، ناھىيە قۇرۇلغان دەسلەپكى ۋاقىتتا، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت تۇرىدىغان ئورۇن بولمىغاچقا، ئۇلار ئابدۇرەھىم كازىم دېگەن كىشىنىڭ قورۇسىنى ئارىيەت ئېلىپ ئېشىلىتىپ تۇرغان. مىنگونىڭ 19 - يىلى (مىلادى 1930 - يىلى) جۇباشۋى (جۇيۈلىڭ) دېگەن كىشى مەكتەپكە يېڭىدىن ھاكىم بولۇپ كېلىپ، مەركىزىي ھۆكۈمەتكە ئىلتىماس سۇنۇش ئارقىلىق، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مەھكىمىسى (يامۇل) نى سالدۇرغانىكەن.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

1. «شىنجاڭ يىلنامىسى» (1986).
2. «جۇڭگونىڭ تارىخىي خەرىتىلەر توپلىمى»، جۇڭگو خەرىتىلەر نەشرىياتى، خەنزۇچە، 1975 - يىلى نەشرى، 2 - قىسىم 24 - 25 - بەتلەر.
3. «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى تۈزگەن، 1989 - يىلى، ئۇيغۇرچە نەشرى.
4. ئەنۋەر بايتۇر، خەيرىنسا سىدىق: «شىنجاڭدىكى مىللەتلەرنىڭ تارىخى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1991 - يىلى نەشرى.
5. يۈۈبېچىڭ: «شىنجاڭنىڭ تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىشلەر ۋە يەر ناملىرى تەتقىقاتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، خەنزۇچە نەشرى.
6. «مەكتەپ ناھىيىسى يەر - جاي ناملىرىنىڭ خەرىتىلىك تەزكىرىسى» خەنزۇچە نەشرى.
7. «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى» (پىكىر ئېلىش نۇسخىسى)
8. «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى»، شىنجاڭ داشۇ نەشرىياتى، 1994 - يىلى، خەنزۇچە نەشرى.

مەكت ناھىيىسى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردىكى ھۆكۈمەت ئورگانلىرى ۋە ئاساسىي قاتلام ھاكىمىيەت تەشكىلى

مەكت ناھىيىسى 1928 - يىلى 8 - ئايدا رەسمىي ناھىيە بولۇپ قۇرۇلدى. ناھىيە قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردە ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە ليۇ فامىلىلىك بىر كىشى تۇنجى ھاكىملىققا تەيىنلەنگەن بولۇپ، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت قارمىقىدا بىر قانچە بۆلۈم تەسىس قىلىنغان. بۇ بۆلۈملەر ھۆكۈمەت ئورگىنى سۈپىتىدە تۆۋەندىكى خىزمەتلەرنى بېجىرگەن:

1. كاتىبات بۆلۈمى: بۇ بۆلۈم يۇقىرى، تۆۋەندىن كەلگەن خەت - چەك، ھۆججەت - ماتېرىياللارنى بىر تەرەپ قىلغان ۋە ھاكىمغا ۋە كالىتەن ھۆكۈمەتنىڭ كۈندىلىك خىزمەتلىرىنى بېجىرگەن.

2. خەلق ئىشلار بۆلۈمى: بۇ بۆلۈم ناھىيىنىڭ خەلق ئىشلىرىغا ئائىت ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلغاندىن باشقا، ئەدلىيە خىزمىتىنىمۇ ئىشلىگەن.

3. مالىيە بۆلۈمى: بۇ بۆلۈم ناھىيىنىڭ غەللە - پاراق، ھەرخىل باج يىغىش، يېزا ئىگىلىك، سودا - سانائەت قاتارلىق تەرەپلەردىكى خىزمەتلەرنى بېجىرگەن.

4. مائارىپ بۆلۈمى: بۇ بۆلۈم ناھىيىنىڭ مائارىپ ئىشلىرىغا مەسئۇل بولغان بولۇپ، ئاساسلىقى شىۋىتاك (ھۆكۈمەت قارمىقىدىكى مەكتەپ) نى باشقۇرغان. بۇ بۆلۈمنىڭ رولى 1930 - يىلى جۇباشۋېي (جۇ يۈلىڭ) مەكتەپ ھاكىم بولۇپ كېلىپ، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مەھكىمىسىنى سالدۇرغاندا، بىر سىنىپلىق شىۋىتاك سالدۇرۇپ، 40 نەپەر ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىپ،

مەكتەپ نامىنى گويۇشۇتاك (دۆلەت تىلى مەكتىپى) دەپ ئاتاپ، بارلىق راسخوتىنى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن بەرگەندىن كېيىن، ھەقىقىي تۈردە جارى قىلدۇرۇلغان.

5. ئىسلاھات بۆلۈمى: بۇ بۆلۈم ناھىيىنىڭ بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈش، ئېتىز - ئېرىق، ئۆستەڭ قۇرۇلۇشى ئېلىپ بېرىش، ئورمان ئەھيا قىلىش، سۇ ئىشلىرى قاتارلىق خىزمەتلەرنى بېجىرگەن.

مەكت ناھىيىسى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىللەردە، ئاساسىي قاتلام ھۆكۈمەت شەكلى — ھاكىمىيەت تۈزۈلۈشىدە ئۈزلۈكسىز يېڭىلىنىش بولۇپ تۇرغان. تۆۋەندە، مەكت ناھىيىسى قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىلدىن، ئازادلىقنىڭ ئالدى - كەينى ۋە 80 - يىللارغىچە بولغان ئارىلىقتىكى ئاساسىي قاتلام ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتىمىز:

1. شياڭيۇلۇق تۈزۈمى (乡约制)

مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) مەكت ناھىيىسى قۇرۇلغاندىن كېيىن، پۈتۈن ناھىيىگە ئالتە يېزا تەسىس قىلىنىپ، شياڭيۇلۇق تۈزۈمى يولغا قويۇلغان (يەرلىكتىكى كىشىلەر شياڭيۇنى «بەگ» دەپمۇ ئاتايدۇ). يېڭىدىن تەسىس قىلىنغان ئالتە يېزا تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

1. چامغۇرلۇق (لايلىق) يېزىسى. بۇ ھازىرقى چامغۇرلۇق، ھاڭغىتلىق ۋە شېھىتدۆڭ قاتارلىق يېزىلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇنىڭغا بىر نەپەر شياڭيۇ قويۇلغان.

2. يانتاق يېزىسى. بۇ ھازىرقى يانتاق يېزىسىنىڭ بىر قىسىم كەنت مەھەللىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇنىڭغا بىر نەپەر شياڭيۇ قويۇلغان.

3. ئۆيۈغداي يېزىسى. بۇ ھازىرقى يانتاق، تۈمەنتال ۋە قۇرما قاتارلىق يېزىلارنىڭ بىر قىسىم كەنت - مەھەللىلىرىنى

- ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇنىڭغا بىر نەپەر شياڭيۇ قويۇلغان.
 4. قارا ئۆي يېزىسى. بۇ ھازىرقى يانتاق يېزىسىنىڭ بىر قىسىم كەنت مەھەللىلىرى ۋە بازار جەمئىيىسى، قۇمقىسار يېزىلىرىنىڭ بىر قىسىم كەنت - مەھەللىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇنىڭغا بىر شياڭيۇ قويۇلغان.
 5. قۇمقىسار يېزىسى. بۇ ھازىرقى قۇمقىسار، غاز كۆل يېزىلىرىنىڭ بىر قىسىم كەنت - مەھەللىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. بۇنىڭغا بىر نەپەر شياڭيۇ قويۇلغان.
 6. يۇقىرى - تۆۋەن ئاۋات يېزىسى. بۇ ھازىرقى مارالبېشى ناھىيىسىنىڭ ئاۋات يېزىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى (بۇ يېزا مىنگونىڭ 25 - يىلى (مىلادى 1936 - يىلى، 10 - ئايدا مارالبېشى ناھىيىسىگە ئايرىپ بېرىلگەن). بۇنىڭغا بىر نەپەر شياڭيۇ قويۇلغان.

2. رايون، كەنت تۈزۈمى (区村制)
 مىنگونىڭ 27 - يىلى (مىلادى 1938 - يىلى) شياڭيۇلۇق تۈزۈم ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، ئورنىغا رايون، كەنت تۈزۈمى يولغا قويۇلغان. رايوندا رايون باشلىقى، كەنتتە كەنت باشلىقى تەسىس قىلىنغان. پۈتۈن ناھىيە ئۈچ رايون، 31 كەنت، بىر كوچا باشقۇرۇش ئورنىغا ئايرىلغان. بىرىنچى رايون غازكۆل رايونى بولۇپ، 14 كەنتى بولغان. ئىككىنچى رايون يانتاق رايونى بولۇپ، 11 كەنتى بولغان. ئۈچىنچى رايون تۈمەنتال رايونى بولۇپ 11 كەنتى بولغان، كوچا باشقۇرۇش ئورنى «مەكتەپ بازارلىق كوچا باشقۇرۇش ئورنى» دەپ ئاتىلىپ، بىر مۇدىر ۋە بىر قانچە مۇئاۋىن مۇدىرلار قويۇلغان، ناھىيىلىك ھۆكۈمەتنىڭ بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدا بولغان.

3. شياڭ، باۋجيا تۈزۈمى (乡保甲制)
 مىنگونىڭ 35 - يىلى (مىلادى 1946 - يىلى) رايون، كەنت تۈزۈمى بىكار قىلىنىپ، ئورنىغا شياڭ، باۋجيا تۈزۈمى يولغا

قويۇلۇپ، پۈتۈن ناھىيىدە ئۈچ يېزا، 35 باۋ، بىر كوچا باشقۇرۇش ئورنى تەسىس قىلىنغان.

بىرىنچى يېزا - جىيەنشىن (建新) يېزىسى (بۇ ھازىرقى قىزىل ئاۋات يېزىسى بولۇپ، ئىلگىرى يەكەننىڭ قىزىلچى كەنتى ئىدى. 1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، مەكتىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئايرىپ بېرىلگەن) بولۇپ، باشقۇرۇشىدا 14 باۋ بولغان.

ئىككىنچى يېزا - ۋېنىمىڭ (明文) يېزىسى (ھازىرقى يانتاق يېزىسى) بولۇپ، باشقۇرۇشىدا 9 باۋ بولغان.

ئۈچىنچى يېزا - جېنىشىڭ (振兴) يېزىسى (ھازىرقى تۈمەنتال يېزىسى) بولۇپ، باشقۇرۇشىدا 12 باۋ بولغان.

ناھىيىلىك ھۆكۈمەتنىڭ بىۋاسىتە باشقۇرۇشىدىكى بازارلىق كوچا باشقۇرۇش ئورنى يەنە ئەسلى ھالىتى بويىچە ساقلىنىپ قالغان.

سېگونىڭ 37 - يىلى (مىلادى 1948 - يىلى) بىر بازار، ئىككى يېزا تەسىس قىلىنغان. بۇنىڭدىكى تەيخې (太和) بازىرىنىڭ باشقۇرۇشىدا 24 باۋ، 231 جيا، 4913 ئائىلە، 114، 18 ئادەم بولغان.

جىيەنشىن يېزىسىنىڭ باشقۇرۇشىدا 20 باۋ، 128 جيا، 4433 ئائىلە، 17، 263 ئادەم بولغان.

4. رايون، يېزا تۈزۈمى (区乡制)
1950 - يىلى 3 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق

ھۆكۈمىتى قۇرۇلۇپ، پۈتۈن ناھىيىدە ئۈچ رايون، 24 يېزا، بىر كوچا باشقۇرۇش ئورنى تەسىس قىلىنغان.

بىرىنچى رايوننىڭ باشقۇرۇشىدا ئورداكۆل يېزىسى، قوش ئېقىن يېزىسى، ھاڭغىتلىق يېزىسى، چامغۇرلۇق يېزىسى، بازار

جەھىي يېزىسى، تاۋا كېسىلى يېزىسى، بېلىقچى يېزىسى، ئوۋكا يېزىسى، يېڭى مەھەللە يېزىسى، بازار يېزىسى، بازارلىق خەلق

كوچا ئىش باشقۇرۇش ئورنى بولغان.
 ئىككىنچى رايوننىڭ باشقۇرۇشىدا قىزىلئاۋات يېزىسى،
 لايداڭ يېزىسى، قۇمۇش مەھەللە يېزىسى، قۇمقۇسار يېزىسى،
 پاختەكلىك يېزىسى، غاز كۆل يېزىسى، خانكۆل يېزىسى بولغان.
 ئۈچىنچى رايوننىڭ باشقۇرۇشىدا يانتاق يېزىسى،
 ئويۇغداي يېزىسى، ئاقتىكەن يېزىسى، تۆگىدۆڭ يېزىسى،
 تۈمەنتال يېزىسى، شىقدۆڭ قاتارلىقلار بولغان.

1951 - يىلى پۈتۈن ناھىيە بەش رايون، 31 يېزا، بىر بازارلىق خەلق كوچا باشقۇرۇش ئورنىغا ئايرىلغان.

1953 - يىلى پۈتۈن ناھىيە يەنە يەتتە رايون، 34 يېزا، بىر رايون باشقۇرۇشىدىكى يېزا دەرىجىلىك بازارلىق خەلق كومىتېتىغا ئايرىلغان بولۇپ، بىرىنچى رايون (چېڭگۈەن 城关) رايونى باشقۇرۇشىدا يەتتە يېزا، بىر بازارلىق خەلق كومىتېتى، 32 تەبىئىي كەنت بولغان.

ئىككىنچى رايون (ھاڭغىتلىق رايونى) باشقۇرۇشىدا تۆت يېزا، 16 كەنت بولغان.

ئۈچىنچى رايون (يانتاق رايونى) باشقۇرۇشىدا بەش يېزا، 22 كەنت بولغان.

تۆتىنچى رايون (تۈمەنتال رايونى) باشقۇرۇشىدا بەش يېزا، 22 كەنت بولغان.

بەشىنچى رايون (غاز كۆل رايونى) باشقۇرۇشىدا تۆت يېزا، 23 كەنت بولغان.

ئالتىنچى رايون (قىزىلئاۋات رايونى) باشقۇرۇشىدا بەش يېزا، ئالتە كەنت بولغان.

يەتتىنچى رايون (قۇمقۇسار رايونى) باشقۇرۇشىدا ئۈچ يېزا، سەككىز كەنت بولغان (1955 - يىلى 7 - رايون تارقىتىۋېتىلىپ، بىرىنچى رايونغا تۆت كەنت، 5 - رايونغا تۆت كەنت قوشۇپ بېرىلگەن).

5. خەلق گۇڭشېسى تۈزۈمى (人民公社制)

1958 - يىلى 9 - ئايدا، ھەرقايسى رايونلاردا خەلق

گۇڭشېسى قۇرۇلۇپ، بىرىنچى رايوننىڭ نامى خوجيەن

(火箭) گۇڭشې دەپ ئاتالغان (بۇ نام 1967 - يىلى

دۇڭفانخۇڭ (东方红) گۇڭشېسى بولۇپ ئۆزگەرگەن)؛

ئىككىنچى رايون دۇڭفېڭ (东风) گۇڭشېسى دەپ ئاتالغان؛

ئۈچىنچى رايون خۇڭچى (红旗) گۇڭشېسى، دەپ ئاتالغان؛

تۆتىنچى رايون خۇڭگۇاڭ (红光) گۇڭشېسى، دەپ ئاتالغان.

بەشىنچى رايون، ۋېيشىڭ (卫星) گۇڭشېسى، دەپ ئاتالغان.

ئالتىنچى رايون جەندۇ (战斗) گۇڭشېسى، دەپ ئاتالغان.

ھەرقايسى گۇڭشېلار يەنە رەت تەرتىپى بويىچە 1-، 2-،

3-، 4-، 5-، 6- گۇڭشې دېگەن ناملار بىلەنمۇ ئاتىلىپ

كەلگەن. بازارلىق خەلق كومىتېتى شەھەر - بازارلىق باشقۇرۇش

رايونى (城镇管理区) دەپ ئۆزگەرتىلىپ، خوجيەن

گۇڭشېسىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان، ئەسلىدىكى رايون

باشقۇرۇشىدىكى يېزىلارنىڭ ھەممىسى باشقۇرۇش رايونى

(管理区) قىلىپ ئۆزگەرتىلگەن.

1962 - يىلى بىرىنچى يېزىنىڭ تۆت كەنتى، بەشىنچى

يېزىنىڭ تۆت كەنتى ئايرىلىپ، شياڭياڭ (向阳) گۇڭشې

قۇرۇلۇپ، يەتتىنچى گۇڭشې دەپ ئاتالغان.

1960 - يىلى، خوجيەن گۇڭشېسىنىڭ شەھەر - بازارلىق

باشقۇرۇش رايونى شەھەر - بازارلىق خەلق گۇڭشېسىغا

ئۆزگەرتىپ قۇرۇلغان بولۇپ، بۇ ۋاقىتتا، پۈتۈن ناھىيە بويىچە

سەككىز خەلق گۇڭشېسى بارلىققا كەلگەن.

1978 - يىلى، ھەرقايسى خەلق گۇڭشېلىرىنىڭ ناملىرى

يەرلىك خەلقنىڭ ئادىتىگە ئايلىنىپ كەتكەن بۇرۇنقى نامى

ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈپ، ھەرقايسى گۇڭشېلار تەرتىپ بويىچە بازار

جەمئىي گۇڭشې، يېڭىئاۋات گۇڭشې، يانتاق گۇڭشې، تۈمەنتال

گۇڭشى، غازكۆل گۇڭشى، قىزىلئاۋات گۇڭشى، قۇمقۇسار گۇڭشى، شەھەر - بازار خەلق گۇڭشىسى بولسا مەكتەپ بازىرى دەپ ئاتىلىشقا باشلىغان.

6. يېزا (بازار) كەنت تۈزۈمى (乡，镇，村制) 1984 - يىلى، ھەرقايسى گۇڭشىلار «يېزا» دەپ ئۆزگەرتىلدى. يېزىلار باشقۇرۇشىدىكى كەنتلەردە كەنت كومىتېتى تەسىس قىلىندى، يېزىلار بۇرۇنقى نامى بىلەن ئاتالدى.

يېڭى ئاۋات گۇڭشى يەكەن دەرياسىنى چېگرا قىلىپ، دەريانىڭ غەربى شېھىتدۆڭ يېزىسى، دەريانىڭ شەرقى ھاڭغىتلىق يېزىسى، دەپ ئايرىلدى.

1988 - يىلى، تۈمەنتال يېزىسى ئىككىگە بۆلۈنۈپ، يېڭىدىن قۇرما يېزىسى قۇرۇلدى. بۇنىڭ بىلەن پۈتۈن ناھىيىدە توققۇز يېزا، بىر بازار، ئالتە ئاھالىلەر كومىتېتى، 137 كەنت كومىتېتى، 209 تەبىئىي كەنت ۋە 520 مەھەللىۋى گۇرۇپپا بارلىققا كەلدى.

30 - يىللار چوڭ داۋالغۇش مەزگىلىدىكى مەكت

1932 - يىلىنىڭ ئاخىرى، 1933 - يىلىنىڭ باشلىرىدا پارتلىغان تۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ بىۋاسىتە تەسىرى بىلەن، كۇچادا تۆمۈر ئېلى (تۆمۈر سىجاڭ) باشچىلىقىدا بارلىققا كەلگەن قوراللىق كۈچلەر ناھايىتى تېزلا جەنۇبىي شىنجاڭغا يۈزلىنىپ، كۇچا، ئاقسۇ قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلغاندىن كېيىن، قەشقەرگە قاراپ يۈرۈش قىلىدۇ. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان قەشقەر ئامبىلى ما دوتەي ھەربىي قوماندان ياڭ تۈەنجاڭ (ياڭ چىڭمىن) نىڭ باشچىلىقىدا بىر بۆلەك ئەسكەرنى مارالبېشى تۇمشۇققا تۆمۈر سىجاڭ قوشۇنلىرىنىڭ ئالدىنى توسۇشقا ئەۋەتىدۇ. ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا بىر ئايدىن ئارتۇقراق ئۇرۇش بولغاندىن كېيىن، ياڭ تۈەنجاڭ قىسىملىرى بەرداشلىق بېرەلمەي، ئاۋۋال مارالبېشىغا، كېيىن مارالبېشىنىڭ غەربىي جەنۇبىي بىلەن يەكەن دەرياسىنى بويلاپ قەشقەرگە چېكىنىشكە باشلايدۇ.

ئەينى ۋاقىتتا، مەكتتە «قۇمۇل - تۇرپانلاردىن غوجاملار ئىسلام ئاچقىلى كېلىۋېتىپتۇ» دېگەن خەۋەر كەڭ تارقىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن، خەلق نوپۇزلۇق يۇرت چوڭلىرىدىن تۇرپان غوجام باشچىلىقىدا قوزغىلىپ، ئاۋۋال ناھىيە بازىرىدىكى گۆرەكەش خەنزۇلارنىڭ گۆرەخانلىرىنى بۇلاپ، داڭزىلىرى (ئالدى - بەردىنى تىزىملايدىغان دەپتىرى) نى كۆيدۈرىدۇ. ئۇلار يەنە «قۇمۇل - تۇرپانلاردىن كەلگەن غوجاملار تۇمشۇققا كۇپار (دىنسىز) لار بىلەن ئۇرۇشۇۋېتىپتۇ» دېگەن خەۋەرنى ئاڭلاپ، قوللىرىغا يەرلىك ئوۋ مىلتىقى، قىلىچ، نەيزە، چۇماق قاتارلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ «غوجاملارنىڭ ئالدىغا بارىمىز» دېيىشىپ،

تەخمىنەن 3 - 4 مىڭ كىشى يۈسۈپ خان غوجام، سايىم بەگ قاتارلىق يۇرت چوڭلىرىنىڭ باشلىشى بىلەن مارالبېشىغا قاراپ يولغا چىقىدۇ. ئۇلار ئۇقالىق (مارالبېشى تەۋەسى) دېگەن جايغا كەلگەندە، تۇمشۇقتىن چېكىنىپ ماڭغان ياك تۈەنجاڭ قىسىملىرىغا يولۇقىدۇ ۋە ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا قاتتىق ئۇرۇش باشلىنىدۇ. ياك تۈەنجاڭنىڭ زامانىۋى قوراللار بىلەن قوراللانغان قوشۇنى ئاددىي يەرلىك قوراللار بىلەن قوراللانغان خەلقنى ئېغىر پىلموت بىلەن ئوققا تۇتىدۇ. لېكىن، خەلق بىرى يىقىلسا بىرى ئېتىلىپ تۇرىدۇ. مۇشۇنداق جىددىي پەيتتە، سايىم بەگ ئوۋ مىلتىقى بىلەن پىلموتچىنى ئېتىۋېتىدۇ. خەلق شۇئان ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ، «دوست، دوست» دېيىشىپ، ئاتلىق ۋە پىيادە دۈشمەنگە ئېتىلىدۇ. نەتىجىدە ياك تۈەنجاڭ قوشۇنى بەرداشلىق بېرەلمەي قاچىدۇ. شۇ مالىمانچىلىقتا سايىم بەگ بىلەن نۇرغۇن كىشى ئوق تېگىپ ئۆلىدۇ. ئۇلار مەكتىكە قايتۇرۇپ كېلىنىپ چوڭ داغدۇغا بىلەن يەرلىككە قويۇلىدۇ. ئۇرۇش جەريانىدا ياك تۈەنجاڭ قىسىملىرىدىن خېلى كۆپ قورال ئولجا ئېلىنغانلىقتىن، زامانىۋى ۋە يەرلىك قوراللار بىلەن قوراللانغان بىرقوشۇنمۇ بارلىققا كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئادەم سانى 200 ئۆپچۆرىسىدە بولۇپ، يۈسۈپخان غوجام تۈەنجاڭ بولىدۇ.

1934 - يىلى، ماجۇڭيىڭ شېڭ شىسەي بىلەن بولغان ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولۇپ، ئۈرۈمچىدىن چېكىنىپ جەنۇبقا يۈزلىنىدۇ. بۇ ۋاقىتتا، خوجىنىياز ھاجى بىلەن ما جۇڭيىڭنىڭ ئىتتىپاقى ئاللىقاچان بۇزۇلۇپ، ئۇلارمۇ ئۆزئارا ئۇرۇشۇش ھالىتىگە كېلىپ قالغانىدى. شۇڭا، ما جۇڭيىڭنىڭ بۇ قېتىمقى چېكىنىشى، قارىماققا خوجىنىياز ھاجىنى ما جۇڭيىڭ قوغلاۋاتقان، ما جۇڭيىڭنى شېڭ شىسەي قوغلاۋاتقان دەك ھالەتتە ئىدى. شۇ يىلى 1 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا، خوجىنىياز ھاجى قەشقەرگە يېتىپ كېلىدۇ. لېكىن، ئۇ قەشقەرگە كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا،

ماقۇبۇەن قىسىملىرىنىڭ قەشقەرگە قىلغان ھۇجۇمىغا ئاقابىل تۇرالماي، يېڭىسار، يەكەن قاتارلىق جايلارغا چېكىنىشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئەسلىدە قەشقەر يېڭىشەھەر مۇھاسىرىسىدە قاملىپ قالغان ماجەنساڭمۇ قەشقەرگە كېلىپلا ھەدەپ خوجىنىياز ھاجىلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاشقا باشلىغانىدى. خوجىنىياز ھاجى ۋە مامۇت سىجاڭلار مەكتەككە كېلىپ تۇرۇشقا، ماجەنساڭمۇ قوشۇنىنى باشلاپ ئارقىسىدىن قوغلاپ كەلگەن ۋە ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدا يەكەن دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقى بويىدىكى يا خۇمدان دېگەن يەردە قاتتىق ئۇرۇش بولغانىدى. خوجىنىياز ھاجى يېڭىلىپ، مارالبېشى ئارقىلىق ئاقسۇغا كېتىدۇ. مەكتەك بولسا ئۇرۇش پاراكەندىچىلىكى ئىچىدە قالىدۇ. ماجەنساڭ قوشۇنلىرى يەرلىك ئاممىنى بۇلاپ ۋە ئاياغ - ئاستى قىلىپ، مىنىشكە يارايدىغانلىكى ئات ۋە ئەسكەرلىككە يارايدىغانلىكى ئەرلەرنى ئېلىپ كېتىدۇ.

1934 - يىلى، ما جۇڭيىڭ ئەركەشتام ئارقىلىق سوۋېت ئىتتىپاقىغا چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ قوشۇنى ما خۇسەننىڭ باشچىلىقىدا خوتەنگە بېرىپ ئورۇنلىشىدۇ. خوجىنىياز ھاجى مەكتەك ئارقىلىق ئاقسۇغا بارغاندىن كېيىن، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىكىگە تەيىنلىنىپ ئۈرۈمچىگە قايتىدۇ. مامۇت سىجاڭ بولسا، جەنۇبىي شىنجاڭ گارنىزونىنىڭ قوماندانلىقىغا تەيىنلىنىپ، قەشقەرگە ئورۇنلىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن، شىنجاڭدا نىسبىي تىنچ ۋەزىيەت بارلىققا كېلىدۇ.

1937 - يىلى، مامۇت سىجاڭنىڭ ۋەزىيەتنىڭ بېسىمى ئاستىدا لاداخ ئارقىلىق ھىندىستانغا چىقىپ كېتىشى شىنجاڭنىڭ جۈملىدىن جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ۋەزىيىتىدە يەنە بىر قېتىم چوڭ داۋالغۇش پەيدا قىلىدۇ. چۈنكى، مامۇت سىجاڭ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇنىڭ ئورنىغا ئابدۇنىياز سىجاڭ بولىدۇ. ئۇ، شېڭ شىسەي ھۆكۈمىتىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭ گارنىزونىغا

بېقىنماي، يەكەندە ئۆز ئالدىغا ئىش ئېلىپ بارىدۇ. بۇ ۋاقىتتا يەكەن، پوسكام، مەكت قاتارلىق جايلار شۇنىڭغا قاراشلىق ئىدى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، ئابدۇنىياز سىجاڭ خوتەندىكى ما خۇسەن بىلەن شېڭ شىسەيگە قارشى ئىتتىپاق تۈزۈپ، ئاۋۋال قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىدۇ، ئاندىن شېڭ شىسەي قوشۇنلىرىنى كۇچاغچە قىستاپ بارىدۇ.

ئەمما، شېڭ شىسەينىڭ زامانىۋى قوراللار بىلەن قوراللانغان قىسىملارنى كۆپلەپ يۆتكەپ كېلىشى ھەم سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئەۋەتىلگەن «ئالتايسكى» ناملىق رۇس قىسىملىرىنىڭ بىرلىكتە باستۇرۇپ كېلىشى بىلەن، ئابدۇنىياز سىجاڭ قىسىملىرى يېڭىلىپ، يەكەن دەرياسىنى بويلاپ غەربكە چېكىنىپ، مەكتكە چېكىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن، مەكت ئابدۇنىياز سىجاڭ بىلەن ما خۇسەن «ئىتتىپاقى» نىڭ ئاقسۇغا يۈرۈش باشلىغان چاغدىكى ئارقا سەپ ھەربىي بازىسى بولۇپ قالىدۇ. بۇ يەرگە ئاساسەن تۇڭگان قوشۇنلىرى ئورۇنلىشىپ، مەكت ۋەزىيىتىنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋېتىدۇ. ئابدۇنىياز سىجاڭمۇ مەكتكە كېلىپ ئۇزاق تۇرالمايدۇ. چۈنكى، شېڭ شىسەينىڭ تەلىپى بويىچە، سوۋېت ھۆكۈمىتى تورغات ئارقىلىق كىرگۈزگەن قوشۇننىڭ ئاتلىق قىسىملىرى مارالبېشى ئارقىلىق ئابدۇنىياز سىجاڭنى قوغلاپ مەكتكە كېلىدۇ. كېيىن يەنە يەكەن ئارقىلىق تانكا قىسىملىرىمۇ مەكتكە كېلىدۇ.

رۇس ۋە قىرغىزلاردىن تەشكىللەنگەن سوۋېت قوشۇنى مەكتكە شۇ يىلى 8 - ئاينىڭ ئاخىرىدا كېلىپ ئورۇنلىشىپ، 10 - ئاينىڭ باشلىرىغىچە تۇرىدۇ. ئۇلار ئىككى پۈتكۈن بولۇپ، رۇس پۈتكۈن ئوغۇللار مەكتىپى (ھازىرقى تۈرلۈك ماللار شىركىتىنىڭ ئورنى) گە ئورۇنلىشىدۇ. ئۇلاردا زامانىۋى قوراللاردىن بەش دانە برونېۋېك، 20 نەچچە زەمبىرەك، 30 غا يېقىن ئېغىر پېلىموت بېكىتىلگەن تاچانكا ھارۋىسى بار ئىدى.

سوۋېت قوشۇنى بۇ جايدا تۇرۇش جەريانىدا، تۇڭگانلار توپلىغان بېدە، ئوتۇن قاتارلىقلار ئۇلار ئۈچۈن مول تەمىنات مەنبەسى بولىدۇ. ئۇلار ئابدۇنىياز سىجاڭ ۋە ما خۇسەن قوشۇنلىرىدىن تارتىۋالغان ھەر خىل قوراللارنى بۇزۇپ كېرەكسىز تۆمۈرگە ئايلاندۇرۇپ، يەرلىك تۆمۈرچىلەرگە سېتىپ پۇل توپلايدۇ؛ تىزناپ دەرياسىنىڭ جەنۇبىدىكى چوڭ سازلىققا ئايرودروم ياساپ، ھەربىي ئايروپىلانلىرىنى ئىشقا سېلىپ تۇرىدۇ؛ 40 قا يېقىن بەگ، ئاخۇن ۋە يۇرت چوڭلىرىنى قولغا ئېلىپ، شېڭ شىسەيگە تاپشۇرۇپ پۇل ئۈندىرىدۇ. شۇنداقلا ئۇرۇش جەريانىدا ئولجا ئالغان 2 - 3 يۈزگە يېقىن ياخشى ئاتنى ئېلىپ كېتىدۇ.

1937 - يىلىنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ، ئابدۇنىياز سىجاڭ ۋە ماخۇسەنلەرنىڭ تىنچىتىلىشى بىلەن ۋەزىيەتتىكى داۋالغۇش پەسىيىپ، شېڭ شىسەينىڭ سىياسىي ھېساب ئېلىشى باشلاندى. ئابدۇنىياز سىجاڭ، ما خۇسەنلەرنىڭ شېڭ شىسەيگە قارشى كۈرۈشى مەكتەپ خەلقىنىڭ ۋە شۇ ۋاقىتتىكى مەكتەپ ھاكىملىرىنىڭ (ئىككى ھاكىم ئۆتكەن) قوللىشىغا، قىزغىن ياردەم بېرىشىگە ئېرىشكەنىدى. ۋەقە جىمىققاندىن كېيىن، شېڭ شىسەي مەكتەپ خەلقىدىن ھېساب ئېلىپ، 1938 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئىككى ھاكىم باشلىق 72 كىشىنى تۇتۇپ، ھېمىتنىڭ سېيىدا توك سوقتۇرۇش يولى بىلەن ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ. بۇ پاجىئەلىك ۋەقە خەلقنىڭ يادىدىن مەڭگۈ كۆتۈرۈلمەيدۇ.

چەتئەل سەيياھلىرىنىڭ مەكتىتىكى ئېكسپېدىتسىيىسى

دۇنياغا مەشھۇر قەدىمكى «يىپەك يولى» نىڭ ئېچىلىشى تارىم ئويمانلىقىدىكى ئەڭ چوڭ، ئەڭ قەدىمىي بوستانلىقلارنىڭ بىرى بولغان قەشقەر بوستانلىقىنى شەرق بىلەن غەربنى تۇتاشتۇرىدىغان قاتناش تۈگۈنىگە ئايلاندۇردى. بولۇپمۇ تارىم ۋادىسى — تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئاستىغا كۆمۈلگەن قەدىمكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنىڭ كۆپلەپ بايقىلىشى ھەم پۈتۈن دۇنياغا تارقىلىشى، چەتئەل ئارخېئولوگ، كارتىگوراف ۋە سەيياھلىرىنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى قوزغىدى. شۇنىڭ بىلەن، XIX ئەسىرنىڭ ئاخىرى، XX ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن باشلاپ، چەتئەل سەيياھ، ئارخېئولوگلىرىنىڭ تارىم ۋادىسىدا ئېلىپ بارغان ئارخېئولوگىيىلىك تەكشۈرۈش، ساياھەتتە قەشقەر ئۇلارنىڭ مەركىزى نۇقتىسى، مەكت ئۇلارنىڭ تەكلىماكانغا كىرىشتىكى باش بېكىتى بولۇپ قالغان.

1893 - يىلى شۋېتسىيىلىك سۈپن ھېدىن مەرغىلان ۋە پامىر ئارقىلىق قەشقەرگە كېلىدۇ ۋە ئەينى چاغدىكى چارروسىيىنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئەلچىسى پىروۋسكىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىدۇ. ئۇ قەشقەردىن كىچىك بىر كارۋانلار ئەترىتى تەشكىللەپ، يەرلىك كىشىلەرنىڭ يول باشلىشى بىلەن قاراكۆل ۋە قەشقەر ئەتراپىدىكى جايلاردا تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، بىر تەرەپتىن ئەھۋال ئىگىلەيدۇ، يەنە بىر تەرەپتىن شارائىتقا ماسلىشىشنى ئۆگىنىدۇ. شۇنداق قىلىپ، بىر يىلدىن ئارتۇق تەييارلىق قىلىش ئارقىلىق 1895 - يىلى ئەتىيازدا رەسمىي تۈردىكى تەكشۈرۈشنى باشلاپ، قەشقەر، يەكەن ئارقىلىق پائالىيەت قىلىدۇ، يەنى شۇ يىلى 2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى، ئۇ

قەشقەردىن چىقىپ مەكتەپكە كېلىدۇ. ئۇنىڭ كارۋان ئەترىتى مەكتەپتىن تۆگە ۋە تەكلىماكاندا بىر ئاي يول يۈرۈشكە يەتكۈدەك ئوزۇقلۇق، نەرسە - كېرەك سېتىۋېلىپ پۇختا تەييارلىق كۆرىدۇ ۋە 4 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئۇلار سەككىز تۆگە، ئىككى ئاچاركا، ئۈچ قوي، ئون مېكيان ۋە بىر خورازنى ئېلىپ تەكلىماكانغا كىرىدىغان سەپەرنى باشلايدۇ. بىراق، جۇغراپىيىلىك مۇھىت مۇرەككەپ، تەبىئىي شارائىتقا بولغان چۈشەنچە چوڭقۇر بولمىغاچقا، بۇ قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيە ئوڭۇشلۇق بولماي، ئۇ بارلىق ئەسۋاب - ئۈسكۈنىلىرىدىن ئايرىلىپ قېلىپ، ئامالسىز قەشقەرگە قايتىپ كېلىدۇ ۋە يېڭىدىن ئەسۋاب - ئۈسكۈنىلەر ئەكەلدۈرۈپ، 1895 - يىلى 12 - ئايدا، يەكەن، خوتەن ئارقىلىق كېرىيە دەرياسىنى بويلاپ، تەكلىماكانغا كىرىدۇ، بۇ نۆۋەت ئۇنىڭ سەپىرى ناھايىتى ئوڭۇشلۇق بولىدۇ.

1899 - يىلى، سۈپەن ھېدىن 2 - قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيىسىنى باشلايدۇ. بۇ نۆۋەت ئۇ ئىلگىرىكىدىن ئىلغارراق بولغان ئەسۋاب - ئۈسكۈنىلەرنى ئېلىپ، ئوش ئارقىلىق يەنە كونا يول بىلەن قەشقەرگە كېلىدۇ ۋە ئەنگلىيىنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق كونسۇلى ماكارتنېينىڭ ياردىمىگە ئېرىشىدۇ. بۇ نۆۋەت ئۇ كېمە ئارقىلىق تارىم دەرياسىنى بويلاپ لوپنۇر كۆلىگە بارماقچى بولۇپ، كېمە سېتىۋالىدۇ. ئۇ بۇ سەپىرىدە ئاۋۋال مەكتەپ ناھىيىسىگە كېلىپ تەييارلىق كۆرىدۇ ۋە يەكەن دەرياسى بويىدىكى لوپلۇق (غاز كۆل يېزىسى تەۋەسىدە) دېگەن جايدىن يولغا چىقىدۇ. گەرچە ئۇنىڭ كېمە بىلەن قىلغان سەپىرىگە ناھايىتى كۆپ ۋاقىت كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ نۆۋەت ئۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا ئۆز نىشانىغا يېتىپ بېرىپ، تارىم دەرياسىنىڭ خەرىتىسىنى ئىنچىكىلىك بىلەن سىزىپ چىقىدۇ. لوپنۇر كۆلى بويىدا ئارخېئولوگىيىلىك قېزىش ئېلىپ بېرىپ، نۇرغۇن مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى يىغىۋالىدۇ. ئەڭ

مۇھىمى ئۇ بۇ قېتىمقى سەپىرىدە ئۆمرىدىكى ئەڭ چوڭ شان - شەرەپكە ئېرىشىدۇ، يەنى ئۇ دۇنياغا مەشھۇر بولغان كىروران قەدىمكى شەھەر خارابىسىنى تاپىدۇ. ئۇنىڭ بۇ غەلبىسى يالغۇز ئۆزى ۋە ئۇنىڭ بىۋاسىتە ئالاقىدار كىشىلىرى، ئىش - پائالىيەتلىرىنىڭ نامىنى چىقىرىپ قالماستىن، بەلكى ئۇنىڭ غەلبىسىگە، پائالىيەتكە مۇناسىۋەتلىك بولغان «مەكت» دېگەن يۇرت نامىمۇ شۇندىن باشلاپ دۇنيادا شەرەپ بىلەن تىلغا ئېلىنغان ۋە مەشھۇر قامۇسلاردىن ئورۇن ئالغان.

1906 - يىلى 4 - ئايدا، ئاۋرېل ستەين (ئەسلى ۋېنگرىيىلىك، كېيىن ئەنگىلىيە تەۋەلىكىگە ئۆتكەن) شىنجاڭغا قىلغان 2 - قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيەسىنى باشلاپ، ھىندىقۇش تېغى ئارقىلىق پامىردىن ئۆتۈپ قەشقەرگە كېلىدۇ. 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنى قەشقەردىن خوتەنگە بېرىپ، خوتەن، نىيا، لوپنۇر كۆلى، دۇنخۇاڭ، تۇرپان، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان قاتارلىق جايلارنى تەكشۈرۈپ، قايتاشىدا مەكت ئارقىلىق يەكەنگە كېلىدۇ ۋە يەكەندە توختاپ ئارخېئولوگىيىلىك قېزىش ئېلىپ بېرىپ، بىر تۈركۈم مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بۇيۇملىرىنى يىغىۋالىدۇ.

1913 - يىلى 7 - ئاينىڭ 31 - كۈنى، ستەين 3 - قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيەسىنى باشلاپ، ماسپىردىن تاشقورغانغا چۈشۈپ، 9 - ئايدا قەشقەرگە كېلىدۇ ھەمدە 10 - ئاينىڭ 9 - كۈنى قەشقەردىن يولغا چىقىپ، مەكت ئارقىلىق مارالبېشىغا بارىدۇ. مارالبېشىدىن مازار تاغ (مەكت ناھىيىسىنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىدە، ئېيتىلىشىچە ئىلگىرى مەكت چىگرسىدا ئىكەن) ئەتراپىغا كېلىپ، بۇ جايدىن نۇرغۇن كىچىك شەھەر خارابىلىرى، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى تاپقان ۋە يېڭى تاش - قورال دەۋرىگە مەنسۇپ (بۇنىڭدىن 6 مىڭ يىل بۇرۇنقى دەۋرگە مەنسۇپ) ئوقيا ئۈچىنى بايقىغان.

1908 - يىلى 12 - ئايدا، ئەنگىلىيە ئالىمى دوس

ھىندىستاندا ستەينگە ئەنگلىيەنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق باش كونسۇلى ماكارتنېي يىغىۋالغان يەكەن يازما يادىكارلىقلىرى (بۇ يازما يادىكارلىقلار ئەسلىي ھازىرقى مەكتەپ ناھىيىسى قىزىلئاۋات يېزىسى قىزىلجى كەنتى تەۋەسىدىن تېپىلغان، لېكىن يادىكارلىق تېپىلغان ئەينى ۋاقىتتا بۇ جاي يەكەنگە قاراغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان) نىڭ ئەسلىي نۇسخىسىنى كۆرسەتكەن ھەم تېپىلغان جاي ھەققىدە يىپ ئۇچى بىلەن تەمىنلىگەن. ستەين 1913 - يىلىدىكى ئوتتۇرا ئاسىياغا قىلغان 3 - قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيەسىنى باشلىغاندا، يەكەن ئارقىلىق يەكەننىڭ شەرقىدىكى تىزناپ دەرياسىنىڭ ئوڭ قىرغىقىدىكى باغجىگدە (ھازىرقى باياۋات بازىرى) كەنتىدىكى ئىبراھىم ئىسىملىك دېھقاننىڭ باشلىشى بىلەن ھازىرقى مەكتەپ ناھىيىسى قىزىلئاۋات يېزىسى قىزىلجى كەنتىگە كەلگەن ھەمدە كەنتنىڭ غەربىي شىمالىدىكى بىر قۇم بارخان يېنىدىكى قەدىمىي دەرەخ ئاستىدىن يۇقىرىقى يازما يادىكارلىقنىڭ تېپىلغانلىقىنى بىلگەن. ئەمما، ئۇ بۇ يەردىن ھېچقانداق قەدىمىي ئىزنى بايقىمىغان. پەقەت شىمالدىن تەخمىنەن ئىككى ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان جايدا قەدىمكى ئولتۇراق جاي ئىزى، تېرىلغۇ يەر ۋە سۇغۇرۇش سىستېمىسىنى بايقاپ، ئۇنى بىر قەدىمكى كەنت ئىزى بولۇشى مۇمكىن، دەپ قارىغان.

شۇنداق قىلىپ، مەكتەپ چەتئەل ۋە ئېلىمىز سەيياھلىرىنىڭ ھەر خىل كەسىپى قېزىش ۋە ئىزدىنىش، شەخسىي مۇددىئا بىلەن تەكلىماكانغا قىلغان ئېكسپېدىتسىيەسىنىڭ كىرىش ئېغىزى بولۇپ قالغان، شۇنىڭدىن كېيىنكى بىر ئەسىر (XX ئەسىر) ئىچىدە مەكتەپتىكى قۇمقاسار يېزا قارا توغراق دېگەن جاي ئارقىلىق تەكلىماكانغا كىرگەن ۋە ئېكسپېدىتسىيە ئېلىپ بارغان كىشىلەر كۈندىن - كۈنگە كۆپەيگەن ھەمدە ئۇلار زامانىنىڭ تەرەققىياتىغا ماس ھالدا ئىلغار ئۈسكۈنىلەر بىلەن قوراللىنىپ، ئىنتايىن

بىخەتەر ھالدا ئۆز پائالىيىتىنى ئېلىپ بارىدىغان بولغان،
 ئۇلاردىن 1908 - يىلى ياپونىيىلىك تاجىبانا زىچو
 باشچىلىقىدىكى ئوتانى كوزوئى تەكشۈرۈش ئەترىتى؛ 1929 -
 يىلى ئېلىمىز ئارخېئولوگى خۇاڭ ۋېنى باشلىغان تەكشۈرۈش
 ئۆمىكى؛ 1987 - يىلى فرانسىيىنىڭ تەكلىماكاننى تەكشۈرۈش
 ئۆمىكى؛ 1993 - يىلى ئەنگلىيىنىڭ تەكشۈرۈش ئۆمىكى؛
 1994 - يىلى ئېلىمىزنىڭ تەكشۈرۈش ئۆمىكى؛ 1999 - يىلى
 گېرمانىيىنىڭ تەكشۈرۈش ئۆمىكى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ
 مۇشۇ ئېغىز ئارقىلىق تەكلىماكانغا كىردى ۋە ئۆزىنىڭ
 ئېكسپېدىتسىيە پائالىيىتىنى ئوڭۇشلۇق تاماملىدى. مەكت -
 قۇمقاسار قارا توغراق دۇنياغا تونۇلغان مەشھۇر جايغا ئايلاندى.

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

- ① «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» ئۇيغۇرچە،
 1992 - يىلى 2 - سان، 1994 - يىلى 1 - 2 - سان.
- ② «يىپەك يولىدىكى ئەجنەبىي ئالۋاستىلار» ئۇيغۇرچە
 نەشرى.
- ③ «شىنجاڭنى قېدىرىپ تەكشۈرۈش تارىخى»، 1976 -
 يىلى، خەنزۇچە نەشرى.
- ④ ۋېي چاڭخۇڭ، خې خەنماڭ «چەتئەل ئېكسپېدىتسىيە -
 چىلىرىنىڭ غەربىي يۇرتتىكى ساياھەت خاتىرىسى» 1994 - يىلى،
 خەنزۇچە نەشرى.
- ⑤ سۈبىن ھېدىن «مەركىزىي ئاسىياغا ساياھەت
 خاتىرىسى» خەنزۇچە نەشرى.
- ⑥ خانىداتورو «غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخى»
 ئۇيغۇرچە نەشرى.
- ⑦ لىن جىسۇن «غەربىي يۇرت مەدەنىيىتى» 1995 -
 يىلى، خەنزۇچە نەشرى.

مەكتەپ ناھىيىسىدىكى قىسمەن يەر ناملىرى توغرىسىدا

بىزگە مەلۇمكى، يەر ناملىرى شۇ جاينىڭ جۇغراپىيىلىك ئورنى، تەبىئىي شەرت - شارائىت ئالاھىدىلىكى، كان بايلىقلىرى، يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرى، شۇ جايدا ياشاپ ئۆتكەن مەشھۇر شەخسلەر، قەھرىمانلارنىڭ نامى، شۇ ئورۇننى بويسۇندۇرغۇچى، بايقىغۇچىلارنىڭ نامى، يۈز بەرگەن ئىجتىمائىي ۋە تەبىئىي ھادىسىلەر... قاتارلىق ئەھۋاللارغا ئاساسەن قوبۇلغان بولۇپ، ئۇ ئادەتتە جۇغراپىيىلىك شەرت - شارائىت ئەكس ئەتكەن ئىسىملار ۋە تارىخىي شەرت - شارائىت ئەكس ئەتكەن ئىسىملار، دەپ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ. بۇ ئىسىملار يەنە ئۆز نۆۋىتىدە تارىخىي تەرەققىيات، خانلىقلارنىڭ ئالدىشى، مىللەتلەرنىڭ كۆچۈشى، پائالىيىتى، ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش سەۋىيىسى ۋە مەدەنىي ھاياتى قاتارلىق تۈرلۈك تارىخىي سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. ۋىلايىتىمىزنىڭ مەكتەپ ناھىيىسىدىكى بەزى يەر ناملىرىمۇ يۇقىرىقىدەك يوسۇندا پەيدا بولغان ۋە كېيىنچە بەزى ئۆزگىرىشلەرنى ياشىغان.

«قارائۆي» دېگەن نام توغرىسىدا

ئىلگىرى بۇ جايدىكى ئىپتىدائىي توغراقلىقتا ئولتۇراقلىشىپ تۇرمۇش كەچۈرگەن ئۇيغۇرلارنىڭ دولان قەبىلىسى، دائىم دېگۈدەك جاڭگالدىكى قويۇق ئۆسكەن دەرەخلىكلەر ئىچىدىكى يىلپىز، يولۋاس، بۆرە قاتارلىق يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇمغا ئۇچراپ، كۆپ ئاۋازچىلىقلارغا يولۇققاتتىكەن. كېيىنچە ئۇلار يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىنىش چارىسىنى تېپىپ، جاڭگالنىڭ يۇرتقا يېقىن تەرىپىگە بىر قاراۋۇل ئۆيى ياساپ، نۆۋەت بىلەن كۆزەتچىلىك قىلغان ۋە

بۇ ئارقىلىق يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن خېلىلا قۇتۇلغان. شۇڭا، كىشىلەر بۇ ئۆيىنى ئۇلۇغلاپ «قارا ئۆي» دەپ ئاتاشقان ۋە شۇ كەنتنىڭ نامىمۇ «قارا ئۆي» دەپ ئاتىلىپ، كېيىنچە ئومۇملىشىپ كەتكەن («ئاممىۋى مەدەنىيەت» ژۇرنىلىنىڭ 1980 - يىل 5 - سانى).

«ئارالاڭقا» ۋە «بۇلۇڭلاڭقا» دېگەن نام توغرىسىدا بۇ يۇرت (مەكىت) قويۇق ئۆسكەن ئىپتىدائىي توغراقلىققا يېقىن بولۇپ، جاڭگالدىكى يىرتقۇچ ھايۋانلار يۇرت خەلقىگە داۋاملىق ھۇجۇم قىلىپ تۇراتتىكەن. بۇنىڭدىن جاق تويغان خەلق جاڭگال بىلەن يۇرت ئارىسىنى لاڭقا («ياغاچ توسما» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ) بىلەن توسۇپ، مال - چارۋىلىرىنى قوغدىغان. لاڭقا بېكىتىلگەن جايىنىڭ جاڭگال بىلەن يۇرت ئارىلىقىدىكى مۇساپىنىڭ دەل ئوتتۇرىسىغا توغرا كەلگەن قىسمى كىشىلەر تەرىپىدىن «ئارالاڭقا»، جاڭگالغا يېقىنراق بولغان بۇلۇڭ قىسمى «بۇلۇڭلاڭقا» دەپ ئاتالغان. كېيىنچە بۇ شۇ جايلارنىڭ نامى بولۇپ ئومۇملىشىپ كەتكەن («قەدىمكى ئۇيغۇر تىلى لۇغىتى»، 107 - بەت).

«شېھىتدۆڭ» دېگەن نام توغرىسىدا مىلادى 1533 - يىللىرى، مەخدۇم ئەزەم مۇرتلىرى بىلەن خوجا مۇھەممەت شېرىپ ئىشان مۇرتلىرى ئوتتۇرىسىدا مەزھەپ كۈرىشى يۈز بېرىپ، ئاخۇنلۇق (ھازىر پەيزىۋات تەۋەسىدە)، تېرەك لەڭگەر (ھازىرقى يەكەن ناھىيىسى تەۋەسىدە)، شوردۆڭ (مەكىت ناھىيىسى تەۋەسىدە) دېگەن جايلاردا سوپىلار ئۆزئارا سوقۇشقان. مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئاتاقلىق ھەمراھى ۋە مەسلىھەتچىسى مەككە خوجا ئۆزىنىڭ 40 نەپەر مۇرتى بىلەن شوردۆڭ دېگەن جايدا مۇھەممەت شېرىپ ئىشان سوپىلىرى

تەرىپىدىن قەتلە قىلىنغان («شىنجاڭ سەنئىتى» ژۇرنىلى، 1987 - يىل 3 - سان). شۇنىڭدىن كېيىن، «شوردۆڭ» دېگەن بۇ جاي ئۇلۇغلارنىڭ شېھىتى بولغان جايى سانىلىپ، «شېھىتدۆڭ» دەپ ئاتىلىپ، ئومۇملىشىپ كەتكەن.

«قالماق جىلغىسى» دېگەن نام توغرىسىدا تارىخىي پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا، 1743 - يىلىدىن 1748 - يىلىغىچە، شىنجاڭدىكى موڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ۋەكىللىرىدىن چىن دەيخان قوشۇن باشلاپ كېلىپ، ھازىرقى مەكىت ناھىيىسىنىڭ شېھىتدۆڭ يېزىسىدىكى بىر جىلغىغا ئورۇنلىشىپ، بۇ جايدىكى خەلقلەرگە كۆپ زۇلۇملارنى سالغان ۋە قىرغان. («شىنجاڭ سەنئىتى» ژۇرنىلى، 1989 - يىل 3 - سان). شۇنىڭدىن كېيىن، بۇ جىلغىنىڭ نامى «قالماق جىلغىسى» دەپ ئاتىلىپ ئومۇملىشىپ قالغان.

«ئوغرىكۆل» دېگەن نام توغرىسىدا بۇ نامنىڭ پەيدا بولۇشى ھەققىدە مۇنداق ئىككى خىل قاراش بار:

بىرى، بۇرۇن شۇ كۆل ئەتراپىدا ياشايدىغان بىر كىشىنىڭ بىر كالىسى يۈتۈپ كېتىپ ئىز قوغلاپ كەلسە، چوڭ كۆلنىڭ بويىغا كەلگەندە كالىنىڭ ئىزى يوقاپ كەتكەن. شۇڭا، بۇ كۆل «ئوغرى كۆل» دەپ ئاتالغان دېگەن قاراش. يەنە بىرى، بۇرۇن شۇ يۇرتتىكى بىر كىشىنىڭ ئۆيىدىن يوقالغان خېلى نۇرغۇن نەرسىلىرى ھېلىقى چوڭ كۆلنىڭ ئىچىدىن تېپىلغان بولغاچقا، بۇ كۆل «ئوغرى كۆل» دەپ ئاتالغان، دېگەن قاراش. بۇ كۆل جايلاشقان كەنت ھازىرقى بازار جەمئىيىسى يېزىسى تەۋەسىدە بولۇپ، كىشىلەر سېلىقلاشتۇرۇپ «ئوردا كۆل» دەپمۇ ئاتىشىدۇ. بازار جەمئىيىسى — بۇ نام «بازار» دېگەن تۈپ ئىسىم بىلەن

«توپلانغان، يىغىلغان» دېگەن مەنىلەردىكى «جەمئىي» دېگەن سۆزنىڭ قوشۇلۇشىدىن تۈزۈلگەن بولۇپ، «بازار توپلانغان» ياكى «بازار يىغىلغان» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. ھازىرقى مەكت ناهىيىسى كىچىك - كىچىك بازارلارنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن قۇرۇلغان ھەم يېڭى قۇرۇلغان ناهىيە بازار ئىچىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ يېزا «بازار جەمئىي» (بازار جەملەنگەن جاي) دېگەن نام بىلەن ئاتالغان.

لەڭگەر مەھەللە — بۇ «قونالغۇ، ئۆتەڭ» مەنىلىرىدىكى سۆز بولۇپ، بۇنىڭدىن بىر قانچە ئون يىل ئىلگىرى قەشقەردىن چىقىپ، يوپۇرغا ئارقىلىق مەكتتە كېلىدىغان يولۇچىلار بۇ يەردىن ئۆتكەندە قونۇپ، ئارام ئېلىپ ماڭغان، شۇنىڭ بىلەن بۇ مەھەللىنىڭ نامى «لەڭگەر» (بېكەت، قونالغۇ، ئۆتەڭ) دەپ ئاتالغان.

غول مەھەللە — قەدىمكى چاغدا، بۇ يەرنىڭ تۇپرىقى مۇنبەت، سۈيى مول ئىكەن. بۇ يەر ئەمدىلا يۇرت بولۇشقا باشلىغاندا، بۇ يەردە بىر نەچچىلا ئائىلىلىك كىشى بار ئىكەن. كېيىن تەرەپ - تەرەپتىن نۇرغۇن كىشىلەر كېلىشكە باشلاپ، ئائىلىلەر كۆپىيىپتۇ ۋە توپ - توپ ئائىلىلەر، مەھەللىلەر ھاسىل بولۇپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ يەر «غول مەھەللە» (كۆپ مەھەللىلىك جاي) دەپ ئاتىلىدىغان بولۇپتۇ.

بوز — قەدىمدە بۇ يەر چەكسىز كەتكەن قۇم بىلەن ئورالغان چۆللۈك ئىكەن. كېيىن بۇ يەرگە كىشىلەر كۆچۈپ كېلىپ، يەر ئېچىپ تېرىقچىلىق قىلىپتۇ. بۇ يەرنىڭ تۇپرىقى بوز رەڭلىك تۇپراق بولۇپ، ناھايىتى مۇنبەت ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن، كىشىلەر بۇ يەرنى «بوز يەر» دەپ ئاتىشىپتۇ. كېيىن «يەر» دېگەن سۆز چۈشۈپ قېلىپ، «بوز» دەپ ئاتالغانىكەن. چامغۇرلۇق — تەخمىنەن بۇنىڭدىن 300 يىل ئىلگىرى بۇ يەردىكى كىشىلەر دەريا سۈيىنىڭ تاشقىنىدىن پايدىلىنىپ،

ئىلگىرى دەريا سۈيى تاشلاپ كەتكەن مۇنبەت لاتقىلارغا چامغۇر تېرىغان ئىكەن شۇنداق ئوخشاپ كېتىپتۇ. شۇندىن كېيىن، كىشىلەر بۇ يەرنى «چامغۇرلۇق» دەپ ئاتاشقان ئىكەن. يەنە بىر خىل قاراشتا، بۇ يەردىكى كىشىلەر چامغۇرنى كۆپ يېيىشكە ئادەتلەنگەنلىكى ئۈچۈن، سىرتتىن كەلگەنلەر بۇ يەرنى «چامغۇرلۇق» دەپ ئاتاشقان ئىكەن.

قوش ئېقىن — بۇرۇن بۇ يەرنى شىمال تەرىپىدە دەريا ئۆستەڭ (ھەزرى بەگ ھاجى ئۆستىڭى) بىلەن غەربتىن شىمالغا ئاققان بولغا ئۆستەڭ ئوراپ تۇرغان بولغاچقا، ئىككى ئۆستەڭ ئارىلىقىدىكى بۇ يۇرت «قوش ئېقىن» دەپ ئاتالغان.

يار خۇمدان — بۇ نام «يار» (يارلىق) — سۇ ئېلىپ كەتكەن جاي) بىلەن «خۇمدان» دىن ئىبارەت ئىككى سۆزدىن تۈزۈلگەن. بۇنىڭدىن تەخمىنەن يۈز يىل ئىلگىرى دەريا سۈيى بۇ يەرنى ئېقىتىپ كەتكەن، كېيىن ئىمىن ھاجى دېگەن كىشى بۇ يارلىققا بىر خۇمدان سالغان. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ يەر «يار خۇمدان» دەپ ئاتالغان.

بېلىقچى — بۇ نام «بېلىقچى» دېگەن قۇشنىڭ نامىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن ئىكەن. ئىلگىرى بۇ يەردە ناھايىتى چوڭ بىر كۆل بولۇپ، بۇ كۆلدە بېلىق ھەم بېلىق ئالغۇچى قۇش «بېلىقچى» ناھايىتى كۆپ ئىكەن. شۇڭلاشقا، بۇ يەر «بېلىقچى» دەپ ئاتالغانىكەن.

ئوكا — بۇ نام ئەسلى «ئوكالىق» (مەكت خەلقى ئارىسىدا قۇشلار، ھايۋانلارنىڭ ئۇۋىسىنى «ئوكا» دەپ ئاتايدۇ) دېگەن سۆزدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن بولۇپ، ھايۋانلار، قۇشلارنىڭ ئۇۋىسى مەنىسىدە. بۇ يەر يۇرت بولۇشتىن ئىلگىرى بۇ يەردە ھايۋانات، قۇشلار ناھايىتى كۆپ بولۇپ، ھەممىلا يەرنى ھەرخىل شەكىلدىكى قۇش ئۇۋىلىرى قاپلاپ كەتكەنىكەن. شۇڭا، كىشىلەر بۇ يەرنى «ئوكا» (ئۇۋا) دېگەن تۈپ ئىسمىغا

كۆپلۈك قوشۇمچىسى بولغان «لىق» نى قوشۇپ، «ئوكالىق» دەپ ئاتاشقانكەن. كېيىن بۇ نام «ئوكا» دېگەنگە ئۆزگىرىپ كەتكەنكەن.

سۇيا دۆڭ — بۇ يەر تۈپتۈز كەتكەن تۈزلەڭلىك بولۇپ، ئوتتۇرىسىدا ئېگىزرەك بىر دۆڭ چوقچىيىپ تۇرىدۇ. كىشىلەر بۇنى ئېتىكاپتا ئولتۇرىدىغان سۇپىغا ئوخشىتىپ «سۇيا دۆڭ» دەپ ئاتىغان. كېيىن بۇ يۇرت نامى بولۇپ قالغان. قاپاق ئاستى — بۇ نام ھەققىدە مۇنداق رىۋايەت تارقالغان:

بۇرۇن بۇ يەر توغراقلىق بولۇپ، ئايلىغان دېگەن بىر ئايال يوپۇرغىدىن بىر قاپاق سۇ ئېلىپ، پىيادە مەكتكە مېڭىپتۇ. بۇ يەرگە كەلگەندە قاراڭغۇ چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئورمانلىقتا بۆرە بولغاچقا، دەرەخكە چىقىۋېلىپ كېچىنى ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ، قاپاقنى دەرەخكە ئېسىپ قويۇپتۇ. كېچىدە بۆرلەر دەرەخنىڭ ئاستىغا كېلىپ قالايمىقان ھۇۋلاشقا باشلىغانكەن، ئۇ ئايال دەرەختىن يىقىلىپ چۈشۈپ بۆرىگە يەم بولۇپتۇ. كېيىن بۇ يولدىن ئۆتكەن كىشىلەر ئادەم ئۈستىخانلىرى ۋە دەرەخ ئۈستىدىكى ئېسىقلىق قاپاقنى كۆرۈپ، بۇ يەرنى «قاپاق ئاستى» دەپ ئاتىشىپتۇ.

«مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈشكە دائىر بەزى مەسىلىلەر ھەققىدە ئويلىغانلىرىم

مەكت ناھىيىسىنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرىنى رەتلەش، توپلاش خىزمىتى باشقا ناھىيىلەرگە قارىغاندا نىسبەتەن كېيىن قالغانىدى. شۇڭا، ناھىيىلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشى خىزمەت كومىتېتى 1993 - يىلى ئىيۇلدا «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» ئىشخانىسىنى ۋە 12 كىشىدىن تەركىب تاپقان تەھرىر ھەيئىتىنى تەشكىللەپ چىقىپ، «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ تۇنجى سانىنى ياخشى تۈزۈپ چىقىش ئۈچۈن ئۆكتەبىرنىڭ باشلىرىدا پۈتۈن ناھىيىدىكى يېقىقەدەم زىيالىيلار، كۆپىنى كۆرگەن ۋەقەشۇناسلاردىن بولۇپ، 30 دىن ئارتۇق كىشىنىڭ قاتنىشىشى بىلەن «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى» ئاچقاندى. يىغىندا ئاساسەن «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈش ئۇسۇلى، ساقلانغان مەسىلىلەر ۋە بىر قىسىم تارىخىي شەخس، تارىخىي ۋەقەلەر ھەققىدە مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىلدى. تۆۋەندە مۇشۇ قېتىملىق ئىلمىي مۇھاكىمە جەريانىدا ھېس قىلغان ۋە «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈشتە زۆرۈر دەپ قارىغان بەزى مەسىلىلەر ھەققىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتمەكچىمەن.

بىرىنچى، تارىخ ماتېرىياللىرىنىڭ ۋاقت چەكلىمىسى، دائىرىسى ۋە مەزمۇنىنى ئېنىق ئايرىش كېرەك.

تارىخ ماتېرىياللىرىنى تۈزۈشتە ئەڭ مۇھىم، ھەل قىلغۇچ بىر مەسىلە سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىدىغىنى ماتېرىيال توپلاش بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇ تارىخ ماتېرىياللىرى خىزمىتىنىڭ ئاساسى بولغاچقا، ئەڭ ئاۋۋال ئەھمىيەت بېرىشكە توغرا كېلىدۇ. شۇڭا،

ماتېرىيال توپلاپ تارىخ ماتېرىياللىرى تۈزۈشتە، ئالدى بىلەن توپلىنىدىغان ماتېرىياللارنىڭ ۋاقىت چەكلىمىسى ۋە مەزمۇن دائىرىسىنى ئېنىق بەلگىلەش كېرەك.

ئادەتتە، تارىخ ماتېرىياللىرىنىڭ ۋاقىت چەكلىمىسى مەملىكەتلىك سىياسىي كېڭەش تارىخ ماتېرىياللار كومىتېتىنىڭ «يېقىنقى زامان تارىخ ماتېرىياللىرىنى توپلاش، نەشر قىلىشتا ئەپيۇن ئۇرۇشى» دىن تارتىپ «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» گىچە بولغان دەۋرنى ئاساس قىلىش لازىم — دېگەن تەلىپى بويىچە، 1848 — يىلىدىن 1966 — يىلىغا قەدەر بولىدۇ. ۋاقىت چەكلىمىسىنىڭ بۇنداق ئېنىق ئايرىلىشىدىكى سەۋەب، سىياسىي كېڭەش تارىخ ماتېرىياللىرى ئەسلىمە خاراكتېرىدىكى ئۆز بېشىدىن كەچۈرگەن، ئاڭلىغان ۋە كۆرگەن ۋەقەلەر توغرىسىدىكى ماتېرىياللارنى توپلاشنى مەقسەت قىلىدىغان بولغاچقا، ۋاقىت چەكلىمىسىنى بەك چەكسىز قويۇۋەتكەندە ۋە ئېنىق بەلگىلىمىگەندە ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىگۈچى ۋە يازغۇچىنىڭ ئەسلىمە دائىرىسىدىن ھالقىپ كېتىپ، تۈزۈپ چىقىلغان ماتېرىياللار چۈشىنىكسىز، ئىشەنچسىز بولۇپ قالىدىغان ئەھۋال كېلىپ چىقىدۇ. مەسىلەن، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ رەتلگۈچىسى بولغان ئاماننىساخان ھەققىدىكى مەسىلىدە، ئوتتۇرىغا قويۇلغان تارىخىي ۋەقەلىك ۋاقىت جەھەتتىن ناھايىتى يىراق دەۋرنى ئەكس ئەتتۈرگەچكە، ئاڭلىماققا ئەپسانە رىۋايەتتەك بىلىنىدۇ. چۈنكى، بۇ ئەۋلادتىن — ئەۋلادقا قالغان بىر ئەسلىمىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى بولۇپ، غاز كۆل يېزىسى قۇمۇش مەھەللە (بۇرۇنقى ئىسمى شاھ تاتار) سىدىكى قەدىمىي ئاخۇن دېگەن كىشىنىڭ ئەسلىمىسىدىن ئىبارەت. لېكىن، موللا ئىسمىتۇللا بىننى نېمىتۇللا مۆجىزىنىڭ «تاۋارىخى مۇسقىيۇن» دېگەن ئەسىرىنىڭ تېپىلىشى ۋە ئۇنىڭدىكى ئاماننىساخان ھەققىدىكى بايانلارنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى ئاماننىساخان

ھەققىدىكى ئەسلىمنىڭ راست ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلىدى. ئوخشاشلا ئاماننىساخاننىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى ھەققىدىكى ئەسلىمە ۋاقىت جەھەتتىن ناھايىتى ئۇزاق دەۋرنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان بولغاچقا، ئىشەنچسىز بىلىنگەندى. ئەمما، موللا مىر سالىھ كاشغەرنىڭ «چىڭگىزنامە» دېگەن ئەسىرى بىلەن سەئىد ئاسىب ۋاخانىنىڭ «سەئىدنامە» دېگەن ئەسىرىدىكى ئاماننىساخان ھەققىدىكى مەلۇماتلار ئەسلىمنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى، ئەسلىمىدە دېيىلگەندەك ئاماننىساخاننىڭ مەكت ناھىيىسىنىڭ غازكۆل يېزىسىنىڭ ھازىرقى قۇمۇش مەھەللە (بۇرۇنقى شاھ تاتار مەھەللىسى) دە تۇغۇلۇپ ئۆسكەنلىكىنى بىزگە بىلدۈردى. دېمەك، تارىخ ماتېرىياللىرىنىڭ ۋاقىت چەكلىمىسى ئېنىق ئايرىلمىغاندا، توپلانغان ماتېرىياللار، ئەسلىمىلەرنىڭ ئىشەنچلىك، ساپ بولۇشىغا تەسىر يېتىپ، يەنىلا باشقا مۇكەممەل يېزىلغان تارىخ ماتېرىياللىرىغا مۇراجىئەت قىلىپ ئىسپاتلاپ چىقىشقا توغرا كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، «مەكت تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈشتە، چوقۇم ۋاقىت چەكلىمىسىگە ئەھمىيەت بېرىش، يىل دەۋرىنى بەك ئالدىغا سۈرۈۋەتمەسلىك كېرەك.

تارىخ ماتېرىياللىرىنى نەق بۇيۇم تارىخ ماتېرىياللىرى، ھۆججەتلىك تارىخ ماتېرىياللىرى ۋە ئەسلىمە تارىخ ماتېرىياللىرى دەپ ئۈچ خىلغا ئايرىشقا بولىدۇ. بىراق، سىياسىي كېڭەش تەرىپىدىن تۈزۈپ نەشر قىلىنىدىغان تارىخ ماتېرىياللىرى ئۈچىنچى خىلدىكى ئەسلىمە تارىخ ماتېرىياللىرىنى ئاساس قىلىدۇ. ئۇنىڭ مەزمۇن دائىرىسى بولسا يۇقىرىدا بىز ئوتتۇرىغا قويغان ۋاقىت چەكلىمىسى ئىچىدىكى ھەربىي ئىشلار، سىياسىي، سودا - سانائەت، مەدەنىيەت، مائارىپ، سەھىيە، تەنتەربىيە، پەن - تېخنىكا، مۇھاجىرلار، مىللىي، دىنىي، ئىجتىمائىي ئۆرپ - ئادەت، ئىجتىمائىي مەسىلىلەر قاتارلىقلارغا ئائىت

ماتېرىياللارنى ئۆز ئىچىگە ئالدۇ. شۇڭا، بىز «مەكتەپ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈشتە بىر نەزەپلىملىكتىن ساقلىنىشىمىز، «بۇ مۇھىم، بۇ مۇھىم ئەمەس» دەپ تار دائىرە بىلەن چەكلىنىپ قالماستىن، ھەرگىز خەلقنىڭ مىللىي ئۆرپ - ئادەت، ئىجتىمائىي مەسىلىلەرگە ياتىدىغان ماتېرىياللارنى قالدۇرۇپ قويماستىن لازىم.

مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ يۇرت بولۇش تارىخى ناھايىتى مۇرەككەپ جەرياننى باشتىن كەچۈرگەن بولۇپ، يېقىنقى زامان تارىخىدىكى ئاھالىلەرنىڭ كۆچۈشى، قوشۇلۇشى بۇ يەرنىڭ ئىجتىمائىي تەركىبىنى ناھايىتى مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتكەن. مۇكەممەل بىر يۇرت بولۇش تارىخىنى يېزىپ چىقىش ئۈچۈن، كۆپلەپ ماتېرىيال توپلاش، ئىنچىكىلىك بىلەن سېلىشتۇرۇپ تەھلىل قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، تارىخ ماتېرىياللىرىنىڭ مەزمۇن دائىرىسى ئىچىدىكى يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ھەرقايسى تارماقلار بويىچە چوڭقۇر ئىزدىنىش كېرەك. بۇ ھەم «مەكتەپ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈشنىڭ ئاساسى ۋەزىپىسى بولۇشى لازىم.

ئىككىنچى، تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇش (تەرجىمىھالىنى يېزىش) قا ئەھمىيەت بېرىش كېرەك.

تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇش سىياسىي كېڭەش تارىخ ماتېرىياللىرى خىزمىتىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى. چۈنكى، تارىخىي شەخسلەر ۋە تەنپەرۋەرلىك، مەرىپەتپەرۋەرلىك، ئىلمىي تەتقىقات، مەدەنىيەت، ئەدەبىيات - سەنئەت، ھۈنەر ۋە باشقا جەھەتلەردە دۆلەت، مىللەتكە زور تۆھپە قوشقانلار بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىر پۈتۈن ھاياتى ئۆزى ياشىغان دەۋر بىلەن چەمبەرچەس باغلانغان ھەمدە جەمئىيەتكە چوڭ تەسىر كۆرسەتكەن. شۇڭا، ئۇلارنىڭ ھاياتى پائالىيىتىنى تونۇشتۇرۇش بىزنىڭ ئەينى دەۋرنىڭ مەلۇم تەرەپلىرىنىڭ رىئال ئەھۋالىنى

چۈشىنىۋېلىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ. كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ تارىخىنى
نۆۋەتتە، بىزدىكى ئېغىر مەسىلە بىر قىسىم تارىخىي
شەخسلەرنى قايتا - قايتا تىلغا ئېلىش، يەنە بىر قىسىم تارىخىي
شەخسلەرنى بولسا پەقەتلا تىلغا ئالماي «يېپىقلىق قازاننى
يېپىقلىق پېتى قويۇش» دىن ئىبارەت بولۇۋاتىدۇ. بۇ تارىخ
ماتېرىياللىرىنى ياخشى تۈزۈپ چىقىشتا ئەكس تەسىر
كۆرسىتىدىغان ناچار خاھىشتۇر. ناھىيىمىز ئۈچۈن زور شان -
شەرەپ كەلتۈرگەن ئاماننىساخان، ماڭسۇر شەيخ، خەلققە نۇرغۇن
ياخشى ئىشلارنى قىلىپ بەرگەن شۆلىياڭ قاتارلىق كىشىلەرنىڭ
ئەھۋالىنى قايتا - قايتا تونۇشتۇرۇش، تىلغا ئېلىش ئۇلارغا
بولغان ھۆرمەت، تەشەككۈرىمىزنىڭ ئىپادىسى. بىراق، بىز يالغۇز
ئۇلار بىلەن چەكلىنىپ قالماستىن، قانداق خەلىپىتىم،
ئۇلارغا خەلىپىتىمگە ئوخشاش تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زاتلارنى؛
ئەھمەد قازى ئاخۇنۇم، ئالىم موللىغا ئوخشاش شائىر،
داستانچىلىرىمىزنى؛ قەلەم موللا، قاسىم موللا، تۇردى تاشقا
ئوخشاش تارىخچىلىرىمىزنى؛ ئەخمەت قالۇن، تۈرۈك ئاۋۇتقا
ئوخشاش مەشھۇر دولان ئەلنەغمىچىلىرىمىزنى؛ ھەزە بەگ ھاجىغا
ئوخشاش خەلقپەرۋەر ئوغلانلىرىمىزنى ئەسلىشىمىز، ئۇلارنىڭ
ئىش - ئىزلىرىنى كېيىنكى ئەۋلادلارغا تونۇشتۇرىشىمىز كېرەك.
ئەمما، تارىخىي شەخسلەرنى تونۇشتۇرۇشتا شۇنىڭغا
ئالاھىدە دىققەت قىلىش كېرەككى، ئۇلارنى تونۇشتۇرغان
ۋاقىتتا، ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدىگەن ھالدا ئىش
كۆرۈشىمىز، توغرا مەيداندا تۇرۇپ تارىخىي شەخسلەرگە
ئەتراپلىق، ئوبيېكتىپ ۋە ئادىللىق بىلەن مۇۋاپىق باھا بېرىشىمىز
كېرەك. ھەرگىز ئاشۇرۇۋېتىشكە ھەم كىچىكلىتىۋېتىشكە بولمايدۇ.
تارىخىي شەخسلەر مۇئەييەن تارىخىي شەرت - شارائىت ئاستىدا
پائالىيەت ئېلىپ بارىدىغان بولغاچقا، ھەقىقىي ئەھۋالنى چىنىق
بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈشكە بولىدۇكى، ھەرگىز ئۇلارنى شۇ

دەۋردىن ئايرىپ تونۇشتۇرۇشقا، باھا بېرىشكە بولمايدۇ.
 ئۈچىنچى، قوشنا جايلارنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرىدىنمۇ
 ياخشى پايدىلىنىش كېرەك.

تارىخ ماتېرىياللىرى مەزمۇن دائىرىسىنىڭ ۋە چېتىلىش
 دائىرىسىنىڭ كەڭلىكى بىلەن مۇئەييەن ئىجتىمائىيلىققا ئىگە
 بولۇپ، مەلۇم دەۋرگە مەنسۇپ بولغان تارىخ ماتېرىياللىرى شۇ
 دەۋردە يۈز بەرگەن تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەر ۋە ھەرخىل ئىجتىمائىي
 ھادىسىلەرنى ئۆزىگە ئاساس قىلغان ھالدا بارلىققا كەلگەن.
 ئۇنىڭ چېتىلىش دائىرىسى كەڭ، ئومۇمىي رايون بولغان
 ۋەقەلەر باشقا ماكاندىكى يۈز بېرىش تەرەققىياتى بىلەن
 مۇناسىۋەتلىك بولىدۇ. قوشنا جايلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بەزى
 تارىخىي ۋەقەلەرنىڭ يۈز بېرىش، تەرەققىي قىلىش جەريانىلىرى
 ئوخشاش ياكى زىچ مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، بىر تەرەپتىن
 مۇكەممەلەرەك بولغان تارىخ ماتېرىياللىرىنى تۈزۈپ چىقىشقا، قوشنا
 جايلارنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرىدىن تولۇقلىما ئېلىشقا ۋە ياكى
 ئۆزىدىكى تارىخ ماتېرىياللىرىنى دەلىللەشكە توغرا كېلىدۇ.
 چۈنكى، بىز ئىلغا ئېلىۋاتقان تارىخ ماتېرىياللىرى ئاساسەن
 ئەسلىمە خاراكتېرىدىكى ماتېرىياللىرىنى ئويىپ كېتىپ قىلىدىغان
 بولغاچقا، ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىگۈچى ياشنىڭ چوڭىيىشىدىن
 كېلىپ چىققان نېرۋا ئاجىزلىق، ئەستە قالدۇرۇش خاتىرە
 كۈچىنىڭ ئاجىزلىشىپ كېتىشى قاتارلىق سەۋەبلەر بىلەن
 ۋەقەنىڭ مۇھىم جەريانلىرى، سانلىق مەلۇماتلار، ئادەم ئىسىملىرى
 قاتارلىقلارنى ئەينەن دەپ بېرەلمەيدىغان ئەھۋال يۈز بېرىدۇ.
 شۇنداقلا يەنە نۇرغۇن پېشقەدەم، كۆپىنى كۆرگەن كىشىلەرنىڭ
 ۋاپات بولۇپ كېتىشى تۈپەيلىدىن بىر قىسىم ماتېرىياللار ئارىدىن
 يوقۇلىدۇ ياكى ۋاستىلىك ھالدا ئىككىنچى بىر شەخس
 تەرىپىدىن ئەسلىدىكى ئاڭلىۋالغىنى بويىچە ساقلىنىپ قالىدۇ.
 بۇنداق ئەھۋال ئاستىدا، چوقۇم شۇ ماتېرىيالنىڭ بىر قىسىم كەم

جايليرنى تولۇقلاشقا، سېلىشتۇرۇپ چىقىشقا ھەمدە ۋاستىلىك ساقلانغان ئاشۇ ماتېرىيالنىڭ چىنلىقىنى دەلىللەشكە توغرا كېلىدۇ، ئەلۋەتتە. شۇنىڭ ئۈچۈن، قوشنا جايلارنىڭ تارىخ ماتېرىياللىرىدىن پايدىلىنىشقىمۇ ئەھمىيەت بېرىش كېرەك.

مەن «30 - يىللار چوڭ داۋالغۇش مەزگىلىدىكى مەكتەپ» دېگەن ماقالىنى يېزىشتا، ئالدى بىلەن ناھىيە ئىچىدىكى پېشقەدەم، كۆپىنى كۆرگەن كىشىلەردىن كۆپلەپ ماتېرىيال توپلىدىم. توپلىغان ماتېرىياللار كۆپ بولغىنى بىلەن، بىر خىل ۋەقەگە ئائىت قاراشلار، ئەسلىمىلەر ھەر خىل ئىدى. بەزى مەسىلىلەر ھەققىدىكى ماتېرىياللار بىر - بىرىنى رەت قىلاتتى. بۇ مېنى ناھايىتى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويۇپ، قايسى ماتېرىيالنى ئاساس قىلىشنى بىلمەي گاڭگىراپ قالدۇم. بولۇپمۇ، خوجىنىياز ھاجى، ماجۇكىيىڭلارنىڭ ھەمدە كېيىن سوۋېت قوشۇنىنىڭ مەكتەپكە كېلىشىدىكى سەۋەب، كېلىپ - كېتىش يۆنىلىشى، خوجىنىياز بىلەن ماجەنساڭنىڭ يەكەن دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقىدىكى مەكتەپ ناھىيىسى تەۋەسىدىكى يىلانلىق، ياخۇمدان ئارىسىدىكى ئۇرۇشى قاتارلىق ئەھۋاللار ناھايىتى ئېنىقسىز ئىدى. مەن مۇشۇ ۋەقەلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولغان ئىشەنچلىك تارىخ ماتېرىياللىرىغا ئىگە بولۇش ئۈچۈن، «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى» نىڭ ھازىرقى زامان قىسمى، «شىنجاڭدىكى 50 يىلىم»، «شىنجاڭدىكى بوران - چاپقۇن» قاتارلىق ماتېرىياللارنى كۆردۈم، ئۆگەندىم. لېكىن، مەن ئىزلىگەن ۋەقەلەر ھەققىدىكى بىر قەدەر تەپسىلىي، ئىشەنچلىك مەلۇماتلارنى «شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى» نىڭ بىر قانچە سانلىرىغا بېسىلغان قەشقەر، يېڭىسار، يەكەن ۋە ئاقسۇ قاتارلىق جايلار ھەققىدە يېزىلغان ماقالىلەردىن تاپتىم. كېيىنكى باسقۇچتا ئىگە بولغان بۇ ماتېرىياللارنى توپلىغان ماتېرىياللار بىلەن سېلىشتۇرۇپ، نۇرغۇن ئوخشاشلىقلارنىڭ بارلىقىنى، بەزى

مەسىلىلەرنىڭ بىر - بىرىنى تولۇقلاپ كېتىدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم. ماقالە پۈتكەندىن كېيىن، ئەسلىدىكى ماتېرىيال بىلەن تەمىنلىگۈچىنىڭ پىكرىنى ئالغىنىمدا ئۇلار بىردىنلا يوقاتقان نەرسىسىنى تېپىۋالغاندەك خۇش بولۇشۇپ، يەنە يېڭىدىن ئەسكە ئالغان نۇرغۇن ماتېرىياللىرىدىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغانلىقىم ئۈچۈنلا، بۇ بىر پارچە ماقالە ھەممە ئېتىراپ قىلغان ياخشى ماقالە بولۇپ پۈتۈپ چىقتى. ئۆزۈم ھەم بۇ خىل ئۇسۇلنىڭ ئەھمىيىتىنى چۈشىنىپ يەتتىم. بۇنداق مىساللار باشقا جايلاردىمۇ كۆپ تېپىلىدۇ.

تۆتىنچى، تارىخ ماتېرىياللىرىنى قۇتقۇزۇپ قېلىشقا ئەھمىيەت بېرىش كېرەك.

تارىخ ماتېرىياللىرى مۇنتىزىم تارىخ ئەمەس. ئەمما، ئۇ تارىخشۇناسلىق تەتقىقاتىدا ئىنتايىن مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. چۈنكى، تارىخشۇناسلىق ئىنسانىيەت جەمئىيىتىنىڭ تەرەققىيات مۇساپىسى ۋە ئۇنىڭ قانۇنىيىتى ئۈستىدە تەتقىقات ۋە شەرھىلەش ئېلىپ بارىدىغان ئىلىم بولغاچقا، تارىخ مۇساپىسى ۋە ئۇنىڭ قانۇنىيىتىنى بىلىش مول ھەم ئەمەلىي تارىخ ماتېرىياللىرىدىن ئايرىلالمايدۇ. مانا بۇ مەنىدىن ئالغاندا، تارىخ ماتېرىياللىرى مۇنتىزىم تارىخ بولمىسىمۇ، لېكىن تارىخشۇناسلىقنىڭ مۇھىم تولۇقلىمىسى. شۇنداق ئىكەن، تارىخ ماتېرىياللىرىنى قۇتقۇزۇپ قېلىش ناھايىتى زور رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

نۆۋەتتە، ھەر دەرىجىلىك سىياسىي كېڭەش ئورگانلىرىدا تارىخ ماتېرىياللىرى كومىتېتلىرى قۇرۇلۇپ، تارىخ ماتېرىياللىرىنى توپلاش، رەتلەپ نەشر قىلىش خىزمىتى ياخشى ئىشلىنىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما ئۆتمۈشتىكى زور ۋەقەلەرگە قاتناشقان، ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ۋە ئاڭلىغان پېشقەدەم كىشىلەرنىڭ ئۆلۈپ كېتىشى، كېسەل بولۇپ، قېرىپ ئەستە قالدۇرۇشنىڭ ئاجىزلاپ

كېتىشى، شۇنداقلا تارىخ ماتېرىياللىرى كومىتېتىدىكى يولداشلارنىڭ كامچىللىقى، بەزى مەسىلىلەرگە نىسبەتەن سەل قارىشى قاتارلىق سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن بىزگە زۆرۈر بولغان نۇرغۇن تارىخ ماتېرىياللىرى ئىزسىز يوقىلىش گىردابىغا بېرىپ قالدى. ناھىيىمىز مەكتىنى ئالساق، يازما تارىخىي ماتېرىياللار تېخىچە تېپىلغىنى يوق. ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان ۋاقىتتەمۇ نىسبەتەن كېيىن بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتىكى ھۆكۈمەت تەرىپىدىن خاتىرىلەنگەن ئەھۋاللارمۇ تولۇق ھەم يېتەرلىك ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھۆكۈمەت تەرىپىدىن تىلغا ئېلىنغان ئازغىنا ماتېرىياللار بىلەن مەكتىننىڭ بىر پۈتۈن تارىخىنى بايان قىلىپ كېتىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەس. دېمەك، بۇنىڭ ئۈچۈن پېشقەدەم، ئوقۇمۇشلۇق كىشىلەرنىڭ ئەسلىمىسىدىن پايدىلىنىشقا توغرا كېلىدۇ. بىراق، تا ھازىرغىچە تاساددىپىي سەۋەبلەر ياكى پارتىيە، ھۆكۈمەت تەرەپنىڭ جىددىي ئۇقتۇرۇشىغا ئاساسەن، بىر قىسىم تارىخ ماتېرىياللىرىنى توپلاش، قۇتقۇزۇپ قېلىش خىزمىتى ئىشلەنگەن بولسىمۇ، بىزنىڭ قولمىزدىن چىقىپ كەتكەن نۇرغۇن قىممەتلىك ماتېرىياللارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بىز يەنىلا بىخۇت قالدۇق، ھېچقانداق قۇتقۇزۇش خىزمىتىنى ئىشلىيەلمىدۇق. چۈنكى، مەكتىتتىكى نۇرغۇن ئوقۇمۇشلۇق، پېشقەدەم كىشىلەر، ۋەقەشۇناس، تارىخچىلار ئاللىبۇرۇن بىز بىلەن خوشلاشتى ۋە خوشلىشىش ئالدىدا تۇرماقتا. مىسال ئۈچۈن، ۋاقىتسىز بىز بىلەن خوشلاشقان كۆپىنى كۆرگەن تارىخچىلىرىمىزدىن ئالساق، بازار جەمئىي يېزىسىنىڭ تۆمۈرەك كەنتىدىكى قەلەم موللا خېلى مۇكەممەل، سىستېمىلىق تارىخ بىلىملىرىگە ئىگە بولۇپ، مەكت، دولان تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللىرى، دولاندىكى چوڭ - چوڭ ۋەقەلەرنى، يەر تەۋرەش، كۈن تۇتۇلۇش، سۇ ئاپىتى ۋە قۇرغاقچىلىق ئاپىتى، ئىچكى قالايمىقانچىلىق، ئىچكى ئۇرۇش قاتارلىق ۋەقەلەرنى خاتىرىلەپ ماڭغان. ئۇنىڭ مەكت

ناھىيىسىنىڭ يۇرت بولۇش تارىخى، كىشىلەرنىڭ كۆچۈپ يۈرۈشى ھەققىدە ئېيتقانلىرى ھازىر خەلق ئارىسىدا تارقىلىپ يۈرمەكتە. ئىگىلىنىشىچە، 1956 - يىلى جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تارىخ، مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىش گۇرۇپپىسى مەكت ناھىيىسىگە كەلگەندە، قەلەم موللا ئۆمەك تەركىبىدىكى ئابدۇرېشىت ئىسلامى قاتارلىق كىشىلەرگە مەكت، دولان تارىخى ھەققىدىكى نۇرغۇن مەلۇماتلارنى سۆزلەپ بەرگەن ئىكەن (بۇ ۋاقىتتا خاتىرىلەۋېلىنغان ۋەقەلەر نېمە ئۈچۈنكى ھازىرغىچە ئېلان قىلىنمىدى). لېكىن، شۇنىڭدىن كېيىن ھېچكىم ئۇ كىشىنى ۋە ئۇ كىشىنىڭ شاگىرتلىرىنى ئىزلەپ بارمىغان. تارقىلىپ يۈرگەن مەلۇماتلارنىمۇ يېقىقلى ئادەم چىقىمىغان.

يانتاق قارا ئۆيلىك قاسم موللا دولان خوجىلىرى ھەققىدە خېلى كەڭ مەلۇماتقا ئىگە بولۇپ، ئۇلارنىڭ كېلىپ چىقىشى توغرىسىدا، ھەرقايسى يېزا - كەنتلەرنىڭ يۇرت بولۇش تارىخى، ھەرخىل ئىسىملار ۋە يەر ناملىرىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە نۇرغۇن خاتىرىلەرنى قالدۇرغانىكەن. بۇ ماتېرىياللار مەرھۇمنىڭ ۋاپاتى بىلەن تامام يوقالغان، خەلق ئىچىدە تارقالغانلىرى ھېلىمۇ ئېغىزدىن - ئېغىزغا تارقىلىپ كەلمەكتە.

يانتاق ئويۇلۇقتىكى تۇردى تاش نۇرغۇن تارىخىي كىتابلارنى ئاڭلىغان (ئۆزى ساۋاتسىز بولۇپ، باشقىلارغا ئوقۇتۇپ ئاڭلىغان) بولۇپ، يانتاق قاتارلىق يۇرتلارغا كىشىلەرنىڭ كۆچۈشى، بۇ يەردىكى مەشھۇر شەخسلەر، خەلقنىڭ مىللىي ئۆرپ - ئادىتى قاتارلىق جەھەتلەردە نۇرغۇن تەپسىلاتلارنى بىلەتتى. ئەمما، بۇ مەلۇماتلارنى سىستېمىلىق توپلايدىغان، رەتلەپ چىقىدىغان ئادەم بولمىغاچقا مۇكەممەل تارىخ ماتېرىياللار سۈپىتىدە ساقلىنىپ قالالمىدى.

كۆز ئالدىمىزدىكىنى ئېلىپ ئېيتساق، مەكت ناھىيىسىنىڭ ناھىيە بولۇپ قۇرۇلۇشىنىڭ ئالدى - كەينىدىكى نۇرغۇن

ئەھۋاللارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن، بىۋاسىتە قاتناشقان ئابدۇرېھىم بەگ، مەھمۇت قارىم قاتارلىقلارغا ئوخشاش جانلىق پاكىت، ئىشەنچلىك ماتېرىيال ئامبارلىرى ھېلىمۇ ھايات تۇرۇپتۇ. لېكىن ئۇلار قېرىلىق، كېسەل سەۋەبىدىن ئاخىرقى كۈنلىرى قالغان كىشىلەردۇر. ناھىيىمىزنىڭ يېقىنقى، ھازىرقى زامان تارىخى، چوڭ - چوڭ ۋەقەلەر، ئۆزگىرىشلەرنى ھېلىمۇ توپلاشقا ئىمكانىيەت بار. ئۇلار سىز نۇرغۇن يىغىلغان ماتېرىياللارنى دەلىللەشكە بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۆتكەنكىدىن ساۋاق ئېلىپ، كۆز ئالدىمىزدىكى رېئاللىقنى نەزەرگە ئېلىشىمىز، تارىخ ماتېرىياللىرىنى قۇتقۇزۇپ قېلىشقا ئەھمىيەت بېرىشىمىز لازىم. مانا بۇ «مەكتەپ تارىخ ماتېرىياللىرى» نى تۈزۈش ۋە ياخشى نەشر قىلىشنىڭ تۈپ كاپالىتى ھەم ئاساسلىق ۋەزىپىسى.

مەكت ناھىيىسى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ تەرەققىيات تارىخى

مەكت ناھىيىسى تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي جەنۇبىي قىسمىغا، يەكەن دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئېقىنىغا جايلاشقان بولۇپ، ئۇنىڭ شىمالى مارالبېشى ناھىيىسى بىلەن، غەربىي جەنۇبىي يەكەن ناھىيىسى بىلەن، غەربىي پەيلو ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى ئارقىلىق يوپۇرغا ناھىيىسى بىلەن، قالغان تەرىپى پۈتۈنلەي تەكلىماكان قۇملۇقى بىلەن تۇتىشىدۇ.

مەكت ناھىيىسىنىڭ ئومۇمىي يەر كۆلىمى 15,200 كۋادرات كىلومېتىر بولۇپ، پۈتۈن ناھىيە توققۇز يېزا ۋە بىر بازارلىق ھۆكۈمەتتىن تەركىب تاپقان. 1991 - يىلدىكى ئىستاتىستىكىغا ئاساسلانغاندا، ئومۇمىي نوپۇسى 141,000 بولغان.

تارىخىي ماتېرىياللاردىكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا، مەكت (ھازىر «مەكت» دەپ ئاتىلىۋاتقان جايلار) خەن سۇلالىسى (غەربىي خەن ۋە شەرقىي خەن سۇلالىلىرى) دەۋرىدە سەپەر-باي (خانلىق ئورنى مەكتنىڭ غەربىي شىمالى يەنى ھازىرقى ئاقچى ناھىيىسىنىڭ شەرقىگە توغرا كېلىدۇ) بەگلىكىگە قارىغان. ئۈچ پادىشاھلىق ۋە شىمالىي ۋېي خانلىقلىرى دەۋرىدە كۈسەن (خانلىق ئورنى ھازىرقى گۇچا ناھىيىسىگە توغرا كېلىدۇ) بەگلىكىگە تەۋە بولغان، سۈي سۇلالىسى دەۋرىدە سۈي (خانلىق ئورنى ھازىرقى قەشقەرگە توغرا كېلىدۇ) بەگلىكىگە تەۋە بولغان. تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە، مەركىزىي ھۆكۈمەت بۇ جايلاردا سەپەر باي ئايمىقىنى تەسىس قىلغان. يۈەن، مىڭ سۇلالىلىرى دەۋرىدە ئاۋۋال بېشبالىققا، كېيىن يەكەننى مەركەز قىلغان سەئىدىيە خانلىقىغا قارىغان. چىڭ سۇلالىسى شىنجاڭدا ئۆلكە تۈزۈمىنى

ئورناتقاندىن كېيىن، مارالبېشى، يەكەن قاتارلىق جايلارغا قاراشلىق بىر بەگلىك سۈپىتىدە مۇئامىلە قىلىنغان بولۇپ، مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) غا كەلگەندە يۇقىرىقى جايلاردىن ئايرىلىپ چىقىپ ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان. مەكت ناھىيىسى جۇغراپىيىلىك جايلىشىش ئەھۋالىدىن قارىغاندا ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈچ تەرىپى دەريا ئېقىنى (غەربىي جەنۇبىي، جەنۇب، شەرق يۆنىلىشىدىكى تىزناپ دەرياسى ۋە غەربىي جەنۇب، شىمال، شەرق يۆنىلىشىدىكى يەكەن دەرياسى) بىلەن ئورلىنىپ، بىر تەرىپى ئىپتىدائىي توغراقلىق ئارقىلىق تەكلىماكان قۇملۇقىغا تۇتۇشىپ تۇرغاچقا، قەدىمدىن تارتىپ سىرتقى جايلار بىلەن بولغان ئالاقە زور چەكلىمىگە ئۇچرىغانىدى. يەنى بىر يىلنىڭ كەلكۈن پەسلى (6، -7، -8، -9 - ئايلار) دە دەريا ئېقىنلىرىنىڭ سۇغا تولۇپ كېتىشى تۈپەيلىدىن كېلىپ چىققان قاتناش قولايىسىزلىقى بىلەن قوشنا جايلار بىلەن كەمدىنكەم باردى - كەلدى قىلىپ تۇرغان بولسا، كەلكۈن سۈيى تارتىلغان مەزگىل (10 - ئاينىڭ باشلىرىدىن تاكى كېلەر يىلى 6 - ئايغىچە) دە بىر قەدەر كۆپرەك ئالاقە قىلىپ تۇرغان. دېمەك، مانا شۇنداق تەبىئىي شارائىت چەكلىمىسى تۈپەيلىدىن، بۇ يەردە ياشىغان خەلقنىڭ مەدەنىيەت قاتلىمى قوشنا جايلارنىڭ مەدەنىيەت تەسىرىگە كۆپ ئۇچرىماي، ئۆزىنىڭ ئەنئەنىۋى (ئىپتىدائىي مەدەنىيەت ئامىللىرىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) مەدەنىيىتىنى ساقلاپ قالغان. ئەمما، يېقىنقى زامانغا كەلگەندە، بولۇپمۇ ھازىرقى زامانىۋى مەدەنىيەتنىڭ گۈللىنىش دەۋرىدە، مەكت خەلقىنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا ئىككى خىل ئامىل يەنى ئەنئەنىۋى (ئىپتىدائىي) مەدەنىيەت ئامىلى بىلەن زامانىۋى مەدەنىيەت ئامىلى تەڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرماقتا. يېقىنقى يىللاردىكى قاتناشنىڭ راۋاجلىنىشى سىرتقى جايلار بىلەن بولغان ئالاقىنى قويۇقلاشتۇردى، بۇنداق ئەۋزەللىك ئاستىدا

ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەزەلدىن ئىلغار مەدەنىيەت ئامىللىرىنى قوبۇل قىلىشقا ماھىر بولۇشتەك پىسخىك ئالاھىدىلىكى بويىچە، مەكتەپ خەلقىنىڭ مەدەنىي ھاياتى تېزلا بېيىشقا قاراپ يۈزلەندى. بىز بۇنداق ئۆزگىرىشنىڭ تىپىك نامايەندىسى سۈپىتىدە، مەكتەپ ناھىيىسىدە مەدەنىيەت قۇرۇلۇشىنىڭ بارلىققا كېلىش ۋە تەرەققىي قىلىش ئەھۋالىنى قىسقىچە بايان قىلىپ ئۆتىمىز.

1. ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىياتى

مەكتەپ مىنگونىڭ 17 - يىلى (مىلادى 1928 - يىلى) ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغان چاغدا، پۈتۈن ناھىيىنىڭ نوپۇسى 30,000 ئەتراپىدا بولۇپ، خەلق ئاساسلىقى چارۋىچىلىق ۋە دېھقانچىلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىناتتى. قول سانائەت بۇيۇملىرىنىڭ بىر قىسمى ئۆزىدە ئىشلەنگەندىن سىرت، قالغان ئاز بىر قىسمى سىرتتىن كىرگۈزۈلەتتى.

مەكتەپ ناھىيىلىك ھۆكۈمەت تەسىس قىلىنغاندىن كېيىن، ناھىيىلىك ھۆكۈمەتكە تۇنجى بولۇپ ليۇ فامىلىلىك كىشى ھاكىم بولغانىدى. بۇ ۋاقىتتا، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت تۇرۇشلۇق جاي بولمىغاچقا، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت ئابدۇرېھىم قازىم دېگەن كىشىنىڭ قورۇسىنى ئارىيەت ئېلىپ ئىشلىتىپ تۇرغان. ھۆكۈمەت قارمىقىدا بىر قىسىم ھۆكۈمەت ئورگانلىرى تەسىس قىلىنغان بولۇپ، ئۇلار كاتىبات بۆلۈم، خەلق ئىشلار بۆلۈمى، مالىيە بۆلۈمى، ئىسلاھات بۆلۈمى، مائارىپ بۆلۈمىدىن ئىبارەت ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە، مائارىپ بۆلۈمى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ مەدەنىي - مائارىپ ئىشلىرىغا مەسئۇل بولۇپ، ئۇ ئاساسەن 1930 - يىلى جۇباشۇي (جۇبۇلىك) مەكتىپى ھاكىم بولۇپ كېلىپ، مەركىزىي ھۆكۈمەتكە ئىلتىماس سۈنۈش ئارقىلىق، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مەھكىمىسى (يامۇل) نى سالدۇرۇش بىلەن بىللە بىر سىنىپلىق شۆتاك سالدۇرۇپ، ئۇنىڭغا 40 نەپەر

ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىپ، خەنزۇ تىلى ئوقۇتۇش ئېلىپ بارغاندىن كېيىنلا ئاندىن ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرغانىدى. 1931 - يىلى مارتتا، خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدا قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى كۆتۈرۈلۈپ، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسەتتى. 1933 - يىلى «12 - ئاپرېل سىياسىي ئۆزگىرىشى» بىلەن جىن شۇرېن ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ ئورنىنى شېڭ شىسەي ھاكىمىيىتى ئىگىلىدى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئالتە بۈيۈك سىياسەت ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، ياڭ زېڭشىن، جىن شۇرېن قاتارلىقلارنىڭ خەلقى نادان قالدۇرۇش سىياسىتىگە خاتىمە بېرىلىش بىلەن بىللە، يېڭىچە پەن - مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتىغا يول ئېچىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن، بىر قىسىم مەرىپەتپەرۋەر كىشىلەرنىڭ تەشەببۇسى بىلەن شىنجاڭدا يېڭىچە پەن - مەدەنىيەت ئاقتاش ئۇيۇشمىلىرى قۇرۇلۇشقا باشلىدى. 1933 - يىلى 12 - ئايدا، قەشقەردە ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم، زېرپ قارى ھاجى قاتارلىق مەرىپەتپەرۋەر زاتلارنىڭ باشچىلىقىدا ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقتاش ئۇيۇشمىسى قۇرۇلدى.

بۇ چاغدا قۇرۇلغان ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقتاش ئۇيۇشمىلىرى مىللىي، ئىجتىمائىي، مەدەنىي، ئاممىۋى تەشكىلات بولۇش سۈپىتى بىلەن، يېڭى پەن - مەدەنىيەت خىزمىتىنىڭ ئەڭ ئېغىر ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغانىدى. بۇنىڭ بىلەن، نادانلىقنىڭ دەردىنى يەتكۈچە تارتقان، يۈرەك باغرى قان - زەردابقا تولغان كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ ئىلىم - مەرىپەتكە بولغان ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقتاش ئۇيۇشمىلىرىنى ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن قوللاپ، ھىمايە قىلىپ، پۇلى بارلار ماددىي ياردەم بېرىش، كۈچى بارلار كۈچ چىقىرىشتەك قاينام - تاشقىنلىق ۋەزىيەت شەكىللىنىپ، ھەممىلا يەردە يېڭىچە مەكتەپ، يېڭىچە مۇھىت بارلىققا كېلىشتەك پەن - مەدەنىيەت دولقۇنى قوزغىلىپ كەتتى.

ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ ئاساسلىق كىرىم مەنبەسى مەسچىت، مەدرىسەلەردىن ئۆتكۈزۈۋېلىنغان ۋە خىپلەر، ئۆشەرە - زاكات، قۇربانلىق تېرىلەردىن ئىبارەت بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا بۇ كىرىمۇ چوڭ سالماقنى ئىگىلەيتتى.

1933 - يىلى، مەكتەپ ناھىيىسىدىمۇ ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى قۇرۇلۇپ، ئۇيۇشما قارمىقىدا مەدەنىيەت بۆلۈم تەشكىل قىلىنغانىدى. ئەينى ۋاقىتتا، ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنىڭ جاپالىق خىزمەت قىلىشى ۋە كۈچ چىقىرىشى بىلەن بىر قىسىم يېڭى پەننىي مەكتەپلەر قۇرۇلدى. يەنە بىر قىسىم دىنىي مەكتەپلەرمۇ پەننىي مەكتەپ بولۇپ ئۆزگەرتىلدى. 1934 - يىلى، ئابدۇللا ئاخۇن خەلىپىتىم ئاچقان يېڭى پەننىي مەكتەپ بۇنىڭ تۇنجىسى ئىدى. دېمەك، ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ قۇرۇلۇشى بىلەن باشلانغان مەدەنىي ئۇيغىنىش ھەرىكىتى جەمئىيەت كەيپىياتىدا ۋە كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا زور ئۆزگىرىشلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈپ، ئاممىۋى مەدەنىيەتنىڭ روناق تېپىپ گۈللىنىشى ئۈچۈن ئاۋانگارتلىق رول ئوينىغانىدى.

1950 - يىلى، ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى ئەمەلدىن قالدۇرۇلدى. 1951 - يىلى «ئاقارتىش يۇرتى» نامى بىلەن ھازىرقى مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ ئاساسى بولغان يېڭى بىر ئورگان قۇرۇلدى. بۇ چاغدا يەكەن ۋىلايەت بولۇپ، مەكتەپ ناھىيىسى مەمۇرىي جەھەتتىن يەكەنگە قارايتتى. شۇ يىلى (1951 - يىلى) كۈزدە يەكەن ۋىلايىتى سايمىم بارات دېگەن كىشىنى مەكتەپ ناھىيىلىك ئاقارتىش يۇرتىنىڭ باشلىقلىقىغا ئەۋەتتى. سايمىم بارات مەكتەپ ناھىيىلىك ئاقارتىش يۇرتىنىڭ تۇنجى مەسئۇلى ئىدى. مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى ئۇنى تاش روتىغا ياردەمچى قىلىپ بەرگەندى. لېكىن، مەخسۇس ئىشخانا ۋە باشقا كېرەكلىك ئۆي مۈلۈكلىرى بولمىغاچقا، ئۇلار

ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى مائارىپ بۆلۈمى ئىچىدىكى بىر ئېغىز ئۆيىنى ئارىيەت ئېلىپ ئىش باشلىغانىدى.

يېڭىدىن قۇرۇلغان بۇ «ئاقارتىش يۇرتى» نىڭ تۇنجى قىلغان ئىشى ناھىيە تەۋەسىدىكى ئىدارە، ئورگانلاردىكى خادىملاردىن كىتاب، ژۇرنال، گېزىت قاتارلىق مەتبەئە بۇيۇملىرىنى ئارىيەت ئېلىپ، قىرائەتخانا ئېچىش بولدى. گەرچە بۇ ۋاقىتتا ئارىيەت ئېلىنغان كىتاب - ژۇرناللارنىڭ تۈرى ئاز، سانى ئانچە كۆپ بولمىسىمۇ، لېكىن تۇنجى قېتىم ئېچىلغان قىرائەتخانا بولغاچقا، ناھىيە ئىچىدىكى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ زور قىزىقىشىنى قوزغاپ، قىزغىن قارشى ئېلىشقا ئېرىشكەنىدى.

1952 - يىلى، خىزمەت ئېھتىياجى بىلەن سايمىم بارات يۆتكەپ كېتىلىپ، ئورنىغا شاھاپ (ئۆزبېك) ئاقارتىش يۇرتىنىڭ مەسئۇلى بولۇپ كەلدى. بۇ ۋاقىتتا، قىرائەتخانىنىڭ ئورنى بۇرۇنقىدىن كېڭەيتىلىپ، ناھىيە بازىرىنىڭ «سەينا» دەپ ئاتىلىدىغان چوڭ كوچىسىدىكى ناۋات خېنىم دېگەن ئايالدىن مۇسادىرە قىلىنغان قورۇنىڭ ئوتتۇرىسىدىن توسۇلۇپ، بىرسى قىرائەتخانا، يەنە بىرسى ئاشخانا قىلىنغانىدى. 1953 - يىلىغا كەلگەندە، ئەمەت يەھيا ئاقارتىش يۇرتىنىڭ مەسئۇلى بولۇپ ئىش ئۆتكۈزۈۋالدى. ئۇ، قىرائەتخانا ئېچىش بىلەن بىرگە يەنە قارا تاختاي گېزىتى ئىشلەپ، تەشۋىقات پائالىيىتى ئېلىپ باردى. يىل ئاخىرىغا كەلگەندە «ئاقارتىش يۇرتى» دېگەن نام «مەدەنىيەت يۇرتى» دەپ ئۆزگەرتىلىپ، مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى قۇرۇلدى.

مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ قۇرۇلۇشى، مەكتەپ ناھىيىسىدە ئاممىۋى مەدەنىيەت، ئاممىۋى تەنتەربىيە، تەشۋىق - تەربىيە ئىشلىرىنىڭ مۇقىم بىر سىستېمىغا مەركەزلىشىشى ۋە ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىشىنى ئىلگىرى سۈردى. بۇ چاغدا، مەدەنىيەت يۇرتى مەيلى كەسپىي خادىم

جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى ئاممىۋى مەدەنىيەتنىڭ ھەرقايسى تۈرلىرىدە بولسۇن تولۇقلىنىش، يوقلۇقتىن بارلىققا كېلىش تەرىپىگە يۈزلەنگەنىدى. بولۇپمۇ 1954 - يىلى، ئەسلىدىكى ناھىيىلىك پارتكوم تەشۋىقات ئەترىتىگە يېتەكچىلىك قىلىۋاتقان ئوسمان قاسىمنىڭ مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ مەسئۇلى بولۇپ يۆتكىلىپ چىقىشى بىلەن، بۇ تەشۋىقات ئەترىتىنىڭمۇ مەدەنىيەت يۇرتىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىلىشى، مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ كەسپىي خادىملارنى كۆپەيتىش بىلەن بىرگە مالىيىدىكى قىيىنچىلىقلارنىمۇ ھەل قىلغانىدى. ئەينى ۋاقىتتا يەنە ناھىيە تەۋەسىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەتتە بىرقەدەر ئىقتىدارى بولغان كىشىلەردىن بۈۋىھاشى توختى، ئابدۇمۆمىن تۇردى، ئايىم سەمەت، بارات ھوشۇر، ئابدۇقادىر توختى قاتارلىقلار يۆتكەپ چىقىلغان. ئۆي جاھازىلىرى كۆپەيتىلگەن، قىرائەتخانىغا يانداپ بىر كۈتۈپخانا سېلىنغان، 20 دانە قارا تاختاي، ئىككى دانە پروپىكتور، بىر بۆلۈم سەھنە لازىمەتلىكلىرى ھازىرلانغان، ئاشۇ ئاساستا «يەر ئىسلاھاتى»، «ئۈچكە قارشى»، «بەشكە قارشى» ھەرىكەتلەرگە زىچ ماسلاشتۇرۇلۇپ، قارا تاختاي، رادىئو، پروپىكتور، رەسىم، فوتو سۈرەت ۋە ئېغىز ئارقىلىق كۈچلۈك تەشۋىقات قانات يايدۇرۇلغان. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تەجرىبىسىگە ئاساسەن يېزىلاردا سېلىنغان ھەرقايسى «پىزا كۈلۈبلىرى» دا ھەرخىل كۆڭۈل ئېچىش ۋە تانسا كېچىلىكلىرى ئۆتكۈزۈلۈپ تۇرغان. مەدەنىيەت يۇرتى ئىچىدە يەنە بىليارت، دامكا، شاھمات، تىكتاك توپ، ۋاسكېتبول، ۋالىبول قاتارلىق مەدەنىي - تەنتەربىيە ئويۇنلىرىمۇ يولغا قويۇلغان.

مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى ئۆزىنىڭ بارلىققا كېلىش ۋە تەرەققىي قىلىش جەريانىدا نۇرغۇن جاپالىق، ئۇزۇن مۇساپىلىك يوللارنى بېسىپ، ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ كەلدى. 1973 - يىلى، مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ قۇرۇلۇش كۆلىمى

سەييارە كۆرگەزمە قىلىندى.

1979 - يىلى، مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى

ئاپتونوم رايون، قەشقەر ۋىلايىتى تەۋەسىدىكى داڭلىق يازغۇچى،

شائىرلاردىن زوردۇن سابىر، ھاجى ئەخمەت، قاھار جېلىل

قاتارلىقلارنى تەكلىپ قىلىپ، ناھىيە بويىچە 3 - قېتىملىق

ئەدەبىي ئىجادىيەت سۆھبەت يىغىنى چاقىردى. شۇ يىلى يەنە

مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ كەسپىي خادىمى لى جىيەن باشچىلىقىدىكى

ھەرىكەتلىك پروپېكتور ئىشلىنىپ، ناھىيە تەۋەسىدىكى ياخشى

ئىش، ياخشى پائالىيەتلەر كىنودىن بۇرۇن كەڭ ئاممىغا قويۇلۇش

ئارقىلىق، كۈچلۈك تەشۋىق قىلىندى. كىشىلەر بۇنى ماختىشىپ

«يەرلىك كىنو» دەپ ئاتاشقانىدى. 1980 - يىلى، «قەشقەر

ئەدەبىياتى» ژۇرنىلى بىلەن مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى

بىرلىشىپ، ناھىيە بويىچە 4 - قېتىملىق ئەدەبىي ئىجادىيەت

يىغىنى ئاچتى. بۇنىڭغا ماسلاشتۇرۇپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت

يۇرتى 14 نەپەر دولان راۋابچىسى، ئۈچ نەپەر قالۇنچى، سەككىز

نەپەر دولان غىجەكچىسى، 35 نەپەر نەغمىچى، ئىككى نەپەر

ساتارچى، ئالتە نەپەر داستانچى، ئون نەپەر قوشاقچى، بەش

نەپەر ناغرا - سۇنايچى تەكلىپ قىلىپ، دولان

ئەلنەغمىچىلىرىنىڭ سۆھبەت يىغىنىنى ئېچىش ئارقىلىق،

ئۇلارنىڭ ئۆز ئارا تەجرىبە ئالماشتۇرۇش، دولان مۇقام

تېكىستلىرىنى رەتلەش، دولان ئەل - نەغمىچىلەرنىڭ

ۋارىسلىرىنى تەربىيەلەش قاتارلىق خىزمەتلەرنى ئىلگىرى سۈردى

ۋە ئەلنەغمىچىلەرگە ئىلھام بەردى. شۇ يىلى ئاممىۋى مەدەنىيەت

خىزمىتى كۆرۈنەرلىك جانلىنىپ، دولان مەشرىپى، ئوغلاق

تارتىش، قوچقار سوقۇشتۇرۇش، ساراغايىدى ئويناش، پاپۇز

ئويناش قاتارلىق پائالىيەتلەر جۇش ئۇرۇپ راۋاجلاندى.

1981 - يىلى، مەركىزىي مەدەنىيەت مىنىستىرلىقى

مەملىكەت بويىچە چاقىرغان يېزا ئاممىۋى مەدەنىيەت خىزمەت

يىغىنىدا مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى، يانتاق يېزىلىق مەدەنىيەت پونكىتى مەملىكەت بويىچە ئىلغار ئورۇن بولۇپ باھالانىپ، بىر دانە 22 دىيۇملۇق رەڭلىك تېلېۋىزور، بىر دانە ئۇنئالغۇ ۋە مەخسۇس لەۋھەلەر بىلەن مۇكاپاتلاندى. 1982 - يىلى 5 - ئاينىڭ 25 - كۈنىدىن 6 - ئاينىڭ 13 - كۈنىگىچە ئاپتونوم رايون بويىچە مەكتەپ ناھىيىسىدە يېزا مەدەنىيەت پونكىتلىرىنىڭ تەجرىبە ئالماشتۇرۇش نەق مەيدان يىغىنى چاقىرىلدى.

1985 - يىلى، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى قارار چىقىرىپ، ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى بىلەن ناھىيىلىك كۈتۈپخانىنى ئايرىپ، مەدەنىيەت يۇرتىغا تۇرسۇنبەگ ئىبراھىمنى باشلىق قىلىپ تەيىنلىدى ھەمدە كۆلىمى 1171 كۋادىرات مېتىر كېلىدىغان ئۈچ قەۋەتلىك خىزمەت بىناسى سېلىپ بەردى. بۇنىڭ بىلەن، بۇ مەدەنىيەت يۇرتى تېخىمۇ ئەۋزەل شارائىتقا ئىگە بولۇپ، ئۆزىدىكى كەم تۈرلەرنى تولۇقلاش بىلەن يۇقىرىنىڭ «مەدەنىيەت ئارقىلىق مەدەنىيەتنى تولۇقلاش» دېگەن ھۆججىتىنىڭ روھىغا ئاساسەن، ھەقىلىق مۇلازىمەت كەسپىنى يولغا قويۇپ، سىنئالغۇ قويۇش ۋە رەڭلىك سۈرەت تارتىش قاتارلىق يېڭى تۈرلەرنىمۇ ئۆزىنىڭ خىزمەت دائىرىسىگە قوشتى.

1987 - يىلى، مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى ئاپتونوم رايونلۇق ئاممىۋى سەنئەت سارىيى بىلەن بىرلىشىپ، دېھقان رەسساملارنىڭ ئۆگىنىش ئىجادىيەت كۇرسىنى ئېچىپ، قىسقىغىنە 45 كۈن ئىچىدە 80 پارچىدىن ئارتۇق رەسىم ئىجاد قىلىنىپ، ئاۋۋال ناھىيىدە، كېيىن ۋىلايەت، ئاپتونوم رايون، يېپىڭ قاتارلىق ئورۇنلاردا كۆرگەزمە قىلىنىپ، ھەرقايسى ساھەلەرنىڭ، جۈملىدىن گۈزەل سەنئەت مۇتەخەسسسلرىنىڭ كۆرگەزمىگە قاتناشقان چەت ئەللىك دوستلارنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ۋە ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى.

1988 - يىلى، مەركىزىي مەدەنىيەت مىنىستىرلىقى مەكت ناھىيىسىگە «رەسساملار يۇرتى» دېگەن شەرەپلىك نامنى بەردى. شۇ يىلى ناھىيىلىك ئاممىۋى مەدەنىيەت خىزمىتى ۋىلايەت، ئاپتونوم رايون ۋە مەملىكەت بويىچە ئىلغار بولۇپ باھالاندى. 1989 - يىلى 5 - ئاينىڭ 29 - كۈنىدىن 6 - ئاينىڭ 4 - كۈنىگىچە، مەكت ناھىيىسىدە ئاپتونوم رايون بويىچە سەنئەت ئىجادىيىتى ۋە سەنئەت مۇھاكىمە يىغىنى ئۆتكۈزۈلۈپ، يىغىنغا سەنئەت ئىجادىيىتى ۋە سەنئەت تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان كەسپىي خادىملاردىن ئىمىن ئەخمىدى، تۇرغۇن ئالماس، تۇرسۇن يۈنۈس، ئەخمەت ئىمىن، تۇرسۇنجان لېتىپ، تۇرغان شاۋۋدۇن، قۇربان مامۇت، تاش مامۇت، ئابدۇرېھىم سابىت، ئابلىز ئۆمەر قاتارلىقلار قاتناشتى.

ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ يېتەكلىشى بىلەن 1978 - يىلى 5 - ئايدا، يانتاق يېزىسىدا تۇنجى قېتىم مەدەنىيەت پونكىتى قۇرۇلغاندىن تارتىپ، ئون نەچچە يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە، ناھىيە بويىچە توققۇز يېزىدا مەدەنىيەت مەركىزى، مەدەنىيەت پونكىتلىرى قۇرۇلدى. 131 كەنتتە مەدەنىيەت ئۆيلىرى بارلىققا كەلدى.

2. ناھىيىلىك كۈتۈپخانىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىياتى
مەكت ناھىيىسىدە كۈتۈپخانىنىڭ بارلىققا كېلىشىنى مەدەنىيەت يۇرتىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىدىن ئايرىپ قارىغىلى بولمايدۇ. 1950 - يىلى، مەكت ناھىيىسىدە ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى تارقىتىۋېتىلىپ، 1951 - يىلى «ئاقارتىش يۇرتى» قۇرۇلغاندا ئۇنىڭ تۇنجى ئىشى قىرائەتخانا ئېچىپ يەنى ناھىيە تەۋەسىدىكى ئىدارە، ئورگانلاردىكى خىزمەتچى خادىملاردىن كىتاب - ژۇرنال ئارىيەت ئېلىش يولى بىلەن ئېچىش بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا بۇ قىرائەتخانىنىڭ 124 پارچە كىتابى، مۇشتەرى بولغان 16 خىل

گېزىت - ژۇرنىلى بار ئىدى. مۇقىم ئورۇن بولمىغاچقا، شەخسلەردىن مۇسادىرە قىلىنغان قورۇدىن ئورۇن ھازىرلاپ قىرائەتخانا ئېچىلغان بولۇپ، بۇ مەكت ناھىيىلىك كۈتۈپخانىنىڭ ئىپتىدائىي شەكلى ئىدى. قىرائەتخانا باشقۇرۇش جەھەتتە، ئەينى ۋاقىتتىكى «ئاقارتىش يۇرتى» نىڭ باشقۇرۇشىدا بولۇپ، ماھىيەتتە بۇ «ئاقارتىش يۇرتى» نىڭ شۇ چاغدىكى ئاساسلىق خىزمەت تۈرى ئىدى. لېكىن، مەكت ناھىيىسىدە كۈتۈپخانىچىلىقنىڭ تەرەققىياتى ئىنتايىن ئاستا بولدى. چۈنكى، ئەينى ۋاقىتتا پۈتۈن شىنجاڭ دائىرىلىك مەدەنىيەت ئورۇنلىرى ناھايىتى ئاز بولۇپ، نەشر قىلىنىدىغان گېزىت - ژۇرناللارنىڭ سانىمۇ چەكلىك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قاتنىشى قولايسىز بولغان مەكتتەك چەت جايغا يېڭى كىتاب - ژۇرناللارمۇ ۋاقىتدا كەلمەيتتى، ئۆزىدە بولسا نەشر قىلىش ئىمكانىيىتى يوق ئىدى.

1953 - يىلى «ئاقارتىش يۇرتى» ناھىيىلىك «مەدەنىيەت يۇرتى» قىلىپ ئۆزگەرتىلگەندىن كېيىن، مەدەنىيەت يۇرتى ئادەم كۈچى ۋە ماددىي كۈچ جەھەتتىن تولۇقلىنىپ تەرتىپكە سېلىنىپ، دائىرىسىمۇ كېڭىيىش بىلەن بىرگە زۆرۈر بولغان لازىمەتلىكلەرنى ياساتتى. 1954 - يىلىغا كەلگەندە، قىرائەتخانا كېڭەيتىلىپ كۈتۈپخانا بولۇپ قۇرۇلدى. ئارىدىن ئون نەچچە يىل ئۆتۈپ 1973 - يىلىغا كەلگەندە، كۈتۈپخانا مەخسۇس بۆلۈم بولۇپ ئايرىلدى، 1985 - يىلى ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى قارار چىقىرىپ، ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى بىلەن ناھىيىلىك كۈتۈپخانىنى ئايرىدى. قانداق ھوشۇر كۈتۈپخانىنىڭ تۇنجى نۆۋەتلىك باشلىقى بولۇپ تەيىنلەندى.

ناھىيىلىك كۈتۈپخانا قۇرۇلغاندىن كېيىن، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى دۆلەت مەخسۇس كۈتۈپخانا سېلىش ئۈچۈن ئاجرىتىپ بەرگەن 100 مىڭ يۈەن پۇلغا يەرلىك مالىيىدىن 90 مىڭ يۈەن قوشۇپ، كۆلىمى 660 كۋادىرات مېتىر كېلىدىغان

ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە كۈتۈپخانا، قىرائەتخانا، بالىلار قىرائەتخانىسى، ئارخىپخانا ۋە ئىشخانا قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۈچ قەۋەتلىك بىنا سېلىپ، ئەسلىھەلەرنى تولۇقلاپ بەردى. كەسىپى خادىملارمۇ كۆپىيىپ يەتتە كىشىگە يەتتى. ھازىر بۇ كۈتۈپخانىنىڭ ھەرخىل تۈردىكى 20 مىڭ پارچىدىن ئارتۇق كىتابى، مۇشتەرى بولغان 196 خىل گېزىت - ژۇرناللىرى بار. ناھىيىلىك كۈتۈپخانىنىڭ يېتەكلىشى بىلەن ھەرقايسى يېزىلاردىكى مەدەنىيەت پونكىتى، مەدەنىيەت مەركەزلىرىدە، كەنت مەدەنىيەت ئۆيلىرىدە كۈتۈپخانا، قىرائەتخانا قۇرۇلغان بولۇپ، يېزا كۈتۈپخانىلىرىدا 3000 دىن 6000 پارچىغىچە ھەرخىل كىتاب، نەچچە ئون خىل مۇشتەرى بولغان گېزىت - ژۇرناللىرى بار. كەنت مەدەنىيەت ئۆيلىرىدە 500 دىن 2000 پارچىغىچە ھەرخىل كىتاب، ئون نەچچە خىل مۇشتەرى بولغان گېزىت - ژۇرناللىرى بار.

3. ناھىيىلىك شىنخۇا كىتابخانىسىنىڭ قۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىياتى

مەكتەپ ناھىيىلىك شىنخۇا كىتابخانىسى 1953 - يىلى شەھەر ئىچىدىكى بىر شەخسىنىڭ كۆلىمى 50 كۋادرات مېتىرمۇ كەلمەيدىغان قورۇسىدا قۇرۇلغان بولۇپ، بۇ مەكتەپ ناھىيىسىدە تۇنجى قېتىم بارلىققا كەلگەن شىنخۇا كىتابخانىسى ئىدى. بۇ ۋاقىتتا، كىتابخانىنىڭ خىزمەتچى خادىمى ئۈچ نەپەر بولۇپ، ئۇلار ھەر يىللىق كىتاب تارقىتىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغانىدى. قاتناش قولايىسىز، كىتابلارنى توشۇش ئارىلىقى يىراق، تارقىتىش دائىرىسى كەڭ ھەم تەكشىسىز بولغاچقا، خىزمەتلەر ئىنتايىن جاپالىق بولاتتى.

كىتابخانا قۇرۇلغان دەسلەپكى ۋاقىتتا ئەسلىھەلىرى كەمچىل، ئادەم كۈچى ئاز، ماددىي كۈچى ئاجىز بولۇپ، مۇقىم مەبلەغى ئىككى مىڭ يۈەنگىمۇ يەتمەيتتى. نەشرىياتچىلىق

ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتى توۋەن، نەشر قىلىنغان كىتابلارنىڭ سانى ئاز بولغاچقا، كىتاب سېتىشتىن چىققان ئوبوروت دېگەندەك ياخشى بولمايتتى، شۇڭا خەلقنىڭ كىتابقا بولغان ئېھتىياجىنى قاندۇرالمىلا قالماستىن، بەلكى ئىقتىسادىي جەھەتتىن ئۆز - ئۆزىنىمۇ قامدىيالمىتتى. يىللىق كىتاب ساتقان سومما 5000 يۈەندىنمۇ ئاشمايتتى. بۇ چاغدىكى كىتابخاننىڭ دىرېكتورى شۈي سىگۈي ئىدى.

1956 - يىلى، ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ كىتاب ماتېرىياللارغا بولغان ئېھتىياجىنى، كىتابخاننىڭ خەلق ئاممىسىنى تەربىيەلەشتىكى رولىنى كۆزدە تۇتۇپ، شەھەر مەركىزىگە 60 كۋادىرات مېتىر كېلىدىغان كىتاب سېتىش دۇكىنى ۋە بىر نەچچە ئېغىز ئامبار، ئىشخانا سېلىپ بېرىپ، زۆرۈر بولغان نەرسىلەرنى تولۇقلاپ بەردى. بۇ ۋاقىتتا، خىزمەتچى خادىم سانىمۇ كۆپىيىپ بەش نەپەرگە يەتتى، مۇقىم مەبلەغى 15 مىڭ يۈەندىن ئاشتى. بۇ چاغدىكى كىتابخاننىڭ دىرېكتورى دەي جىگىياۋ ئىدى.

گەرچە بۇ ۋاقىتتا كىتابخاننىڭ كۆلىمى كېڭەيگەن، ئادەم، مەبلەغ سانى ئاشقان بولسىمۇ، لېكىن خەلقنىڭ ماددىي تۇرمۇش سەۋىيىسىنىڭ ئېشىشىغا ئەگىشىپ، كۈندىن - كۈنگە ئېشىپ بېرىۋاتقان تۇرمۇش سەۋىيىسىنى قاندۇرۇش، جۈملىدىن كىتابقا بولغان ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش يەنىلا توۋەن بولۇۋاتاتتى. ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى قىيىنچىلىقلارنى بىر - بىرلەپ ھەل قىلىش ئۈچۈن، 1960 - يىلى بىر نەپەر كەسپىي خادىم قوشۇپ بەردى. 1961 - يىلى، ئىسمايىل ئالىپنى كىتابخاننىڭ دىرېكتورلىقىغا تەيىنلەش بىلەن كېيىنكى تەرەققىيات يۈزلىنىشىنى كۆزدە تۇتۇپ، 1970 - يىلى 60 مىڭ يۈەن مەبلەغ سېلىپ، 2500 كۋادىرات مېتىر كېلىدىغان جايغا كىتابخانا سېلىپ بەردى. بۇ چاغدا، كىتابخاننىڭ مۇقىم مەبلەغى 100 مىڭ يۈەنگە، يىللىق

ئوبوروت سوممىسى 45 مىڭ يۈەنگە يەتكەندى. شۇنىڭدىن كېيىنكى ئون نەچچە يىل مەكتەپ ناھىيىلىك شىنخۇا كىتابخانىسىنىڭ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىش جەريانى بولدى. 1981 - يىلى 3 - ئايدا، لېي سۈي كىتابخانا دېرىكتورى بولغاندىن كېيىن، ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن، ئىشچى - خىزمەتچىلەرگە قارىتا تاللاش، يۆتكەش ئېلىپ بېرىپ، بىر تۈركۈم ئىقتىدارلىق كەسپىي خادىملارنى ئىشقا قويدى. بۇنىڭ بىلەن، كىتابخانىنىڭ ھاياتى كۈچى تېخىمۇ ئېشىپ، يىللىق ئوبوروتى 80 مىڭ يۈەندىن ئېشىپ كەتتى. بۇ چاغدا، كىتابخانىنىڭ ئىشچى - خىزمەتچى سانى يەتتە نەپەرگە يەتتى.

1985 - يىلى، ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى ۋە مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى بىرلىكتە 150 مىڭ يۈەن مەبلەغ ئاجرىتىپ، ئىككى قەۋەتلىك يېڭى كىتابخانا بىناسى سېلىپ بەردى. خىزمەت شارائىتىنىڭ ياخشىلىنىشى ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئاكتىپچانلىقىنى قوزغىدى. ئوبوروتى تېزلىتىش، زىياننى پايدىغا ئايلاندۇرۇش نىشان قىلىنغان بىر مەزگىللىك جاپالىق خىزمەت 1988 - يىلى كۆرۈنەرلىك نەتىجە يارىتىپ، شۇ يىللىق ئوبوروت سوممىسىنى 273 مىڭ يۈەنگە يەتكۈزدى. ناھىيىلىك كىتابخانىنىڭ يېتەكلىشى ۋە ياردەم بېرىشى بىلەن يانتاق، غازكۆل، تۈمەنتال ۋە قىزىلئاۋات قاتارلىق بىر قىسىم يېزىلاردىكى مەدەنىيەت مەركەزلىرى قازىمىقىدا ۋاكالىتەن كىتاب سېتىش شۆبە دۇكانلىرى قۇرۇلدى.

4. ناھىيىلىك «دولان ناخشا - ئۇسسۇل ئۆمىكى» نىڭ قۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىياتى

مەكتەپتە 1933 - يىلى قۇرۇلغان ئۇيغۇر مەدەنىي ئافارتىش ئۇيۇشمىسى قازىمىقىدىكى مەدەنىي - مائارىپ بۆلۈمى ناھىيىنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرىغا باشچىلىق قىلىپ، سەنئەت

ۋاسىتىسى ئارقىلىق خەلقنى ئويغىتىش يولىنى تۇتقانىدى. ئۇلار قويۇق مىللىي پۇراققا، يەرلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بولغان سەنئەت نومۇرلىرى بىلەن كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ مەنىۋى تۇرمۇشىنى بېيىتتى. 1936 - يىلى، ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشما ئىشتىن سىرتقى «سانايى نەپىسە» سى قۇرۇلۇپ، دولان خەلقى ئارىسىدا ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ بىخلىنىشىنى ئىلگىرى سۈرگەنىدى.

شېڭ شىسەي ئالتە بۈيۈك سىياسىتىدە ئوتتۇرىغا قويغان سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بىرلىشىش، كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن ئىناق ئۆتۈش شوئارى بويىچە، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى بىلەن تۈزۈلگەن بىرلىك سەپ سىياسىتىگە ئاساسەن زور بىر تۈركۈم كوممۇنىستلار شىنجاڭغا ئەۋەتىلدى. ئۇلاردىن چىن تىەنچىۈ، ماۋ زېمىن قاتارلىق ئاز ساندىكى كىشىلەر ئۈرۈمچىدە قالغاندىن سىرت، كۆپ قىسمى شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا بېرىپ ئىشلىدى. شۇ قاتاردا يولداش شۈي لياڭ 1940 - يىلىدىن 1942 - يىلىغىچە مەكتەپتە ھاكىم بولۇپ ئىشلىگەنىدى. شۇ مەزگىلدە، ئۇ خەلققە نۇرغۇن ياخشى ئىش قىلىپ بېرىشتىن تاشقىرى يەنە مەدەنىي - مائارىپنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈنمۇ ئەسەرلەرنى ۋە ئىلغار گېزىت - ژۇرناللارنى تېپىپ كېلىپ، مەكتەپ ماركسىزم - لېنىنىزىملىق تەربىيىنى قانات يايدۇرۇش ئۈچۈن ھەپتىدە بىر قېتىم مەكتەپكە بېرىپ ئوقۇتقۇچى بولۇپ، ئوقۇغۇچىلارغا ئەينى ۋاقىتتىكى خەلقئارا ۋەزىيەت ھەققىدە لېكسىيە سۆزلەپ، 2 - دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى كىشىلەرگە تونۇتتى. شۇنداقلا ئۇيغۇر ئۇيۇشما قارمىقىدىكى «سانايى نەپىسە» نى تەشكىللەپ، ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى ئۇرۇش ئەھۋالى مەزمۇن قىلىنغان سەھنە ئەسەرلىرىنى تەييارلاپ، ئۆزى باشچىلىق قىلىپ 45 كۈن شەھەر - يېزىلارغىچە بېرىپ ئويۇن قويۇپ، مەكتەپ خەلقى ۋە زىيالىيلارنى

ئويغىتىپ، فاشىزمغا ۋە ياپون باسقۇنچىلىرىغا قارشى تۇرۇشنى تەشۋىق قىلىش بىلەن بىرگە، ئازادلىق ئارمىيىگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئىئانە توپلىدى.

1941 - يىلى، ئۇيغۇر ئۇيۇشما رەئىسى قادر خەلىپىتىم، مۇئاۋىن رەئىسلىرىدىن ئابدۇقادىر ھېيت، ئابدۇرىشت ئىمىن باشچىلىقىدا قايتا قۇرۇلغان دولان سانايى نەپىسەسى توختى سويى، موللىباقى ئابدۇكېرىم ھەيرانى، ئۇلۇغ تۇردى، مەجىت نىياز، تاجىنسا ئىمىن، كېرەم ھاجى، قاسىم ئاخۇن ساتتار، سادىر چاچقى، قادر داپچى، ئابدۇكېرىم تەمبۇر، ئىنايتۇللا ئىمىن، نۇردۇن مۇھەممەت، ئوبۇل ھاشىم، ئىسمائىل مۇھەممەت، ئېلى موللاق، قادر ياقۇپ، ئىسمائىل ئىشان، ئابباس تىللا، سەمەت سەمەر، روزخان ئەخمىدى، تۇرسۇنجان، مەلىكەم، خەلىپە ياقۇپ، ئىسمائىل ساتتار قاتارلىق تالانتلىق ئارتىسلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ئۇلار ياپونغا قارشى تەشۋىق - تەزىيە ئېلىپ بېرىش بىلەن بىرگە يەنە بەدىئىيلىكى يۇقىرى، خەلىق ياقىتۇرۇپ كۆرىدىغان «غېرىپ - سەنەم»، «تاھىر - زۆھرە»، «گۈلتىسا»، «چىمەنگۈل»، «كۈرەش قىزى»، «ئارشىن مال - ئالان»... قاتارلىق كومىدىيە، درامىلارنى ئويناپ كەڭ خەلىق ئاممىسىنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەندى. ئەينى ۋاقىتتا، دولان سانايى نەپىسەسى يەنە خەلقنى ئۇيۇشتۇرۇش، فېئودال قالدۇق كۈچلەرگە، گومىنداڭ ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتكە قارشى تۇرۇشقا چاقىرىدىغان ئىنقىلابىي روھقا ئىگە سەنئەت نومۇرلىرىنى ئىشلىتىپ تەييارلاپ ئوينىغانىدى. 1947 - يىلى، ناھىيىلىك 2 - باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ مۇدىرى ئابباس تىللا مۇنداق شېئىر يېزىپ سەھنىلەشتۈرگەندى:

توخام، چىللاڭ توخام،
خەلقىم ئويغانسۇن.

ئاسارەتنىڭ زۇلمىدىن، چۆچۈپ ئويغانسۇن. نەرزىم دوستلارغا،.....

جۇڭگونىڭ ئومۇمىي ۋەزىيىتىدىن ئالغاندا، خەلق ئازادلىق ئارمىيىسى غەلبىسىرى ئىلگىرىلەپ گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قاخشاتقۇچ زەربە بېرىۋاتقان، گومىنداڭ ۋەتەن ساتقۇچ ئەكسىيەتچى ھۆكۈمىتى زاۋاللىققا يۈز تۇتقان مەزگىلدە، خەلق ئاممىسىنى ئويغىتىدىغان يۇقىرىقىدەك ئىنقىلابىي روھقا ئىگە ئىلغار نومۇرلارنىڭ سەھنىدە ئوينىلىشى گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ مەكتى ناھىيىسىدىكى غالىپلىرىنى ئالاقزادە قىلىۋەتتى. شۇڭا، ئەينى ۋاقىتتىكى دەي يايچىڭ باشچىلىقىدىكى گومىنداڭنىڭ غالىپلىرى ئىلغار ئىدىيىگە ئىگە بولغان مۇھرىدىن نىياز، ئابدۇرېشىت ئىسلام، ئابباس تىللا، ئابدۇقادىر ھېيت، نۇردۇن مۇھەممەت، ئىمىن كېرىم ھاجى، ھەسەن بارات، سالى ھاجى قاتارلىق 28 نەپەر زىيالىينى «توپىلاڭچى ئۇنسۇرلار» دېگەن بەدىنام بىلەن قولغا ئالدى. بۇنىڭ بىلەن، بىر مەھەل يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشنى بېشىدىن كەچۈرگەن ئەدەبىيات - سەنئەت دولقۇنى ئەكسىيەتچى كۈچلەرنىڭ قارا قولى بىلەن جىمىقتۇرۇۋېتىلدى.

1949 - يىلى 9 - ئاينىڭ 26 - كۈنى، گومىنداڭ شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمىتىنىڭ رەئىسى بۇرھان شەھىدى باشلامچىلىقىدىكى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت پۈتۈن شىنجاڭ خەلقىگە ۋاكالىتەن گومىنداڭ ھۆكۈمىتى بىلەن مۇناسىۋەتتىكى ئۆزگەنلىكىنى، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت نامىنىڭ «شىنجاڭ ۋاقىتلىق خەلق ھۆكۈمىتى» گە ئۆزگەرگەنلىكىنى، مەركىزىي خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلايدىغانلىقىنى جاكارلىدى. مانا بۇ، شىنجاڭنىڭ تىنچ يول بىلەن ئازاد بولغانلىقىنىڭ نامايەندىسى

ئىدى. شۇندىن باشلاپ، شىنجاڭدىكى ھەر مىللەت خەلقى ئۆز تەقدىرىگە ئۆزى ئىگە بولىدىغان جەمئىيەتنىڭ خوجايىنلىرىغا ئايلاندى. شىنجاڭ ئاسىمىتىدىكى قارا بۇلۇتلار تارقاپ، پەن - مەدەنىيەت، ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرى قايتىدىن جانلىنىشقا باشلىدى.

1951 - يىلى، مەكتەپ ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ رەھبەرلىكىدە، ئىشتىن سىرتقى دولان سەنئەت ئۆمىكى قايتا قۇرۇلۇپ، «شىنجاڭ بۇلبۇلى» دەپ نام ئالغان داڭلىق ناخشىچى پاتەم قۇربان، تۇردى روزى، دەنا ئالماس، تۇرنىسا تۆمۈر قاتارلىق تالانتلىق سەنئەتكارلار قوبۇل قىلىندى. بۇنداق ئىجتىمائىي سەنئەت ماھىرلىرىنىڭ كۆپلەپ كۈچ چىقىرىشى بىلەن ئىشتىن سىرتقى دولان سەنئەت ئۆمىكى مىللىي ئالاھىدىلىكىنى ئاساس قىلغان، خەلق ياقتۇرىدىغان نۇرغۇن سەنئەت نومۇرلىرىنى ئىجاد قىلىپ، بىر تەرەپتىن خەلقنىڭ مەنئى تۇرمۇشىنى بېيىتسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئەينى چاغدىكى ۋەزىيەتكە ماس ھالدا خەلققە نىسبەتەن ياخشى تەشۋىقاتچىلىق رولىنى ئوينىغانىدى.

1957 - يىلىغا كەلگەندە، بۇ ئۆمەك ئابدۇۋەلى ھوشۇرنىڭ باشچىلىقى قىلىشىدا ئۆزىنىڭ تەرەققىياتىنى يەنە بىر بالداق يۇقىرى كۆتۈرۈپ، ھەقىقىي ئىسمى - جىسىمغا لايىق بىر ئاممىۋى تەشكىلاتقا ئايلاندى. بۇ چاغدا، سەنئەت خادىملىرىنى تەشكىللەش، يېڭىلىق يارىتىش، يېڭى ئىجادىي نومۇرلارنى ئىشلەشكە يېتەكلەش قاتارلىق جەھەتلەردىكى خىزمەتلەر ياخشى ئىشلەنگەنلىكتىن، دولاننىڭ مىللىي سەنئىتى، دولان مۇقامى، دولان ئۇسسۇللىرىنى ئاساسىي گەۋدە قىلغان يېڭى نومۇرلار ئارقا - ئارقىدىن مەيدانغا چىقىپ، خەلقنىڭ قىزىقىشقا ئېرىشكەنىدى. «كېپەنلىك ئەرۋاھ»، «يېتىمىلارنىڭ كۆز يېشى»، «پىچاق»، «باي ۋە مالاي»، «گۈلنەسا»،

«غۇنچەم»، «تۈرمىدىكى غەزەپ ئوتى»، «ل.مۇتەللىپ»،
 «تامغىنى تارتىۋېلىش» قاتارلىق كومېدىيە، دراملارنىڭ
 سەھنىلەشتۈرۈلۈشىمۇ زور مۇۋەپپەقىيەتكە، خەلق ئاممىسىنىڭ
 يۇقىرى باھاسىغا ئېرىشكەندى. بۇ چاغدا يەنە مەدەنىيەت
 مىنىستىرلىقى، مىللەتلەر ناخشا - ئۇسسۇل ئۆمىكى ۋە
 شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئۆمەكلەردىن ئاتاقلىق
 كومپوزىتور، ئۇسسۇل مۇتەخەسسسلەرى، دراماتورگلار،
 ئىجادىيەت خادىملىرى ناخشا - ئۇسسۇل ماكانى بولغان دولان
 دىيارىغا ئارقا - ئارقىدىن كېلىپ يېڭى ئىجادىيەت نومۇرلىرىنى
 ئىشلەپ سەھنىلەشتۈرۈش بىلەن بىرگە، دولان خەلقىنىڭ
 مۇقامى، دولان ئۇسسۇلى، دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆزىگە خاس
 مەدەنىيەت - سەنئەت نەمۇنىلىرىنى مەملىكىتىمىزدىكى قېرىنداش
 مىللەتلەرگە تونۇشتۇردى. ئەمما، ئاتالمىش «مەدەنىيەت زور
 ئىنقىلابى» نىڭ باشلىنىشى بىلەن، جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىۋاتقان
 سەنئەت ئىشلىرى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، دولان سەنئەت
 ئۆمىكى 1967 - يىلى تارقىتىۋېتىلدى.

پارتىيە مەركىزىي كومىتېتى 11 - نۆۋەتلىك 3 - ئومۇمىي
 يىغىندىن كېيىن، 1979 - يىلى ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت
 نازارىتى 30 كىشىلىك كەسپىي شتات تەستىقلاپ بېرىپ، مەكت
 ناھىيىلىك دولان سەنئەت ئۆمىكىنىڭ قايتا قۇرۇلۇشىغا مەدەت
 بەردى. يېڭى دەۋردە يېڭىچە تۈس ئالغان بۇ ئۆمەك زور
 تىرىشچانلىق بىلەن ئۆزىدىكى بارلىق ئەۋزەل شارائىتىن تولۇق
 پايدىلىنىپ، يېڭىلىق يارىتىشقا ئالاھىدە ئەھمىيەت بەردى. ئۇلار
 يېڭىدىن ئىجاد قىلغان «دولان ۋادىسىدىكى بىر جۈپ
 قارلىغاچ»، «خۇشال مەشرەپكە ماڭدىم مەن»، «مەسئۇلىيەت
 تۈزۈمى ياخشى»، «دولان قىزى»، «مەنزىلگە يېتەيلى»، «دولان
 بالىسى»، «مول - ھوسۇل شادلىقى»، «پاختىكار قىز»،
 «باغۋەنگە مەدەنىيەت»، «دولان قوبىي ياخشى» قاتارلىق ناخشا -

ئۇسسۇل؛ «سايرا قالۇنۇم»، «دولان بۇلبۇلى»، «پاختىزارلىقتا» قاتارلىق مۇزىكىلار؛ «باخشىنىڭ سىرى»، «قالايىمىقان ۋە ۋىجدان»، «مەدەنىيەتلىك، ئەدەپلىك بولايلى» قاتارلىق كومپىدىيىلەر سەھنىلەشتۈرۈلۈپ، خەلقنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى.

خەلق ئاممىسىنىڭ كۈنسىرى ئېشىپ بېرىۋاتقان ماددىي ۋە مەدەنىيەت تۇرمۇش ئېھتىياجىغا ماسلىشىش، يېڭى دەۋردىكى جانلىق تەشۋىقاتچىلىق رولىنى جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن، مەكتەپ ناھىيىلىك «دولان ناخشا - ئۇسسۇل ئۆمىكى» زور تىرىشچانلىق بىلەن مەزمۇنى مول، سۈپىتى ياخشى سەنئەت نومۇرلىرىنى تىرىشىپ ئىجاد قىلماقتا.

مەكت ناھىيىسىگە كىنونىڭ يېتىپ كېلىشى ۋە تەرەققىي قىلىشى

1933 - يىلىدىكى «12 - ئاپرېل سىياسىي ئۆزگىرىشى» دە جىن شۇرېن ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇلۇپ، شېڭ شىسەي ھاكىمىيىتى تىكلەنگەندىن كېيىن، «ئالتە بۈيۈك سىياسەت» ئوتتۇرىغا قويۇلۇپ، يېڭىچە پەن ۋە مەدەنىيەتنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن يول ئېچىلدى. شۇنىڭ بىلەن يېڭى پىكىر ئېقىمى ۋە مەدەنىيەت ھەرىكىتىنىڭ تەلىپىگە ئاساسەن، بىرقىسىم تەرەققىيپەرۋەر ۋە مەرىپەتپەرۋەر زاتلار ئوتتۇرىغا چىقىپ، خەلقنى جاھالەتكە قارشى ئىلىم - مەرىپەت ۋە پەن - مەدەنىيەت ئۆگىنىشكە چاقىردى.

30 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىن 40 - يىللارنىڭ باشلىرىغىچە بولغان ئارىلىقتا، ياۋروپا ۋە ئوتتۇرا شەرق مەدەنىيىتىنى ئۆگەنگەن بىر تۈركۈم ئىلغار زاتلار سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئۆكتەبىر ئىنقىلابىدىن كېيىن زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشكەن كىنوچىلىقنى شىنجاڭغا ئېلىپ كېلىشكە باشلىدى. جۈملىدىن قەشقەرلىك تەرەققىيپەرۋەر سودا - سانائەتچىلەردىن مەتنىياز مەخسۇم، ھۈسەيىنجان ھاجىم قاتارلىق كىشىلەر سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ئاۋازسىز كىنو ئاپپاراتى سېتىۋېلىپ كېلىپ قەشقەردە كىنو قويۇشقا باشلىدى. ئۇلار دەسلەپ 1 - دۇنيا ئۇرۇشى، ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ غەلبىسى ۋە سوتسىيالىستىك قۇرۇلۇشلار تەسۋىرلەنگەن «فرونتتىكى سولدا»، «چاپايوف» ۋە «بىز كرونشئاتىن» دېگەن فىلىملەرنى قويدى. ئاندىن جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسىنىڭ يەنئەندىكى پائالىيەتلىرى سۈرەتكە ئېلىنغان «جۇڭگودا» قاتارلىق فىلىملەرنى ئېلىپ كېلىپ قەشقەر، ئاقسۇ، يەكەن، خوتەن قاتارلىق جايلارغا بېرىپ

قويدى. مەكت ناھىيىسى چەت - ياققا جايلاشقان، قاتنىشى قولايىسىز ناھىيە بولغاچقا، قەشقەردە تەرەققىي قىلغان كىنوچىلىق مەكتەپكە 30 - يىللارنىڭ ئاخىرى (38 -، 39 - يىللىرى) ئاران يېتىپ كېلەلدى. مەكتەپتە تۇنجى بولۇپ قەشقەردىن ھارۋا بىلەن ئېلىپ كېلىنگەن «چاپايوف»، «جۇڭگودا» قاتارلىق بىر قانچە فىلىملەر قويۇلدى. ئۇ چاغدا، كىنو ئاپپاراتى قول بىلەن ئايلاندۇرۇپ توك چىقىرىدىغان دېتوگاتىل بىلەن ھەرىكەتلەندۈرۈلەتتى. قاتناش قولايىسىزلىقى تۈپەيلىدىن سىرتقى جايلار بىلەن كەمدىن - كەم ئالاقە قىلىدىغان مەكتەپتە خۇراپاتلىققا قارشى كۈرەش ئەمدىلا باشلانغان بولۇپ، قۇرۇلغىنىغا ئۇزاق بولمىغان ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى فېئودال - مۇتەئەسسىپ كۈچلەرنىڭ ھەر خىل باھانە - سەۋەبلەر بىلەن توسقۇنلۇق قىلىشىغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، بۇ توسقۇنلۇقلارنى يېڭىپ، يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىنى تېز راۋاجلاندۇرۇشقا يۈزلەنگەنىدى. لېكىن، جەمئىيەتتە ئاز ساندىكى زىيالىيلاردىن باشقا، مۇتلەق كۆپ ساندىكى مەدەنىيەت ئېڭى تۆۋەن كىشىلەر مەدەنىيەت سىمۋولى بولغان كىنوغا بىر تەرەپتىن ھەيران قالسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇنى «دىنسىزلىق»، «شەيتان سۈرىتى» دەپ يەكلدى.

مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ كىنوچىلىق ئىشلىرى 40 - يىللارنىڭ ئاخىرلىرىدىمۇ ئانچە تەرەققىي قىلالماي، پەقەت قەشقەر، يەكەن قاتارلىق جايلاردىن ئارىلاپ - ئارىلاپ كىنو فىلىمى ئەكىلىپ قويۇپ تۇرغانىدى. 1947 - يىلىغا كەلگەندە، يەكەندە كىنو تېخنىكى ئابدۇسېلىم سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ «تاجىك ئوغلى» ناملىق فىلىمىنى مەكتەپكە ئەكىلىپ ئۈچ مەيدان قويدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەكتەپكە يەكەندىن كىنو ئۈزۈلمەي كېلىپ تۇردى.

ئازادلىقتىن كېيىن، مەكتەپ خەلقىنىڭ تۇرمۇشىدىمۇ زور ئۆزگىرىشلەر بولۇپ، مەدەنىي تۇرمۇشى جانلىنىشقا باشلىدى. 1951 - يىلى، شىنجاڭ كىنو فىلىمى تارقىتىش شىركىتى يەكەنگە 6 - كىنو قويۇش ئەترىتىنى ئەۋەتكەنىدى، ئۇلار يەكەن ۋىلايىتىگە قاراشلىق پوسكام، قاغىلىق، مەكتەپ ناھىيىلىرىگىمۇ بېرىپ كىنو قويدى. 1952 - يىلى، مۇشۇ ئەترەتتىن ھاشىم ئىبراھىم (ھازىر مەكتەپ ناھىيىلىك كىنو فىلىم تارقىتىش - قويۇش شىركىتىدىن دەم ئېلىشقا چىقتى) مەكتەپكە كېلىپ كىنو قويغان چاغدا، بۇ ئەترەت ناھىيىلەرگە پەسىل بويىچە بېرىپ كىنو قويۇپ تۇرغانىدى، ئۇلار مەكتەپ ناھىيىسىگە ئوتتۇرا ھېساب بىلەن يىلىغا ئىككى قېتىم كەلگەن. شۇ ۋاقىتتا، ئۇلار «ئاق چاچلىق قىز»، «جاۋىمەن»، «ليۇ خۇلەن»، «پولاتتەك جەڭچى» قاتارلىق ئازادلىق ئۇرۇش، يەر ئىسلاھاتى تەسۋىرلەنگەن فىلىملەرنى قويغان.

1954 - يىلى 6 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىسىدە يەكەن خەلق كىنو خانىسىنىڭ شۆبىسى سۈپىتىدە بىر كىنو قويۇش ئەترىتى قۇرۇلۇپ، بۇ ئەترەتكە يەكەندىن مەسئۇل بولغان زۇنۇن زىيا ئۆزى بىلەن بىللە تۇراپ داۋۇت (مەكتەپ ناھىيىلىك كىنو فىلىم تارقىتىش - قويۇش شىركىتىنىڭ سابىق دىرېكتورى)، ئابدۇكېرىم يۈسۈپ قاتارلىق كىشىلەرنى ئېلىپ كەلگەن. ئارىدىن يېرىم يىلچە ئۆتكەندىن كېيىن، 1955 - يىلىنىڭ باشلىرىدا، زۇنۇن زىيا يەكەنگە قايتىپ كېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئىسھاققان تۆرە (ئۆزبېك) مەسئۇل بولۇپ كەلدى. ئۇ چاغلاردا مەخسۇس كىنو كۈلۈبى بولمىغاچقا، كىنونى ناھىيىلىك 1 - باشلانغۇچ ئوغۇللار مەكتىپى (ھازىرقى يېمەكلىكلەر شىركىتى) دە قويغانىدى. ئۇلارنىڭ كىنو قويۇش ئۈسكۈنىلىرى ۋە تېخنىكا خادىملىرىنى يەكەن خەلق كىنو خانىسى باشقۇراتتى. شۇ چاغدا، ئۇلاردا سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئىشلەنگەن 35 م م لىق

(K112) بىر كىنو ئاپپاراتى ۋە بىر دانە دېتوگاتىل بار ئىدى. ئۇلار «تاهىر - زۆھرە»، «چىلايىك سالاھىددىن» ناملىق كىنو فىلىملىرىنى قويۇپ، خەلقنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشكەن.

1956 - يىلى 9 - ئايدا كەلگەندە، مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ ھاكىمى ئىبراھىم سايمىنىڭ تەشەببۇسى ۋە ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن يەكەندىن بىر يۈرۈش كىنو ئۈسكۈنىلىرى سېتىۋېلىنىپ، مەكتەپ ناھىيىسىدە مۇستەقىل كىنو ئەترىتى قۇرۇلدى. لېكىن، كىنو قويدىغان مەخسۇس بىر كىنوخانا يوق ئىدى. شۇڭا، 1957 - يىلى مەخسۇس كىنوخانا قۇرۇش باشلاندى. كىنوخانا پۈتكىچە، كونا جۇۋا (ئاشلىق بازىرى، ھازىرقى سوت مەھكىمىسى بىلەن گۆش بازىرى) ئورنىدا تۆت ئەتراپى خام كېسەك بىلەن توسالغان «يازلىق كۈلۈب» تا كىنو قوقۇپ تۇرۇلدى. ئۇ يەردە دەسلەپ ئورۇندۇقمۇ يوق ئىدى، كېيىنچە ياغاچتىن قاقما ئورۇندۇق ئورنىتىلدى. بۇ چاغدا «لېنىن ئۆكتەبىردە»، «سوخا باتۇر»، «ئاق چاچلىق قىز» قاتارلىق كىنولار قويۇلدى.

1958 - يىلى، ناھىيىلىك كىنو - تىياتىرخانا ئۈچۈن قىشلىق ۋە يازلىق كۈلۈبلەر (ھازىرقى ناھىيىلىك پارتكوم ۋە تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ ئورنى) سېلىنىپ، قىشلىق كۈلۈبقا 1200 كىشىلىك، يازلىق كۈلۈبقا 1400 كىشىلىك ئورۇندۇق ئورنىتىلدى. ۋە شۇ يىلى 1 - ئۆكتەبىردە رەسمىي كىنو قويۇش باشلاندى. بۇ، مەكتەپ ناھىيىسىدە تۇنجى مۇكەممەل كىنو - تىياتىر كۈلۈبىنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىدى. ناھىيىلىك پارتكوم بىلەن خەلق ھۆكۈمىتى كىنوچىلىقنى يەنىمۇ تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈچۈن بىر يۈرۈش يېڭى كىنو ئاپپاراتى، چىراغ ۋە ئاۋاز ئۈسكۈنىلىرى، سەھنە ئۈسكۈنىلىرى سېتىۋېلىپ، كىنو قويۇش سۈرئىتىنى تېزەلتتى. 1960 - يىلىغا كەلگەندە، قويۇلغان كىنو 450 مەيدانغا، كىنو كۆرگۈچىلەرنىڭ سانى 190 مىڭ كىشىگە،

ئىقتىسادىي كىرىم 39 مىڭ يۈەنگە يەتتى. 1958 - يىلى قۇرۇلغان 16 م م لىق ئاپپاراتقا سېلىنغاندىن باشقا، 1958 - يىلى قۇرۇلغان 16 م م لىق ئاپپاراتقا ئىگە ئىككى كىنو ئەترىتى (بىرى دۆلەت ئىگىلىكىدە بولۇپ، باشلىقى پەتتار زۇنۇن ئىدى؛ يەنە بىرى قىزىل ئاۋات يېزىسى مەبلەغ سالغان كىنو ئەترىتى بولۇپ، قوش رەھبەرلىككە ئىگە، باشلىقى روزى ھېكىم ئىدى) مۇ تېز تەرەققىي قىلدى، ئۇلار ھارۋا بىلەن يەكەن ۋە قەشقەرلەرگە بېرىپ ئۆز ئالدىغا كىنو فىلىمى ئالماشتۇراتتى ۋە يېزىلارغا بېرىپ سەييارە كىنو قوياتتى. بۇ چاغلاردا «لېنىن ئۆكتەبىردە»، «چىلابىك سالاھىددىن»، «سوخا باتۇر»، «ئەزىمەت»، «تراكتورىسكى»، «قەسەن - جەمىلە»، «تاھىر - زۆھرە»، «ۋاسلىسا»، «ليۇ خۇلەن»، «ئاق چاچلىق قىز» قاتارلىق كىنو فىلىملىرى قويۇلدى.

1966 - يىلىغا كەلگەندە، يۇقىرىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە 8.75 م م لىق كىنو ئاپپاراتى كۆپەيتىلىپ، ناھىيە بويىچە ھەرمىللەت ياشلىرىدىن ئون نەچچە كىشى تەربىيىلىنىپ، 3 م م لىق ۋە 8.75 م م لىق كىنو قويۇش ئاپپاراتى ۋە ئۈسكۈنىلىرىنى بىمالال باشقۇرالايدىغان سەۋىيىگە يەتكۈزۈلدى.

1970 - يىلى، قەشقەر ۋىلايەتلىك كىنو فىلىمى تارقىتىش شىركىتى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ ساقلاپ ئىشلىتىشىگە 8.75 م م لىق فىلىم كۆپىيىلىرىدىن «قەھرىمان ئوغۇل - قىزلار»، «تۆمۈر يول ساقچىلىرى»، «جاي - جايلاردا ئۇرۇش قىلىش»، «سەپداش» قاتارلىق ھېكايە فىلىملەرنى بەردى.

1972 - يىلىغا كەلگەندە، ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى خەلقنىڭ كىنو - تىياتىر كۆرۈشكە بولغان ئېھتىياجىنى كۆزدە تۇتۇپ، يازلىق كۈلۈبىنى قايتا رەتلەپ، ئەسلىدىكى 1400 كىشىلىك ئورۇندۇقنى 1600 كىشىلىك ئورۇندۇققا يەتكۈزدى.

1973 - يىلى 6 - ئايدا، كىنو قويۇش ۋە فىلىم تارقىتىشى

كۈچەيتىش ئۈچۈن، ناھىيىلىك كىنو فىلىمى تارقىتىشنى باشقۇرۇش پونكىتى قۇرۇلۇپ، تۇراپ داۋۇت پونكىت باشلىقى بولدى. بۇ پونكىتنىڭ قۇرۇلۇشى بىلەن كىنو فىلىملىرىنى ناھىيىدىكى كىنو - تىياتىرخانا ۋە ھەر قايسى كىنو ئەترەتلىرى ئۆزى مەسئۇل بولۇپ يەكەن، قەشقەرلەردىن ئېلىپ كەلدى، كىنو فىلىمىنى ئىجارىگە ئېلىش ۋاقتى 20 كۈندىن 30 كۈنگىچە بولۇپ، ئامما يېڭى فىلىملەرنى ۋاقتىدا كۆرەلمەيدىغان ئەھۋاللارغا خاتىمە بېرىلىپ، كىنو فىلىمى تارقىتىش ۋە قويۇش بىر تۇتاش باشقۇرۇلدى. 1977 - يىلى يەنە، ئەسلىدىكى 8.75 م م لىق يېڭى تىپتىكى كىنو ئاپپاراتىنى سېتىۋالدى. شۇنىڭدەك قەشقەر ۋىلايەتلىك فىلىم تارقىتىش شىركىتى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ ساقلاپ ئىشلىتىشكە 16 م م لىق فىلىم كۇپپىلىرىدىن «مىنا ئۇرۇشى»، «تۈزلەڭلىكتىكى پارتىزانلار»، «قەھرىمان ئوغۇل - قىزلار»، «مەخپىي خەرىتە»، «گۈل ساتقۇچى قىز» قاتارلىق 17 كىنو فىلىمىنى بەردى. 1980 - يىلى، ناھىيىلىك كىنو فىلىمى تارقىتىش ۋە باشقۇرۇش پونكىتى «ناھىيىلىك كىنو فىلىمى تارقىتىش شىركىتى» گە ئۆزگەرتىلىپ، فىلىم تارقىتىش، قويۇش، رېمونت قىلىش ۋە كىنو ئۈسكۈنىلىرى بىلەن تەمىنلەش ئىشلىرىغا مەسئۇل بولدى ھەمدە ناھىيە بويىچە يەتتە كىنو خانىنى ھەر ئايدا ئوتتۇرا ھېساب بىلەن 41 دىن 45 كىچە فىلىم بىلەن تەمىنلەشكە كاپالەتلىك قىلدى. 1981 - يىلى، ناھىيە مالىيىسىدىن 850 مىڭ يۈەن مەبلەغ ئاجرىتىپ، زامانىۋى قىشلىق كىنو - تىياتىرخانا سېلىندى ۋە زامانىۋى كىنو ئاپپاراتى، ئۈسكۈنىلىرى سېتىۋېلىندى.

دېمەك، مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ كىنوچىلىق ئىشلىرى يوقلۇقتىن بارلىققا كېلىپ، تەرەققىي قىلغۇچە ناھايىتى ئۇزۇن جەريانى بېشىدىن كەچۈردى. يېقىنقى 10 يىللىق (1980 - 1990 - يىللار) تەرەققىيات جەريانىدا، ناھىيە بازىرىدىلا ئەمەس،

يىزىلاردىمۇ كىنوخانىلار قۇرۇلدى. يەنە ناھىيە بويىچە 16 سەييارە كىنو قويۇش ئەترىتى قۇرۇلۇپ، بىرمۇ يېزا - كەنت كىنوسىز قالمايدى. ناھىيە بويىچە كىنو قويۇش قېتىم سانى 70 مىڭ 598 مەيدانغا، كىنو كۆرگۈچىلەرنىڭ سانى 53 مىليون 604 مىڭ 387 ئادەم قېتىمغا، كىنو قويۇش كىرىمى 2 مىليون 398 مىڭ 930 يۈەنگە، كىنو فىلىمى تارقىتىش كىرىمى 939 مىڭ 694 يۈەنگە يەتتى.

كىنوخانىلار قۇرۇلدى. يەنە ناھىيە بويىچە 16 سەييارە كىنو قويۇش ئەترىتى قۇرۇلۇپ، بىرمۇ يېزا - كەنت كىنوسىز قالمايدى. ناھىيە بويىچە كىنو قويۇش قېتىم سانى 70 مىڭ 598 مەيدانغا، كىنو كۆرگۈچىلەرنىڭ سانى 53 مىليون 604 مىڭ 387 ئادەم قېتىمغا، كىنو قويۇش كىرىمى 2 مىليون 398 مىڭ 930 يۈەنگە، كىنو فىلىمى تارقىتىش كىرىمى 939 مىڭ 694 يۈەنگە يەتتى.

دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ قەدىمىيلىكى توغرىسىدا

دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى يەكەن دەرياسىنى بويلاپ جەنۇبتىن شىمالغا قارىتا مەكت ناھىيىسى، يەكەن ناھىيىسىنىڭ مەكتكە قوشنا بولغان يېزىلىرى، مارالبېشى ناھىيىسى، ئاندىن غەربتىن شەرقتە قاراپ تارىم دەرياسىنى بويلاپ ئاقسۇنىڭ ئاۋات، ئاقسۇ قارا تال، شايار، كۇچا، ھەتتا بۈگۈرگىچە بولغان جايلارغا تارقالغان، ئۆزلىرىنى «دولان» دەپ ئاتايدىغان ئۇيغۇرلارنىڭ ناخشا - ئۇسسۇللۇق قەدىمكى ئەنئەنىۋى مىللىي سەنئىتى بولۇپ، ئۇ «نەغمىلىرىنىڭ قەدىمىيلىكى، بىر قەدەر ئىپتىدائىي پىزا - يايلاق تۇرمۇش پۇرىقىنىڭ كۈچلۈكلىكى، ئۇسسۇللىرىنىڭ سالماقلىقى، مىللىي ئۇسلۇبىنىڭ قويۇقلىقىدەك ئالاھىدىلىكلىرى» ① بىلەن، قەدىمكى ئۇيغۇر ناخشا - ئۇسسۇل، مۇزىكا مەنبەسىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ ھەمدە ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ ئىپتىدائىي مەنبەلىرىدىن بىرى سۈپىتىدە، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ باي ناخشا - ئۇسسۇل، مۇزىكا غەزنىسىدىكى قىممەتلىك مىراسلاردىن بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

دولان مەشرىپىنىڭ ئاساسلىق نەغمىسى دولان مۇقامىدۇر. دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ناخشا - سەنئىتىگە ئىنتايىن ماس كەلگەن ئاۋاز سىستېمىسى ئۆزگىچە بولغان دولان راۋابى، دولان قىل غىجىكى، دولان قالۇنى، دولان نەغمە دېپى قاتارلىق مەخسۇس چالغۇلارنىڭ ئۆز ئارا تەڭكەش قىلىشى بىلەن شوخ ئورۇندىلىدۇ. ئۇنىڭغا سېلىنغان تېكىستلەر خەلق قوشاقلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇسسۇل ئوينىلىۋاتقان سورۇننىڭ ۋەزىيىتى ئەلنەغمىچىلەرنىڭ كەيپىياتى ۋە باشقا ئەھۋاللارغا قاراپ، مۇقام تېكىستلىرى دائىم ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ.

دولان مۇقاملىرىنى ئەڭ ئۇزۇن ۋە كەڭ (۱۰۰۰۰۰) بارلىققا كېلىپ، بىراق - بىراق ئىپتىدائىي مەللىسى تەرەققىياتىغا ئەگىشىپ، ئۇسسۇلۇق مەشرەپ مۇقامىغا ئايلىنىپ ۋە مۇزىكىلىق مۇقەم مەشرەپنىڭ مۇقەمىغا ئايلىنىپ شەكىللەندۈرگەن. بىراق - بىراق مەشرەپ شەكلىنى ئىپتىدائىي مۇكەممەل سىستېمىغا ئايلاندۇرۇش كېرەك، مۇقام مەشرەپى يېتەكچىسى سۈپىتىدە مەشرەپنىڭ مۇقەددىمىسىنى ئۇزۇن ئېلىپ، ②، دولان مەشرەپ مۇقاملىرىنىڭ ئۇزۇن ئارا ئايرىلماس بىر پۈتۈنلىكىنى شەكىللەندۈرگەن. مەشرەپ دولان مۇقاملىرىنىڭ مۇقەددىمىسى بىلەن باشلىنىدىغان بولغان.

«ھەممىگە ئىلانىكى، ھەر قانداق مىللەت ۋە قەبىلىنىڭ ئۆزىگە خاس مىللىي ئالاھىدىلىكى ۋە مىللىي مەدەنىيىتى بولىدۇ. بۇنداق مەدەنىيەت كۆرەش ئەمەلىيىتى ئارقىلىق مەيدانغا كېلىدۇ. دولان مەشرەپ - مۇقامى، دولان ئۇسسۇلى مانا مۇشۇنداق ئىجتىمائىي كۆرەش نەتىجىسىدە مەيدانغا كەلگەن.» ③ دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ مەيدانغا كېلىش جەريانىغا نەزەر سالساق، ئۇ ئۆزىنىڭ تولىمۇ قەدىمىيلىكى بىلەن بىزنى قەدىمكى ئەجداتلىرىمىزنىڭ ئىپتىدائىي مەدەنىيىتى، ئۇسسۇل شەكلى، پىسخولوگىيىسى، تۇرمۇش ئادىتى قاتارلىق تەرەپلەردىن يېڭى ئۇچۇر بىلەن تەمىن ئېتىدۇ. دولان مەشرەپى (ئۇسسۇلى) نىڭ بارلىققا كېلىش جەريانى دولاندىكى پېشقەدەم خەلق ئەلنەغمىچىلىرىنىڭ رىۋايىتى ۋە ئۇسسۇل مۇتەخەسسسلەرنىڭ تەتقىقاتىغا قارىغاندا، دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ قەدىمكى زاماندىكى ئوۋ ئوۋلاش جەريانىدۇر. بۇ جەريان ھازىر دولان مەشرەپلىرىدە سىمۋولستىك خاراكتېردە ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان. مەسىلەن: دولان مەشرەپىنىڭ مۇقەددىمە قىسمىدا ئاۋازى ئوبدان چىقىدىغان بىر نەغمىچى يۇقىرى ئاۋازدا داپقا تەڭكەش قىلىپ «ۋاي ئاللا، ۋاي ئاللا!...» دەپ توۋلاشلىرى قەدىمكى زاماندا كىشىلەرنىڭ

يىرتقۇچ ھايۋاننىڭ ھۇجۇمغا ئۇچراپ، چۇقان - سۈرەن سېلىپ ئادەم توپلاش ئەھۋالىنى ئەكس ئەتتۈرسە، ئارقىدىنلا باشلانغان «چېكىتمە» باسقۇچى ئەلەرنىڭ يىرتقۇچ ھايۋانلار بىلەن ئېلىشىش ئۈچۈن ئۇياق - بۇياقنى ئاخشۇرۇپ، تاياق - توقماق ئىزلەۋاتقان، يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ زەڭ سېلىۋاتقان ھالىتىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئىككىنچى رەتتىكى «سەنەم» باسقۇچىدىكى ئوقيا تارتىش، كالتەك بىلەن دۇمبالاش، نەيزە سانجىش ھەرىكەتلىرى ئوۋ جەرياندىكى كۈرەشنى، باتۇرلۇقنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئۈچىنچى رەتتىكى «سەلىقە» باسقۇچىدا، كىشىلەرنىڭ بىر يەرگە توپىلىشىپ، يىرتقۇچ ھايۋانلارنى يوقىتىش ئەھۋالى ئەكس ئەتتۈرىلىدۇ. تۆتىنچى رەتتىكى «سىرلىما» باسقۇچى ئوۋدىن كېيىنكى تەنتەنە، غەلبە شادلىقىنى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. دېمەك، «قەدىمكى زاماندا كىشىلەر مەيلى ئۇرۇش قىلسۇن، مەيلى ئوۋ قىلسۇن، ئوۋ غەنىمەتلىرىدىن بەھرىمەن بولۇشقاندا، ئۆز خۇشاللىقلىرىنى قانداقتۇر بىر ئۇسسۇل خاراكتېرىگە ئىگە ھەرىكەتلەر ئارقىلىق ئىپادە قىلىشقان. زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ ھەرىكەتلەر ھەر قېتىملىق غەلبىنىڭ ئالدى - كەينىدە ئۆينايدىغان بىر خىل رېتىملىق، سىستېمىلىق ئۇسسۇلغا قاراپ تەرەققىي قىلغان» ④ ھەمدە كېيىنكى چاغلاردا بۇ خىل ھەرىكەتلەر ئۇسسۇللارنىڭ تۈرلۈك باسقۇچلىرىدا تۈرلۈك ھەرىكەت شەكلى سۈپىتىدە ساقلىنىپ قالغان.

«مۆلچەر دەرياسى بويىدىكى قىيا تاشلارغا ئويۇلغان زور تۈركۈمدىكى رەسىملەرگە قارايدىغان بولساق، بەزى نەرسىلەرنى چۈشىنىپ يېتەلەيمىز. بۇ رەسىملەر ئىچىدە كىشىنى ئۆزىگە بەكرەك جەلپ قىلىدىغىنى ئۇسسۇلچىلار قىياپەتلىرىدىكى سۈرەتلەر بولۇپ، بۇلار يالغۇز ئۇسسۇل، ئۈچ كىشىلىك ئۇسسۇل ۋە نىقابلىق ئۇسسۇللاردىن ئىبارەت. يالغۇز كىشىلىك ئۇسسۇلدا، ئۇسسۇلچى ئۇزۇن كۆينەك

كىيگەن بولۇپ، ئىككى قولىنى مۇرسىدىن يۇقىرى كۆتىرىپ چۆرگىلەۋاتقان، ئۇنىڭ ئېتەكلىرى چۆرگىلەشتىن كۆپۈپ كەتكەن بىر خىل ھەرىكەت تەسۋىرلەنگەن. (رەسىم 1 - گە قاراڭ) مانا بۇ ھەرىكەتنىڭ كۆرۈنىشى، گويا ھازىرقى دولان ئۇسسۇلىنىڭ تۆتىنچى ھەرىكىتى بولغان «سېرىلما» غا بەكمۇ ئوخشايدۇ. يەنە بىر ئۇسسۇلچى رەسمى (رەسىم 2 - گە قاراڭ) دە بىر كىشى ئىككى قولىنى لاچىن قانات كەرگەن شەكىلدە تۇتۇپ، قەدەم تاشلاۋاتقان، ئۈچسىدىكى ئۇزۇن كۆڭلىكىنىڭ ئېتىكى سەل ئېچىلغان بولۇپ، بۇ ھەرىكەتنىڭ شەكلى ھازىر دولان ئۇسسۇلىنىڭ ئىككىنچى ھەرىكىتى بولغان «سەنەم» ھەرىكىتىنىڭ باشلىنىش قىسمىغا ئوخشايدۇ. ئۈچ كىشىلىك ئۇسسۇلچىلارنىڭ قوللىرى ئوخشاشلا لاچىن قانات كەرگەن شەكىلدە بولۇپ، قەدىمىنى چوڭ ئېلىپ، ئۈچلىسى بىر خىل رېتىمدا ھەرىكەت قىلىپ كېتىۋاتقان. ئۇسسۇلدىكى قىياپەت ناھايىتى جىددىي ھەم چاققان بولۇپ (رەسىم 3 - گە قاراڭ)، بۇلارنىڭ كېيىنىشىدىن قارىغاندا 1 - ، 2 - رەسىمدىن سەل بۇرۇنراق سىزىلغانلىقى مەلۇم. ئەمما ھەرىكەت شەكلى ھازىرقى دولان ئۇسسۇلىنىڭ ئۈچىنچى ھەرىكىتى بولغان «سەلىقە» ھەرىكىتىگە ناھايىتى ئوخشاپ تۇرىدۇ» ⑤. بىز قارا قۇرۇمدىكى مۆلچەر دەرياسى بويىدىن تېپىلغان بۇ قىيا تاش رەسىملىرىدىكى ئوبرازلارنى دولان ئۇسسۇلىنىڭ ئەڭ قەدىمىي شەكلى بولۇشى مۇمكىن، دەپ قارايمىز.

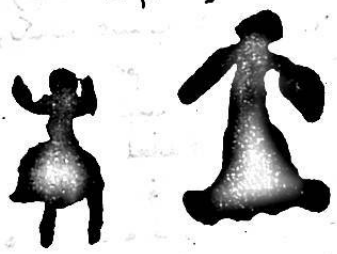
ھازىر دولان ئۇيغۇرلىرى بىر قەدەر مەركەزلىك توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان، دولان مەشرەپ مۇقاملىرى ۋە دولان چالغۇلىرى ئۆزىنىڭ قەدىمىيلىكىنى ساقلاپ كېلىۋاتقان مەكتەپ ناھىيىسىنى ئالسا، بۇ ناھىيىنى شىمال، غەرب، غەربىي جەنۇبىي تەرەپلەردىكى ناھىيە، شەھەرلەردىن يەكەن دەرياسى ئايرىپ تۇرىدۇ. شەرقىي تەرىپى بولسا چەكسىز كەتكەن تەكلىماكان

رەسىم 3

رەسىم 2

رەسىم 1

قارا قۇرۇمنىڭ مۆلچەر دەرياسى بويىدىكى قىيا تاشلارغا ئويۇلغان ئۇسسۇلچىلار سۈرىتى

قۇملىقى بىلەن تۇتىشىدۇ. قاتنىشى قولايىزلىقى تۈپەيلىدىن بۇ رايون تارىختىن بۇيان ئەتراپتىكى قوشنا جايلار بىلەن كەمدىن - كەم ئالاقە قىلىپ تۇرغان بولغاچقا، ئەتراپتىكى شەھەر مەدەنىيىتى ۋە قوشنا جايلارنىڭ تەسىرىگە ئاز ئۇچراپ كەلگەن. شۇ سەۋەبتىن، بۇ يەردىكى خەلق ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكىنى ئۆز ئەينى ساقلاپ قالغان ھەم كەڭرى كەتكەن توغراقلىقلاردا، جاڭگاللاردا ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللانغان. بۇ خىل قەدىمكى كەسىپنىڭ ئىزنالىرى ھېلىمۇ بۇ يەردىكى دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆرپ - ئادەتلىرىدە ساقلىنىپ كەلمەكتە. مەسىلەن: مېھمانخانغا قوينىڭ ئۇچىسىنى پۈتۈن پىتى ئېلىپ چىقىش، قۇش - قارچۇغا، ئىت - تايغانلار بىلەن ئوۋ-ئوۋلاش، ئوغلاق تارتىش قاتارلىقلار.

دولان رايونىدا قەدىمكى ھەر خىل دىنلارنىڭ قالدۇق تەسىرلىرى كۆپ بولسىمۇ، لېكىن تەسىرى ئانچە چوڭقۇر ئەمەس. بولۇپمۇ، ئاياللارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى ۋە ھوقۇقى جەھەتتىن باشقا جايلاردىن پەرق قىلىدۇ. تارىختىن بۇيان، بۇ يەردىكى ئاياللار ئەرلەر بىلەن بىرلىكتە ھەر خىل پائالىيەتلەرگە قاتنىشىپ كەلگەن. ئاياللارنىڭ يۈزىنى يېپىش ئادىتى بولمىغان. شۇنداقلا، تەكلىماكاننىڭ بويىدىكى دولاننىڭ مەركىزىي رايونلىرىدا ئىسلامىيەتتىن كېيىن باشقا جايلاردا بولغىنىدەك مۇزىكا، ناخشا - ئۇسسۇل چەكلىمىسىگە ئۇچرىمىغان. شۇڭا، بۇ رايوندا دولان مەشرەپ مۇقاملىرىدا ئەر - ئايال بىرلىكتە ئۇسسۇل ئوينىيدىغان، ئەر - ئايال بىرلىكتە ساز چېلىپ مۇقام توۋلايدىغان ئادەت ساقلىنىپ قالغان. بۇ «مىلادى 5 - 6 - ئەسىرلەرگە تەئەللۇق بولغان قىزىل مىڭئۆيىنىڭ 11 -، 82 - غارىدىكى؛ تۇرپان بېزەكلىك مىڭئۆيىنىڭ 25 - غارىدىكى؛ كۇچا قۇمتۇرا مىڭئۆيىنىڭ 30 - غارىدىكى تام رەسىملەردە ئەر - ئايال بىرلىكتە ساز چېلىپ، نەغمە - ناۋا قىلىپ، مۇراسىم

ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن» ⑥ ھالەت بىلەن تامامەن ئوخشاش. شۇنداق ئىكەن، دولان - مەشرەپ قۇقاملىرىنى ئۇيغۇرلارنىڭ كلاسسىك مۇزىكا، ناخشا - ئۇسۇللىرى تۈركۈمىدە خېلى قەدىمكى زاماندىلا بارلىققا كەلگەن ۋە راۋاجلانغان، دەپ ھۆكۈم قىلىشقا ھەقىقىمىز. چۈنكى، ئىسلام دىنى ئەقىدىلىرىگە يات بولغان بۇ ئىشلارنىڭ ئىسلام دىنى ھۆكۈمرانلىق ئورۇنغا ئۆتكەندىن كېيىنمۇ ئىنكار قىلىنماي، يەنىلا داۋاملىشىپ كېلىشى ئۇنىڭ تارىخى، مىللىي ئاساسىنىڭ چوڭقۇر ۋە مۇستەھكەم ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ.

دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ قەدىمىيلىكى توغرىسىدا ئېلىمىزنىڭ مەخسۇس مۇزىكا، ناخشا - ئۇسۇل سەنئىتى ھەققىدە يېزىلغان ئەسەرلەردىن بىر قىسىم مەلۇماتلارنى ئۇچرىتىشقا بولىدۇ. تەتقىقاتچى گۇباۋ ئەپەندى «شىنجاڭنىڭ قەدىمكى ناخشا - ئۇسۇل سەنئىتى ۋە قەدىمكى جەمئىيىتى» دېگەن ئەسىرىدە «سۆڭ سۇلالىسى. تارىخ، مۇزىكا تەزكىرىسى» دىن نەقىل كەلتۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «سۆڭ سۇلالىسى (مىلادى 960 - 1379 - يىللار) نىڭ 16 ئۇسۇل ئۆمىكى ئىچىدە 醉胡腾队 (بۇلار قىزىل تاۋاردىن قىسقا كىيىم كىيىدۇ، كۈمۈش كەمەر باغلايدۇ، كىگىز قاپاق كىيىدۇ)، 玉兔浑脱队 (بۇلار رەڭدار تاۋاردىن قىسقا كىيىم كىيىدۇ، كۈمۈش كەمەر باغلايدۇ، ئاق توشقان تېرىسىدىن تەلپەك كىيىدۇ) ئۆمىكى، بۈركۈت ئاتار ئۇيغۇر ئۆمىكى (射雕回鹘队) (بۇلار تاۋاردىن قىسقا كىيىم كىيىدۇ، كۈمۈش كەمەر باغلايدۇ، بۈركۈت ئېتىۋاتقان قىياپەتتە تۇرىدۇ) قاتارلىق ئۈچ ئۆمەك بولۇپ، بۇ ئۆمەكلەر ئورۇندىغان ئۇسۇللارنىڭ ھەممىسى قەدىمكى شىنجاڭ ئۇسۇللىرىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان. ئالاھىدە كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە تېگىشلىكى شۇكى، ھازىرقى شىنجاڭ مەكتەپ ناھىيىسى ئەتراپىدىكى رايونلاردا ئوينىلىپ كېلىۋاتقان دولان ئۇسۇلىنىڭ

ھەرىكىتى ئاددىي ۋە سالماق بولۇپ، يەنىلا بۈركۈت ئېتىۋاتقان قىياپەتنى ساقلاپ كېلىۋاتىدۇ. ⑦
 ئا. مۇھەممەت ئىمىننىڭ «ئۇيغۇر كىلاسسىك مۇزىكىسى (ئون ئىككى مۇقام) ھەققىدە» دېگەن ئەسىرىدە: «تاڭ سۇلالىسى دەۋرى (مىلادى 618 - 907 - يىللار) دە شىنجاڭدىكى ئىچكىرىدە تارقالغان (چوڭ نەغمە) ئىچىدە «ئۇيغۇر مۇزىكىسى»، «ئەتلەس كۆپنەك»، «ئۇيغۇر راھىبىنىڭ ساماسى»، «ئوقيا ئېتىش»، «كۇچا نەغمىسى».... قاتارلىق ئۇسسۇللار، مەشرەپلەر بار ئىدى» دەپ يازىدۇ ھەم بۇ ئۇسسۇللار ئىچىدىكى «ئوقيا ئېتىش ئۇسسۇلى» نى دولانلارنىڭ قەدىمكى ئوقيا ئېتىش ئۇسسۇلى دەپ قارايدۇ ⑧. مۇزىكا تەتقىقاتچىسى جۇچېڭباۋ ئەپەندى بولسا «دولانلارنىڭ (ئوقيا ئېتىش ئۇسسۇلى) ئۇيغۇرلار غەربكە كۆچۈش (مىلادى 840 - يىلى) تىن ئىلگىرى بار ئىدى» دەيدۇ. ⑨

دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ قەدىمىيلىكىنى دولان چالغۇ ئەسۋابلىرىمۇ دەلىللەپ بېرىدۇ.

تارىخىي ماتېرىياللاردىكى مەلۇماتلاردا، ئۇيغۇرلار ھازىر ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان راۋابلارنىڭ ئەڭ قەدىمكى شەكلى دولان راۋابى بولۇپ، دولان راۋابىنىڭ قەدىمكى چاغدا تارىم ۋادىسىدىكى ھەر قايسى بوستانلىقلاردا ياشىغان ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى چالغۇ ئەسۋابى ئىكەنلىكى، ئۇ مىلادى IV ئەسىرلەردىن ئىلگىرىلا خېلى كەڭ دائىرىدە قوللىنىلغانلىقى خاتىرىلەنگەن ⑩. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان تېپىلغان ئارخېئولوگىيەلىك مەلۇماتلارمۇ بۇ نۇقتىنىڭ توغرا ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. كۇچا قىزىل مىڭئۆيىنىڭ 44 - غارى (مىلادى 281 - 419 - يىللارغا تەۋە) ۋە 98 - غار (مىلادى 420 - 581 - يىللارغا تەۋە) لىرىدا بىر مۇزىكانتنىڭ ھازىرقى دولان راۋابىغا ناھايىتى ئوخشاپ كېتىدىغان بىر چالغۇنى چېلىپ تۇرغان كۆرۈنۈشى

چۈشۈرۈلگەن. ئېلىمىز ۋە چەت ئەل ئالىملىرى بۇ چالغۇنى ھازىرقى دولان راۋابىنىڭ دەل ئۆزى دەپ قارىماقتا. ⑪
 سابىق سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ ئاتاقلىق مۇزىكىشۇناسى بېليايېۋ ئۆزىنىڭ «ئۆزبېكىستان چالغۇلىرى» (1933 - يىلى موسكۋا نەشرى) ناملىق ئەسىرىدە، دولان راۋابىنى راۋابىنىڭ ئەڭ قەدىمكى شەكلى دەپ تونىغان. ئۇ يەنە ھازىرقى ئۇيغۇر راۋابىنى، ھەتتا ھىندى راۋابىنىمۇ دولان راۋابىدىن ئۆزگەرگەن، دەپ ھېسابلىغان. داڭلىق ئۆزبېك مۇزىكىشۇناسى پروفېسسور ف. كارامەتوۋ ئۆزىنىڭ «ئېسترومېنتاللىق مۇزىكىلار» دېگەن ئەسىرىدە «ئۇيغۇر راۋابىنىڭ پەيدا بولۇش ئوچىقى دولان ۋادىسىدۇر» دەپ يازغان. ⑫

ئېلىمىزنىڭ مۇزىكا تەتقىقاتچىسى جۈچېڭباۋ ئەپەندىمۇ بۇ نۇقتىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ «يىپەك يولىنىڭ مۇزىكا مەدەنىيىتى» دېگەن ئەسىرىدە «ئۇيغۇرلار ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان راۋابلار ئىچىدىكى دولان راۋابى راۋابىنىڭ ئەڭ قەدىمكى شەكلى بولۇپ، دولان راۋابىنىڭ قۇرۇلمىسىدىن قەدىمكى كۆچمەن چارۋىچى خەلقنىڭ ئالاھىدىلىكى گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ.... قەشقەر راۋابىمۇ دولان راۋابىدىن ئۆزگەرگەن» دەيدۇ. ⑬

موللا ئىسمىتۇللا بىننى موللا نېمەتۇللا مۆجىزى «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» دېگەن ئەسىرىدە، مەۋلانە شەيخ ئەبۇ نەسر فارابى (مىلادى 870 - 950 - يىللار) نىڭ قالۋىنى ئۆز قولى بىلەن ياساپ، سىم سالغانلىقىنى قەيت قىلىدۇ. ⑭ سۇڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئۆتكەن سەيباھ ۋاڭ يەندې مىلادى 981 - يىلى ئىدىقۇتقا كەلگەندە، ئۇيغۇرلارنىڭ ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتىنىڭ ناھايىتى يۇقىرى سەۋىيىدە ئىكەنلىكىنى، چالغۇ ئەسۋاب خىللىرىنىڭ كۆپلۈكى، ھەتتا باربىت ۋە قالۇن قاتارلىق سازلارنىڭمۇ بارلىقىنى كۆرگەنلىكىنى ئېيتقان. ⑮ ھالبۇكى شىنجاڭ، جۈملىدىن ئوتتۇرا ئاسىيادا قالۇننىڭ مەۋجۇتلۇقى

مىلادى 9 - 10 - ئەسىرلەردىكى ئىش بولماستىن، بەلكى ئوتتۇرا
 ئاسىيادىن مىلادىدىن ئىلگىرىكى 2000 - يىللاردىن ئىلگىرى
 مىسوپوتامىيىگە كۆچۈپ بارغان سۇمېرلار قەبرىگاھلىقىدىن
 ساندۇق شەكىلىدىكى قالدۇن تېپىلغان (16) ئىدى. قالدۇن بولسا،
 دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ ئاساسلىق چالغۇلىرىدىن
 بىرىدۇر. نۆۋەتتە، دولان قىل غىجىكىنىڭ ئۇيغۇر غىجىكىنىڭ ئەڭ
 قەدىمكى شەكلى ۋە مەنبەسى ئىكەنلىكى، ھازىرقى ئۇيغۇر
 غىجىكىنىڭ قەدىمكى دولان قىل غىجىكىدىن تەرەققىي قىلىپ
 كەلگەنلىكى، دولان غىجىكىنىڭ پارسىلارنىڭ «كامانىيا» دەپ
 ئاتىلىدىغان چالغۇسىدىن پەرقلىق ھالدا، ئۇيغۇر غىجىكىگە خاس
 ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ كېلىۋاتقانلىقى ئېتىراپ قىلىنماقتا.
 دولان راۋابىنىڭ ياسىلىشى ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە
 بولۇپ، ئۇ ئۈجمە ياغىچىدىن تېرە بىلەن كېرىپ ياسىلىدۇ.
 ئادەتتە دولان راۋابىنىڭ دەستىسىگە پەدە باغلانمايدۇ. بۇ
 جەھەتتىن ئۇ باشقا تارىلىق چالغۇلارغا ئوخشىمايدىغان
 ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، راۋاب چالغۇچىدىن ئالاھىدە ماھارەت
 تەلەپ قىلىدۇ ھەمدە ئۇنىڭدا بەزى مىللىي پۇراقلارنى ئالاھىدە
 گەۋدىلەندۈرگىلى بولىدۇ. دولان راۋابىنىڭ 11 تالدىن 17 تالغىچە
 تارىسى بولىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە، ئۈچ تالدىن بەش تالغىچە تارىسى
 ئاساسلىق سىم، قالغانلىرى قوشۇمچە ئاۋاز تەڭشىگۈچى
 سىملاردىن ئىبارەت. دولان راۋابىنىڭ تارىسى ئىلگىرى ئۈچەيدىن
 ياسىلاتتى، ھازىر ھەممىسىگە پولات سىم ئىشلىتىلىدۇ. راۋابنىڭ
 ئاساسلىق تارىلىرى راۋاب دەستىسىنىڭ ئۈستى تەرىپىدىكى
 قۇلاققا ئاستى قىسمىدىكى قورساقتىن ئۇلىنىدۇ. قالغان قوشۇمچە
 تارىلىرى راۋاب دەستىسىنىڭ سول تەرىپىگە، قورساق قىسمىغا
 يېقىن بېكىتىلىپ، قوشۇمچە ئەكس سادا قايتۇرغۇچى، ئاۋاز
 تەڭشىگۈچلۈك رولىنى ئوينايدۇ. بۇ خىل ئالاھىدىلىك دولان
 مۇقاملىرىنىڭ كۆي شەكلىگە ماسلاشتۇرۇلغان. راۋابنىڭ باش

«قورساق» قىسمىدىن سەل يۇقىرى قىسمىغا قىسقا ئىككى نەقىشلەنگەن مۇڭگۈز بېكىتىلىدۇ.

دولان راۋابى ئۇيغۇر 12 مۇقامىنىڭ ئىپتىدائىي مەنبەسى ۋە گەۋدىسى بولغان «دولان توققۇز مۇقامى» نى ئورۇنلايدىغان ئاساسلىق چالغۇ بولغاچقا، دولان ئۇيغۇرلىرى مەركەزلىك ئولتۇراقلاشقان مەكىت، مارالبېشى، ئاۋات (ئاقسۇنىڭ)، قۇمۇل (قۇمۇل راۋابىنىڭ شەكلى دولان راۋابىنىڭكىدىن ئانچە كۆپ پەرقلەنمەيدۇ) قاتارلىق جايلارغا تارقالغان. ئۇ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەنئەنىۋى مىللىي چالغۇسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر مۇزىكىسىنى ئۇسلۇبى ۋە قۇرۇلمىلىرى بويىچە ئايرىغاندا، ئىككى چوڭ غولغا بۆلۈنىدۇ: بىرى، باياۋان - ئورمان مۇزىكىسى، يەنە بىرى باغۋاران - بوستان مۇزىكىسى. ئەمما بۇ ئىككى غول بىر - بىرىدىن مۇتلەق چېگرالانغان ئەمەس. باياۋان - ئورمان مۇزىكىسى ناھايىتى يىراق ئۆتمۈشتىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ كۆچمەنلىك باسقۇچىدا ياشاۋاتقان دەۋرىدىكى ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇش ھالەتلىرىگە ماس كېلىدىغان سەنئەت شەكىل ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىدۇ. باياۋان - ئورمان مۇزىكىسى ئاساسەن دولان ئاھاڭلىرىدىن تەركىب تاپقان. ⑰ دولان مۇقاملىرىدىكى كۆپ قىسىم مۇقام ناملىرىنىڭ «باياۋان» سۆزى بىلەن قوشۇلۇپ كېلىشى بۇ نۇقتىنى يەنىمۇ ئىلگىرى سۈرىدۇ ھەمدە «باياۋان» سۆزى بىلەن قوشۇلۇپ كەلگەن دولان مۇقاملىرىدىكى مۇقام نامىنىڭ تارىخىي قاتلىمى دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنىڭ قەدىمىيلىكىنى ئىسپاتلايدىغان يەنە بىر مۇھىم ماتېرىيال بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. دولان مۇقاملىرىنىڭ ئىچىدە «باش باياۋان»، «بوم باياۋان»، «چۆل باياۋان»، «زىل باياۋان»، «رەسىم باياۋان»، «مامۇق باياۋان»، «خودەك باياۋان» دېگەن مۇقام ناملىرى ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، بۇ يەردىكى «باياۋان» سۆزى

دولان مۇقاملىرى سىستېمىسىدىكى ھەر بىر مۇقامنىڭ نامىغا قوشۇلۇپ كەلگەن. خەلق ئىچىدە «باياۋان» سۆزى دولان مۇقاملىرىنىڭ ئومۇمىي نامى سۈپىتىدە «دولان مۇقامى» دېگەن نامنىڭ ئورنىدا قوللىنىلىپ كەلمەكتە. ھازىر بەزى دولان ئەلنەغمىچىلىرى «مۇقام ئېيتىش» دېمەي «باياۋان توۋلاش» دېگەننى كۆپرەك ئىشلىتىدۇ. بۇنىڭغا قارىغاندا، «باياۋان» دېگەن سۆز ئەرەبچىدىكى «مۇقام» دېگەن سۆزنىڭ ئۇيغۇر تىلىنىڭ چاغاتاي باسقۇچى دەۋرىدە «مەقام» نامى بىلەن كلاسسىك كۈيلەرنىڭ نامى سۈپىتىدە ئۆزلەشكەن ھەمدە مەنىسى مۇقۇملىشىپ بولغان ھالەتنىڭ ئومۇميۈزلۈك قوللىنىلغان دەۋرىدىن ئىلگىرىكى چاغلاردا، دولان مۇقاملىرىنىڭ ئومۇمىي نامى بولۇپ كەلگەنلىكى مەلۇم.

«باياۋان» دېگەن سۆز چۆل - جەزىرە، جاڭگال، بىپايان كەڭرى كەتكەن دالا دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئىپتىدائىي دەۋرلەردىكى ئەجداتلىرىمىز ئوۋ ئوۋلاش، بېلىق تۇتۇش، ئورمان كېسىش، بوز يەر ئېچىش قاتارلىق ئىشلەپچىقىرىش شەكىللىرى بىلەن شۇغۇللىنىش جەريانىدا، ئۆزلىرىنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرى، ھەسرەت - نادامەتلىرىنى بېيىت - قوشاق قىلىپ توقۇغان. ئۇلار سەپەر قىلغاندا، يايلاقلاردا ياكى چۆل - باياۋانلاردا يۈرۈپ يالغۇزلۇق، غەربىلىق ھېس قىلغان چاغلىرىدا، ئىچ - پۇشقىنى چىقىرىش ئۈچۈن ئاشۇ تەسىرلىك قوشاقلارنى ئاھاڭغا سېلىپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن مۇڭلۇق توۋلىغان، غەزەل قىلىپ ئوقۇغان. بۇ غەزەللەر ئۆزىنىڭ مىللىيلىكى ۋە ھېسسىياتچانلىقى بىلەن ئاڭلىغۇچىلارنىڭ ئېستېتىك زوقىنى قوزغاپ، ئۇلارنى ئۆزىگە قاتتىق جەلپ قىلغان. نەتىجىدە بۇ خىل مۇڭلۇق غەزەللەر ئەمگەك جەريانىدا چۆل - باياۋانلاردا يۇقىرى ئاۋازدا ئوقۇلغىنىغا ئاساسەن «باياۋاندا توۋلانغان غەزەل، غەربىلىق ناخشىسى» ياكى «باياۋان غەزىلى» دېگەن مەزمۇنلاردا «باياۋان» دەپ ئاتالغان

⑱ بولۇشى مۇمكىن.

دولان مۇقاملىرى نامىنىڭ تارىخىي قاتلىمى ھەر بىر مۇقامغا سېلىنغان مۇقام تېكىستلىرىدىن مەلۇم بولۇپ تۇرىدۇ. مەسىلەن:

دەشتىدە ئەرۋاھ،
ئۇنىڭ ھالىنى كۆردۈم.
يېتىپتۇ داق سۆڭەك بولۇپ،
ئۇنىڭ مازارىنى كۆردۈم.

يايرىمنىڭ قارا قوبى،
ئوتلايدۇ تېرىقلىقتا.
يايرىم كېتىپ مەن قالدىم،
بۇ يۇرتتا غېرىپلىقتا.

بۇ ئىككى پارچە قوشاق دولان باش باياۋان مۇقامىنىڭ تېكىستلىرى بولۇپ، ئالدىنقى قوشاقتا قەدىمكى زاماندا ھەر خىل دىنىي ئېتىقاد (توتېم) لارنىڭ تەسىرىدە ئادەم ئۆلسە كۆممەي ئوچۇق قالدۇرۇشتەك ئادەتلەرنىڭ بولغانلىقى تەسۋىرلەنگەن بولسا، كېيىنكى قوشاقتا قەدىمكى زاماندىكى كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كىشىلەرنىڭ مۇھەببىتى تەسۋىرلەنگەن. مەلۇم مەنىدىن ئالغاندا، بۇ ئىككى قوشاقتىكى ئىپادىلەنگەن مەزمۇن ئورتاقلىققا ئىگە بولۇپ، خەلقىمىزنىڭ قەدىمكى زاماندا ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىق تۇرمۇشى بىلەن شۇغۇللانغان، ھەر خىل دىنىي ئېتىقاد (توتېم) نىڭ تەسىرى ئاستىدا تۇرغان، ئۆزگىچە بولغان دەپنە قىلىش ئادىتى ۋە ئىنسانىي سۆيگۈ مۇھەببىتى ئەھۋالى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. شۇڭىمۇ بۇ مۇقام ئۆزىدىكى ئىپتىدائىي ئامىللارنىڭ موللۇقى بىلەن، ئەڭ بۇرۇن پەيدا بولغان مۇقام سۈپىتىدە «باش باياۋان»

دەپ ئاتالغان.

دولان مۇقاملىرىنىڭ باش باياۋاندىن كېيىنكىلىرى «زىل باياۋان»، «بوم باياۋان»، «سەم باياۋان» قاتارلىق مۇقاملار بولۇپ، بۇ مۇقاملارنىڭ نامى ئاساسەن مۇقام چالغۇلىرىنىڭ جۈملىدىن دولان راۋابىنىڭ قايسى سىمىدىن باشلانغانلىقىغا قاراپ قويۇلغان. بىراق، خەلق ئىچىدە بۇ مۇقاملارنىڭ پەيدا بولۇشى ھەققىدە مۇنداق بىر رىۋايەت ساقلانغان: قەدىمكى زاماندا نۇر بېيىت ئىسىملىك بىر بوۋاي ئۆتكەنىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۈچ ئوغلىنى ھەر قايسى يۇرتلارغا ئەۋەتىپ، شۇ يۇرتنىڭ ناخشىلىرىنى ئۆگەتكەن ئىكەن. بۇ ئوغۇللار ھەر قېتىم ئوۋغا چىققاندا ياكى يايلاق قوغلاپ پادا بېقىپ قايتىپ كېلىشىدە، ئۆزلىرىنىڭ سالامەت قايتىپ كەلگەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن، ھەر قايسىسى ئۆزلىرى ئۆگەنگەن ناخشىلىرىنى ئېيتىدىكەن. چوڭ ئوغلىنىڭ ئاۋازى بوم چىقىدىغان بولغاچقا، ئۇ قايتىپ كەلگەندە ئۆيدە ئولتۇرغان بوۋاي مۇمايغا «ھازىر بوم باياۋان قايتىپ كەلدى» دەيدىكەن. كىچىك ئوغلىنىڭ ئاۋازى زىل چىقىدىغان بولغاچقا، ئۇ قايتىپ كەلگەندە «مانا زىل باياۋان قايتىپ كەلدى» دەيدىكەن. ئوتتۇرا ئىچى ئوغلىنىڭ ئاۋازى ئېگىز - پەس، ئالا - تاغل چىقىدىغان بولغاچقا، ئۇ قايتىپ كەلگەندە «مانا ئەمدى خودەك باياۋان قايتىپ كەلدى» دەيدىكەن. شۇنداق قىلىپ، بۇ سۆزلەر زاماننىڭ ئۆتۈشى بىلەن ناخشىلارنىڭ ئىسمى بولۇپ قالغانىكەن. بۇ ناخشىلار كېيىن تەرەققىي قىلىپ، ھازىرقى مۇقام شەكلىگە كەلگەنىكەن. بۇ مۇقاملارمۇ ئاشۇ ناخشىلارنىڭ نامى بويىچە «بوم باياۋان»، «زىل باياۋان»، «خودەك باياۋان» دەپ ئاتالغانىكەن. بۇ رىۋايەتكە قارىغاندا، دولان مۇقاملىرىنىڭ بۇ ئۈچ مۇقامى دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ قەدىمكى ئوۋچىلىق، كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن تۇرمۇش كەچۈرگەن دەۋرىنىڭ مەھسۇلى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بۇ جايىنى چۆل دېگەن،
چۆل ئەمەس بازار ئىكەن.
توغرىقى ئالمىغا ئوخشاش،
يۇلغۇنى مازار ئىكەن.

ئۇيان باقسام، بۇيان باقسام،
ئاكام كەلمەيدۇ.
يايرىم بىلەن چۆلدە ياتسام،
قورققۇم كەلمەيدۇ.

بۇ قوشاقلار دولان چۆل باياۋان مۇقامىغا سېلىنغان
تېكىستلەر بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىپادىلەنگەن مەزمۇن دولان
ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆزلىرى ئولتۇراقلاشقان رايوننىڭ جۇغراپىيىلىك
مۇھىتىنى، يەنى چەكسىز كەتكەن شىمالىي يايلاق چۆللىكى
بىلەن تارىم بوستانلىقىنىڭ ئىپتىدائىي ھالىتىنى ناھايىتى
ئوبرازلىق ھەم ئۆزىنىڭ قايىناق مۇھەببەت ھېسسىياتى بىلەن
ئەكس ئەتتۈرگەن. مۇقام نامىمۇ مۇشۇنىڭغا ماس ھالدا «چۆل
باياۋان» دەپ ئاتالغان.

دولان مۇقاملىرىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكىلىرى «ئۆزھال
باياۋان»، «سامۇق باياۋان» قاتارلىق ناملار بىلەن ئاتالغان
بولۇپ، بۇ يەردىكى «ئۆزھال»، «سامۇق» سۆزلىرىنىڭ
ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدە يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ئىزدىنىشكە
توغرا كېلىدۇ.

دېمەك، دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى ئۆزىنىڭ بارلىققا
كېلىش جەريانى، مەشرەپ - مۇقام قۇرۇلمىلىرىدىكى ئىپتىدائىي
ئاسىللار، پېزا - يايلاق تۇرمۇش پۇرىقىنىڭ كۈچلۈكلىكى،
قەدىمكى ئەجداتلار قالدۇرۇپ كەتكەن قىيا تاش رەسىملەر ۋە

مىڭئۆي تام رەسىملىرىدىكى تەسۋىرلەر، چالغۇ ئەسۋابلاردىكى ساقلنىپ قالغان قەدىمىي شەكىل، مۇقام ناملىرىنىڭ ئېتمولوگىيىسى ۋە تارىخىي قاتلىمى، يازما مەنبەلەردە قالدۇرۇلغان بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلار قاتارلىق ئامىللارنىڭ ھەر تەرەپلىمە يورۇتۇپ بېرىشى بىلەن، ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر مۇزىكا، ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتى ئىچىدىكى ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ ئوبرازلىق، ھازىرغىچە ئۆزىنىڭ قەدىمكى ھالىتىنى ساقلاپ كېلىۋاتقان بىر تۈر ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلىپ تۇرماقتا. ئەمەلىيەتتەمۇ، دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى ئۇيغۇر كلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى مۇقامنىڭ نەغمىلىرىنىڭ ۋە ئۇسسۇللىرىنىڭ ئەڭ ئىپتىدائىي شەكلى، ئۇلى ۋە مەنبەسى ئىكەنلىكى ئېتىراپ قىلىنىپ كەلمەكتە.

ئىزاھلار:

- ① ئۆمەر جان ئىمىن: «دولان ۋە دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى ھەققىدە»، «شىنجاڭ سەنئىتى»، 1989 - يىلى 3 - سان، 70 - بەت.
- ② ⑧ مۇھەممەت ئوسمان «دولان مۇقام ناملىرىنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە تارىخىي ئۆزگىرىشى توغرىسىدا»، «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ھەققىدە»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى»، 1992 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى، 368 - 370 - بەتلەر.
- ③ ⑥ ئەمەتجان ئەخمىدى «ئۇيغۇر مۇقاملىرى توغرىسىدا»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1992 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى، 61 - ، 59 - بەت.
- ④ ⑤ ھىمىت مېھرۇللا، لەتىپە قۇربان «ئۇيغۇر ئۇسسۇل سەنئىتى توغرىسىدا»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1991 - يىلى ئۇيغۇرچە نەشرى، 95 - ، 96 - بەتلەر، 126 - بەت.
- ⑦ گۇباۋ: «شىنجاڭنىڭ قەدىمىي ناخشا - ئۇسسۇل سەنئىتى ۋە قەدىمكى جەمئىيىتى»، «شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى»، 1986 - يىلى خەنزۇچە نەشرى، 32 - ، 33 - بەتلەر.
- ⑧ ئا. مۇھەممەت ئىمىن «ئۇيغۇر كلاسسىك مۇزىكىسى ئون ئىككى

مۇقام ھەققىدە، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1980 - يىل نەشرى، 53 - بەت.
 ⑨⑬ جۇچىڭباۋ «يىپەك يولىنىڭ مۇزىكا مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ
 خەلق نەشرىياتى، 1987 - يىل خەنزۇچە نەشرى، 285 - بەت،
 411 - بەت.

⑩ «شىنجاڭ گېزىتى» ئۇيغۇرچە سانى، 1993 - يىل 7 - سىنتەبىر.
 ⑪⑫ ئۆمەر جان ئىمىن: «دولان ۋە دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى
 ھەققىدە»، «شىنجاڭ سەنئىتى»، ئۇيغۇرچە، 1989 - يىل 4 - سان،
 46 - بەت.

⑭ مۆجىزى: «تەۋارىخىي مۇسقىيۇن»، مىللەتلەر نەشرىياتى،
 1982 - يىل ئۇيغۇرچە نەشرى، 53 - بەت.

⑮ ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر: «ئون ئىككى مۇقامنىڭ تارىخىي مەنبەسى
 توغرىسىدا بەزى مۇلاھىزىلەر»، «شىنجاڭ پەلسەپە - ئىجتىمائىي پەنلەر
 بىرلەشمىسى خەۋىرى»، 1989 - يىل 3 - سان، 37 - بەت.

⑯ ئا. مۇھەممەت ئىمىن: «ئۇيغۇر مۇقاملىرىنىڭ مەنبە - ئېقىملىرى
 توغرىسىدا»، «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقام ھەققىدە»، 167 - بەت.

⑰ ئىمىن تۇرسۇن: «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامنىڭ شەكىللىنىشى
 توغرىسىدا»، «ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ھەققىدە»، 34 - بەت.

مەكتىنڭ 50 - يىللاردىن ئىلگىرىكى مائارىپىنىڭ قىسقىچە ئەھۋالى

ئەينى ۋاقىتتا، مەكتىتىكى دىنىي مەكتەپلەردىن بازار ئىچىدە ئابدۇكېرەم داموللام ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان بىر مەكتەپ، پوسكام كەنتىدە مۇھەممەت ئەلەم ھاجىم ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان بىر مەكتەپ، پاختىلىقتا ھەزىز ھاجىم، يانتاقتا خالىق ئىمام، تاۋاكېسكىتە ئابدۇراخمان موللام، ھاڭغىتلىقتا تۇردى قارىم، ئۆتەڭدە ھالىم موللام قاتارلىقلار ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان دىنىي مەكتەپلەر بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ 25 تىن 30 غىچە ئوقۇغۇچىسى بولغان. يۇقىرىقىلاردىن باشقا ئابدۇكېرەم داموللام مۇدەررىسلىكىدە قۇم مەسچىتىدە بىر مەدرىس ئېچىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ 15 كە يېقىن تالىپى بولغان. بۇلار ئاساسەن ئىمام - مەزىنلەرنى يېتىشتۈرۈشنى مەقسەت قىلغانىدى.

شۇ زامان شارائىتىدا، مەكتەپ خەلقىنىڭ دىنىي ئېتىقادى بىر قەدەر كۈچلۈك بولغاچقا، پەرزەنتلىرى يەتتە ياشقا توشقان ھامان دىنىي مەكتەپكە بېرىپ مەلۇم ساۋاتقا ئىگە قىلاتتى. بۇنى ئاتا - ئانىلار ئۆزىنىڭ بۇرچى دەپ بىلەتتى. دىنىي مەكتەپلەرنىڭ ئاساسلىق دەرسى ئىسلام ئەقىدىلىرىدىن باشلانغۇچ ساۋات بېرىش، ئەدەب - ئەخلاق ئۆگىتىش، قۇرئان سۈرىلىرىنى يادلىتىشتىن ئىبارەت بولغان. ئۇنىڭدىن باشقا، ياغاچ تاختىغا ئېلىپبە ھەرپلىرىنى يېزىپ ئۆگىتىپ ھەپتىيەك، قۇرئان يېزىقىنى مەنىسىنى بىلمىسىمۇ تونىيالايدىغان ھالغا كەلتۈرگەن. خەت ساۋاتى ياخشى بولغانلارغا سەرپ تۈركى (گرامماتىكا)، ئەدەبىي لۇغەت، ئەرەب، پارس ئەدەبىياتىنى ئۆگەتكەنىدى.

دىنىي مەكتەپ خەلقىنىڭ تەمىناتى ئاساسەن بالىلارنىڭ ئاتا - ئانىسى دۇئا قىلدۇرغان ئازراق پۇل - پۇچەك، كىيىم -

بىز يېڭىدىن ئېچىلغان ۋەتەننىڭ گۈلى.
ئوقۇتقىمىز ئەۋلادنى يېڭى پەن بىلەن،
پۇختا بولسۇن مەكتەپنىڭ سېلىنغان ئۆلى.

مانا بۇ سادا ئەسىرلەردىن بېرى نادانلىق ۋە جاھالەت
تۇمانلىرى ئىلكىدە تېڭىرقاپ، ئىلىم - مەرىپەت ۋە يېڭىلىققا تەشنا
بولۇپ كەلگەن ئۇيغۇر ئەمگەكچى خەلقىنىڭ يېڭى مائارىپ
سىگنالى بولۇپ، خەلقىمىزنى ئويغىتىش، ئىستىبات ھاكىمىيەتكە
ۋە مۇتەئەسسەپ جاھىل كۈچلەرگە قارشى كۈرەش قىلىشقا
ئۈندىدى. بۇ چاغدا، جەمئىيەت كەيپىياتىدا ۋە كىشىلەرنىڭ
ئېڭىدا زور ئۆزگىرىشلەر بولدى. بىر قىسىم خەلقپەرۋەر ئىلغار
زاتلارنىڭ تۈرتكىسى بىلەن يېڭى مەكتەپلەر قۇرۇلغاندىن باشقا،
يەنە بىر قىسىم دىنىي مەكتەپلەردىكى تەرەققىيپەرۋەر خەلپەتلەرمۇ
ئويغىنىپ، ئۆز تالىپلىرى بىلەن يېڭى مەكتەپ ئېچىش يولىغا
ماڭدى. بۇلاردىن ئابلا تاخۇن خەلىپىتىم تۇنجى بولۇپ 1934 -
يىلى يېڭى مەكتەپ ئاچتى (بۇرۇنقى كونا دىنىي مەكتەپنى يېڭى
مەكتەپكە ئۆزگەرتتى). ئۇنىڭ 36 ئوقۇغۇچىسى بار ئىدى. بۇ
كىشى قەشقەردە قۇرۇلغان «مەھمۇدىيە» مەكتىپىدە ئالتە ئاي
تەربىيە ئالغان بولۇپ، خېلى يۇقىرى مەلۇماتلىق ئىدى.
شۇنىڭدىن كېيىن يەنە بىر قىسىم مەكتەپلەر قۇرۇلۇپ، مەكتەپ
يېڭى مائارىپنىڭ دەسلەپكى ئاساسىنى تىكلەگەندى.

1935 - يىلى 2 - ئايدا، ھەبىبۇللا بەگ (كورلا
لوپنۇرلۇق) ناھىيىگە ھاكىم بولۇپ كەلدى. ئۇ كىشى
تەرەققىيپەرۋەر زات بولغاچقا، مەكتەپ مائارىپىدا ئوقۇتقۇچى كەم
بولۇۋاتقان ئەھۋالنى كۆزدە تۇتۇپ، تۇردى بەگ، ئوبۇلقاسىم
ئەپەندى، قادىر بەگ، ھېسامىدىن بەگ، ئابدۇۋەلى ئەپەندى،
ئابدۇشۈكۈر ئەپەندى، ساۋۇت ئەپەندى، ھەسەن بارات قاتارلىق
سەككىز كىشىنى قەشقەر ۋىلايەتلىك ئۇيغۇر ئۇيۇشما ئاچقان

قىسقا مۇددەتلىك ئوقۇتقۇچى پېتىشتۈرۈش كۇرسىغا ئەۋەتىپ ئالتە ئاي تەربىيەلەپ كەلدى. بۇنىڭدىن باشقا يەنە مەكتەپتىكى بىر قەدەر سەۋىيىلىك 36 تالىپنى كۇرستا تەربىيەلەپ، ئۇلاردىن 16 نەپەرنى ھەر قايسى يېزىلاردىكى مەكتەپلەرگە ئوقۇتقۇچى قىلىپ ئەۋەتكەنىدى.

ئوقۇتقۇچىلار قوشۇنىنىڭ كېڭىيىشى، كەڭ خەلقنىڭ بىلىم ئېلىش ئارزۇسىنىڭ ئېشىپ بېرىشى مەكتەپلەرنىڭ كۆپلەپ قۇرۇلۇشىغا تۈرتكە بولدى. شۇنىڭ بىلەن پاختىلىق، قاقشال، تۈمەنتال، يۇقىرى ئاۋات، چوڭقۇرچاق، تۆۋەن ئاۋات (بۇ ئىككىسى ھازىر مارالبېشى ناھىيىسىگە قارايدۇ) قاتارلىق جايلاردا يېڭىدىن مەكتەپلەر قۇرۇلدى. ناھىيە ئىچىدىمۇ ھۆكۈمەت قارمىقىدىكى ئىككى سىنىپلىق مەكتەپ قۇرۇلۇپ، پىڭ بولىڭ مۇدىر بىلغانىدى. ئۇنىڭ 72 نەپەر ئوقۇغۇچىسى بولۇپ، مەكتەپنىڭ بارلىق خىراجىتىنى ھۆكۈمەت ئۈستىگە ئالغانىدى. ئۇنىڭدىن باشقا، ئۇيۇشما قارمىقىدا ھاڭغىتلىقتا بەش سىنىپ، چامغۇرلۇقتا ئىككى سىنىپ قۇرۇلۇپ، ئوقۇغۇچى سانى ئىككى يۈزگە يەتكەنىدى.

1935 - يىلىدىن باشلاپ، ناھىيىمىزدە يېڭى پەننىي مەكتەپلەرنىڭ تەرەققىياتى ناھايىتى تېز بولۇپ، ئاساسلىق يېزىلارنىڭ ھەممىسىدە يېڭى مەكتەپلەر قۇرۇلدى. ناھىيىلىك ھۆكۈمەت ئىچىدە مائارىپ بۆلۈم، ئۇيغۇر ئۇيۇشما قارمىقىدا مەدەنىيەت بۆلۈم تەشكىل قىلىنغانىدى. ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنىڭ جاپالىق خىزمەت ئىشلىشى ۋە زور كۈچ چىقىرىشى بىلەن بازار ئىچىدە 1935 - يىلى قۇرۇلغان ئۈچ مەكتەپ، توققۇز سىنىپ تەرەققىي قىلىپ، 1936 - يىلى يەتتە سىنىپلىق بىر شەنلى مەكتەپ، ئۈچ سىنىپلىق بىر قىزلار مەكتىپى قۇرۇلدى. بۇ ئىككى مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىسى ئۈچ يۈزدىن ئېشىپ كەتتى. يېزىلاردا ئەسلىدىكى دىنىي مەكتەپلەر ئۇيغۇر

ئۇيۇشما قارمىقىدا ئۆتكۈزۈۋېلىندى. يەنى بۇلاردىن ھاڭغىتلىق، چامغۇرلۇق، يانتاق، پوسكام، قۇمۇش مەھەللە، پاختىلىق، تۈمەنتال، قارا ئۆي، تۆمۈرەك، تاۋاكېسك، تۆگىدۆڭ قاتارلىق 11 ئورۇندا ئۇيغۇر ئۇيۇشما قارمىقىدىكى يېڭى مەكتەپ قۇرۇلدى. دېمەك، 1936 - يىلى ناھىيە بويىچە 24 سىنىپتىن تەشكىل تاپقان 13 مەكتەپ قۇرۇلۇپ، ئوقۇغۇچى سانى 730 نەپەرگە، ئوقۇتقۇچى سانى 40 نەپەرگە يەتتى.

پەن - مەدەنىيەت تەرەققىي قىلىۋاتقان، ھەممە جايدا گۈللىنىش ۋەزىيىتى بارلىققا كەلگەن مۇشۇنداق بىر ۋاقىتتا، ئۇششۇمتۇت شىنجاڭ ئاسمىنى قارا بۇلۇت قاپلاپ، ئەمدىلا يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچقان پەننىي مائارىپ گۈل - چېچەكلىرى نابۇت بولۇشقا باشلىدى. 1937 - يىلى، شېڭ شىسەي ئۈرۈمچىدە خوجىنىياز ھاجى قاتارلىق كىشىلەرنى قولغا ئالدى. قەشقەردە تۇرۇشلۇق مەخمۇت مۇھىتى چەت ئەلگە چىقىپ كەتتى. ئارقىدىنلا شېڭ شىسەي دەھشەتلىك تېررورلۇق يۈرگۈزۈپ، كۆزگە كۆرۈنگەن مىللەتپەرۋەر، خەلقپەرۋەر ئىلغار زىيالىيلارنى تۇتقۇن قىلدى. بۇنىڭ بىلەن، يېڭىچە پەننىي مائارىپ ئۆزىنىڭ قوللىغۇچىلىرى ۋە نۇرغۇن ئاساسچىلىرىدىن ئايرىلىپ، قىسمەن تۇرغۇنلۇق ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. بۇ ھال مەكتەپكە زور تەسىر كۆرسەتكەچكە، بەزى مەكتەپلەر تاقىلىپ قېلىش خەۋىپىگە دۇچ كەلدى.

1941 - يىلى ۋە 1942 - يىللىرى، ناھىيىمىزدە مەكتەپ مائارىپى بىلەن بىرلەشتۈرۈلگەن ئاساستا ئومۇمىي خەلق ساۋات چىقىرىش دولقۇنى كۆتۈرۈلۈپ، ھەممە بىردەك سەپەرۋەر قىلىندى. نەتىجىدە شۇ يىللىرى 1700 دىن ئارتۇق كىشى ساۋاتلىق بولۇپ قالدى. بۇ ۋاقىتتىكى ناھىيىنىڭ ئومۇمىي نوپۇسى 34 مىڭ 855 بولۇپ، ساۋاتسىزلارنىڭ سانى 28 مىڭ 534 نەپەر (بۇنىڭ ئىچىدە ئەر 13 مىڭ 569 نەپەر، ئايال 14

مىڭ 965 نەپەر) ئىدى. ئۇنىڭ ئىسمى ۱۹۳۵ - يىلىدىن ۱۹۴۲ - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى مىللىي بىرلىكسەپ دەۋرىدە، ناھىيىمىزدىكى ھەر تەبىقە ئىلغار كۈچلەرنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا، مائارىپ ئىشلىرى خېلى زور دەرىجىدە تەرەققىي قىلغانىدى. بۇ ۋاقىتتا، بارلىق مائارىپ تارماقلىرى بىر تۇتاش رەھبەرلىك ئاستىغا مەركەزلەشتى، يەنى ئۆلكىدىن تارتىپ ۋىلايەت، ناھىيىلەرگىچە ھەر دەرىجىلىك مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرى ۋە مائارىپ تارماقلىرى قۇرۇلۇپ، مائارىپ ئىشلىرى بىر تۇتاش رەھبەرلىك ئاستىدا ئېلىپ بېرىلدى. دىنىي ئوقۇتۇش بىلەن يېڭى مەكتەپ مائارىپى ئايرىۋېتىلدى. ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنىڭ ھەر تەرەپلىمە تەشۋىق ئېلىپ بېرىشى ۋە كونا ئۆرپ - ئادەت كۈچلىرىگە دادىل قارشى تۇرۇپ يېڭى تۇرمۇش ئىستىلىنى تەرغىب قىلىشى بىلەن، خوتۇن - قىزىلارنىڭ مەكتەپكە كىرىش نىسبىتى زور دەرىجىدە ئاشتى. ئوقۇتقۇچىلارنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى كۈنسايىن يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ئوقۇتقۇچى تەربىيىلەش ئىشلىرى بىر تۇتاش، پىلانلىق ئېلىپ بېرىلدىغان، كۆپلەپ قىسقا مۇددەتلىك كۇرسلار ئېچىلىپ، ئۇلارنىڭ سەۋىيىسى ئۈزلۈكسىز ئۆستۈرۈلۈپ تۇرىدىغان بولدى.

۱۹۴۴ - يىلى پارىژدىن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ غەلبە ساداسى چاقماق تېزلىكىدە جەنۇبىي شىنجاڭغا يېتىپ كەلدى. ۱۹۴۶ - يىلى، گومىنداڭ مەركىزىي ھۆكۈمەت ۋەكىلى جاڭ جىجۇڭ ئەپەندى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي ھاكىمىيىتى ۋەكىللىرى بىلەن ۱۱ ماددىلىق تىنچلىق بېتىمىنى ئىمزالىدى. شۇندىن كېيىن، قەشقەر قاتارلىق جايلارنىڭ مائارىپ ئىشلىرى يېڭىباشتىن ئەسلىگە كېلىشكە باشلاپ، ناھىيىمىزدىمۇ قايتا جانلىنىش بارلىققا كەلدى.

۱۹۴۹ - يىلى ۹ - ئاينىڭ ۲۶ - كۈنى، شىنجاڭ تىنچ

مەكتىنڭ قەدىمكى مەدەنىيىتى توغرىسىدا

مەكت ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ غەربىي جەنۇبىي، تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي چېتىگە، يەكەن دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا، ئاخىرقى ئېقىنى (بۇ يەردىكى دەريانى يەرلىك كىشىلەر «دولان دەرياسى» دەپمۇ ئاتايدۇ) ۋە تىزناپ دەرياسى (بۇ دەريانىڭ يۇقىرى ئېقىنىنى يەرلىك كىشىلەر «خالاستان دەرياسى» دەپ ئاتايدۇ) نىڭ تۆۋەن ئېقىنىغا جايلاشقان. مەكت ناھىيىسى چەكسىز كەتكەن قۇم بارخانلىرى، ئىپتىدائىي توغراق ئورمانلار، ئىككى دەريا بىلەن ئورالغان، گىرەلەشكەن بىر بەلۋاغقا جايلاشقان بولغاچقا، بۇ خىل تەبىئىي شارائىت ناھايىتى قەدىمدىن تارتىپ مەكت تەۋەسىدە ئىنسانلارنىڭ ھايات كەچۈرىشى، پائالىيەت ئېلىپ بېرىشى ئۈچۈن قولاي شارائىت ھازىرلىغان.

بىر قىسىم ئارخېئولوگىيىلىك بايقاشلار ۋە تېپىلمىلاردىن قارىغاندا، مەكتتە يېڭى تاش قورال دەۋرى (بۇندىن 6-7 مىڭ يىل ئىلگىرى) گە مەنسۇپ بولغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بايقالغان بولۇپ، بۇ دەۋر (يېڭى تاش قورال دەۋرى ئۆز ئىچىگە ئالغان سپىدا ئىنچىكە، قورال دەۋرى) دىكى سىپتا تاش قوراللار، ئىش قوشۇش تېخنىكىسى بىلەن ياسالغان قوراللار (ئۇرۇپ - سوقۇپ ياسالغان ئىنچىكە پىچاق شەكلىدىكى تاش پارچىلىرى ۋە يۈنۈش ئۇسۇلى بىلەن ياسالغان كىچىك تىپتىكى تاش قوراللار)، بىۋاسىتە ياسالغان ئۆتكۈر قوراللار (ئوق بېشى، نەيزە ئۇچى، پىچاق، پالتا قاتارلىقلار) دىن ئىبارەت بولۇپ ئاساسەن ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى ① ئىدى. 1913 - يىلى ئارخېئولوگ ئاۋرېل ستەين شىنجاڭغا قىلغان 3 - قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيىسىنى باشلاپ 9 - ئايدا قەشقەردىن مەكتكە كەلگەن ۋە مارالبېشى ئارقىلىق مازارتاغ (مەكت ناھىيىسىنىڭ

شەرقىي شىمالىي تەرىپىدە بولۇپ، پېشقەدەملەرنىڭ ئېيتىشىچە ئىلگىرى مەكتەپ تەۋەسىدە بولغان ئىكەن. بىر قىسىم تارىخىي مەنبەلەر ۋە ئەمەلىي تەكشۈرۈش نەتىجىلىرىدىن قارىغاندا، مەكتەپ خەلقى ئەسلىي تەكلىماكاننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى قەدىمكى شەھەر - قەلئەلەردە ياشىغان بولۇپ، كېيىنكى تەبىئىي ۋە ئىجتىمائىي مۇھىتنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ تەدرىجىي غەربكە كۆچۈپ ھازىرقى يەكەن، تىزناپ دەريا بويلىرىدىكى سۈيى ئەلۋەك، تەبىئىي شارائىتى ياخشى جايلارغا كېلىپ ئولتۇراقلاشقان. ھازىر مەكتەپ بىلەن مازارتاغ ئارىلىقىدا «كەندىرلىك» دېگەن بىر قەدىمىي شەھەر خارابىسى بايقالدى. گەرچە ھازىر تېخى بۇ قەدىمكى خارابە ئىزى تولۇق تەكشۈرۈلۈپ ئېنىق بىر يەكۈن چىقىرىلمىغان بولسىمۇ، بىراق بىزنىڭ دەسلەپكى ئىگىلىگەن ئەھۋاللار ۋە بىر قىسىم سېلىشتۇرما ماتېرىياللاردىن قارىغاندا، مەكتەپ خەلقىنىڭ شەرقتىن غەربكە سۈرۈلگەنلىكى ۋە قەدىمكى چاغدا تەكلىماكان مەركىزىي رايونلىرى، مازار تاغ ئەتراپىدا پائالىيەت ئېلىپ بارغان، ھايات كەچۈرگەنلىكىنى جەزىم قىلىشقا بولىدۇ. بۇ نۇقتا بۇندىن كېيىنكى تەتقىقاتتا تېخىمۇ ئېنىق ئېچىپ بېرىلگۈسى) ئەتراپىغا كېلىپ، بۇ جايدىن نۇرغۇن كىچىك خارابە ئىز، شەھەر خارابىلىرى، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى تاپقان ② ۋە يېڭى تاش قورال دەۋرىگە مەنسۇپ ئوقيا ئۈچىنى بايقىغان. يېقىندا، ئارخېئولوگىيە ساھەسىدىكى نوپۇزلۇق بىر ئەرباپنىڭ «ئارخېئولوگىيە» ژۇرنىلىنىڭ 1965 - يىلى 3 - سانىدا ئېلان قىلغان «شىنجاڭ مەكتىتىن قەدىمكى ئوقيا تېپىلدى (بايقالدى)» دېگەن تېمىدىكى ماقالىنىڭ ئۇچۇرىغا ئىگە بولدۇم ③ (ئەپسۇسكى شۇنچە ئىزلەپمۇ ھازىرغىچە بۇ ماتېرىيالنىڭ ئەينى نۇسخىسىنى تاپالمىدىم).

مەلۇمكى، ئىنسانلار جەمئىيىتى يېڭى تاش قورالغا ئىگە

شۇغۇللانغان. مەكتىتىن تاش ئوقيا ئۇچىنىڭ تېپىلىشى، مەكتەت خەلقنىڭ قەدىمىدىن تارتىپ ئوۋچىلىق تۇرمۇشىنى ئاساس قىلىپ كەلگەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ھازىرمۇ مەكتەتتە ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان مەخسۇس كەسپىي ئاھالىلار بار. خەلقنىڭ تۇرمۇش ئۆرپ - ئادەتلىرىدە ئوۋچىلىققا ئائىت بولغان ئېتىقات ئادەتلىرىمۇ كەڭ ساقلانغان.

مەكتەت ناھىيىسىنى ئارخېئولوگىيىلىك قېدىرىپ - تەكشۈرۈش خىزمىتى تېخى مۇنتىزىم ئېلىپ بېرىلغىنى يوق. پەقەت 1990 - يىلى ئۆكتەبىردە، ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى 2 - قېتىملىق ئومۇملاشتۇرۇپ تەكشۈرۈش ئىشخانىسى ۋە قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش - باشقۇرۇش ئورنى دەسلەپكى قەدەمدە پۈتۈن ناھىيىگە (بۇ قېتىمقى تەكشۈرۈش پەقەت ناھىيە ئىچى ۋە ناھىيىگە يېقىن جايلار بىلەن چەكلىنىپ، ناھىيىنىڭ شەرقىي قىسمىدىكى قۇملۇق، توغراقلىق بەلبېغى چالا قالغان) قارىتا تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، ناھىيە بويىچە بەش ئورۇندا نۇقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنى بېكىتكەن. بۇ ئورۇنلار ئىچىدىكى يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرنىڭ مەدەنىيەت خاراكتېرى ئالاھىدىرەك بولۇپ، ئۇنى نوقۇل ھالدا مەلۇم بىر مەدەنىيەت تىپىگە مەنسۇپ قىلىۋېتىشكە بولمايدۇ. چۈنكى، بۇ خىلدىكى ياغاچ ۋە ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر ئىلگىرى باشقا جايلاردىنمۇ تېپىلغان. بىراق ئۇلار بىلەن مەكتەت يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ ۋە ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرنىڭ ياسىلىش، دەپن قىلىش ئادەتلىرىدە مەلۇم پەرق بار. بىز كۆرگەن باشقا جايلار (كۆنچى دەريا ۋادىسىدىكى قەبرىلەر، چەرچەن زاغۇنلۇقتىكى قەدىمكى قەبرىلەر، نىيا ۋە خوتەن ئىمام مۇساكازىم قەبرىستانلىقىدىكى قەدىمكى قەبرىلەر)دىكى قەبرىلەردە مەيلى دىنىي ئېتىقاد جەھەتتىن بولسۇن، مەيلى

يەرلىك مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكى جەھەتتىن بولسۇن ئېنىق بىر خاراكتېر ئىپادە قىلىنغان. لېكىن، مەكتىتىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەردە قەبرىلەرنىڭ ياسىلىشى باشقا جايلارغا ئازراق يېقىن كەلسىمۇ، دەپنە قىلىش ئۇسۇلى بەك ئاددىي بولۇپ، ئېنىق بىر ئالاھىدىلىكنى بىلگىلى بولمايدۇ. قەبرىلەرنىڭ ياسىلىش شەكلى ۋە ئالاھىدىلىكىگە قاراپ، ئۇنىڭ يىل دەۋرىنى بۇددا دىنى مەدەنىيەت دەۋرىگە مەنسۇپ، دەپ قاراشقا بولسىمۇ، بىراق دەپنە قىلىش ئۇسۇلى ھەم دەپنە بۇيۇملىرىغا قاراپ، ئۇنى ئىسلامىيەت دەۋرىگە مەنسۇپ دەپ قاراشقا بولىدۇ. مەن، بۇ مەسىلىنى مەكتىتنىڭ جۇغراپىيىلىك شارائىتى بىلەن مۇناسىۋەتلىشىپ تۇرۇپ مۇھاكىمە قىلساق دېگەن ئويىدا. چۈنكى، مەكتىت جۇغراپىيىلىك مۇھىت جەھەتتىن ھەم قۇرغاق ھەم زەي. قۇرغاق بولغاندا، قۇملۇق ئاساسى ئورۇننى ئىگىلەيدۇ. ھازىرچە بىزگە مەلۇم بولغان قۇملۇق رايونلاردىكى جايلارنىڭ ھەممىسىدە (يۇقىرىدا بىز ئىسمىنى ئاتىغان جايلار) قەبرىلەرنىڭ قېزىلىشى ھەم ياسىلىشى ئاساسەن ئوخشاش بولۇپ، قەبرە قېزىلغاندىن كېيىن ياغاچ بىلەن مۇداپىئە كۆرۈش ياكى ياغاچ ۋە ياغاچ تاختىلار بىلەن گىرۋەك ياساش ئومۇمىي ئەھۋالدۇر. ئۇنىڭ يىل دەۋرىمۇ خېلى بالدۇر بولۇپ، ئەڭ كېيىن بولغاندىمۇ 1500 يىلدىن كەم ئەمەس. مەكتىتىكى يانتاق قۇم مازار قەبرىستانلىقى مۇشۇ خىلغا كىرىدۇ (بىراق دەپنە قىلىشى ئاددىي). نەم (زەي) رايونلاردىكى قەبرىلەرنىڭ قېزىلىشى ھەم ياسىلىشى بىردەك ئەمەس. يەنى مەكتىتىكى كۆك تاللىق ئاتام مازىرى جايلاشقان ئورۇن بىر قەدەر نەم (زەي) بولۇپ، قەدىمكى قەبرىلەردىكى جەسەتلەر توغراق كاۋىكى (يوغان توغراقنىڭ غولى) ئىچىگە قويۇلغان. دەپنە قىلىنىشىمۇ نىسبەتەن ئاددىي بولۇپ، جەسەت يېنىدا ھېچقانداق ئالاھىدە ھەمدەپنە بۇيۇملىرى يوق. بۇ خىل ھالەت خوتەن ئىمام مۇسا كازىم قەبرىستانلىقىدىمۇ بولۇپ، ئۇ

يەردە كىچىك بالىلار مۇشۇ خىل قەبرىگە دەپنە قىلىنغان. دەپنە قىلىنىش ئۇسۇلىمۇ نىسبەتەن مۇرەككەپ بولۇپ، قەبرىگە دەپنە بۇيۇملىرى بىللە كۆمۈلگەن (بۇ خىل جەسەت، ھەم دەپنە بۇيۇملاردىن بىرسى ھازىر قەشقەر ۋىلايەتلىك مۇزېيىدا كۆرگەزمە قىلىنىۋاتىدۇ). مارالبېشى شاقۇدىكى قەدىمكى قەبرىستانلىقتا يۇقىرىدىكى قۇرغاق ھەم زەي يەرگە ياسالغان قەبرىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇچرايدۇ. دەپنە قىلىنىشى بولسا ئوخشاشلا ئاددىي. دېمەك، بۇ قەبرىلەردىن مۇنداق خۇلاسە چىقىرىشقا بولىدۇ:

1. مەكتىتىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر ياسىلىش شەكلى ۋە ئۇسۇلى جەھەتتىن ئەجدادلارنىڭ قەدىمكى قەبرىە ياساش ئادىتىگە ۋارىسلىق قىلغان بولۇپ، جۇغراپىيىلىك مۇھىتنىڭ ئالاھىدىلىكى بويىچە قەبرىلەر مۇھىتقا ماسلاشتۇرۇپ قويۇلغان. قەبرىلەرنىڭ ئالاھىدىلىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى قەبرىە ياساش ئادىتىگە ماس بولۇپ، مەكتىتىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرنى ياسىلىش شەكلى جەھەتتىن يىل دەۋرى ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى دەۋرگە مەنسۇپ، دەپ قاراشقا بولىدۇ. ④

2. قەبرىلەرنىڭ دەپنە قىلىش ئادىتى بەك ئاددىي بولۇپ، ھېچقانداق ئالاھىدە بىر ھەمدەپنە بۇيۇم ئۇچرىمايدۇ. قەبرىلەرنىڭ دەپنە قىلىنىشىدا ئىسلام دىنىنىڭ دەپنە قىلىش ئادىتى كۈچلۈك، بۇنىڭدىن قارىغاندا، مەكتى رايونىدىكى خەلق ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىنمۇ، ئەجدادلارنىڭ ئىلگىرىكى قەبرىە ياساش ئادىتىگە ۋارىسلىق قىلىپ (بۇنىڭغا ئالاھىدە جۇغراپىيىلىك مۇھىت سەۋەب بولغان بولۇشىمۇ مۇمكىن) ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرگە ئىسلام دىنى ئادىتى بويىچە دەپنە قىلىش ئۇسۇلىنى قوللانغان بولۇشى مۇمكىن.

مەكتى ناھىيىسىنىڭ قىزىلتاۋات يېزىسىدا «قىزىلجى خېنىم مازىرى» دېگەن بىر قەدىمىي مازار بار. مازارنىڭ تەزكىرىسىنى

ئاغزاكى بىلىدىغان كىشىلەرنىڭ بايانلىرىدىن قارىغاندا، بۇ مازارلىققا قاراخانىيلار خانلىقى (مىلادى 850 - 1212 - يىللار) خان جەمەتىدىكى بىر مەلىكە ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرى دەپنە قىلىنغان ئىكەن. ئەينى چاغدا، ئۇلار مۇشۇ يەرگە كەلگەندە كۇپارلار (دىنسىزلار) تەرىپىدىن قەتلە قىلىنغان. مازارلىق شۇ خېنىمنىڭ نامى بىلەن «قىزىلجى خېنىم مازىرى» دەپ ئاتالغان. يەنە بىر رىۋايەتتە، مەلىكە ئۆز مۇرتلىرى بىلەن ئىسلام دىنى تارقىتىپ يۈرۈپ، مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ۋاپات بولغان ئىكەن. ئۇزۇندىن بېرى يىراق - يېقىندىكى كىشىلەر كېلىپ بۇ مازارنى تاۋاپ قىلىپ، دىنىي پائالىيەتلەرنى ئۆتكۈزۈپ، ئۇلارنى خاتىرىلەپ كەلمەكتە. ⑤

قىزىلجى خېنىم نامى بىلەن ئاتىلىدىغان مازارلىق پۈتۈن ۋىلايەت بويىچە 7-8 دىن ئاشىدۇ. لېكىن، قىزىلجى خېنىم نامىدىكى مازارلارنىڭ كۆپ بولغىنى بىلەن، بۇ مازارنىڭ يازما تەزكىرىسى ھەققىدە ھازىرغىچە بىرەر مەلۇماتلارغا ئىگە بولغىنىمىز يوق.

تەخمىنەن مىلادى 1898 - يىلى ئىبراھىم خان (依不拉罕) دېگەن كىشى ھازىرقى قىزىل ئاۋات يېزىسى قىزىلجى كەنتىدىن بىر تۈركۈم ھۆججەت ماتېرىيال تاپقان. كېيىن بۇ يازما يادىكارلىق ئەنگلىيىنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق باش كونسۇلى ماكارتنېينىڭ قولىغا ئۆتكەن. بۇ يازما يادىكارلىقلارنىڭ يىل دەۋرى قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىگە مەنسۇپ بولۇپ، يازما يادىكارلىق جەمئىي 19 پارچە. فرانسىيىلىك ئالىم فۇئارت ۋە ئەنگلىيىلىك ئالىم گرونكى سېلىشتۇرۇپ بېكىتكەن ئەرەب يېزىقىدىكى سەككىز پارچە يادىكارلىق؛ ئەنگلىيە ئالىمى ئېردال سېلىشتۇرۇپ بېكىتكەن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى بىلەن تۈرك تىلىدا خاتىرىلەنگەن بەش پارچە يادىكارلىق ۋە ئەرەب يېزىقى بىلەن تۈرك تىلىدا خاتىرىلەنگەن بىر پارچە يادىكارلىق ھازىر

كشىلەرگە مەلۇم بولدى. قالغان بىر قانچە پارچىسى ئەرەب يېزىقى بىلەن تۈرك تىلىدا خاتىرىلەنگەن ھەم ئەرەب يېزىقىدىكى يادىكارلىق بولۇپ، تېخى رەتلەنمىگەن. بۇ ماتېرىياللار تېپىلغان جاي — مەكىت قىزىلئاۋات يېزا قىزىلجى كەنتى ئىلگىرى يەكەن خانلىقى تەۋەسىدىكى زېمىنلار بولغاچقا، ئىلىم ساھەسىدىكىلەر بۇ يازما ماتېرىياللارنى «يەكەن يازما يادىكارلىقلىرى» دەپ ئاتاشقان. ⑥ بۇ ماتېرىياللار تېپىلغاندىن كېيىن، دۇنيادىكى نۇرغۇن دۆلەت ئالىملىرىنىڭ دىققەت ئېتىبارىنى تارتقان بولۇپ، ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ ھازىرغىچە نۇرغۇن ئالىملار بۇ يازما يادىكارلىقلار ھەققىدە تەتقىقات ئېلىپ باردى. مىلادى 1898 - يىلى، ئەنگىلىيەلىك سانسكرىتتاشۇناس خوتېرنىي تۇنجى بولۇپ «ئەنگىلىيە قولغا چۈشۈرگەن ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ يادىكارلىقلىرى ھەققىدە دوكلات» تا مەلۇمات بېرىپ، شىنجاڭدىن تېپىلغان قاراخانىيلار خانلىقىغا ئائىت يازما يادىكارلىقلار تەتقىقاتىنىڭ مۇقەددىمىسىنى ئاچتى. بىراق، بۇ نۆۋەت ئۇ ئەنگىلىيەنىڭ قەشقەردىكى باش كونسۇلى ماكارتنېي خوتەندىن يىغىۋالغان يازما يادىكارلىقلارنى تونۇشتۇرۇش بىلەن چەكلەندى.

1914 - يىلى، فرانسىيەلىك ئالىم فونئارت «يەكەندىن تېپىلغان ئەرەب يېزىقىدىكى ئۈچ پارچە توختامنامە» ناملىق ماقالىسىدە پېللىئوت ئوتتۇرا ئاسىيانى تەكشۈرگەن مەزگىل (1906 - 1908 - يىللار) دە قولغا چۈشۈرگەن ئەرەب يېزىقىدىكى ئۈچ پارچە يازما يادىكارلىقلارغا سېلىشتۇرۇپ دەلىللىدى. بۇ يازما يادىكارلىقتىكى ھىجرىيە يىلىغا ئاساسەن ھېسابلىغاندا، ئۇلار ئايرىم - ئايرىم ھالدا 1106 - يىلى، 1112 - يىلى ۋە 1114 - يىلى يېزىلغان بولۇپ، قاراخانىيلار خانلىقى يەكەنگە ھۆكۈمرانلىق قىلغان دەۋرگە تەئەللۇق يازما يادىكارلىقلار ئىكەن. ئۇلارنىڭ ئىككىسى يەكەننىڭ مەلۇم كەنتىدىكى ئۈزۈمزارلىق ۋە يەرلەرنىڭ ئىگىدارچىلىق ھوقۇقىغا

دائىر توختامنامە بولۇپ، فۇنارت بۇ نۇقتىغا ئاساسەن ئۇلارنى «يەكەندىن تېپىلغان ئەرەب يېزىقىدىكى يازما يادىكارلىق» دەپ ئاتىغان. ⑦ كېيىن يەنە پېللىئوت يىغقان ئۈچ پارچە يازما يادىكارلىق يەكەندىن تېپىلغان قاراخانىيلار خانلىقىغا ئائىت يازما يادىكارلىقلارنىڭ بىر قىسمى ئىكەنلىكى، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى ماكارتنېينىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەنلىكى ئايان بولدى. ئەنگلىيىلىك ئالىم روسنىڭ ئاشكارىلىشىچە، 1911 - يىلى يەكەن شەھىرى ئەتراپىدىكى بىر باغدىكى دەرەخ تۈۋىدىن ئەرەب يېزىقى ۋە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى قانۇنغا ئائىت بىر تۈركۈم يازما يادىكارلىقلار تېپىلغان. بۇلار ئۇزاق ئۆتمەي ماكارتنېينغا تاپشۇرۇپ بېرىلگەن. ⑧

1981 - يىلى، ئەنگلىيىلىك ئالىم ئېردال «يەكەندىن تېپىلغان تۈركچە يازما يادىكارلىقلار» دېگەن ماقالىسىنى ئېلان قىلىپ، قەدىمكى ئۇيغۇرچە، تۈركچە يازما يادىكارلىق ۋە ئەرەب يېزىقى بىلەن تۈرك تىلىدا خاتىرىلەنگەن يازما يادىكارلىقلارنى سېلىشتۇرۇپ دەلىللىگەن. 1986 - يىلى، ئەنگلىيىلىك ئالىم كرونكى «يەكەندىن تېپىلغان ئەرەبچە يازما يادىكارلىق ھەققىدە مۇھاكىمە» ناملىق ماقالىسىنى ئېلان قىلىپ، ماكارتنېي توپلىغان يازما يادىكارلىقلار ئىچىدىكى ئەرەب يېزىقىدا يېزىلغان يادىكارلىقلارنى قايتىدىن رەتلەپ چىقتى. ⑨ شۇنداق قىلىپ، ئاتالمىش يەكەندىن تېپىلغان يازما يادىكارلىقلار ھەققىدىكى تەتقىقاتلار ئاساسىي جەھەتتىن تامام بولۇپ، بۇ يازما يادىكارلىقلار ھەققىدە ئومۇمىي بىر چۈشەنچە ھاسىل بولدى. بىراق، ئىلگىرى بۇ يازما يادىكارلىقلارنىڭ تېپىلغان ۋاقتى ۋە تېپىلغان ئورنى ھەققىدە بىر قىسىم مۇجىمەللىكلەر بولۇپ، پىكىر بىرلىككە كەلمىگەندى. يېقىندا بۇ ھەقتە ئىزدىنىپ، ئېنىق بىر جاۋابقا ئىگە بولدۇق. ئەسلىي ئەھۋال مۇنداق ئىكەن:

1908 - يىلى 12 - ئايدا، روس ھىندىستاننىڭ جاكار تادا

ستەينگە ماكارتنېي يېغىۋالغان يەكەن يازما يادىكارلىقلىرىنىڭ ئەسلى نۇسخىسى كۆرسەتكەن. روسنىڭ تەمىنلىگەن يىپ ئۇچىغا ئاساسەن، ستەين ئوتتۇرا ئاسىياغا قىلغان 3 - قېتىملىق ئېكسپېدىتسىيىسى ئارىلىقىدا يەكەن يازما يادىكارلىقلىرى تېپىلغان جاينى تەكشۈرگەن. ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئېيتىشىچە، 1913 - يىلى 6 - ئايدا، ئۇ بۇ يازما يادىكارلىقلارنى بايقىغان ئىبراھىمنىڭ باشلىشى بىلەن يادىكارلىق چىققان ئورۇنغا بارغان. ئۇ يەكەننىڭ شەرقىدىكى تىزناپ دەرياسىنىڭ ئوڭ قىرغىقى (شەرقىي قىرغىقى)دىكى باغجىگدە (ھازىرقى باياۋات بازىرى) كەنتىدىكى ئىبراھىم دېگەن دېھقان بىلەن تىزناپ دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقى، تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي چېتى ئارىلىقىدا شىمالغا قاراپ تەخمىنەن 9 ئىنگىلىز مىلى (13 كىلومېتىر ئەتراپىدا) مېڭىپ، قىزىل مازار (ھازىرقى قىزىلجى كەنتىدىكى قىزىلجى خېنىم مازىرى) غا كەلگەن. يەكەن يازما يادىكارلىقلىرى مۇشۇ كەنتنىڭ غەربىي شىمالىدىن يېرىم ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان تەكلىماكاننىڭ چېتىدىكى بىر قۇم بارخاننىڭ يېنىدىكى قەدىمىي دەرەخ ئاستىدىن چىققان. ئەمما، ستەين بۇ يەردىن ھېچقانداق قەدىمكى ئىزنى بايقىمىغان. پەقەت بۇ يەرنىڭ شىمالىدىن تەخمىنەن ئىككى ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان جايدا قەدىمكى ئولتۇراق جاي ئىزى، تېرىلغۇ يەر ۋە سۇغۇرۇش سىستېمىسىنى بايقىغان. بۇ بىر قەدىمكى كەنت بولۇشى مۇمكىن. ⑩

بىز مەكت قىزىلئاۋات يېزىسى قىزىلجى كەنتىنىڭ غەربىي شىمالىدىن تېپىلغان يازما يادىكارلىقلار بىلەن 1976 - يىلى يەنە شۇ قىزىلئاۋات يېزىسىنىڭ شىمالىدىكى قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان يىل دەۋرى قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرى (دەسلەپكى قەدەمدە شۇنداق بېكىتىلدى) گە تەئەللۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئوتتۇرىسىدا مەلۇم باغلىنىشلىق بولۇشى مۇمكىن دەپ قارايمىز.

يەكەندىن تېپىلغان قاراخانىيلار خانلىقىغا ئائىت بولغان يازما يادىكارلىقلاردا قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ ئاساسلىق تەشكىللىگۈچىلىرى ياغمىلار، قارلۇقلار ۋە ئۇيغۇرلار ھەققىدە شۇنداقلا ئۇلاردىن باشقا خەنزۇلار، تەزىكلەر (تاجىكلار)، يەھۇدىيلار ۋە باشقا مىللەتلەر جۈملىدىن سوغدىلار، سامانىيلار ھەققىدە بىرىنچى قول ماتېرىيال بىلەن تەمىنلەيدۇ. بۇلاردىن باشقا يەكەندىن تېپىلغان يازما يادىكارلىقلاردا يەنە ئىككى مەسچىتنىڭ نامى خاتىرىلەنگەن. بىرىسى يەكەن رايۇن كەنتىدە بولۇپ، ئىساق چارۇپ مەسچىتى دەپ ئاتالغان. يەنە بىرىسى يەكەننىڭ سىماس كەنتىدە بولۇپ، «يەھيا ئىنار ئەر ھاجىپ مەسچىتى» دەپ ئاتالغان. ئالدىنقى مەسچىتنىڭ يىل دەۋرى ھىجرىيە 474 - يىلى ياكى 494 - يىلى (مىلادى 1082 - 1101 - يىللار)غا، كېيىنكىسى ھىجرىيە 525 - يىلى ياكى 515 - يىلى (مىلادى 1121 - 1136 - يىللار)غا توغرا كېلىدۇ (بۇ مەسچىتلەرنىڭ يىل دەۋرىنى مىلادى 1005 - 1008 - يىللار بولۇشى مۇمكىن، دەيدىغان پەرەزمۇ بار). يازما يادىكارلىقلاردا يەنە، مەككىگە ھەج قىلىشقا بارغان بىر نەچچە مۇسۇلماننىڭ ئىسمى خاتىرىلەنگەن. ئۇلار ھۈسسىن ھاجى، ھەسەن ئەمىر ھاجى، ھەسەن ھاجى ۋە ھاجى ئىنال قاتارلىقلاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىسمى خاتىرىلەنگەن بۇ يادىكارلىقلارنىڭ يىل دەۋرى 1082 - 1121 - يىللارغا توغرا كېلىدۇ. ⑪ دېمەك، يەكەندىن تېپىلغان يازما يادىكارلىقلار بىزنىڭ ئىسلام دىنىنىڭ دەسلەپ تارقالغان چاغلاردىكى پۈتكۈل شىنجاڭ، جۈملىدىن قەشقەر، يەكەن ۋە مەكىت قاتارلىق جايلار، شۇنداقلا قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ دەسلەپكى ۋاقىتلاردىكى ئەھۋاللار بىلەن تونۇشۇپ چىقىشىمىزغا ھەم بىر قىسىم مەسىلىلەر — بۇ يۇرتلارنىڭ تىل - يېزىق، ئىجتىمائىي مەدەنىيەت، ئىقتىساد، يەر نامى، كىشى ئىسىملىرى ھەققىدە

تەتقىقات ئېلىپ بېرىشىمىزغا ياردەم بېرىدۇ ھەم تۈرتكە بولىدۇ.
 1976 - يىلى يانۋاردا، مەكتەپ ناھىيىسى غازكۆل
 يېزىسىدىكى بىر دېھقان قازانكۆل جاڭگىلى (مەكتەپ قىزىلئاۋات
 يېزىسىنىڭ شىمالى، غازكۆل، قۇمقۇسار يېزىلىرىنىڭ شەرقى، بازار
 جەمئىيىتى يېزىسىنىڭ جەنۇبىي تەرىپىگە توغرا كېلىدىغان
 جاڭگاللىق) دىكى بىر توغراق كۆتكى كاۋىكىدىن بىر خىل
 خورجۇن تېپىۋالغان بولۇپ، خورجۇن ئىچىدىن تۆت شاھانە
 تون، ئىككى يىپەك كۆپىنەك، بىر كىگىز جەينىماز، بەش دانە
 مىس تەڭگە پۇل (كېيىن ئېنىقلىنىشىچە، بۇ پۇللارنىڭ سانى
 30غا يېتىدىكەن)، بىر دانە ئاتقا بوغۇز بېرىدىغان توغۇر چىققان.
 بۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئىلگىرى دەسلەپكى قەدەمدە
 تەپسىلىي تەكشۈرۈلۈپ، ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكى بايان قىلىنغان
 ئىدى. ⑫ ئەينى چاغدا، بۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلارنىڭ يىلى
 دەۋرىنى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئاغزاكى بايىنى ھەم بەزىبىر
 رىۋايەت، تارىخىي ۋەقەلەرگە باغلاپ چۈشەندۈرۈشى بىلەن
 يەكەن سەئىدىيە خانلىقى دەۋرى (مىلادى 1514 - يىللار) گە
 تەۋە دەپ قارىغان ئىدۇق. ⑬ كېيىنكى تەتقىقاتلار، بولۇپمۇ
 خورجۇن ئىچىدىكى مىس تەڭگە پۇللار ھەققىدىكى تەكشۈرۈش
 ھەم سېلىشتۇرما تەتقىقات ئارقىلىق، بۇ پۇللارنىڭ قاراخانىيلار
 خانلىقى دەۋرى (مىلادى 850 - 1212 - يىللار) دىكى پۇللار
 ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى (بىراق، پۇللار بەك پۇچۇلۇپ كەتكەن
 بولغاچقا، ئۇنىڭدىكى خەتلەر ئۇچۇپ كەتكەن. تونۇش قېيىن
 بولۇپ، ھازىرچە بۇ پۇللارنىڭ قاراخانىيلار خانلىقىدىكى قايسى
 خان قويدۇرغان پۇل ئىكەنلىكى ھەم ئېنىق يىل دەۋرى ھەققىدە
 مۇتلەق ھۆكۈمنى چىقارغىلى بولىمىدى. پۇل ھەم باشقا
 مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى توغرىسىدىكى تەتقىقات داۋاملىق
 ئېلىپ بېرىلىۋاتىدۇ). خورجۇندىن چىققان تون ۋە يىپەك
 كۆپىنەك 1996 - يىلى مەملىكەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى

باھالاش كومىتېتى تەرىپىدىن باھالىنىپ «دۆلەتلىك 1 - دەرىجىلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقى» دەپ دەرىجىسى بېكىتىلدى ھەم «توننىڭ تىكىلىشى ئۆزگىچە، ياقا، يەڭلىرىدىكى گۈل نۇسخىلىرى نەپىس، ئىشلىتىلگەن رەخ ۋە يىپەك بۇيۇملارنىڭ سۈپىتى بەك سېپتا بولۇپ، ئېلىمىز بويىچە يېگانە ئېسىل بۇيۇم ئىكەن» دەپ يۇقىرى باھا بېرىلدى. بۇ بۇيۇملار يۇرتىمىزدىكى ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەقىل پاراستى ھەم ئۇستا قول - ھۈنەر سەنئىتىنىڭ جەۋھىرى ھېسابلىنىدۇ.

1978 - يىلى، مەكتەپ بازار جەمئىيىسى يېزا ئوۋكا كەنتى «ئاقبىنام» (بۇ جاي قازانكۆل جاڭگىلىنىڭ شىمالىي چېتىگە جايلاشقان) دېگەن يەردىن دېھقانلار 27 تال يا ئوقى قاچىلانغان بىر دانە ساداق (ياغاچتىن ئويۇپ ياسالغان) تېپىلغان، بۇ يا ئوقلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئىلگىرى تەپسىلىي تونۇشتۇرۇلغان ئىدى. ⑭ بىر قىسىم كىشىلەر ئىلگىرى قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان قىل خورجۇن ئىچىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بىلەن بۇ ئوقىلارنى ئۆزئارا باغلاپ، بۇنى تەخمىنەن مىلادى 1548 - يىلى يەكەن خانلىقىنىڭ خانى ئابدۇرېشىتخان بۇ يەرگە ئوۋغا چىققاندا قېپ قالغان نەرسىلىرى بولۇشى مۇمكىن دېگەن قاراشتا بولماقتا. ⑮ مەن بۇنى ئاشۇ قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى بىلەن مەلۇم مۇناسىۋىتى بار دەپ قارايمەن. شۇنداق بولغاندا، بۇ يا ئوقلىرىنىڭ يىل دەۋرىمۇ مۇناسىپ ھالدا ئالدىغا سۈرۈلىدۇ ھەم قاراخانىيلار خانلىقى دەۋرىگە تەۋە بولىدۇ. شۇنداقلا ئۇنى يۇرتىمىز مەكتەپ خەلقىنىڭ ئەنئەنىۋى ئوۋچىلىق تۇرمۇشىنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە راۋاجلانغانلىقىنىڭ بىر ئىپادىسى دەپ قاراشقا بولىدۇ.

مەكتەپ خەلقىنىڭ ماددىي مەدەنىيىتىدە ساقلانغان يادىكارلىقلار ئىنتايىن مول بولۇپ، ئۇنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى خەلقىنىڭ قولىدا تارقاق ساقلانغان. يىغىۋېلىنغان ئاز بىر

قىسمى (ھازىر مەكتەپ ناھىيىلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قوغداش - باشقۇرۇش ئورنىدا ساقلانغان بىر قىسىم بۇيۇملار)دىن قارىغاندا، مەكتەپ خەلقى مەيلى ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى، تۇرمۇش بۇيۇملىرى، كىيىم - كېچەك، زىبۇ زىننەت بۇيۇملىرى ۋە بىر قىسىم ئۆرپ - ئادەتلەر، ئۆرپ - ئادەتكە ئائىت بۇيۇملاردا بولسۇن ۋە ياكى ئىجتىمائىي تۇرمۇش، ئېتىقات ئادەتلىرىدە بولسۇن قەدىمكى ئەجدادلارنىڭ ئەنئەنىسىنى ساقلاپ كەلگەن.

مەكتەپنىڭ ماددىي مەدەنىيىتىدە خەلقنىڭ ماددىي تۇرمۇش ئادەتلىرى ئاساسىي سالماقنى ئىگىلەيدۇ. مەكتەپ خەلقىنىڭ ماددىي تۇرمۇشىدا ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق ئاساسىي ئورۇننى ئىگىلەيدۇ. ئەڭ دەسلەپكى ئىگىلىك چارۋىچىلىق ۋە ئوۋچىلىق بولۇپ، مەكتەپ خەلقى كۆچۈپ كەلگەن يەكەن، تىزناپ دەريا بويلىرى چەكسىز كەتكەن ئىپتىدائىي توغراق ئورمان ۋە يايلاق بولغان. خەلقنىڭ ماددىي تۇرمۇش ئېھتىياجىنىڭ ئېشىشى ئۇلارنىڭ ئىگىلىك شەكلىگە ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈشنى تەلەپ قىلغان بولغاچ، مەكتەپ خەلقى خوشنا جايلار ۋە ئەجدادلىرىنىڭ دېھقانچىلىق ئەنئەنىسىنى دوراپ دېھقانچىلىق ئىگىلىكىنى تەدرىجىي ماددىي تۇرمۇشنىڭ ئاساسى قىلغان. بولۇپمۇ بۇ ۋاقىتتا ئولتۇراق قۇرۇلۇشىدا زور دەرىجىدە يېڭىلىنىش بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئىلگىرىكى تەبىئىي شارائىت ئاساسىدا بارلىققا كەلگەن ئولتۇراق جايلار مانا ئەمدى يېڭى بىر تۇرمۇش شارائىتىغا ماس ھالدا ئۆزگەرگەن. ئىلگىرى ئۇلار توغراق ياغاچلارنى ئۆزئارا باغلاپ «لاڭقا ياساپ، تۇرالغۇ جاي قىلغان بولسا، كېيىن «قوشام» ئۆيلەر (بۇ ئۆيلەر مەكتەپتە «تۆيۈزە»، «توقۇلما» نام ياكى «تۆيۈزە تاملىق ئۆي»، «توقۇلما تاملىق ئۆي». دەپمۇ ئاتىلىدۇ) بارلىققا كەلگەن. بۇ ئۆيلەرنىڭ قۇرۇلمىسىدىن قارىغاندا، تام ئۇلغا زەگۈندە (تام ئۇلغا قويۇلغان

ياغاچ لىمىدىن ئىبارەت بولۇپ، قوشام ئۆيلەردە ئۇنىڭ ئۈستىگە تۈۋرۈك، ئايرىش تۈۋرۈكلەر قويۇلىدۇ. توپا تاملىق ئۆيلەردە ئۆينىڭ قۇرۇلمىسىنى پۇختىلايدۇ. ئۆي تېمىنىڭ ئولتۇرۇشۇپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالىدۇ ھەمدە يەر تەۋرەشكە قارشى تاقابلىچانلىقىنى ئاشۇرىدۇ) قويۇلىدۇ. زەگۈندىنىڭ ئۈستىگە تۈۋرۈك، تۈۋرۈك ئارىلىقىغا ئاراش تۈۋرۈك، ئاراش تۈۋرۈك ئارىلىقىغا چېتىق (تۈۋرۈكلەرنى بىر - بىرىگە تۇتاشتۇرۇپ تامنىڭ مۇقىملىقىنى ئاشۇرىدۇ)، قىيپاش چېتىق ئورنىتىلىدۇ. چېتىق بىلەن تۈۋرۈكلەرنىڭ ئارىلىقىدىكى بوشلۇق تام چېتىقلار بىلەن توقۇپ، باغلاپ چېتىلغان. ئاندىن ئىككى تەرىپى كاكىل لاي بىلەن سۇۋالغان. قېلىنلىقى ئادەتتە ئون سانتىمېتىر (بەزىدە 15 - 20 سانتىمېتىر) كېلىدۇ. لىم بىلەن تۈۋرۈكلەر ئۆزئارا تۇرۇملانغان. ئۆگزىسى ۋاسا، ۋاسا ئۈستىگە بورا ياكى تال چۈۋىتىن توقۇلغان چىتلاق، ئۇنىڭ ئۈستىگە سامان، سامان ئۈستىگە لاي، توپا، سامانلىق لاي بىلەن سوۋاش ئارقىلىق يېپىلغان بولۇپ، بۇ نىيا قەدىمكى شەھرىدە ساقلىنىپ قالغان «قوشام» ئۆيلەرنىڭ قۇرۇلمىسى ①6 بىلەن ئوخشاش ئىدى. «كىروران قەدىمكى شەھرىدىكى ياغاچ قۇرۇلمىلىق ئۆيلەرنىڭ قۇرۇلمىسى تېخىمۇ ئۆزگىچە بولۇپ، تۈۋرۈك بىلەن سوقۇما، زەگۈندە، چېتىق، لىم قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى تورۇملاش ئۇسۇلى بىلەن ياكى ئەركەك - چىشى قىلىپ چېتىش ئۇسۇلى بىلەن قۇراشتۇرۇلغان» ①7 بولۇپ، بۇ خىل قۇرۇلما يەنى «قوشام» ئۆي ياساش ئۇسۇلى مەكتىتىكى «قوشام» (توقۇلما) ئۆي ياساش ئۇسۇلىغا تېخىمۇ يېقىن كېلىدۇ. بۇ خىل ئۆي پەقەت تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ شەرقىي جەنۇبى ۋە غەربىي تەرىپىگە جايلاشقان سىنا، كىروران ۋە مەكتىت قاتارلىق جايلارنىڭ تەبىئىي جۇغراپىيىلىك مۇھىتىغا ماس كېلىدىغان بىناكارلىق شەكلىدۇر. «ئۇنىڭ قۇرۇلمىسى، ھۈنەر - سەنئىتى ۋە

ئىشلىتىلىشچانلىقى مۇشۇ جايلارنىڭ جۇغراپىيىلىك مۇھىتىغا ئاساسەن تاللانغان ھەمدە ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ ھازىرقى كۆركەم ۋە ھەشەمەتلىك ھالىتىگە يەتكەن. (18) دېمەك، بۇ يەردە نىيا، كىروران قاتارلىق قەدىمكى شەھەرلەردىكى بىناكارلىق ئۇسلۇبى بىلەن مەكتىننىڭ بىناكارلىق ئۇسلۇبىدا ئوخشاشلىق ھەم بىر خىل ئىزچىللىق ساقلانغان بولۇپ، ئەمەلىيەتتە بۇ، مۇشۇ جايلار ئوتتۇرىسىدىكى ئېتىنىڭ باغلىنىشىنى، مەدەنىيەت ئەنئەنىسىدىكى ئورتاقلىقىنى، قەدىمكى چاغدا تەكلىماكان ئىچىدىكى ھەرقايسى بوستانلىقلاردىكى خەلقلەرنىڭ يىلتىزداشلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

مەكت خەلقىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىدا قەدىمكى دىنلارنىڭ تۈرلۈك ئېتىقاد - ئادەتلىرىنىڭ قالدۇق تەسىرلىرىنىڭ ئىنتايىن كۆپ ئىكەنلىكىنى بىلىمىز. لېكىن، بۇ قالدۇق تەسىرلەرنىڭ كۆپ قىسمى مەنىۋىيەتكە مەنسۇپ بولۇپ، ئەمەلىي تۇرمۇشتا ماددىي شەكىلدە ساقلانغان ئەمەس ۋە ياكى ساقلانغان بىر قىسىملىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى ئانچە روشەن ئەمەس. ھالبۇكى، مەكتتە ھازىر ساقلىنىۋاتقان «چىراق» ئادەتلىرى بولسا، ئۆزىنىڭ ئالاھىدە سەۋەپلىرى، تەسىرچانلىقى ۋە شەكىللىرى بىلەن كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشىغا چوڭقۇر سىڭگەن ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ تەسىرىنى ساقلاپ كەلگەن.

ھازىر مەكت رايونىدىكى ئۇيغۇر دولانلىرى ئارىسىدا «چىراق» دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل ئەنئەنىۋى ئادەت بولۇپ، بۇ ئادەت مەكت ناھىيىسىدىكى ئۇيغۇر دولانلىرى مەركەزلىك ئولتۇراقلاشقان جايلارغا يەنى يانتاق، غازكۆل، قۇمقىسار ۋە تۈمەنتال، قورما يېزىسىدىكى كىشىلەر ئارىسىدا كۆپرەك ساقلانغان. بۇ خىل ئادەت بويىچە بولغاندا، چىرىقى بارلار يەنى بىر خىل چىراقتىكىلەر يەنە بىر خىل چىراقتىكىلەرگە ئاق بەرمەيدۇ (پاختا، ئۇن، تۇز، سۈت - قېتىق قاتارلىق). بۇ

ئاقكۆكۈل، مېھماندوست دولان خەلقنىڭ بېخىللىقىدىن ئەمەس، بەلكى چىراق ئارلىشىپ كەتسە بالا - قازا كېلىدۇ دەپ قارىغانلىقىدىن بولۇپ، ئۇنداق چىراقلاردىن قالپاق چىراق، ئاقساق چىراق، ئىشتان سالدى چىراق، چولاق چىراق دېگەنگە ئوخشاش 4 - 5 خىل چىراق بار. ⑲ بۇ چىراقلارنىڭ ھەر قايسىسىنىڭ ئۆزلىرىگە خاس ئىشلىتىلىش ئادىتى ۋە قائىدىسى بولۇپ، ئۇلار چىراقلار ئارىلاشسا يەڭگىل بولسا كۆزگە ئاق چۈشىدۇ، ئېغىر بولسا ئۆلۈم - يېتىم بولۇپ، ئۇرۇق - جەمەت قۇرۇپ تۈگەيدۇ، دەپ قارايدۇ. كۆزىگە ئاق چۈشسە «چاچراقتۇ سېلىش» (چىراق ئارىلاشقان ئۆيلەردىن ئون تىلەپ چىقىپ خېمىر يۇغۇرۇلىدۇ ۋە ئوچاقتىكى قوقاس ئوتقا كۆمۈلىدۇ. موللام ياكى داخان ئوچاق ئالدىدا ئولتۇرۇپ ئۇنىڭغا ئوقۇپ ھۈرۈيدۇ. خېمىرغا قىزىق ئۆتۈپ بىر مەزگىلدىن كېيىن «پاق» قىلىپ ئېتىلىپ چېچىلىپ كېتىدۇ. داخان بۇنى ئايەتنىڭ كۈچىدىن بولدى دەيدۇ) ئارقىلىق داۋالايدۇ. چىراق ئادىتى ئۇيغۇر دولانلىرىنىڭ يىراق قەدىمكى زاماندىن قالغان، ئۆرپ - ئادىتىگە ئايلىنىپ كەتكەن ئېتىقاد - ئادەتلەرنىڭ بىر خىلى بولۇپ، ئۇنىڭ كېلىش مەنبەسىنى ئۇيغۇرلارنىڭ شامان دىنى ئېتىقادىغا باغلاشقا بولىدۇ.

مىللىي ئۆرپ - ئادەت بىر مىللەت، بىر خەلقنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان ئۆزىگە خاس ياشاش پىسخىكىسى بولۇپ، ئۇ كىشىلەرنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇشىغا، ئىدىئولوگىيىسىگە چوڭقۇر سىڭگەن ھالدا، كۈندىلىك تۇرمۇشتا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. مەكت خەلقنىڭ تۇرمۇش ئادەتلىرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى تۇرمۇش ئادەتلىرى بىر قەدەر روشەن ساقلىنىپ قالغان. ئۇلار كىيىم - كېچەك، بېرىش - كېلىش جەھەتتىكى قەدىمكى ئەنئەنىدىن باشقا، يېمەك - ئىچمەك

جەھەتتىمۇ روشەن خاسلىقىنى ساقلاپ قالغان. مەكتتە ئۇن يېمەكلىكلىرى ئاز ئىستىمال قىلىنىدۇ (ئىلگىرى تېخىمۇ شۇنداق ئىدى)، گۆش يېمەكلىكلىرى كۆپرەك ئىستىمال قىلىنىدۇ. بۇ ھال ئۇيغۇر ئەجدادلىرىنىڭ قەدىمكى چارۋىچىلىق، ئوۋچىلىق تۇرمۇش ئادەتلىرىنىڭ ئەكس ئېتىشى بولۇپ، مېھمانلارنى ياۋا توشقان، قىرغاۋۇل، ياۋا كەپتەر، جەرەن، قىرقىمغان ئوغلاق، پاققان گۆشلىرى بىلەن مېھمان قىلىشنى ياخشى كۆرىدۇ. بولۇپمۇ، ئېزىز مېھمانلارنىڭ ئالدىغا قوينى پۈتۈن پېتى پىشۇرۇپ «ئۇچا» قىلىپ ئېلىپ چىقىش كۈچلۈك بولغان يايلاق چارۋىچىلىق تۇرمۇش پۇرىقىنى نامايان قىلىدۇ. بۇ خىل تۇرمۇش ئادەتلىرى مەكتىتىكى ئۇيغۇر دولانلىرىنىڭ دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى بىلەن بىرلەشسە، ئۇ شۇنداق بىر دەۋىرنى — ئۇيغۇر ئەجدادلىرىنىڭ بىر قانچە مىڭ يىل ئىلگىرىكى تۇرمۇش، ئۆرپ - ئادەتلىرىنى ئەينەن ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

ئىزاھلار:

- ① «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسىنىڭ 30 يىلى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1983 - يىل 6 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى، 182 - بەت؛ ۋۇچىن «شىنجاڭنىڭ تاش قورال دەۋرى مەدەنىيىتى ھەققىدە دەسلەپكى ئىزدىنىش» دېگەن ماقالىسىغا قاراڭ.
- ② جېننىپىتى مېرسكى «ستەين ئارخېئولوگىيىسى ۋە ئېكسپېدىتسىيىسى» شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت نەشرىياتى، 1992 - يىل 1 - ئاي خەنزۇچە نەشرى، 4 - بۆلۈم، 329 - بەتلەر.
- ③ «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسىنىڭ 30 يىلى» 793 - بەت.
- ④ ئادىل مۇھەممەت تۇران «يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر»، «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، 1994 - يىلى 1 - سان، 31 - بەت.
- ⑤ ئادىل مۇھەممەت تۇران «مەكت ناھىيىسىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، «قەشقەر پېداگوگىكا ئىنىستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى»، 1995 - يىلى 4 - سان، 95 - 96 - بەتلەر.

⑥ «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى»، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 1994 - يىلى 5 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى، 490 - بەت.
 ⑦⑧⑨⑩⑪ لىن مېيسۇن «غەربىي يۇرت مەدەنىيىتى»، شەرق نەشرىياتى، 1995 - يىلى 12 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى، 474 - ، 475 - ، 476 - ، 477 - ، 481 - ، 488 - بەتلەر.

⑫⑭ ئادىل مۇھەممەت تۇران «قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى»، 1994 - يىلى 1 - 2 - سان، 29 - 30 - 31 - بەتلەر.

⑬ «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى»، 491 - بەت؛ «شىنجاڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» 1994 - يىلى 1 - 2 - سان، 31 - بەت.
 ⑮ «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى» 491 - بەت.

⑯⑰⑱ ئالىمجان مەخسۇت، ئابدۇشۈكۈر مەخسۇت «ئۇيغۇر بىناكارلىق تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000 - يىلى 12 - ئاي نەشرى. 138 - 139 - بەتلەر، 138 - 143 - بەتلەر.

⑲ ئۆمەر جان ئىمىن «(دولان) ئاتالغۇسى (داۋلا) سۆزىدىن كەلگەنمۇ؟»، «شىنجاڭ سەنئىتى»، 1989 - يىلى 1 - سان، 66 - بەت.

مەكت ناھىيىسىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنلىرى

مەكت ناھىيىسىدىكى مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنلىرى ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى 2 - قېتىملىق ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش ئىشخانىسى، قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىي يادىكارلىقلىرىنى ئاسراش - باشقۇرۇش ئورنى ۋە مەكت ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى قاتارلىق ئورۇنلاردىن تەشكىللەنگەن تەكشۈرۈش ئەترىتى تەرىپىدىن 1990 - يىلى 10 - ئايدا تەكشۈرۈلگەن ۋە دەسلەپكى قەدەمدە «قۇم مازار قەبرىستانلىقى»، «كۆك تونلۇق ئاتام مازىرى»، «قىزىلجى مازىرى»، «شېھىتدۆڭ ئىزى» ۋە «ئەھمەد قازىئاخۇنۇم مازىرى» دىن ئىبارەت بەش ئورۇننى «نۇقتىلىق مۇھاپىزەت قىلىنىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى» دەپ بېكىتكەن. 1996 - يىلى، مەكت ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى بۇ ئورۇنلارنى «ناھىيە دەرىجىلىك نۇقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى» دەپ ئېلان قىلدى. تۆۋەندە مەن، بۇ ئورۇنلارنى قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتىمەن:

1. قۇم مازار قەبرىستانلىقى

بۇ قەبرىستانلىق مەكت ناھىيە بازىرىنىڭ شەرقىي شىمالىدىن 13 كىلومېتىر كېلىدىغان ئويۇغداي كەنتىنىڭ شىمالىدىكى قۇملۇق ئۈستىگە جايلاشقان. قۇم مازار قەبرىستانلىقى جايلاشقان قۇملۇقنىڭ شەرقىي تەرىپىدە زەي كۆل ھەم يىكەنلىك - ساسلىق بار. جەنۇبى چىغرى يول، يولنىڭ ئۈستى تەرىپى ساسلىققا تۇتاش، شىمال تەرىپى كەڭ كەتكەن قۇملۇق ئارقىلىق جىرىڭلىما سۇ ئامبىرىغا يانداش، غەربىي تەرىپى يېزا يولى ئارقىلىق تېرىلغۇ يەر ۋە كەنت مەھەللىلىرى بىلەن تۇتىشىدۇ. قەبرىستانلىق ئاساسەن توغراق، يۇلغۇن،

يانتاق، قۇمۇش قاتارلىقلار بىلەن ئورالغان. قەبرىستانلىق جايلاشقان ئورۇننىڭ شەرقىي تەرىپى ئېگىز قۇملۇق بولۇپ، غەربكە سۈرۈلگەنسىرى پەسلەپ بارىدۇ. يەر تۈزۈلۈشىدىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىككە ئاساسەن، بۇ قەبرىستانلىقنى شەرقىي قىسىم ۋە غەربىي قىسىم دەپ ئىككى بۆلەككە بۆلۈشكە بولىدۇ.

قەبرىستانلىق ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر ۋە يېقىنقى زامان كىشىلىرىنىڭ خام كېسەكتىن قىلىنغان قەبرىلىرىدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئىسلامىيەتنىڭ ئالدىنقى دەۋرىگە توغرا كېلىشى مۇمكىن.

2. كۆك تونلۇق ئاتام مازىرى
بۇ مازار مەكتەپ ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىدىن 11 كىلومېتىر كېلىدىغان يانتاق يېزىسىنىڭ ئويۇلۇق (بۇرۇنقى ئىسمى بۆلمە) كەنتىنىڭ يانتاق كەنتى بىلەن چېگرىلىنىدىغان جايغا، ئويۇلۇق كەنتىنىڭ شەرقىي شىمالغا جايلاشقان. جۇغراپىيىلىك ئورنى شەرقىي مېرىدىئان $77^{\circ}39'03''$ بىلەن شىمالىي پاراللېل $39^{\circ}0'52''$ قا توغرا كېلىدۇ.

كۆك تونلۇق ئاتام مازىرى جايلاشقان ئورۇن يەر يۈزىدىن تەخمىنەن ئىككى مېتىرچە ئېگىز سېغىز توپىلىق بولۇپ، ئەتراپى تېرىلغۇ يەر ۋە مەھەللە يولى بىلەن ئورلىپ تۇرىدۇ. بۇ جايدا توغراق، يۇلغۇن، يانتاق، قۇمۇش، بۇيا قاتارلىقلار ئۆسىدۇ. مازارلىق ھازىرقى زامان كىشىلەرنىڭ قەبرىلىرى بىلەن ئورالغان بولۇپ، خام كېسەك قەبرىلەرنىڭ ئارىسىدا يەتتە دانە ئىچى كاۋاك توغراق ياغىچى ئىچىگە سېلىنغان يەتتە كىشىنىڭ قەبرىسى بار. بۇ قەبرىلەرنىڭ يىل دەۋرى ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى ۋاقىتقا توغرا كېلىشى مۇمكىن، دەپ قارالماقتا.

3. قىزىلجى مازىرى
قىزىلجى مازىرى مەكتەپ ناھىيە بازىرىنىڭ جەنۇبىدىن 36

كىلومېتىر يىراقلىقتىكى قىزىل ئاۋات يېزىسى قىزىلجى كەنتىنىڭ شەرقىي شىمال قىسمىغا توغرا كېلىدىغان دۆڭلۈك ئۈستىگە جايلاشقان بولۇپ، ئومۇمىي كۆلىمى تەخمىنەن 5000 كۋادرات مېتىر ئەتراپىدا كېلىدۇ. مازارلىقنىڭ شەرقىي تەرىپى جاڭگاللىققا، قالغان تەرىپى، كەنت مەھەللىسى ۋە تېرىلغۇ يەرلەر بىلەن تۇتىشىدۇ. مازارلىقتا چوڭ - چوڭ توغراقلار بار، يەنە يۇلغۇن، قۇمۇش، يانتاق قاتارلىقلار ئۆسىدۇ.

مازارلىق ئىككى چوڭ بۆلەككە بۆلۈنگەن. غەربىي جەنۇب بۆلىكى بىر قەدەر چوڭ كۆلەمدە بولۇپ، ھەممىسى يېقىنقى زامان كىشىلىرىنىڭ قەبرىلىرىدىن ئىبارەت.

مازارلىقنىڭ شەرقىي شىمال بۆلىكى كىچىكرەك كۆلەمدە بولۇپ، مەركىزىي قىسمىدا چوڭ بىر قەبرە بار. بۇ قەبرە چوڭلۇقى 4.5×4 مېتىر كېلىدىغان قەبرە سۈپىسى ئۈستىگە خام كېسەك بىلەن سېلىنغان، قەبرىنىڭ باش تەرىپى (شىمال تەرىپى) دە بىر تۈپ قېرى توغراق بار.

قەبرە بېشىدىكى توغراقنىڭ بۇرۇنقى چوڭ غوللىرى قۇرۇپ كېتىپ، يېڭىدىن چىققان نوتا شاخلىرى قالغان بولۇپ، تەخمىنەن ئېگىزلىكى 10 - 13 مېتىر، ئاستىنقى قىسمىنىڭ ئايلىنىمىسى 7.20 مېتىر كېلىدۇ. كىشىلەر توغراق شاخلىرىغا ھەرخىل ئەلەملەرنى ئېسىپ قويغان.

قىزىلجى مازىرىنى كىشىلەر «قىزىلجى خېنىم مازىرى» دەپمۇ ئاتىشىدۇ. مازار ھەققىدە مۇنداق ئىككى رىۋايەت بار: بىرى، بۇ مازارلىققا قاراخانىيلارنىڭ خان جەمەتىدىن بولغان بىر مەلىكىسى ۋە ئۇنىڭ بىر قانچە ھەمراھى دەپنە قىلىنغان. ئەينى چاغدا، ئۇلار مۇشۇ يەرگە كەلگەندە كۇپارلار (دىنىسىزلار) تەرىپىدىن قەتلە قىلىنغان. مازارلىق شۇ خېنىمنىڭ نامى بىلەن «قىزىلجى خېنىم مازىرى» دەپ ئاتالغان. يەنە بىرى، مەلىكە ئۆز مۇرتلىرى بىلەن ئىسلام دىنى تارقىتىپ يۈرۈپ، مۇشۇ يەردە

ۋاپات بولغان. قىزىلجى مازىرىنىڭ غەربىگە توغرا كېلىدىغان، قىزىل ئاۋات يېزىسىنىڭ ھوقۇش دۆڭ كەنتىدىكى قارا ساقاللىق ئاتام مازىرى، شىمال تەرىپىگە توغرا كېلىدىغان قىزىل ئاۋات يېزىسىنىڭ قازانكۆل كەنتىدىكى قويلۇق ئاتام مازىرى ئەشۇ قىزىلجى خېنىمنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ مازارلىرى ئىكەن.

4. شېھىتدۆڭ ئىزى
 بۇ ئىز مەكتەپ ناھىيە بازىرىنىڭ غەربىدىن 10 كىلومېتىر كېلىدىغان شېھىتدۆڭ يېزىسى شېھىتدۆڭ كەنتىنىڭ 2 - مەھەللىسىدىكى قەبرىستانلىققا جايلاشقان.

قەبرىستانلىقنىڭ جەنۇبىي تەرىپىدىكى توغراقلىققا تۇتاشقان دۆڭ ئۈستىگە خام كېسەك بىلەن بىر ئۆي (بىر قىسمى ئۆرۈلۈپ چۈشكەنلىكى ئۈچۈن، پۈتۈن بىر ئۆي ياكى گۈمبەز ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدۇ. كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىچە، بۇ ئىلگىرى ئۆي بولۇپ، تەقۋادار بىر سوپى بىر مەزگىل ئىبادەت قىلىپ تۇرغان ئىكەن) ۋە بىر قانچە قەبرە سېلىنغان بولۇپ، قەبرىلەرنىڭ باش (شىمال) تەرىپىدە بىر تۈپ توغراق بار. مانا بۇ، كىشىلەر ئۇلۇغلاپ، يىراق - يېقىندىن كېلىپ تاۋاپ قىلىدىغان «شېھىتدۆڭ ئىزى» دۇر. تارىخى ماتېرىياللاردىكى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، بۇ ئىز ھەم مازارلىقنىڭ يىل دەۋرى XVI ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا توغرا كېلىدۇ.

5. ئەھمەت قازىباخۇنۇم مازىرى
 بۇ مازار مەكتەپ ناھىيە بازىرىنىڭ غەربىي جەنۇبىدىن 20 كىلومېتىر كېلىدىغان غازكۆل يېزىسى لايلىق پاختىلىق كەنتىنىڭ چېكىلىك مەھەللىسىگە جايلاشقان. مازارلىققا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شائىرى، ئۇستا خەتتات، 30 - يىللاردىكى مەكتەپ مەدەنىي ئاقارتىش ئىشلىرىنىڭ باشچىسى، تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زات ئەھمەت قازىباخۇنۇم دەپنە قىلىنغان.

قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى

قازانكۆل جاڭگىلى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ شەرق، شەرقىي جەنۇبىي تەرىپىگە، تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي چېتىگە جايلاشقان بولۇپ، جاڭگاللىقنىڭ شىمالىي چېتى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ بازار جەمئىيىسىگە، جەنۇبىي چېتى قىزىلئاۋات يېزىسىغا، غەربىي چېتى غازكۆل، قۇمقىسار يېزىلىرىغا تۇتىشىدۇ. جۇغراپىيىلىك ئورنى شىمالىي پاراللېل $38^{\circ}25'$ — $38^{\circ}57'$ بىلەن شەرقىي مېرىدىئان $77^{\circ}42'$ — $78^{\circ}15'$ قا توغرا كېلىدۇ.

1976، 1978 - يىللىرى قازانكۆل جاڭگىلىدىن مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى تېپىلغان بولۇپ، بۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ئىچىدە شاھانە تون، كۆينەك، قىل خورجۇن، مىس پۇل ۋە ساداق، ئوقيا ئوقلىرى ئۆزىنىڭ ياسىلىشىدىكى سېپىلىقى، كۆرۈنۈشىنىڭ كۆركەملىكى بىلەن ئالاھىدە كۆزگە چېلىقىدۇ.

1976 - يىلى يانۋاردا، مەكتەپ ناھىيە غازكۆل يېزىسى 18 - كەنتتىكى دېھقان نامان مۆمىن قازانكۆل جاڭگىلىغا ئوتۇنغا بېرىپ، بىر قۇم دۆڭنىڭ يېنىدىن يوغان بىر توغراق كۆتىكىنى كۆلپ چىقارغاندا، بۇ توغراق كۆتىكى كاۋىكىدىن بىر قىل خورجۇننى تېپىۋالغان. خورجۇن ئىچىدىن تۆت شاھانە تون، ئىككى كۆينەك، بىر كىگىز، بەش دانە مىس تەڭگە، بىر دانە ئاتقا بوغۇز بېرىدىغان توغۇر چىققان. خورجۇندىكى بۇيۇملار ئىچىدىكى شاھانە تونلار نەشرەڭ دارايى (يوللۇق بەقسەمنىڭ يەنە بىر تۈرى، يىپەكتىن قىلىنغان) دىن كېسىلىپ، يىڭنە بىلەن قولدا تىكىلگەن، ئەستىرىگە سېرىق مەللە كېۋەز (سېرىق

ئېچىلىدىغان كېۋەز) دىن قىلىنغان چوتا خېمى (تاشتا سۇۋاش ئارقىلىق ئاقارتىپ ئىشلەنگەن خام) ئىشلىتىلگەن، ياقلىرىغا ئىراقىي (كانىۋاي) تۇتۇلغان. بۇ تونلار ئۇزۇن ھەم كەڭ بولۇپ، ئالاھىدە ئۇزۇن بولغان يەڭلىرىنىڭ ئۇچلىرى بوغما قىلىنغان. ئۇلارنىڭ ياقلىرىغا تۇتۇلغان كانىۋاي تاكى توننىڭ ئاياق تەرىپىگىچە سوزۇلغان، توننىڭ ئاياق يېشىكىمۇ كانىۋاي ئىشلەنگەن، تونلار قول بىلەن سىيلىق تىكىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭغا ناھايىتى يۇقىرى تىككۈچىلىك تېخنىكىسى سىڭدۈرۈلگەن. بىر توننىڭ ياقىسىغا قارا سىيادا «كس ماھ» دېگەن خەت ئەرەبچە بىلەن يېزىلغان بولۇپ، خەت ئۆڭۈپ كەتكەن. يەرلىك دىنىي ئۆلىمالار «كس» دېگەننى «كىشى، ئادەم» مەنىسىدە، «ماھ» دېگەننى «ماھ رەجەپ» بىلەن تەڭلەشتۈرۈپ «ئاي» مەنىسىدە، بۇ ئىككىسى قوشۇلغاندا «ئاي دەك ئادەم» يەنى «ئۇلۇغ ئادەم» دېگەن مەنىدە بولىدۇ، دەپ تەبىر بېرىشىدۇ.

ئىككى كۆينەك يىپەك رەختتىن تىكىلگەن بولۇپ، ياقىسىغا كانىۋاي ئىشلەنگەن. بۇ ئىككى كۆينەكنىڭ تىكىلىشى سىيلىق ھەم كۆركەم بولۇپ، بىرسى ئاق رەڭلىك، يەنە بىرسى نىل رەڭلىك.

كىگىزنىڭ ئوتتۇرا قىسمىغا ئادەمنىڭ سۈرىتىگە ئوخشايدىغان بىر شەكىل چۈشۈرۈلگەن. يەنى ئۇنىڭ ئۈستى تەرىپىنىڭ دەل ئوتتۇرىسىغا ئادەمنىڭ باش شەكلى چۈشۈرۈلگەن بولۇپ، باشنىڭ ئىككى تەرىپىگە چۈشۈرۈلگەن بەش بارماق شەكلى ۋە گەۋدە، پۇت قاتارلىقلار ئاق رەڭ بىلەن چۈشۈرۈلگەن. بەش دانە مىس تەڭگە (كىيىملەر بىلەن تېپىلغىنى مۇشۇ بەش تەڭگە بولسىمۇ، كېيىن بايلىق تاماسىدا بىر قىسىم كىشىلەر شۇ جايىنى كولاپ يەنە ئون دانە مىس تەڭگە تاپقان) قېلىن مىستىن ياسالغان بولۇپ، ئەسلىدە دۈگىلەك بولسىمۇ ھازىر چۆرىسى پۇچۇلۇپ كەتكەندەك قىلىدۇ. شۇڭا، ئۇنىڭ چۆرىسى

دېگەندەك سىيلىق، تەكشى ئەمەس. مەس تەڭگىلەرنىڭ ھەر ئىككى يۈزىگە خەت ئويۇلغان (قاپارتما قىلىنغان). ئىككى يۈزىدىكى خەت (بەلگە) لەر ئوخشاشمايدۇ. دەسلەپكى قەدەمدە تەكشۈرۈپ كۆرۈشمىزچە، بۇ پۇللار قاراخانىيلار خانلىقىنىڭ پۇللىرى بولۇپ، ئۇنىڭ ئېنىق يىل دەۋرى ۋە قايسى خاننىڭ نامىدا قۇيۇلغانلىقى داۋاملىق تەتقىق قىلىنىۋاتىدۇ.

1978 - يىلى، مەكىت ناھىيە بازار جەمئىي پىزا ئوۋكا كەنتى تەۋەسىدىكى قازانكۆل جاڭگىلىنىڭ شىمالىي چېتىگە جايلاشقان «ئاقبىنام» دېگەن يەردە دېھقانلار بوز يەر ئېچىۋاتقاندا، بىر دانە ساداق (ياغاچتىن ئويۇپ ياسالغان) ئىچىگە سېلىنغان 27 تال ئوقيا ئوقى، بىر دانە قۇشنىڭ تۇمشۇقىنى تاپقان.

ئوقيا ئوقلىرىنىڭ ئوق باشلىرى دەستىسىگە چىڭ ئورنىتىلغان بولۇپ، ياغاچ دەستىنىڭ ئىچىگە تۆشۈك ئېچىلىپ، سىغداپ كىرگۈزۈلگەن. ئوق باشلىرى تۆمۈردىن ياسالغان، ئوق دەستىسى ياغاچتىن تەكشى ھەم توملىقى ئوخشاش قىلىپ قىرىلغان. قۇيرۇقلىرىغا پەي قىستۇرۇلغان (بۇ پەيلەر قىزغۇچ كەلگەن بىر خىل شىلىمدەك نەرسە بىلەن يېپىشتۈرۈلغان بولۇپ، پەينىڭ ئاستىدىكى كۆتۈكى قالغان، ئۇچى تۈزۈپ كەتكەن). ئەمما، بۇ ئوقلارنىڭ ئوق بېشى بىر-بىرىگە ئوخشاشمايدۇ. بۇ ئوقلارنى ئوق بېشىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قاراپ، ئومۇمىي جەھەتتىن مۇنداق ئىككى خىلغا ئايرىشقا بولىدۇ: (1) رومبا (نەيزە بېشى) شەكىللىك ئوق بېشى. بۇ خىل ئوقنىڭ ئۇچى نەيزىنىڭ ئۈچىدەك تۆت قىرلىق بولۇپ، بىر قەدەر ئۇزۇن. (2) قارلىغاچ قۇيرۇق شەكىللىك ئوق. بۇ خىل ئوقنىڭ ئۇچى قارلىغاچ قۇيرۇقىغا ئوخشاش ئاچماق چىقىرىپ ياسالغان بولۇپ، ناھايىتى ئۆتكۈر. بۇ ئىككى خىل ئوقتىن باشقا، يەنە ئىككى خىل ئوق بېشى بار. ئۇنىڭ بىرى، تويچە شەكىللىك ئوق. بۇ

خىل ئوقنىڭ ئۇچى ئۆتكۈر بىسلىق بولماستىن، بەلكى مەشق
 ئوقىغا ئوخشاش توپچە شەكىللىك. يەنە بىرى، نەشتە شەكىللىك
 ئوق. بۇ خىل ئوقنىڭ ئۇچى تىۋىپلارنىڭ نەشتىسىگە ئوخشاش
 يانتۇ. لېكىن، كېيىنكى بۇ ئىككى خىل ئوق بېشىنىڭ ئالامەتلىرى
 بەك روشەن ئەمەس، بۇنىڭغا قارىغاندا، ئۇ ئالدىنقى ئىككى خىل
 ئوق بېشىنىڭ چىرىپ، پۇچۇلۇپ شەكىل ئۆزگىرىشىدىن بارلىققا
 كەلگەن بولۇشى ئېھتىمالغا بەك يېقىن.

بۇ ئوقلارنىڭ ئەڭ چوڭ بىر ئالاھىدىلىكى شۇكى، ئوق
 دەستىلىرى ناھايىتى سىپتا، تۈز قىلىپ ياسالغان. قارىماققا
 يېكەندىن ياسالغاندەك كۆرۈنسىمۇ، لېكىن ياغاچتىن ناھايىتى
 ئۈستىلىق بىلەن قىرىپ ياسالغان. ئوق دەستىسىنىڭ ئىككى
 تەرىپى ئىنچىكە، ئوتتۇرا قىسمى تومراق، ئۇنىڭدا بىر خىل
 ئالاھىدە ماھارەت گەۋدىلىنىپ تۇرىدۇ. ئوقلار ئۇزۇن - قىسقا
 بولۇپ 83 سانتىمېتىر، 80.5 سانتىمېتىر، 79 سانتىمېتىرلىق ئۈچ
 خىل ئۆلچەم بويىچە ياسالغان. ساداقنىڭ ئۇزۇنلۇقى بىر مېتىر،
 كەڭلىكى 12 - 15 سانتىمېتىر ئەتراپىدا بولۇپ، ياغاچتىن ئويۇپ
 ياسالغان، ئىككى تەرەپتىكى گىرۋەكلىرىگە تۈشۈك ئېچىلغان.

قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان بۇ مەدەنىيەت يادىكارلىقلار
 ئىچىدىكى تون، كۆينەك، قىل خورجۇن، مىس تەڭگە قاتارلىق
 بۇيۇملار ھازىر قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى
 ئاسراش - باشقۇرۇش ئورنىدا تەتقىقات ئۈستىدە، يىل دەۋرى
 تېخى ئېنىق بولمىغان بۇ بۇيۇملارنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە بۇ
 يەردىكى خەلق ئارىسىدا ساقلانغان رىۋايەتلەر ئاساسىدا، بىر
 قىسىم كىشىلەر بۇ بۇيۇملار يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ خانى
 ئابدۇرىشتخان دولان دەرياسى ۋادىسىدىكى بۇ جايلارغا ئوۋغا
 چىققاندا يوقۇتۇپ قويغان نەرسىلەر بولۇشى مۇمكىن، دەپ
 قىياس قىلىشماقتا.

ئومۇمەن، قازانكۆل جاڭگىلىدىن تېپىلغان بۇ مەدەنىيەت

يادىكارلىقلارنى ئىنچىكىلىك بىلەن تەكشۈرۈپ، تەتقىق قىلىش
 بۇ يەردە ياشىغان قەدىمكى خەلقلەرنىڭ تۇرمۇش، ئۆرپ -
 ئادەت، مىللىي تەركىۋى ۋە مەكت ناهىيىسىنىڭ يۇرت بولۇش
 تارىخى قاتارلىقلارنى ئېنىقلاپ چىقىشتا مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر

يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر مەكت ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىدىن 10 كىلومېتىر كېلىدىغان يانتاق يېزىسىنىڭ ئويۇغداي ۋە ئويۇلۇق (بۇرۇنقى ئىسمى بۆلە) كەنتلىرىگە جايلاشقان. بۇ قەدىمكى قەبرىلەرنى 1990 - يىلى ئۆكتەبىردە ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى 2 - قېتىملىق ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش ئىشخانىسى، قەشقەر ۋىلايەتلىك مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى ئاسراش - باشقۇرۇش ئورنى ۋە مەكت ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى قاتارلىق ئورۇنلار بىرلىشىپ تەكشۈرگەن ھەمدە بۇ ئىككى كەنتكە جايلاشقان قەبرىستانلىق ئىچىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر توغرىسىدا قىسقىچە خاتىرە قالدۇرغانىدى. 1993 - يىلى مايدا، مەكت ناھىيىلىك مەدەنىيەت ئىدارىسى مەخسۇس كەسپىي خادىملاردىن تەركىپ تاپقان تەكشۈرۈش سۈرەتكە ئېلىش، ئارخىپ تۇرغۇزۇش خىزمىتىنى ئىشلىدى ھەمدە بۇ ئىككى قەبرىستانلىقتىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرنى ئالاھىدىلىكى بويىچە ئايرىم - ئايرىم تۈرگە ئايرىپ چىقتى. تۆۋەندە، ھەر ئىككى قېتىملىق تەكشۈرۈش ئاساسىدا، بۇ قەبرىلەر توغرىسىدا قىسقىچە توختىلىپ ئۆتىمەن.

1. قۇم مازار قەبرىستانلىقىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر

قۇم مازار قەبرىستانلىقى مەكت ناھىيە بازىرىنىڭ شەرقىي شىمالىدىن 13 كىلومېتىر كېلىدىغان يانتاق يېزىسىنىڭ ئويۇغداي كەنتىنىڭ شىمالىدىكى قۇملۇق ئۈستىگە جايلاشقان بولۇپ، جۇغراپىيىلىك ئورنى شەرقىي مېرىدىئان $77^{\circ}12'13''$ بىلەن شىمالىي پاراللېل $39^{\circ}0'29''$ قا توغرا كېلىدۇ. شەرقتىن غەربكە ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 400 مېتىر، شىمالدىن جەنۇبقا

كەڭلىكى تەخمىنەن 60 - 70 مېتىر كېلىدىغان بۇ قەبرىستانلىقنىڭ دېڭىز يۈزىدىن ئېگىزلىكى 1169 مېتىر كېلىدۇ. قەبرىستانلىق قۇم ئۈستىگە جايلاشقانلىقى ئۈچۈن «قۇم مازار» دەپ ئاتالغان. قەبرىستانلىقنىڭ شەرقىي تەرىپىدە زەي كۆل ھەم تىكەنلىك ساسلىق بار. جەنۇبىي تەرىپى چىغىر يول، يولنىڭ ئۈستى تەرىپى ساسلىققا تۇتاش، شىمال تەرىپى كەڭ كەتكەن قومۇشلۇق ئارقىلىق جىرىڭلىما سۇ ئامبىرىغا يانداش. جەنۇبىي تەرىپى يېزا چوڭ يولى ئارقىلىق تېرىلغۇ يەر ۋە كەنت مەھەللىلىرى بىلەن تۇتىشىدۇ. قەبرىستانلىق ئاساسەن توغراق، يۇلغۇن، قۇمۇش، يانتاق قاتارلىقلار بىلەن ئورالغان. قەبرىستانلىق جايلاشقان ئورۇننىڭ شەرقىي تەرىپى قومۇشلۇق بولۇپ، غەربكە سۈرۈلگەنسىرى پەسلەپ بارىدۇ. يەر تۈزۈلىشىدىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىككە ئاساسەن، بۇ قەبرىستانلىقنى شەرقىي قىسىم ۋە غەربىي قىسىم دەپ ئىككى بۆلەككە بۆلۈشكە بولىدۇ.

غەربىي قىسىم ئېگىز تەكشىلىك ئۈستىگە جايلاشقان قەبرىلەر قۇم دۆۋىلىرىگە يانداشقان بولۇپ، چوڭ - چوڭ توغراقلار بىلەن ئانچە ئېگىز بولمىغان تەكشىرەك كەتكەن قۇم دۆڭلىرى بىلەن ئورالغان. بۇلار ئاساسەن يېقىنقى زامان كىشىلىرىنىڭ قەبرىلىرىدىن ئىبارەت.

شەرقىي قىسىم ئېگىز قۇم دۆڭى ئۈستىگە جايلاشقان قەبرىلەر ئانچە زىچ بولمىغان ھالدا يايىسمان جايلاشقان بولۇپ، يەر يۈزىدىكى ۋە يېرىمى ئېچىلىپ قالغان ئونغا يېقىن قەبرىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، كۆلىمى تەخمىنەن 800 كۋادرات مېتىر كېلىدۇ.

قەبرىلەر شەكلى ۋە قۇرۇلما جەھەتتىن ياغاچ تاختا (چاسلانغان ياغاچلارمۇ بار) بىلەن ياسالغان، بىر قەدەر قەدىمىيلىكى بىلىنىپ تۇرىدۇ. قەبرىلەر قۇم دۆڭلىرى ئۈستىگە

قويۇلغانلىقتىن زامانلارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بوران - چاپقۇنلارنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ، توغراق كۆتكى، توغراق يىلتىزلىرى بىلەن بىرگە ئېچىلىپ قالغان.

قەبرىلەر شەكىل ۋە قۇرۇلما جەھەتتىن بىر - بىرىدىن پەرق قىلىدۇ، چوڭ - كىچىكلىكىمۇ ئوخشاش ئەمەس. ئىشلەتكەن ياغاچ ماتېرىياللىرىمۇ، ياسىلىش ئۇسلۇبىمۇ ئوخشمايدۇ. بۇ خىل ئالاھىدىلىككە ئاساسەن، بۇ ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرنى تۆۋەندىكى بىر قانچە تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ.

(1) چوڭ تىپتىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرە: بۇ قەبرە باشقا قەبرىلەرگە نىسبەتەن چوڭراق بولۇپ، ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەرنىڭ شەرقىي چېتىگە جايلاشقان. ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 1.90 مېتىردىن 2.10 مېتىرگىچە، كەڭلىكى تەخمىنەن 1.10 مېتىردىن 1.30 مېتىرگىچە، ياغاچ تاختىلارنىڭ قېلىنلىقى 4 سانتىمېتىردىن 6 سانتىمېتىرگىچە كېلىدۇ. كەڭلىكى ئوخشاش ئەمەس. ئۈستى چاسلانغان، چوڭ - كىچىكلىكى ئوخشاش بولمىغان ياغاچلار بىلەن توغرىسىغا يېپىلغان بولۇپ، ياغاچ تاختىلار ئۆز ئارا گىرەلەشتۈرۈلگەن.

(2) ئوتتۇرا تىپتىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر: بۇنداق قەبرىدىن جەمئىي ئۈچى بولۇپ، چوڭ - كىچىكلىكى ئاساسەن ئوخشىسىمۇ، لېكىن ياسىلىش ئۇسۇلى ۋە ئىشلىتىلگەن ماتېرىياللىرى، شەكلى ئوخشمايدۇ.

(1) ياغاچ تاختا بىلەن ئوقۇر شەكلىدە ياسالغان قەبرە: بۇ قەبرىنىڭ يان تەرەپلىرى ۋە ئاستى تەرىپى سېلىقلانغان ياغاچ تاختىنى قىناق چىقىرىش ئارقىلىق ئوقۇر شەكلىدە ياسالغان بولۇپ، ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 1.80 مېتىردىن 2 مېتىرگىچە، كەڭلىكى تەخمىنەن 80 سانتىمېتىردىن بىر مېتىرگىچە، ياغاچ تاختىلارنىڭ قېلىنلىقى 3 سانتىمېتىردىن 5 سانتىمېتىرگىچە

كېلىدۇ. ئوقۇر ئۈچۈن ئىشلىتىلگەن ياغاچ تاختىلارنىڭ يان تەرىپىگە ئىشلىتىلگەنلىرى ئۇزۇن ھەم كەڭرەك، توغرا تەرىپىگە ئىشلىتىلگەنلىرى قىسقا ھەم تارراق، ئۈستى كالتە - كالتە توغراق ياغاچلىرى بىلەن توغرىسىغا يېپىلغان.

(2) چاسلانغان تاختا بىلەن ياسالغان قەبرە: بۇ قەبرىنىڭ يان تەرەپلىرى چاسلانغان ياغاچ تاختىلار بىلەن قىناق چىقىرىلىپ ياسالغان بولۇپ، ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 1.90 مېتىردىن 2 مېتىرگىچە، كەڭلىكى تەخمىنەن 90 سانتىمېتىردىن بىر مېتىرگىچە، قېلىنلىقى 6 سانتىمېتىردىن 8 سانتىمېتىرگىچە كېلىدۇ. ئىشلىتىلگەن ياغاچلارنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى ئوخشىمايدۇ. ئۈستى تەرىپى توغراق ياغاچلىرى بىلەن يېپىلغان.

(3) تولۇق ئېچىلمىغان، چاسلانغان ياغاچ تاختا بىلەن ياسالغان قەبرە: بۇ قەبرە تولۇق ئېچىلىپ كەتمىگەن بولۇپ، ئوڭ تەرىپى (ئاياق تەرىپى) قۇمغا كۆمۈكلۈك، سول تەرىپتىكى (باش قىسمى) ئېچىلىپ قالغان قىسمىدىن بۇ قەبرىنىڭمۇ چاسلانغان ياغاچ تاختا بىلەن قىناق چىقىرىلىپ ياسالغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ. ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 1.80 مېتىردىن 2 مېتىرگىچە بولغان قەبرىنىڭ يان قىسمى قۇم ئاستىدا قالغاچقا، كەڭلىكىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدۇ. قەبرىنىڭ ئۈستى تەرىپىدە ئېچىلىپ قالغان بىر - ئىككى تال توغراق ياغىچىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئاساسەن شاخ - شۇمبا، ئوت - خەشەك بىلەن يېپىلغاندەك قىلىدۇ.

(3) كىچىك تىپتىكى ئوقۇر شەكىللىك ياغاچ بىلەن ياسالغان قەبرە: بۇ قەبرە يېرىم دائىرىلىك ئويۇلغان ياغاچ بىلەن ياسالغان بولۇپ، پۈتۈنلەي قۇم ئۈستىگە چىقىپ قالغان. ئوقۇر شەكىللىك ياغاچ دۈم كۆمۈرۈلگەن بۇ قەبرە كىچىك بالىنىڭ قەبرىسى بولۇپ، ئۈستىگە كۆمۈرۈلگىنى سوغا (ياغاچ چىلەك) نىڭ بىر قىسمى بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن

50 — 60 سانتىمېتىرگىچە، ياي ئايلاشمىسى تەخمىنەن 80 سانتىمېتىر، ياغاچنىڭ قېلىنلىقى 2 سانتىمېتىردىن 3 سانتىمېتىرگىچە كېلىدۇ.

4) گۈمبەز شەكىللىك كېسەك بىلەن ياغاچتىن ياسالغان قەبرە: بۇ قەبرىنىڭ قۇمىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ قالغان قىسمى خام كېسەك بىلەن تام قويۇرۇلۇپ، ياغاچ، شاخ - شۇمبىلار بىلەن يېپىلغان بولۇپ، قىسمەن گۈمبەز شەكىلگە كەلتۈرۈلگەن. دائىرىسى تەخمىنەن تۆت كۋادرات مېتىر كېلىدۇ. قەبرىنىڭ يان تەرەپلىرىدىكى ئويۇلغان قۇم ئازگاللىرىدىن قاتار قىلىپ تىزىلغان توغراق بادىرلىرىنىڭ ئۇچلىرى چىقىپ قالغان. ئاستى - ئۈستىدىكى ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن، بۇ قەبرىنىڭ ئۈستى قىسمى يەنى گۈمبەز قىسمى كېيىن ياسالغان دەپ قىياس قىلىشقا بولىدۇ.

2. كۆك تونلۇق ئاتام مازىرىدىكى ياغاچ ناختا شەكىللىك قەبرىلەر

كۆك تونلۇق ئاتام مازىرى مەكتەپ ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىدىن 11 كىلومېتىر كېلىدىغان يانتاق يېزىسىنىڭ ئويۇلۇق (بۇرۇنقى ئىسمى بۆلمە) كەنتىنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى يانتاق كەنتى بىلەن تۇتىشىدىغان ئورۇنغا جايلاشقان بولۇپ، جۇغراپىيىلىك ئورنى شەرقىي مېرىدىئان $77^{\circ}39'03''$ بىلەن، شىمالىي پارالېل $39^{\circ}0'53''$ قا توغرا كېلىدۇ. شەرقتىن غەربكە ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 400 مېتىر، شىمالدىن جەنۇبقا كەڭلىكى تەخمىنەن 100 مېتىر، مازارلىقنىڭ دېڭىز يۈزىدىن ئېگىزلىكى 1173 مېتىر كېلىدۇ.

كۆك تونلۇق ئاتام مازىرىنى كىشىلەر يەنە ئادەتتە «كۆك تاللىق ئاتام مازىرى» دەپمۇ ئاتىشىدۇ. مازارلىقتىكى كۆك تال (ياش توغراق كۆچەتلىرى) كۆپ بولغانلىقى ئۈچۈن شۇنداق ئاتالغان.

كۆك تونلۇق ئاتام مازىرى جايلاشقان ئورۇن يەر يۈزىدىن تەخمىنەن ئىككى مېتىر ئېگىز سېغىز توپىلىق دۆڭلۈك بولۇپ، ئەتراپى تېرىلغۇ يەر ۋە مەھەللە يولى بىلەن ئورۇلۇپ تۇرىدۇ. بۇ جايدا توغراق، يۇلغۇن، يانتاق، قۇمۇش، بۇيا قاتارلىقلار ئۆسۈدۇ.

بۇ مازارلىقنىڭ نامى ئەسلىدە بۇ جايغا دەپنە قىلىنغان يەتتە كىشىنىڭ قەبرىسىگە قويۇلغان بولۇپ، ھازىر بۇ قەبرىلەر يېقىنقى زامان كىشىلىرىنىڭ جامائەت قەبرىستانلىقى ئىچىدە قالغان. مازارلىقتىكى يەتتە كىشىنىڭ جەستى ئەسلى يەتتە دانە ئىچى كاۋاك توغراق ياغىچى كۆمتۈرۈلۈپ دەپنە قىلىنغان. بۇنىڭ ئىچىدە بەش كىشىنىڭ جەستى بىر جايغا (قەبرىستانلىقنىڭ شەرقىي شىمال تەرىپىگە) دەپنە قىلىنغان بولۇپ، ھازىرقى زامان كىشىلىرىنىڭ قەبرىلىرىنىڭ قالايمىقان قويۇلۇشى سەۋەبلىك بۇ قەبرىلەر بىلىنمەي قالغان (مازارنىڭ شەيخلىرى كۆرسەتمەسە، بىلگىلى بولمايدۇ). قالغان ئىككى كىشىنىڭ قەبرىسى 50 مېتىرچە غەرب تەرەپكە دەپنە قىلىنغان.

ئايرىم دەپنە قىلىنغان بۇ ئىككى قەبرىە شىمال - جەنۇب يۆنىلىشى بويىچە قويۇلغان بولۇپ، ئۈستى تەرىپى ئېچىلىپ قالغان، قەبرىنىڭ ئۈستىگە دۈم كۆمتۈرۈلگەن كاۋاك توغراق ياغىچىنىڭ ئۇزۇنلۇقى تەخمىنەن 2.20 مېتىردىن 2 مېتىرگىچە كېلىدۇ. كەڭلىكى تەخمىنەن 60 سانتىمېتىردىن 70 سانتىمېتىرگىچە كېلىدۇ.

يەرلىك كىشىلەر بۇ قەبرىلەرنىڭ كىم، قاچان، قانداق سەۋەب بىلەن بۇ يەرگە دەپنە قىلىنغانلىقىنى بىلمەيدۇ. بىراق، ناھايىتى ئۇلۇغ زاتلارنىڭ مازىرى، دەپ قاراپ تاۋاپ قىلىشىدۇ. ئومۇمەن، يانتاق يېزىسىدىكى ياغاچ تاختىلىق قەبرىلەر دەپنە قىلىنىش ئالاھىدىلىكى، قەبرىلەرنىڭ شەكلى، قۇرۇلمىسى جەھەتتىن، ئەتراپتىكى يېقىنقى، ھازىرقى زامان كىشىلىرىنىڭ

قەبرىلىرىدىن روشەن پەرق قىلىدۇ. بۇ قەبرىلەرنىڭ يىل دەۋرى ئىسلامىيەتتىن ئىلگىرىكى دەۋرگە مەنسۇپ بولۇشى مۇمكىن، دەپ قارالماقتا. بۇ قەبرىلەرنى تەتقىق قىلىش مەكت ناھىيىسىنىڭ يۇرت بولۇش تارىخىنى ئېنىقلاپ چىقىشتا ئىنتايىن مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

ياغاچ تاختىلىق قەبرە

مۇقامشۇناس، شائىرە ئاماننىساخاننىڭ بالىلىق چاغلىرىغا دائىر بىر قانچە مەسىلە توغرىسىدا

ئاماننىساخان (مىلادى 1525 - 1559 - يىللار) يەكەن سەئىدىيە خانلىقى دەۋرى (مىلادى 1514 - 1678 - يىللار) دە ياشاپ، ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئايلىنىشى، رەتلىنىشى ئۈچۈن ئاجايىپ ئۇلۇغ تۆھپىلەرنى قوشقان مۇتەپەككۈر، شائىرە، ئۇستا خەتتات. ئۇ تارىختىكى ئۇيغۇر ئاياللىرى ئىچىدە ئەڭ شۆھرەت قازانغان ئايال، ئالىم ۋە مۇقام ئۇستازى.

ئاماننىساخاننىڭ نامى، ھايات پائالىيىتى ھەققىدە خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان بىر قىسىم رىۋايەتلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئىشەنچلىك تۇنجى مەلۇماتنى خوتەنلىك مۇزىكانت ۋە شائىر موللا ئىسمەتۇللا بىننى نېمىتۇللا مۆجىزىنىڭ ھىجرىيىنىڭ 1271 - يىلى (مىلادى 1854 - 1855 - يىللار) دا دۇنياغا كەلگەن ئەسىرى «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» دا ئۇچرىتىمىز. موللا ئىسمەتۇللا بىننى نېمىتۇللا مۆجىزىنىڭ بۇ مەلۇماتى ئارقىلىق، فېئوداللىق دىنىي چەكلىمىلىك تۈپەيلىدىن نەچچە ئەسىردىن بۇيان كۆمۈلۈپ قالغان مۇقامشۇناس ۋە شائىرە ئاماننىساخاننىڭ ھايات كەچۈرمىشلىرى ۋە ئۇنىڭ ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنى رەتلەپ چىقىش جەريانىدا ئوينىغان ۋولى توغرىسىدا قىسقىچە چۈشەنچىگە ئىگە بولدۇق، خەلق ئىچىدىكى رىۋايەتتىكى ئاماننىساخان ھەققىدە ئېيتىلغان ھېكايىنىڭ «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» دىكى مەلۇماتلار بىلەن ئاساسەن ئوخشايدىغانلىقى، بۇلارنىڭ بىر - بىرىنى تولۇقلاپ كېتەلەيدىغانلىقى مەلۇم بولدى.

«تەۋارىخىي مۇستەقىل» دا بايان قىلىنغان تارىخىي ماتېرىيالدىن ۋە خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان رىۋايەتلەردىن بىزگە مەلۇم بولغان پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا، ئاماننىساخان توغرىسىدا مۇنداق تونۇشقا كېلىشكە بولىدۇ: ئاماننىساخان مىلادى 1525 - يىلى دولان (مەكىت) نىڭ تىزناپ دەرياسى بويىدىكى قۇمۇش مەھەللىسىدە (شاھ تاتار مەھەللىسى) مەھمۇت ئوتۇنچى دېگەن كەمبەغەل مۇزىكانت ئائىلىسىدە تۇغۇلغان بولۇپ، ئۇ سەككىز ياشقا كىرگەندە ئانىسى ئۆلۈپ يېتىم قالدۇ. مەھمۇت ئاكا ئۆزىنىڭ بۇ يېگانە ئامراق قىزىنىڭ سۇنۇق كۆڭلىگە تەسەللى بېرىپ، ئۇنىڭ غېرىپ - دىشۋارچىلىقىنى تەرك ئېتىش ئۈچۈن ئاخشاملىرى ئۇنىڭغا ساتار چېلىپ، مۇقام ئېيتىپ بېرىدۇ ۋە قىزىغا زېرىكمەستىن ساتار چېلىشنى ئۆگىتىدۇ. ئاماننىسا كۈندۈزى ئۆز مەھەللىسىدىكى دىنىي مەكتەپتە ئوقۇسا، كەچقۇرۇن ئۆيىدە مۇزىكا ئۆگىنىدۇ. ئاماننىسا توققۇز ياشقا كىرگەندە، قۇمۇش مەھەللىسىدە قاتتىق ۋەيرانچىلىق يۈز بېرىدۇ. شۇ يىلى تىزناپ دەرياسىغا سۇ كەلمەي قۇرغاقچىلىق بولىدۇ. دېھقانلارنىڭ زىرائەتلىرى قۇرۇپ كېتىدۇ. ئاشلىق ۋە يېمەكلىك قىس بولۇپ، دېھقانلار قاتتىق ۋەھىمگە چۈشۈپ قالىدۇ. ئاماننىسا ئوقۇۋاتقان دىنىي مەكتەپمۇ تاقىلىپ قالىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بەگلەرنىڭ زۇلۇم - زەخمىتى ھەددىدىن ئېشىپ، ئالۋاڭ - ياساقلار كۆپىيىپ كېتىدۇ. پۇرسەتنى غەنىمەت بىلگەن سوپى ئىشانلار بۇ يېزىغا چاپسانلا يېتىپ كېلىدۇ - دە، ئۇلار خۇداغا سېغىنىشنى باھانە قىلىپ، دېھقانلارنى ھەلقە - سۆھبەت قىلىش ۋە نەزىر - چىراغ بېرىشكە، يەرلەرنى خانىقالارغا ۋەخپە قىلىشقا زورلايدۇ. ئۇلار «مۇزىكا بىلەن مۇقام دوزاقتىن چىققان، ئۇ شەيتاننىڭ ئۈنى، كىشىلەرنى دىندىن ئېزىقتۇرىدىغان شەيتان ۋەسۋەسىسى. شۇڭا، خۇدا بۇ يېزىغا قەھەتچىلىك بالاسى ئېۋەتتى» دەپ ۋەز ئېيتىپ، مۇزىكا

چېلىپ، مۇقام ئېيتىشنى چەكلەيدۇ ۋە مەھمۇت ئاكا ئائىلىسىنى ئۆز يۇرتىدىن مەجبۇرىي باشقا جايغا قوغلىۋېتىدۇ. مەھمۇت ئاكا ئۆزىنىڭ بىردىن - بىر بايلىقى بولغان ئاماننىسانى ۋە ساتار، تەمبۇرلىرىنى كۆتۈرۈپ ئامالسىزلىقتىن تەكلىماكاننىڭ بىر بۇرجىكى بولغان قازانكۆل جاڭگىلىغا بېرىپ ماكانلىشىدۇ. بۇ پىنھان ماكان ئاماننىسانىڭ مۇزىكا سەنئىتىدە كامال تېپىشىغا ئاساس بولىدۇ.

ئاماننىسا دادىسىنىڭ زېرىكمەي ئۆگىتىشى ۋە ئۇلارنى دائىم يوقلاپ كېلىپ تۇرىدىغان مۇقامچى يارۇ - دوستلىرىنىڭ ئىلھاملاندۇرۇشى ئارقىسىدا، مۇقامچى ۋە شائىرە بولۇپ يېتىشىپ چىقىدۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 2 - خانى سۇلتان ئابدۇرىشتخان (مىلادى 1533 - 1559 - يىللار ھۆكۈم سۈرگەن) ئۆز ۋەزىر - ئەمىرلىرى ۋە لەشكەرلىرى بىلەن خانلىقنىڭ پايتەختى يەكەن شەھىرىدىن ئاتلىنىپ چىقىپ، تارىم دەرياسىنى بويلاپ تەكلىماكان دەشتىگە شىكارغا يۈزلىنىدۇ ۋە نەچچە كۈن شۇ ئەتراپتا بولىدۇ. سۇلتان ئابدۇرىشتخاننىڭ كېچىلىرى پۇقراچە كىيىنىپ، قونۇچى مۇساپىر سۈپىتىدە سەھرا ياقىلىرىدىكى ئۆيلەردە غېربانە قونۇدىغان ۋە شۇ يول بىلەن ئەمەلدارلارنىڭ پۇقرالارغا زۇلۇم سەتمە قىلىدىغان - قىلمايدىغانلىقىنى تەكشۈرىدىغان ئادىتى بار ئىدى. بىر كۈنى سۇلتان ئابدۇرىشتخان شۇ يوسۇندا ئەكرەم ئاتلىق بىر مەھرىمى بىلەن مەھمۇت ئوتۇنچىنىڭ خارابە ئۆيىگە قونۇچى سۈپىتىدە كىرىدۇ. سۇلتان ئۆيىنىڭ بىر بۆلۈكىدا تۇرغان تەمبۇرنى كۆرۈپ، مەھمۇت ئاكىدىن تەمبۇر چېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. مەھمۇت ئاكا «مەن تەمبۇر چېلىشنى بىلمەيمەن، مۇشۇ قىزىمىز ماڭا تەمبۇر ئېلىپ بەر، دەپ خاپا قىلىپ ئالدۇرغان. قىزىم چالىدۇ» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. سۇلتان: «ئەمىسە قىزىڭىز چېلىپ

بەرسۇن» دەيدۇ. مەھمۇت ئاكا قىزىغا ئەمىر قىلىدۇ. ئاماننسا تەبىئىي ئېلىپ، ئەدەپ بىلەن «بىزنىڭ يۇرتىمىز چەترەك بىر ماكان، بىلگىنىمىز ئاز، بىز ھەم ئاتاۋان» دەپ قوشاق بىلەن ئۆزى خالىق ئوقۇپ، ئارقىدىنلا پەنجىگە مۇقامغا شۇنداق چالىدۇكى، سۇلتان ھەيران قالىدۇ. بولۇپمۇ ئاماننسا ئۆزى يازغان بىر شېئىرنى مۇقامغا سېلىپ ئوقۇغاندا، سۇلتاندا ئاماننساغا نىسبەتەن ئاجايىپ بىر خىل ھېسسىيات پەيدا بولىدۇ. شېئىرنىڭ باشلانما بېيتى مۇنداق:

يۈز شۈكۈر يارەب بىزگە ئادىل پادىشاھ قىلدىڭ،
پەقەر مىسكىنگە ئابدۇرىشتخاننى پاناھ قىلدىڭ.

(خۇدا ساڭا يۈز شۈكۈرى، بىزگە ئادىل پادىشاھ بەردىڭ،
پەقەر مىسكىنگە ئابدۇرىشتخاننى پاناھ قىلدىڭ)

بۇ شېئىرنىڭ ئاخىرقى چۈشۈرگە بېيتى مۇنداق:

كېچە - كۈندۈز قىل دۇئا تەڭرى ئەقىدىسىگە،
كى شاھىڭ ھەققىدە قىلماي دۇئا قاتتىق گۇناھ قىلدىڭ.

(ئەي نەفىسى، ئۇلۇغ تەڭرىگە كېچە - كۈندۈز دۇئا قىلغىن.
ئەگەر شاھ ھەققىدە دۇئا قىلمىساڭ قاتتىق گۇناھ قىلغان بولىسەن.)

غەزەل تامام بولۇشىغا سۇلتان ئالدىراپ: «نەفىسى دېگەن شائىر كىم؟ سىز بۇ غەزەلنى نەدىن ئۆگەنگەن؟» دەپ سورايدۇ. ئاماننسا: «خەقنىڭ غەزىلىنىمۇ ياد ئېلىپ ئوقۇمىدىكىن. مەن نەۋائىي فۇزۇلى، زەلىلەرنىڭ شېئىرلىرىدىن باشقىنى ئوقۇمايمەن. بۇ غەزەل ئۆزەمنىڭ، نەفىسى مېنىڭ تەخەللۇسۇم» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. سۇلتان ئاماننسانىڭ نەچچە ياشقا كىرگەنلىكىنى

سورغاندا، مەھمۇت ئاكا: «13 ياشقا كىردى» دەپ جاۋاب بېرىدۇ. سۇلتان تېخىمۇ ھەيران بولىدۇ. ئاڭغىچە ئاماننىسا قوپۇپ ئۆزى يازغان بىر نەچچە پارچە شېئىرنى ئەكىلىپ سۇلتانغا كۆرسىتىدۇ. ئاماننىسانىڭ خېتىنىڭ ھۆسنى ئۆزىنىڭ ھۆسنى بىلەن بەسلىشەتتى. سۇلتاننىڭ بۇ خەتنى شۇنچە كىچىك نارسىدىن ئىز قالدۇرغانلىقىغا ئىشەنگۈسى كەلمەي: «قېنى ئەمەسە مەن قاراپ تۇراي، بىر شېئىر يېزىپ بېقىڭ» دەيدۇ. ئاماننىسا دۈۋەت - قەلەم ۋە قەغەز ئېلىپ كېلىپ، تۆۋەندىكى بېيىتنى يازىدۇ:

بۇ بەندە قىلدى ئەجەپ سۇ ئىزەن ماڭا،
گويا بۇ ئۆيگە ئۈندى بۇ ئاخشام تىكەن ماڭا.

(خۇدا، بۇ بەندە ماڭا تولمۇ گۇمانلىق كۆزىدە قارىدى،
گويا بۇ ئۆيدە بۈگۈن ئاخشام مەن ئۈچۈن بىر تىكەن ئۈندى.)

سۇلتان كۈلۈپ: «ئىشەندىم، مېنى مەسخىرە قىلماڭ» دەيدۇ ۋە مەھرىمىنى ئېلىپ تاشقىرىغا چىقىپ: «بىز ھېلى كېلىمىز» دەپ كېتىپ قالىدۇ. سۇلتان ئابدۇرېشىتخان ئۆز لەشكەر گامغا بېرىپ، ۋەزىر - ئەمىرلىرىگە بولغان ئەھۋالنى بايان قىلىپ، بېشىغا تاج كېيىپ، ئۈستىگە دەۋاج يېپىپ مەقسەت مۇددىئاسىنى بىلدۈرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن دەرھال 10 قوي ۋە شايى ئەتلەسلەر تەييارلىنىپ، تۈن يېرىم بولغاندا، قىرىق كىشى مەھمۇت ئاكانىڭ ئۆيىگە كېلىپ، مەقسەتلىرىنى بايان قىلىشىدۇ. مەھمۇت ئاكا ۋە ئاماننىساخاننىڭ رازىلىقىنى ئالغاندىن كېيىن، سۇلتان ئابدۇرېشىتخان ئۆزىنى ئاشكارىلاپ، توي قىلىپ ئاماننىسانى ئۆز نىكاھىغا ئالىدۇ. ①

مولا ئىسمەتۇللا مۆجىزىنىڭ «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» دېگەن ئەسىرىدە ئاماننىسانىڭ يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ ئوردىسىغا كەلگەندىن كېيىنكى ئەھۋالى مۇنداق بايان قىلىنىدۇ:

بۇ مەلىكە 20 يىل پادىشاھنىڭ نىكاھىدا تۇردى. «دىۋان نەفىسى» نى يازدى. خوتۇن - قىزلارغا نەسەت قىلىش مەزمۇنىدا «ئەخلاقىي جەمىلە» (گۈزەل ئەخلاق) ناملىق بىر كىتابنى يازدى. «شورۇھۇلىقۇلۇپ» (قەلبىلەر شەرھى) ناملىق بىر رسالە يازدى. شائىرلىق، نەغمىچىلىك ۋە خەتتاتلىق نوغرىسىدا بۇنىڭدەك مەنىكىك كىتاپ ئاز. «ئىشەت ئەنگىز» (شاتلىق قوزغىغۇچى) ناملىق بىر مۇقامنىمۇ بۇ مەلىكە ئىجاد قىلغان ئىدى.... بۇ مەلىكە 34 يېشىدا ۋاپات بولغان. ② دېمەك، يۇقىرىقىلار مۇزىكىشۇناس، شائىرە ئاماننىساخاننىڭ بالىلىق چاغلىرى، يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ 2 - خانى بولغان سۇلتان ئابدۇرىشتىخانغا ياتلىق بولۇپ، يەكەنگە كەلگەن ھەم ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان پۈتكۈل ھايات كەچۈرمىشىنىڭ جانلىق تەسۋىرى بولۇپ، تارىخىي قىممەت جەھەتتىن ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقام تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان تەتقىقاتچى ئالىملارنىڭ ئورتاق ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشكەن بىردىنبىر مەلۇماتتۇر. ئەمما، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئېلان قىلىنغان بىر قىسىم ئەسەرلەر ئاماننىساخاننىڭ تۇغۇلغان، ۋاپات بولغان يىل دەۋرى، دادىسى ۋە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى قاتارلىق مەسىلىلەردە بىر مۇنچىلىغان ئېنىقسىزلىقلارنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. تۆۋەندە مەن بۇ مەسىلىلەر ھەققىدە ئۆز قارىشىمنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتتىمەن.

بىرىنچى، ئاماننىساخاننىڭ تۇغۇلغان، ۋاپات بولغان يىل

دەۋرى.

بىزگە مۇقامشۇناس، شائىرە ئاماننىساخاننى بىلدۈرگەن ئاساسلىق ماتېرىيال «تەۋارىخىي مۇسقىيۇن» دا موللا ئىسمەتۇللا بىننى موللا نېمەمەتۇللا مۆجىزى مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ: «يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ خانى سۇلتان ئابدۇرىشتىخان مەھمۇت ئاكنىڭ ئۆيىگە كېلىپ، ئاماننىساخاننى كۆرگەندە،

ئاماننسا 13 ياشتا ئىدى...

ئاماننسا ئابدۇرىشتخانغا ياتلىق بولۇپ، يەكەنگە كەلگەندىن كېيىن، پادىشاھنىڭ نىكاھىدا 20 يىل تۇردى... 34 ياشقا كىرگەندە، تۇغۇتتا ۋاپات بولدى. ئەمما، بۇ مەلۇماتتا ئاماننساخاننىڭ قايسى يىلى تۇغۇلۇپ، قايسى يىلى ۋاپات بولغانلىقى ئېنىق كۆرسىتىلمىگەن. ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن «ئۇيغۇر خەلق كىلاسسىك مۇزىكىسى» (ئون ئىككى مۇقام، ھەققىدە» دېگەن كىتابىدا: «ئاماننساخان مىلادى 1534 - يىلى تۇغۇلۇپ، مىلادى 1567 - يىلى ۋاپات بولغان» دەپ يازىدۇ. ③ ئەمەتجان ئەخمىدى ئۆز ئەسىرىدە: «ئاماننساخان مىلادى 1533 - يىلى تۇغۇلغان. 1567 - يىلى ۋاپات بولغان» دەپ كۆرسىتىدۇ. ④ بۇلارنىڭ نېمىگە ئاساسەن شۇنداق يازغانلىقىنى بىلگىلى بولمىدى. مېنىڭچە ئاماننساخاننىڭ تۇغۇلغان ۋە ۋاپات بولغان يىل دەۋرى مەسىلىسىدە بىرلىككە كەلگەن ئېنىق بىر مەلۇماتقا ئىگە بولمىغان ئەھۋال ئاستىدا، پەقەت مۆجىزىنىڭ مەلۇماتى بىلەن سۇلتان ئابدۇرىشتخاننىڭ يىل دەۋرىنى ئۆز - ئارا سېلىشتۇرۇپ، مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشلا مەسىلىنى ھەل قىلىشقا ياردەم بېرەلەيدۇ.

تارىخىي مەلۇماتلارغا قارىغاندا، سۇلتان ئابدۇرىشتخان مىلادى 1533 - يىلى دادىسى سەئىدخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن يەكەن سەئىدىيە خانلىقىغا خان بولغان، مىلادى 1559 - يىلى (ھىجرىيىنىڭ 967 - يىلى) ئۆزىگە تەۋە جايلارنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە چىقىپ خوتەندە ۋاپات بولغان. ⑤ بىز بۇ يەردە مىلادى 1533 - يىلى ئاماننساخاننىڭ تۇغۇلغان يىلى دەپ ئېيتالمايلا قالماستىن بەلكى ئۇنى ئابدۇرىشتخاننىڭ ئوۋغا چىقىپ، مەھمۇت ئاكنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ئاماننساخان بىلەن كۆرۈشكەن ۋاقتى دەپمۇ ئېيتالمايمىز. چۈنكى، ئابدۇرىشتخان تەختكە چىقىشى بىلەنلا ئىچكى - تاشقى جەھەتتى ناھايىتى زور

خەۋپلەرگە دۇچ كەلگەن ئىدى. سەئىدخان ھايات ۋاقتىدا دۆلەتنىڭ ھەربىي - مەمۇرىي چوڭ ھوقۇقىنى قولدا تۇتۇپ تۇرغان دوغلات قەبىلىسىنىڭ ئەمىرلىرى سەئىدخان ۋاپات بولۇشى بىلەن يېڭى خاننى قورچاق قىلىش، ھەتتا خانلىق تەختىنى تارتىۋېلىش ئويىدا بولدى؛ سەئىدخاننىڭ قېرىندىشى مەنسۇرخان تۇرپاندىن لەشكەر تارتىپ چىقىپ، ئاقسۇغا ھۇجۇم قىلدى؛ سىر دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىدىكى زېمىنلاردىكى خانلىقنىڭ تەسىرى ئاجىزلاپ، قازاقلار پاراكەندىچىلىك تۇغدۇردى. دېمەك، بۇنداق زىددىيەتلىك ئەھۋال ئاستىدا، ئەمدىلا تەختكە چىققان ئابدۇرىشتخاننىڭ تەختكە چىقىپلا خاتىرجەم ئوۋغا چىقىشى ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇ ئۆز ھاكىمىيىتىنى مۇستەھكەملەش ئۈچۈن ھېچ بولمىغاندا ئىككى - ئۈچ يىل سەرپ قىلمىسا بولمايتتى.

ئۇنداقتا بىز، مۆجىزىنىڭ مەلۇماتىغا ئاساسەن، ئاماننىساخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن، شۇ يىلى ئابدۇرىشتخانمۇ ۋاپات بولغان دەپ قارىساق، ئابدۇرىشتخان، ئاماننىساخانلار مىلادى 1559 - يىلى ۋاپات بولغان بولۇپ، 34 ياشلىق ئاماننىساخان مىلادى 1525 - يىلى تۇغۇلغان بولىدۇ. ئابدۇرىشتخان ئوۋغا چىقىپ مەھمۇت ئوتۇنچىنىڭ ئۆيىگە كىرگەن ۋاقتى مىلادى 1538 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ. ئىككىنچى، ئاماننىساخاننىڭ دادىسى.

«تەۋارىخىي مۇسقىيۇن» دىكى مەلۇماتلار ئاساسىدا، ئاماننىساخاننىڭ دادىسى مەھمۇت ئوتۇنچى دېگەن قاراش قوبۇل قىلىنغانىدى. 1956 - 1959 - يىللىرى، جۇڭگو پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئىنستىتوتى، شىنجاڭ ئاز سانلىق مىللەتلەر جەمئىيىتى ۋە ئاماننىساخاننىڭ تارىخىنى تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسى قەشقەر، يەكەن، قاغىلىق، خوتەن قاتارلىق جايلاردىن «ئاماننىسا بېگىم» ناملىق بىر شائىر

توغرىسىدا بەزى ھېكايە - راۋايەتلەرنى توپلىغان بولۇپ، بۇ رىۋايەتلەرنىڭ بىرىدە ئاماننىسا بېگىمنىڭ يەكەن خانلىقى زامانىسىدا ئۆتكەن قىدىرخان يەركەندىنىڭ قىزى ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ سۇلتان ئابدۇرىشتخانغا ياتلىق قىلىنغانلىقى، نۇرغۇن شېئىر - داستانلارنى يازغانلىقى، «ئىشرەت ئەنگىز» ناملىق بىر مۇقام ئىجاد قىلغانلىقى، كېيىن تۇغۇتتا ۋاپات بولغانلىقى ھېكايە قىلىنىدۇ. بۇ رىۋايەت مۆجىزىنىڭ مەلۇماتى بىلەن ئاساسىي جەھەتتىن ئوخشاش بولۇپ، «تەۋارىخىي مۇسقىيۇن» دا ئاماننىساخاننىڭ دادىسى «مەھمۇت ئوتۇنچى» دېيىلگەن بولسا، يېقىندا ئېلان قىلىنغان بىر ماقالىدا ⑥ بۇ نۇقتىنى ئاساس قىلىپ، ئاماننىساخاننىڭ دادىسى قىدىرخان يەركەندى ئىدى، دېگەن قاراشنى ئىلگىرى سۈرگەن ھەم مەھمۇت ئوتۇنچى بىلەن قىدىرخان يەركەندىنى بىر ئادەم قىلىپ قويغان. مەن بۇ خىل قاراشنى تارىخىي پاكىتقا ھۆرمەت قىلماي، ئارتۇقچە كۈچىگەنلىك دەپ قارايمەن.

1. ئاماننىساخاننىڭ دادىسىنىڭ مەھمۇت ئوتۇنچى ئىكەنلىكى «تەۋارىخىي مۇسقىيۇن» دا ئېنىق كۆرسىتىلگەن. گەرچە خەلق ئارىسىدىكى رىۋايەتلەر مۇئەييەن دەۋرنىڭ رېئال ئەھۋالىنى قىسمەن يورۇتۇپ بېرەلمىمۇ، لېكىن ئۇ ھەرگىز يازما ماتېرىيالنىڭ ئورنىنى باسالمايدۇ. مۇنداق راۋايەتنىڭ تارقىلىشىغا، بىر تەرەپتىن، ئاماننىساخاننىڭمۇ خۇددى قىدىرخاندىلا ئۇستا مۇزىكانت بولۇپ يېتىلگەنلىكى سەۋەب بولغان بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇنىڭ قىدىرخان بىلەن بىرلىكتە ئۇيغۇر مۇزىكىچىلىقىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن سىڭدۈرگەن ئەمگەكلىرى سەۋەب بولغان. ⑦ ئەگەر ئەھۋال راستىنلا شۇنداق بولغان بولسا، قىدىرخان يەركەندى ۋە ئاماننىساخانلار ھەققىدە بىزگە خېلى تەپسىلىي مەلۇمات بەرگەن مۆجىزى بۇ توغرىلۇق بىرەر نەرسە بىلمەي قېلىشى مۇمكىنمۇ؟

2. ئاپتورنىڭ «دىۋان قىدىر» دىن ئالغان «ئەمىنلىك ...»، «...نەزەمە نەپىسلىرىنىڭ ...» دېگەن نەقىللىرى ⑧ بۇ يەردە ھەرگىز ئاماننىساخاننىڭ ئىسمى ۋە ئۇنىڭ ئەدەبىي تەخەللۇسى بولغان «نەفسە» نىڭ مەنىسىدە بولماستىن، بەلكى يەنە ئاپتور ئېيتقاندا، ئاماننىساخاننىڭ مۇقام ۋە كلاسسىكلارنىڭ ئەسەرلىرىنى قانداق ئۆگەنگەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ چېكىش مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ «يىپ ئۇچى» مۇ بولالمايدۇ. چۈنكى، ئاماننىساخاننىڭ كىچىك ۋاقتىدا قانداق قىلىپ شۇنچە قابىلىيەت ئىگىسىگە ئايلانغانلىقى مەسىلىسىدىكى مۇنازىرىدە ئېنىق بىر مەلۇماتقا ئىگە بولماي تۇرۇپ، قىياس بىلەن ھۆكۈم چىقىرىشقا بولمايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن، ئاماننىساخان ئۆسۈپ چوڭ بولغان مۇھىت بىلەن پۇختا تونۇشۇپ چىقىشقا توغرا كېلىدۇ.

ھەممىمىزگە مەلۇمكى، قەدىمكى دولان دەرياسى ۋادىسى ئۇيغۇر ئۇسۇللىرىنىڭ ئايرىدە بولغان جايلىرىدىن بىرى ⑨. بۇ يەردە بارلىققا كەلگەن «دولان مۇقامى ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ ئىپتىدائى مەنبەسى ۋە گەۋدىسى ئىدى». ⑩ بۇنداق ياخشى مۇھىت ۋە ئوبدان ئائىلە تەربىيىسى ئاماننىساخاننىڭ مۇزىكا ساھەسىدە ئۆسۈپ يېتىلىشىگە ئىمكانىيەت يارىتىپ بەرگەن. ئاماننىساخان ئۆزىنىڭ قابىلىيىتى، پەزىلىتى ھەم گۈزەللىكى بىلەن جەمئىيەتكە تونۇلغان. بولۇپمۇ، ئۇ دادىسى مەھمۇتنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشىدە شۇ يەردە ئومۇملاشقان چالغۇ ئەسۋاپلارنىڭ ھەممىسىنى چالالايدىغان بولغان. ⑪ يۈسۈپ قىدىرخاننىڭ دادىسىمۇ شۇ چاغدا مەشھۇر سازەندە بولۇپ، ئاماننىساخاننىڭ دادىسى مەھمۇت بىلەن قويۇق بېرىش - كېلىش قىلىپ يېقىن ئۆتكەن. ⑫ مەھمۇت ئوتۇنچىنىڭ ئابدۇرىشتخانغا تەمبۇر چېلىشنى بىلمەيدىغانلىقىنى ئېيتىشى، ئېھتىمال كەمتەرلىك قىلغانلىقى ياكى ئاماننىساخاندىن ماختانغانلىقى بولۇشى مۇمكىن. بىزدە مېھمانغا ئۆزىنى ئەمەس،

ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان نەرسىسىنى ماختاش ئادەتتۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە بالغا نىسبەتەن ھەممىدىن ئاۋۋال تەسىرى چوڭ بولىدىغىنى ئائىلە مۇھىتىدۇر. دېمەك، مۇزىكانتلار ئارىسىدىكى بۇنداق قويۇق باردى - كەلدى ئاماننىساخاننى تېخىمۇ كۆپ مۇزىكا بىلىمى ئۆگىنىش ۋە كىلاسسىكلارنىڭ ئەسەرلىرى بىلەن تونۇشۇشتا پايدىلىق شارائىت بىلەن تەمىن ئەتكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ كىچىك ۋاقتىدىن باشلاپلا شېئىر يازالايدىغان، ھەر خىل مۇقاملارنى ئورۇنلىيالايدىغان بولغان.

3. يۈسۈپ قىدىرخان (قىدىرخان يەركەندى) بىلەن مەھمۇت ئوتۇنچىنى بىر ئادەم دەپ قاراش، خىيالىي پەرەزدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئاپتور قىدىرخاننى ئابدۇرېشىتخان تەختكە چىققان دەسلەپكى چاغلاردا ئوردىدا يۈز بەرگەن قالايمىقانچىلىق تۈپەيلىدىن شاھ تاتارغا چىقىپ كەتكەن ۋە موللا مەھمۇت دەپ ئاتالغان، كېيىن «ئوتۇنچى» دېگەن لەقەم قويۇلغان، دەيدۇ. بىزنىڭ بىلىشىمىزچە، «يۈسۈپ قىدىرخان 1533 - يىلىنىڭ ئاخىرى ئابدۇرېشىتخان تەختكە چىققاندىن كېيىن، ئابدۇرېشىتخاننى ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر مۇقاملىرىنى رەتلەشتەك مۇرات - مەقسىدىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتىكى سىياسىي تايانچ ھېسابلاپ، ئابدۇرېشىتخاننىڭ خاس مۇزىكانتلىرى قاتارىغا كىرگەن. ئابدۇرېشىتخان ئۇنى باش مۇغەتتىلىككە تەيىنلىگەن»⁽¹³⁾.

ئەجىبا، يۈسۈپ قىدىرخان ئابدۇرېشىتخاننىڭ خىزمىتىدىن ئايرىلىپ شاھ تاتارغا بارغاندا «مەھمۇت ئوتۇنچى» دەپ ئاتالغان بولسا، ئابدۇرېشىتخان ئوۋغا چىقىپ، مەھمۇت ئوتۇنچىنىڭ ئۆيىگە كىرگەندە، ئۇنى تونۇيالماي قالارمىدى؟

ئۈچىنچى، ئاماننىساخاننىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى. ئاماننىساخان دولاننىڭ (مەكىتنىڭ) تىزناپ دەرياسى بويىدىكى قۇمۇش مەھەللىسىدە تۇغۇلغان⁽¹⁴⁾. بۇ يەكۈن «تەۋارىخىي مۇستەقىيۇن» دا بېرىلگەن مەلۇمات ھەم خەلق

ئارىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان راۋايەتلەر، جۈملىدىن تېخىمۇ كۈنكەرت قىلىپ ئېيتقاندا «چىڭگىزنامە» ۋە «سەئىدنامە» قاتارلىق تارىخىي ماتېرىياللاردىكى مەلۇماتلار ئاساسىدا چىقىرىلغانىدى.

موللا مىرسالھ كاشغەرى ئۆزىنىڭ «چىڭگىزنامە» دېگەن ئەسىرىدە مۇنداق مەلۇمات بېرىدۇ: «خان (ئابدۇرىشتخان) ئاخىر ھالدا بىر زەئىن لولنى ئالدىلەر. چۈچۈك خانىم سەرزەنش قىلدى: سەن لولنى ئالدىڭ - دېي، خان بۇ رايائىنى بەدەھىيە ئەيتتەلەر:

ئەگەر كۆڭۈل قەبۇلى بولسە،
شېرىن ھەرىكەت خۇش ئۇسسۇلى بولسە.
جان ئوتراسرا ئانىڭكى يولى بولسە،
نې ئەيب ئانىڭ ئەسلىسى لولى بولسە.» ⑮

بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان «لولى» دېگەن سۆز دولانلارغا قويۇلغان لەقەم بولۇپ، بۇ ھەقتە ھازىرقى مەكىتتىكى دولانلار ئارىسىدا مۇنداق بىر رىۋايەت ساقلانغان: «تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئارىسىدىكى بىر شەھەردە، ئاتام زامانىسىدىن باشلاپ ئەقىل پاراسەتلىك بىر ئەل دانىشمەن بولۇپ، يەر يۈزىدىكى بولغان ۋە بولمىغان ئىشلارغا ئالدىن ھۆكۈم قىلالايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە يات ئەلدىن لەشكەر كېلىپ، بۇ شەھەردىكى دولانلار بىلەن ئۇرۇشۇپتۇ. دولانلار ئاجىز كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئەل بولماقچى بولۇپ بىرەيلەننى قارشى تەرەپكە ئەۋەتىپتۇ. يات ئەل بىر پەتنۇسقا قارا ئۈجمە، يەنە بىر پەتنۇسقا قارا قوڭغۇز ئېلىپ كېلىپ، ئەلچىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ ۋە «ئۈجمىنى يېسەڭ ئەل بولغىنىڭ يالغان، قوڭغۇزلارنى يېسەڭ ئەل بولغىنىڭ راست» دەپتۇ. دولانلىق ئەلچى: «ئۈجمە دېگەن جىم تۇرىدىغان نەرسە، قاچان يېسە بولىۋېرىدۇ. قوڭغۇزلار قېچىپ كېتەلەيدۇ.

شۇڭا بۇنى ئاۋۋال يەي» (بۇ سۆزنى «تۇرغىنى تۇرۇپ تۇرسۇن، قاچقىنىنى ئاۋۋال يەي» دەپ ئېيتقۇچىلارمۇ بار) دەپ قىزىقچىلىق قىپتۇ - دە، ئۆمىلەۋاتقان قوڭغۇزلارنى تېرىپ ئېلىپ يەۋېتىپتۇ. يات ئەللىكلەر دولانلارنىڭ ئەل بولغانلىقىغا ئىشىنىپ شەھەرگە كىرىپتۇ. لېكىن، شەھەرگە كىرە - كىرمەيلا مۆكتۈرمە لەشكەرلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ ھالاك بولۇشۇپتۇ. پەقەت بىر نەچچە كىشىلا قېچىپ كەتكەنىكەن. ئۇلار بارغانلا يېرىدە دولانلارغا چىقىلماڭلار، ئۇلار لولى (رەڭباز، بۇ يەردە تەدبىرلىك، ھىيلىگەر دېيىش كېرەك) لار ئىكەن» دېيىشىپتۇ. شۇندىن كېيىن لولى، قوڭغۇزچى دولان دېگەنلەر دولان خەلقىگە لەقەم بولۇپ قالغانىكەن» ①⑥. دېمەك، «چىڭگىزنامە» دا تىلغا ئېلىنغان «لولى» سۆزى دولان ئۇيغۇرلىرىغا قارىتىلغان بولۇپ، ئابدۇرىشتخاننىڭ «شېرىن ھەرىكەت خۇش ئۇسسۇلى بولسە» دېگەن مىسرالىرىدىن ئاماننىساخاننىڭ يالغۇز ساز چېلىش، مۇقام ئېيتىشقا ماھىر بولۇپلا قالماي، بەلكى ئۇيغۇر ئۇسسۇللىرىنىڭ ئەڭ قەدىمىي شەكىللىرىدىن بىرى بولغان دولان ئۇسسۇلىغىمۇ ماھىر ئىكەنلىكىنى ھەم ئۇيغۇر ئۇسسۇللىرىنىڭ ئاپىرىدە بولغان جايلىرىدىن بىرى دولان (دولان دەرياسى ۋادىسى) دا ئۆسۈپ چوڭ بولغانلىقىنى جەزىم قىلىشقا بولىدۇ.

«سەئىدنامە» دېگەن ئەسەردە: «شاھ تاتارلىق چوكان سېكىلەك - خاتۇن ئامەتلىرى ئاسمانغا ئۆرلەپ شاھى رەشىدىل ئەزەم (ئابدۇرىشتخاننىڭ بىر خىل سۈپەت نامى) بىلەن...» دېگەن بايانلار ئۇچرايدۇ. ①⑦ بۇ يەردە تىلغا ئېلىنغان «شاھ تاتار» دېگەن جاي، مەكتى ناھىيىسىنىڭ خانكۆل سۇ ئامبىرى ۋە تىزناپ دەرياسىنىڭ شەرقىي قىرغىقى، غازكۆل يېزىسىنىڭ ھازىرقى قۇمۇش مەھەللە كەنتىنىڭ قەدىمكى نامىدۇر. خەلق ئارىسىدا بۇ نام ھەققىدە مۇنداق رىۋايەت ساقلانغان:

«ئابدۇرىشتخان قەۋەت - قەۋەت تويلىق تەييارلاپ، ئۇنى تۆگىلەرگە يۈكلەپ، دولانغا كەلدى ۋە كاتتا توي ئۆتكۈزۈپ،

ئاماننىسانى مەلىكىلىككە، ئۇنىڭ دوستلىرىنى كېنىزەكلىككە ئېلىپ يەكەنگە قايتقاندىن كېيىن، دولاننىڭ قۇمۇش مەھەللە، مازار مەھەللە، تالا مەھەللە دېگەن يۇرتلىرى «شاھ تاتار» دەپ (خان تارتىپ كەتتى دېگەن مەنىدە) ئاتالغان» ⑱. دېمەك، «سەئىدنامە» دە تىلغا ئېلىنغان «شاھ تاتارلىق چوكان سېكىلەك - خاتۇن» باشقا بىرى بولماستىن، دەل يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ خانى سۇلتان ئابدۇرېشىتخانغا ياتلىق بولغان قۇمۇش مەھەللە (شاھ تاتار) لىك ئاماننىساخان ئىدى. يۇقىرىقى رىۋايەت ئاساسدا بىز يەنە مۇنداق بىر جەرياننى قىياس قىلالايمىز: سۇلتان ئابدۇرېشىتخان تارىم دەرياسى (يەكەن دەرياسى تارىم دەرياسىنى تەشكىل قىلغۇچى ئاساسىي تارماق بولغاچقا، بىر قىسىم ماتېرىياللاردا «تارىم دەرياسى» دەپمۇ ئېلىنغان. مەكت، مارالبېشى دائىرىسىدە «دولان دەرياسى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ.) نى بويلاپ، تەكلىماكان دەشتىگە شىكارغا بارغاندا، قازانكۆل جاڭگىلى (قۇمۇش مەھەللىسىنىڭ شەرقى، شەرقى جەنۇبىغا توغرا كېلىدىغان تەكلىماكانغا تۇتاش جاڭگال) دا ئاماننىساخاننى ئۇچراتقان.... توپىنى بولسا، ئۇنىڭ تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتى قۇمۇش مەھەللە (شاھ تاتار) سىگە كېلىپ قىلغان. ئابدۇرېشىتخاننىڭ دولانغا كەلگەنلىكىنى ھازىرقى قۇمۇش مەھەللە يېنىدىكى «خان كۆل»، يانتاق يېزىسىدىكى «خان ناماز» دېگەن يەر ناملىرى دەلىللەپ بەرسە كېرەك؟

ئىزاھلار:

- ① موللا ئىسمىتۇللا بىننى موللا نېمەتۇللا مۆجىزى: «تەۋارىخى مۇسقىيۇن»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1982 - يىل ئۇيغۇرچە نەشرى؛ ئەمەتجان ئەخمىدى «ئۇيغۇر مۇقاملىرى توغرىسىدا»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1992 - يىل نەشرى؛ قادىر ھوشۇر، «دولان قىزى ئاماننىسا»، «دولان ئەدەبىياتى» 1981 - يىل 1، 2 - سانلار قاتارلىق ماتېرىياللاردىكى مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلارغا قارالسۇن.
- ②⑦ «تەۋارىخى مۇسقىيۇن» 67 - بەت، 14 - بەت.

③ ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەت ئىمىن «ئۇيغۇر كىلاسسىك مۇزىكىسى (ئون ئىككى مۇقام، ھەققىدە، مىللەتلەر نەشرىياتى، 1980 - يىل نەشرى، 84 - بەت.

④ ئەمەتجان ئەخمىدى: «ئۇيغۇر مۇقاملىرى ۋە ئۇنىڭ قۇرۇلمىسى توغرىسىدا»، «شىنجاڭ پەلسەپە - ئىجتىمائىي پەن ئىلمىي جەمئىيەتلىرى بىرلەشمىسى خەۋىرى»، 1989 - يىل 3 - سان، 84 - بەت.

⑤ مولا مېرسالە كاشغەرى: «چىڭگىزنامە»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1985 - يىل نەشرى، 110 - بەت؛ «ئۇيغۇرلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1989 - يىل، ئۇيغۇرچە نەشرى، 331 - بەت.

⑥ ئابدۇقادىر داۋۇت: «ئامانساخان»، «ئاسىيا كىنىدىكى» گېزىتى 1993 - يىل 4 - فېۋرالدىن 1 - ئاپرېلغىچە بولغان سانلىرىغا قارالسۇن.

⑧ «ئاسىيا كىنىدىكى گېزىتى»، 1993 - يىل 11 - فېۋرال سانى.

⑨ ⑩ ⑬ لىۋ زىشياۋ: «يەكەن خانلىقى ۋە مۇقام»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى»، 1993 - يىل 1 - سان، 70، 71 - بەتلەر.

⑩ ئابدۇكېرەم راخمان: «مۇقام تەتقىقاتىنىڭ مۇھىم نۇقتىلىرى ھەققىدە تىزىس»، «شىنجاڭ پەلسەپە - ئىجتىمائىي پەن ئىلمىي جەمئىيەتلىرى بىرلەشمىسى خەۋىرى» 1989 - يىل 3 - سان، 72 - بەت.

⑫ «ئاسىيا كىنىدىكى گېزىتى» 1993 - يىل 1 - مارت سانى.

⑭ ئەمەتجان ئەخمىدى: «ئۇيغۇر مۇقاملىرى توغرىسىدا»، 111 - بەت.

⑮ مولا مېرسالە كاشغەرى: «چىڭگىزنامە» 109 - بەت.

⑯ مۇختار قادىر «(لولى) دېگەن سۆزنىڭ تارىخىي مەنبەسى توغرىسىدا»، ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى، 1989 - يىل 5 - دېكابىر سانى.

⑰ «سەئىدنامە» - سەئىد ئاسىپ ۋاخانى ئىسىملىك بىر كىشىنىڭ كۆچۈرمە ئاپتورلىقىدا 1911 - يىلى ئەتراپىدا كۆچۈرۈپ كۆپەيتىلگەن پارسچە رسالە، «شىنجاڭ مەدەنىيىتى» 1988 - يىل 3 - سان، 59 - بەت.

⑱ «دولان ئەدەبىياتى»، 1981 - يىللىق 1، 2 - سان، 22 - بەت.

تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زات، شائىر ئەھمەد قازىئاخۇنۇم

شائىر ئەھمەدى (قازىئاخۇنۇم كېيىن قوشۇلغان مەنسەپ نامى) مۇشۇ ئەسىرنىڭ دەسلەپىدە مەكتەپ ناھىيىسىدە ئۆتكەن ئۇيغۇر شائىرى. ئۇستا خەتتات ۋە 30 - يىللاردىكى مەكتەپ پەننىي مەكتەپ مائارىپىنىڭ بارلىققا كېلىشى ۋە تەرەققىي قىلىشىغا تۆھپە قوشقان تەرەققىيپەرۋەر زات.

ئۇ، 1907 - يىلى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ غازكۆل يېزىسى لايلىق پاختىلىق كەنتىنىڭ چېكىلىك مەھەللىسىدە ئوقۇمۇشلۇق بىر ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىدا ئانا تەرەپ چوڭ دادىسى ئىگەمبەردى ھاجىم ئۇنى مەخسۇمنىڭ تەربىيىسىگە بەرگەن. بۇ مەزگىلدە ئۇ يەنە ئاشۇ مەدرىسىنىڭ مۇددەرىسىلىرىدىن بىرى بولغان جامال ئاخۇن خەلىپتىمنىڭ قولىدا ئوقۇپ، ئەرەب، پارس تىلىنى ئىگىلىگەندىن سىرت، ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە شەرق ئەدەبىياتىنى پىششىق ئۆگىنىپ، ئالىي مەلۇماتلىق كىشىگە ئايلانغان. بولۇپمۇ ئۇنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت جەھەتتىكى ئىقتىدارى يېتىلىپ، ئالاھىدە كۆزگە كۆرۈنۈشكە باشلىغان.

ئەھمەدى 1927 - يىلى قەشقەردىكى ئوقۇشنى تاماملىغاندىن كېيىن، يۇرتىغا قايتىپ كېلىپ مەكتەپ ناھىيىسىگە قازى بولغان. ئەمما ئۇ قەشقەردە ئوقۇۋاتقان مەزگىلدە ئابدۇقادىر داموللامغا ئوخشاش ئىلغار دېموكراتىك پىكىر ئېقىمىدىكى زاتلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولغاچقا، بەزى مەسىلىلەردە يەرلىك فېئودال مۇتەئەسسەپ كۈچلەر بىلەن چىقىشالماي، قازىلىقنى تاشلاپ، يەكەنگە كېلىپ مۇددەرىسلىك قىلغان.

1933 - يىللاردا كۆتۈرۈلگەن مەدەنىي ئاقارتىش

ھەرىكىتىنىڭ تەسىرى بىلەن يەنە مەكتەپكە قايتىپ كېلىپ، مەكتەپ ناھىيىسىدە قۇرۇلغان مەدەنىي ئاقتارنىش ئۇيۇشمىسىنىڭ كاتىپى بولۇپ ئىشلىگەن ۋە مەكتەپ ناھىيىسىدە يېڭىچە پەننىي مەكتەپلەرنىڭ قۇرۇلۇشىغا ئاقتارنىش كۈچ چىقارغان. بىراق، 1936 - يىلى جاللات شېڭ شىسەينىڭ مەدەنىي ئاقتارنىش ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغان زىيالىيلارغا قاراتقان زىيانكەشلىكى تۈپەيلىدىن، شائىر ئەھمىدىمۇ يەنە بىر قېتىم ئۆز يۇرتىنى تاشلاپ يەكەن، يېڭىسار، پەيزاۋات قاتارلىق جايلاردا يوشۇرۇنۇپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولغان. 1939 - يىلى، مەكتەپكە قايتىپ كېلىپ شەھەر ئىچىدىكى ئوسمان ھاجىمنىڭ مەدرىسىدە مۇددەرسلىك قىلغان ۋە ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىپ شېئىر يازغان. ئەرەب، پارس تىللىرىدىكى بىر قىسىم ئەسەرلەرنى تەرجىمە قىلغان.

شائىرنىڭ ئەدەبىي ئىجادىيىتى قەشقەردە ئوقۇۋاتقان مەزگىللىرىدە باشلانغان بولۇپ، ئۇ ئۆز ھاياتىدا 3800 مىسرادىن ئارتۇق غەزەل، مەسنەۋى، مۇخەممەس، رۇبائىيلارنى يازغان. شەيخ سەئىدىنىڭ «گۈلبوستان»، «بوستان» ناملىق ئىككى ئەسىرىنى ۋە «لوقمان ھېكمىنىڭ يۈز نەسەبىتى» دېگەن ئەسىرىنى نەزمە شەكىلدە تەرجىمە قىلغان. ئەپسۇسكى، شائىرنىڭ بۇ تەرجىمە ئەسەرلىرى ۋە بىر قىسىم قول يازمىلىرى ئاتالمىش «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» مەزگىلىدە كۆيدۈرۈپ تاشلانغان. ساقلىنىپ قالغىنى رەتلەنمىگەن ئىككى پارچە دىۋاندىن ئىبارەت بولۇپ، بىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 21.6 سانتىمېتىر، كەڭلىكى 14 سانتىمېتىر، قېلىنلىقى ئۈچ سانتىمېتىر، جەمئىي 220 بەت. يەنە بىرىنىڭ ئۇزۇنلۇقى 19 سانتىمېتىر، كەڭلىكى 12.4 سانتىمېتىر، قېلىنلىقى ئۈچ سانتىمېتىر، جەمئىي 214 بەت. شائىرنىڭ كۆن - خۇرۇم بىلەن مۇقاۋىلانغان بۇ ئىككى دىۋاننىڭ بىرىدە «كەيدان»، «رسالەئى رەپئى سابابە»،

«ھەدىس»، «ھەدىس مۇنتەخىيە»، «مۇفتا ھۇل ئەدەب» (ئابدۇقادىر داموللامنىڭ ئەسىرى)، «قۇتبەئى ئىزھا» قاتارلىق قازان، تاشكەنت، لاھور مەتبەئەسىدە بېسىلغان ۋە قوليازما قىلىپ كۆچۈرۈۋالغان 148 بەت ئەسەردىن باشقا، ئاپتورنىڭ «ئەجرۇمىيە» (تىل قائىدىسى)، «قائىدە مەكتۇپ» (ھۆسن خەت يېزىش قائىدىسى) دېگەن ئىككى پارچە ئەسىرى، بىر ھېكمەت، ئالتە پارچە غەزىلى بار. دىۋاننىڭ يەنە بىرىدە زەمەخشەرنىڭ 80 بەت ئەتراپىدىكى «ناۋابىغۇل كەلىم» دېگەن ئەسىرنىڭ قوليازمىسى بىلەن ئۇنىڭ تەرجىمىسىدىن باشقا، «قول دەپتىرى» نامىدىكى 134 بەتلىك بىر قوليازماغا توپلانغان مەشرەپ، ھۈۋەيدا، خوجاھاپىز قاتارلىقلارنىڭ شېئىرلىرى بىلەن ئارىلاش كۆچۈرۈلگەن ئەھمىدىنىڭ 19 غەزىلى، تۆت مۇخەممىسى بار. شائىر ئەھمەد قازىئاخۇنۇمنىڭ بۇ دىۋانغا كىرگۈزۈلگەن ھۆسن خەت نۇسخىلىرى توغرىسىدىكى قائىدىلەر ۋە دىۋاننىڭ بەت ئارىسىغا بېرىلگەن قىستۇرما ھالەتتىكى رەڭلىك ھەرخىل گۈل سىزمىلىرىدىن قارىغاندا، شائىرنىڭ ئۇستا خەتتات ۋە ماھىر رەسسام ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

شائىر 1941 - يىلى 26 - يانۋار كېسەللىك سەۋەبىدىن 34 يېشىدا مەكىتتە ۋاپات بولۇپ، ئۆزى ئۆسۈپ چوڭ بولغان چېكىلىك مەھەللىسىگە دەپنە قىلىنغان، ھازىر ئۇنىڭ نامىدا شائىرنىڭ قەبرىگاھىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر مازارلىق بار. تەرەققىيپەرۋەر شائىر ئەھمەد قازىئاخۇنۇمنىڭ بۇ قەبرىسى ناھىيە دەرىجىلىك نۇقتىلىق قوغدىلىدىغان مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنى قاتارىغا كىرگۈزۈلۈپ، قايتا ياسىلىش ئالدىدا تۇرماقتا.

تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زات قادىر ئاخۇن خەلىپىتىم

قادىر ئاخۇن خەلىپىتىم 1890 - يىلى قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسى خانئېرىق رايونىنىڭ چاقا يېزىسىدا تۇغۇلغان. 12 ياشقا كىرگەندە دادىسى خۇداپەردى شاگىزۇڭ بىلەن مەككىگە كۆچۈپ بېرىپ، دادىسى ئاچقان گەزلىمە دۇكىنىدا دادىسىغا ياردەملەشكەچ مەكتىتىكى چوڭراق ئۆلىما بەختى ئىمام دېگەن كىشىدىن دىنىي تەلىم ئالغان. كىچىكىدىن ئۆگىنىشكە ھېرىسمەن، ئۆتكۈر پىكىرلىك بۇ ئۆسمۈر قېتىرقىنىپ ئۆگىنىپ، كۆزگە كۆرۈنگەن دىنىي ئۆلىمالاردىن بولۇپ چىققان. ئۇ، ئوچۇق ۋە ئۆتكۈر پىكىرلىكى، كەمتەر ۋە جامائەت ئىشىغا ئاكتىپ ئارىلىشچانلىقى بىلەن مەكتەپ خەلقى ئارىسىدا تەرەققىيپەرۋەر دىنىي زات، ئىلغار پىكىرلىك جامائەت ئەربابى بولۇپ تونۇلغان.

قادىر ئاخۇن خەلىپىتىم 1933 - يىلى شىنجاڭ بويىچە مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىلىرىنىڭ قۇرۇلۇشىغا ماسلىشىپ، قەشقەردىكى ئابدۇكېرىمخان مەخسۇم، زېرپ قارى ھاجى قاتارلىق مەرىپەتپەرۋەر زاتلارنىڭ تەسىرى بىلەن مەكتەپ ناھىيىسىدىمۇ ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنى قۇرۇشتا ئاكتىپ رول ئوينىيدۇ ۋە زور كۈچ چىقىرىدۇ. 1935 - يىلىدىن باشلاپ، ئۇ مەكتەپ خەلقى ئارىسىدىكى يۇقىرى ئابروپى بىلەن ئۇيغۇر مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسىنىڭ رەئىسلىكىگە سايلىنىپ، بىخ ئۇرۇپ راۋاجلىنىۋاتقان ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنى تېخىمۇ گۈللەندۈرىدۇ. شۇ چاغلاردا، ئۇيۇشما ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم بولۇۋاتقان مالىيە مەسلىسىنى ئۆزى باش بولۇپ ئىنئانە توپلاش، ئۆشرە - زاكات يىغىش، ۋەخپىلەرنىڭ كىرىمىنى توپلاش يولى بىلەن ھەل قىلىپ، ئۇيۇشما مالىيىسىگە پۇختا ئاساس سالىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن، ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى بىر قىسىم پەننىي مەكتەپلەرنى ئېچىش ۋە بۇرۇنقى دىنىي مەكتەپلەرنى پەننىي مەكتەپلەرگە ئۆزگەرتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولىدۇ. 1934 - يىلى، مەكتەتە ئابلا ئاخۇن خەلىپىتىم ئاچقان يېڭى پەننىي مەكتەپمۇ قانداق ئاخۇن خەلىپىتىمنىڭ قوللاپ ياردەم بېرىشى بىلەن بارلىققا كەلگەن.

قانداق ئاخۇن خەلىپىتىم 1936 - يىلى شېڭ شىسەي ھۆكۈمرانلىقىدىكى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت چاقىرغان ئۆلكىلىك قۇرۇلتايعا مەكتەپ خەلقى نامىدىن قاتنىشىپ، قۇرۇلتاي داۋامىدا يېڭى بىر مۇھىت بىلەن ئۇچرىشىش پۇرسىتىگە ئىگە بولدى؛ ئۈرۈمچىدىكى تەرەققىياتلارنى، مەدەنىيەت - مائارىپ جەھەتتىكى ئويغىنىشنىڭ نەتىجىلىرىنى كۆردى؛ ھەر قايسى جايلاردىن كەلگەن ئىلغار پىكىرلىك، تەرەققىيپەرۋەر زاتلار بىلەن ئۇچرىشىپ، قىممەتلىك تەجرىبىلەرگە ئىگە بولدى.

ئۇ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسىنىڭ تۈرلۈك خىزمەتلىرىنى تېخىمۇ كۈچەيتىپ، مەكتەپ ناھىيىسىدە مەدەنىي ئويغىنىش ھەرىكىتىنى يېڭى بالداققا كۆتۈردى؛ جەمئىيەت كەيپىياتىدا ۋە كىشىلەرنىڭ ئېڭىدا زور ئۆزگىرىشلەرنى پەيدا قىلىپ، پەن - مەدەنىيەتنىڭ روناق تېپىپ كۈللىنىشى ئۈچۈن ئاۋانگارتلىق رول ئوينىدى. شۇڭا، ئۇ ئۇيغۇر ئۇيۇشمىسى رەئىسى بولۇپ تۇرغان مەزگىل (1935 - 1945 - يىلىغىچە) ئىككى قېتىم ئۇيۇشمىسى رەئىسى بولۇپ سايلانغان) مەكتەپ خەلقىنىڭ يادىدىن چىقمايدۇ. تەرەققىيپەرۋەر، مائارىپ سۆيەر بۇ زاتنىڭ نامىنى خەلق ھېلىمۇ ھۆرمەت بىلەن تىلغا ئالىدۇ.

قانداق ئاخۇن خەلىپىتىم شىنجاڭ ئۆلكىلىك سەنىيەخۇيىنىڭ ئەزاسى بولۇپ سايلانغان ھەم شىنجاڭ ئۆلكىلىك ئىقتىسادىي تەپتىش كومىتېتىنىڭ ئەزاسى بولغان (بۇ ھەقتە جاڭ جېشىنىڭ شەخسىي نامىغىسى بېسىلغان ئىمزالىق ھۆججەت بار).

1946 - 1947 - يىللىرى ناھىيىلىك سەنىيخۇي (كېڭەش ھەيئىتى) نىڭ ئەزالىقىغا سايلاندى. بۇ چاغدا، گومىنداڭ ھۆكۈمىتىنىڭ شىنجاڭدىكى ۋەكىللىرى بىلەن ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى ھۆكۈمىتىنىڭ ۋەكىللىرى ئوتتۇرىسىدا «11 بېتىم» ئىمزالىنىپ، ئۆلكە بويىچە ناھىيە ھاكىملىرىنى دېموكراتىك ئاساستا سايلاش ئېلىپ بېرىلىۋاتاتتى، بۇرھان ئەپەندى جەنۇبىي شىنجاڭدا «11 بېتىم» نىڭ ئىجرا قىلىنىش ئەھۋالىنى كۆزدىن كەچۈرۈش ۋە سايلامغا نازارەت قىلىش ئۈچۈن يەكەن ۋىلايىتىگە كەلگەن، ئەڭ ئاۋۋال قانداق ئاھۋال خەلىپىتىمنىڭ ئۆيىگە پاتەھ ئوقۇغىلى كىرگەن ۋە ئۇنىڭ بىلەن نۆۋەتتىكى ۋەزىيەت، مەكتىپنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا سۆھبەتلەشكەندى. شۇنىڭدىن كېيىن، قانداق ئاھۋال خەلىپىتىم مەكتىپتىكى ئىلغار پىكىرلىك، تەرەققىيپەرۋەر زىيالىيلار بىلەن بىرلىكتە «11 بېتىم» نىڭ مەزمۇنىنى ۋە ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ غەلبىسىنى كەڭ تەشۋىق قىلىپ، مەكتىپ ناھىيىسىدە «11 بېتىم» نىڭ ئىجرا قىلىنىشى ئۈچۈن زور كۈچ چىقاردى. گومىنداڭ ھۆكۈمىتى «11 بېتىم» نى بۇزۇپ، ۋەتەنپەرۋەر زاتلار ۋە ئىلغار پىكىرلىك زىيالىيلارنى قولغا ئېلىش باشلانغاندا، مەكتىپمۇ قانداق ئاھۋال خەلىپىتىم باشلىق 27 نەپەر كىشى قولغا ئېلىندى. قانداق ئاھۋال خەلىپىتىم 1948 - يىلىدىن 1949 - يىلىنىڭ بېشىدا كاپالەت بىلەن قويۇپ بېرىلگەن بولسىمۇ، داۋاملىق نازارەت ئاستىدا تۇردى.

ئازادلىقتىن كېيىن، پارتىيە ۋە ھۆكۈمەت قانداق ئاھۋال خەلىپىتىمنى بىرلىكسەپ خىزمىتىگە قاتناشتۇردى. 50 - يىللارنىڭ باشلىرىدىكى ئىجارە كېمەيتىش، يەر ئىسلاھاتى مەزگىلىدە يەر ئىسلاھاتى ھەيئىتىنىڭ تەركىبىگە كىرگۈزدى. ئۇ، يەكەن ۋىلايىتىنىڭ ھەر قايسى ناھىيىلىرىگە بېرىپ پارتىيىنىڭ فاڭچېن، سىياسەتلىرىنى تەشۋىق قىلدى. ئاندىن ئۇ ناھىيىلىك سىياسىي

كېڭەش تەركىبىگە كىرگۈزۈلۈپ، 1950 - يىلىدىن 1965 - يىلىغىچە تۆت قارار كېڭەشنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى بولدى. ئۇ، 1953 - يىلى مەملىكەت بويىچە چاقىرىلغان ئىسلام دىنىي جەمئىيىتىنىڭ يىغىنىغا قاتنىشىپ، جەمئىيەت ئەزالىقىغا سايلاندى ۋە 56، -، 59، -، 62 - يىللاردىكى يىغىنلىرىغا قاتناشتى. ئاتالمىش «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» باشلانغاندا، قانداق ئاخۇن خەلىپىتىم «دىنىي مۇتەئەسسەپ، جىن - شاياتۇنلارنىڭ چارچىسى» دەپ قارىلىنىپ، رەسمىي كۈرەش قىلىنغان ۋە مال - مۈلۈكلىرى مۇسادىرە قىلىنغانىدى. 1970 - يىلى 2 - ئايدا ئۆيىگە قايتۇرۇلغان بولسىمۇ، شۇ يىلى 2 - ئاينىڭ 6 - كۈنى كېسەل سەۋەبى بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى. ئۇنىڭ مەدەنىي - مائارىپ ساھەسىگە قوشقان تۆھپىسى كىشىلەر قەلبىدە مەڭگۈ ساقلاندى.

مەرىپەتپەرۋەر دىنىي زات ئاۋلارخۇن خەلىپىتىم^①

مەرىپەتپەرۋەر دىنىي زات ئاۋلارخۇن خەلىپىتىم مىلادى 1862 - يىلى غۇلجا ناھىيىسىنىڭ خۇدىيار يۈزى يېزىسى قوتانتام كەنتىدە دۇنياغا كەلگەن بولۇپ، كىچىكىدىن باشلاپ ئۆز يېزىسى ۋە غۇلجا شەھىرىدە ئىلىم تەھسىل قىلغان. 1928 - يىلى مەكتەپ ناھىيىسىگە كېلىپ ناھىيە ئىچى ۋە ھاڭغىتلىق يېزىسىدا مەكتەپ ئېچىپ دىنىي ۋە پەننىي جەھەتتىن ئاقارتىش ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىپ، مەكتەپ ناھىيىسىدە تۇنجى پەننىي مەكتەپلەرنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ئاساس سېلىپ، ناھايىتى زور شۆھرەت ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولغان.

ئۇ مەكتەپكە كەلگەن دەسلەپكى چاغلاردا، مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ ئەينى چاغدىكى بېكىنمە ھالىتى ۋە قويۇق دىنىي مۇھىتىغا ماس ھالدا دىنىي مەكتەپ ئاچقان بولۇپ، ئوقۇغۇچىلارغا دىنىي ئەخلاق ۋە بىلىمگە ئائىت دەرسلەرنى ئۆتۈش بىلەن، يېڭىچە بەدەن چېنىقتۇرۇش ماھارەتلىرىنى ئۆگىتىپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ زېھنىي قۇۋۋىتىنى ئاچقان. كېيىن، مەكتەپنىڭ كېيىنكى تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش، جەمئىيەتتىكى ئىلغار كۈچلەرنىڭ ياردىمىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ھەر ھەپتىدىكى بازار كۈنلىرى ئوقۇغۇچىلارنى قاتار قىلىپ ناخشا ئېيتقۇزۇپ كوپا ئايلاندۇرۇپ، كەڭ تەشۋىقات بىلەن شۇغۇللانغان. ئادەم كۆپ جايلاردا ئىلىم ئىگىلەشنىڭ مۇھىملىقى ھەققىدە نۇتۇق سۆزلەپ، كىشىلەرنىڭ ئىدىيىسىگە تەسىر كۆرسەتكەن. بۇنىڭ بىلەن، يىراق - يېقىندىكى كىشىلەر

① بۇ ماقالە مەكتەپتىكى بېشىقىدەم كىشىلەرنىڭ ئەسلىسى ۋە قانداق ھاجىنىڭ قول يازمىسىغا ئاساسەن رەتلەپ، تولۇقلاپ چىقىلدى.

بالىلىرىنى مەكتەپكە ئەكىلىپ بەرگەن ۋە ئىقتىسادىي جەھەتلەردىمۇ كۆپ ياردەم بەرگەن. مەكتەپنىڭ كۆلىمى كېڭىيىپ، ئوقۇغۇچى سانى كۆپەيگەن.

ئاۋلارخۇن خەلىپىتىم ئوقۇغۇچىلارغا دىنىي بىلىملەردىن باشقا يېڭىچە پەننىي بىلىملەردىن ئانا تىل، ھېساب، تەبىئەت، تارىخ ۋە ئاقايىدى زۆرۈرىيە (ئەقىدە ۋە ئەخلاق تەربىيىسى) قاتارلىق دەرسلەرنى ئۆتكەن. بۇنىڭ ئىچىدە ئىدىيىۋى ئەخلاق دەرسىگە ئالاھىدە ئەھمىيەت بەرگەن بولۇپ، ئوقۇغۇچىلاردىن «ئەخلاقلىق بولۇش، ئەدەپلىك بولۇش، پاكىزە بولۇش» تىن ئىبارەت «ئۈچ بولۇش» نى تولۇق ئىشقا ئاشۇرۇشنى تەلەپ قىلغان. ئۇنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشى ئارقىسىدا، زور بىر تۈركۈم دىنىي ھەم پەننىي جەھەتتە يېتەرلىك مەلۇماتقا ئىگە بولغان ئىلغار پىكىر ئېقىمىدىكى ياشلار يېتىشىپ چىققان.

1934 - يىلى، شىنجاڭ مىقياسىدا مىللىي بىرلىكسەپنىڭ قۇرۇلۇشى بىلەن يېڭى بىر ۋەزىيەت بارلىققا كېلىپ، ئۇيغۇر مائارىپىنىڭ يېڭى دەۋرى باشلاندى. بۇ چاغدا، دىنىي مەكتەپ مائارىپىنىڭ ئورنىنى يېڭىچە پەننىي مەكتەپ مائارىپى ئىگىلەپ، ھەممە جايدا يېڭىلىنىش بارلىققا كەلدى. جۈملىدىن مەكتىتىمۇ يېڭىچە پەننىي مەكتەپلەر قۇرۇلۇشقا باشلاپ، ئوقۇتقۇچىلارغا زور تۈركۈمدە ئېھتىياج چۈشكەن بۇ ۋاقىتتا، ئاۋلارخۇن خەلىپىتىم تەربىيىلىگەن ئابدۇۋاقى ھاشىم، نۇردۇن، مۇھەممەت، مەمەت ساۋۇر، سىدىق مەخسۇت قاتارلىق 12 نەپەر ئوقۇغۇچى ئوقۇتقۇچىلىققا كۆرسىتىلىپ، ناھىيىنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ئېچىلغان پەننىي مەكتەپلەردە دەرس ئۆتكەن.

ئاۋلارخۇن خەلىپىتىم 1935 - يىلى قەشقەرگە ئالتە ئايلىق ئۆگىنىشكە ئېۋەتىلگەن بولۇپ، قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ناھىيىلىك مەدەنىي ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى مەدەنىيەت بۆلۈمىنىڭ باشلىقى بولۇپ ئىشلىگەن. لېكىن، ۋۇجۇدى خەلقنىڭ مەرىپەت

ئاقارتىش ئىشلىرىغا بېغىشلانغان بۇ زاتنىڭ مەكتىتىكى ئىلغار ئىش - ئىزلىرى بىر قىسىم جاھالەتپەرەس جاھىل كۈچلەرنىڭ ھەسەت قىلىشىنى قوزغاپ، ئۇلارنىڭ بەتنام چاپلىشى بىلەن ھەپسىگە ئېلىنغان، كېيىن ناھىيىدىكى ئابرويلۇق كىشىلەرنىڭ ئارىغا چۈشۈشى بىلەن قويۇپ بېرىلگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ دىلى قاتتىق رەنجىگەنلىكتىن، 1936 - يىلى ئۆز يۇرتىدا ۋاپات بولغان.

ئۇلراخۇن خەلىپىتىم مەكتىپى يېڭىچە پەننىي مەكتەپ مائارىپىنىڭ باشلامچىسى، مەرىپەتپەرۋەر دىنىي زات. ئۇنىڭ مەكتىپى ئۆتكەن ھاياتى جاپالىق ھەم ئەھمىيەتلىك. مەكتىپ خەلقى ئۇنىڭ خەلقىنى نادانلىقتىن قۇتۇلدۇرۇش يولىدا كۆرسەتكەن خىزمەتلىرىنى مەڭگۈ ئەسلەپ تۇرىدۇ.

خەلق مۇقامچىسى ماڭسۇر شەيخى ①

داڭلىق خەلق مۇقامچىسى ماڭسۇر شەيخى 1884 - يىلى قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسىگە قاراشلىق «پىسەن» دېگەن كەنتتە كەمبەغەل دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ كونا ئۆتمۈش جەمئىيەتتە كىشىلەرنىڭ ئىشىكىدە تەلمۈرۈپ، سەرسان - سەرگەردانلىقتا تۇرمۇش كەچۈرگەن. دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئاكىسىدىن ناغرا - سۇناي چېلىشىنى ئۆگەنگەن. ئۇ چاغلاردا «ئوردا خېنىم» غا شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن نەچچە مىڭلىغان «تاۋاپچىلار» كېلەتتى. ماڭسۇر شەيخى ئاكىسى بىلەن بۇ يەردە ناغرا - سۇناي چېلىپ، تاۋاپ قىلغۇچىلارنىڭ يۈرەك ئارزۇسىنى ئىپادىلەپ، ئۇلارنىڭ كۆڭلىدىكى ياخشى «شەيخىم» بولۇپ قالغان.

ئۇ، ئاكىسى قازا قىلغاندىن كېيىن، «ئوردا خېنىم» دىن يۆتكىلىپ مەكتەپكە كەلگەن. شۇنىڭدىن كېيىن، ھاياتىنىڭ 65 يىلىدىن كۆپرەكىنى مەكتەپتىكى دولان خەلقى بىلەن بىرلىكتە ئۆتكۈزگەن. مەكتەپ خەلقى بىلەن بىرلىكتە تۇرمۇشتىكى راھەت - پاراھەتتىن بەھرىمان بولغان.

ئۇ ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى ۋە دولان مۇقام ئاھاڭلىرىنى سۇناي ئارقىلىق ئىپادىلىگەن. 1965 - يىلى، پايتەختىمىز بېيجىڭگە بېرىپ، مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر سەنئەت كۆرىكىگە قاتنىشىپ سۇناي چېلىپ پايتەخت خەلقىگە ياخشى تەسىر بەرگەن. پارتىيە ۋە دۆلەت رەھبەرلىرىدىن ماۋزېدۇڭ، جۇڭيېنلەي، ليۇشاۋچى، جۇدېلارنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشكەن.

① دولان مەشرەپ - مۇقامچىلىرىغا مۇناسىۋەتلىك ماتېرىيال «مەكتەپ ناھىيىسى تەزكىرىسى» (خەنزۇچە، شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى، 1994 - يىلى نەشرى) بىلەن مۇتەللىپ سېپىتىنىڭ «دولان مەشرەپ - مۇقامچىلىرى» (شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1995 - يىلى نەشرى، بىرلەشمە توپلام قاتارلىق ئەسەرلىرىدىن پايدىلىنىلدى).

1986 - يىلى، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى مەدەنىيەت - مائارىپ ئىدارىسى ئۇنىڭغا ئالتە نەپەر ئىزباسار تەربىيىلەش ۋەزىپىسىنى بەرگەن. ئۇ، بۇ ۋەزىپىنى ياخشى ئورۇنداپ، ناھىيە خەلقى ئۈچۈن ئالتە نەپەر سۇنايچى تەربىيىلەپ بەرگەن. 1988 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن، مەكت خەلقى تا ھازىرغىچە ئۇنى ياد ئېتىدۇ ۋە سېغىنىدۇ.

(Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

① 1986 - يىلى، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى مەدەنىيەت - مائارىپ ئىدارىسى ئۇنىڭغا ئالتە نەپەر ئىزباسار تەربىيىلەش ۋەزىپىسىنى بەرگەن. ئۇ، بۇ ۋەزىپىنى ياخشى ئورۇنداپ، ناھىيە خەلقى ئۈچۈن ئالتە نەپەر سۇنايچى تەربىيىلەپ بەرگەن. 1988 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەن، مەكت خەلقى تا ھازىرغىچە ئۇنى ياد ئېتىدۇ ۋە سېغىنىدۇ.

داڭلىق دولان خەلق سەنئەتكارى مامۇت شەيخ

داڭلىق دولان سەنئەتكارى دولان يىگىت بېشى مامۇت شەيخ (مامۇت كېرىم) 1903 - يىلى مەكتەپ ناھىيىسى يانتاق يېزىسى ئۇيۇلۇق كەنتىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ ئاتىسى كېرىم مەزىن يۇرتتىكى ھال - ئوقىتى ياخشى، ئابرويۇلۇق كىشىلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئوغلىنىڭ تەربىيىلىنىشىگە ئىنتايىن ئەھمىيەت بەرگەن. ئارزۇلۇق يالغۇز ئوغۇل بولغان مامۇت شەيخ، يالغۇز ئائىلىنىڭ ماددى مەئشەتلەردىن تولۇق بەھرىمان بولۇپلا قالماي، بەلكى مەنىۋى جەھەتتىنمۇ سەنئەت خۇمار دولان خەلقىنىڭ مول مەدەنىيەت مېۋىلىرىدىن بەھرىمان بولغانىدى. ئۇ 1910 - يىللاردىكى بالىلىق مەزگىللىرىدە سىرتنىڭ مەدەنىيىتى تېخى تەسىر قىلغۇدەك سىڭىپ كىرمىگەن، ئىچكى جەھەتتە خەلقنىڭ ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋام قىلىپ كېلىۋاتقان مىللىي ئەنئەنىسى سۈپىتىدە ئىختىيارى ئويۇشۇپ، ئۆزلىكىدىن ئېلىپ بارىدىغان بارلىق مەشرەپ تۈرلىرىنى كۆردى ھەم ئۆگەندى. ئوغلاق تارتىش، چېلىش، قوچقار سوقۇشتۇرۇش، ئىت تالاشتۇرۇش، توخۇ سوقۇشتۇرۇشقا ئوخشاش خەلقنىڭ كۆڭۈل ئاچىدىغان ئويۇنلىرى ئۇنىڭ گۆدەك قەلبىنى چىرماپ، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا سەنئەت خۇمارلىقىنىڭ ئۆچمەس تامغىسىنى باشتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ، 1915 - يىلىدىن 1919 - يىلىغىچە بىر مەزگىل يانتاقتىكى مەدرىستە ئوقۇپ دىنى ساۋاتىنى چىقارغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ دولان دىيارىدىكى داڭلىق خەلق سەنئەتكارلىرىدىن بولغان نۇرەك خەلىپىتىم، سەمەت موللام ۋە ئىمىنھاجى قاتارلىق پېشقەدەملەرنى ئۇستاز تۇتۇپ، پۈتۈن ئۆمرىنى دولان مەشرەپلىرىنى ئۆگىنىش، بېيىتىش ۋە توي - تۆكۈنلەر،

ئۆلۈم - يېتىم قاتارلىق جامائەت ئىشلىرىغا يېغىشلىدى.
 مامۇت شەيخ بىر ئۆمۈر دولان دىيارىدىكى بارلىق
 مەشرەپلەرنىڭ يىگىت بېشى، مەشھۇر خەلق سەنئەتكارى ۋە
 جامائەت ئەربابى بولدى. ئۇ يالغۇز مەكتىننىڭ ئەمەس، پۈتكۈل
 ئاپتونوم رايونىمىزدىمۇ ھەرخىل مەدەنىيەت پائالىيەتلىرىگە
 قاتنىشىپ، دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنى دۆلەت ئىچى ۋە
 سىرتىغا تونۇتتى.

1983 - يىلى ئاپتونوم رايون بويىچە مەكتەپتە ئېچىلغان
 9 - نۆۋەتلىك دېھقانلار تەنھەرىكەت يىغىنىغا ساھىبخان تەرەپ
 - مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ ۋەكىللىرىنى باشلاپ كىرىپ، بۇ
 نۆۋەتلىك يىغىننىڭ ھەيۋىتىنى ئاشۇردى. 1986 - يىلى كۈزدە،
 مەملىكەتلىك 3 - نۆۋەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر تەنھەرىكەت
 يىغىنى ئاپتونوم رايونىمىزدا ئېچىلغاندا، يېشى 80 دىن ئاشقان
 مامۇت شەيخ دولان مەشرەپلىرىنى باشلاپ پاراقتىن ئۆتتى ۋە
 ئۇ ئۆيىدىن دولان مەشرەپى يۇقىرى باھاغا ئېرىشتى. بۇ قېتىمقى
 يىغىننىڭ تەشكىلى ھەيئىتىنىڭ رەئىسى، سابىق مۇئاۋىن زۇڭلى
 ۋەن لىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن نەنەندە ئۆتكۈزۈلدىغان كۆڭۈل
 ئېچىش پائالىيىتىگە قاتنىشىپ، زۇڭلىنىڭ قوبۇل قىلىشىغا
 ئېرىشتى ۋە زۇڭلى ئۇنى ئايروپىلان بىلەن يۇرتىغا ئۆزىتىپ
 قويدى.

1992 - يىلى يازدا، خاڭجۇ خەلقئارا سەيلى - ساياھەت،
 مىللىي سەنئەت بايرىمىغا قاتنىشىش ئۈچۈن، مەكتەپ دولان
 مەشرەپى ئۆمىكى خاڭجۇغا يۈرۈپ كەتتى. ئۆمەك تەركىبىدە
 مامۇت شەيخىمۇ بار ئىدى. بۇ قېتىم يېشى 90 غا يېقىنلىشىپ
 قالغان بۇ پېشقەدەم سەنئەتكار ھاۋانىڭ ئىسسىق، تۇرمۇش
 شارائىتىنىڭ ئۆزگىچە بولۇشتەك ئەھۋالىغا بەرداشلىق بېرىپ،
 ۋەزىپىنى ياخشى ئورۇنلاپ، ئۆزى ۋە مەكتەپ ئۈچۈن زور
 شان - شەرەپ قازاندى. 1992 - يىلى كۈزدە، مەملىكەتلىك

سىياسىي كېڭەشنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى، بېشقە دەم يازغۇچىسى
 سەيپىدىن ئەزىزى يازغان «ئاماننىساخان» ناملىق تېلېۋىزىيە
 فىلىمىنى سۈرەتكە ئېلىشقا قاتنىشىپ، دولان مەشرەپ -
 مۇقاملىرىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى يەنە بىر قېتىم نامايان قىلدى.
 مامۇت شەيخ مەشرەپ، ئوغلاق تارتىش ۋە باشقا تۈرلۈك
 پائالىيەتلەرنىڭ پەقەت يىگىت بېشىلا بولۇپ قالماي، بەلكى
 تەتقىق قىلغۇچىسى، بېيىتقۇچىسى، جان كۆيدۈرگۈچىسى ئىدى.
 ئۇ ۋىلايەت، ئاپتونوم رايون تەۋەسىدىلا ئەمەس، بېيجىڭ،
 شاڭخەي، تىيەنجىن قاتارلىق ئىچكىرى ئۆلكىلەرنىڭ
 مەدەنىيەت - سەنئەت كەسپى تەتقىقات ئورۇنلىرىدىن ھەر يىلى
 كېلىپ تۇرىدىغان تەتقىقاتچى خادىملارغا دولان مەشرەپلىرىنىڭ
 قانۇنىيەتلىرىنى سۆزلەپ بېرىپلا قالماستىن، ھەتتا ئۆز ئائىلىسى،
 خوشنا - خۇلۇم، پۈتۈن يۇرتقا دولان ئۇسۇلىنى ئۆگىنىشنى،
 ئۆگەنگەندىمۇ ھەقىقىي ئۇسۇل ئۆگىنىشنى تەشەببۇس قىلاتتى.
 ھالبۇكى، ناھايىتى قەدىمىي بولغان، بىراق ھېچقانچە يازما
 تارىخى قالمىغان دولان مەشرەپ - مۇقاملىرىنى ئۈزلۈكسىز
 بېيىتىپ، ئۇنىڭ ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكىنى مەكتىكە خاس ھالەت
 بىلەن ساقلاپ قېلىشقا زور كۈچ چىقارغان. تۆھپىكار دولان خەلق
 سەنئەتكارى، يىگىت بېشى مامۇت شەيخ كېسەللىك سەۋەبى
 بىلەن 1997 - يىلى 19 - نويابىر 94 يېشىدا ئالەمدىن ئۆتتى.
 لېكىن، ئۇنىڭ نامى، ئىش - ئىزلىرى خەلق قەلبىدە مەڭگۈ
 يادلانغۇسى!

(بۇ ماقالە تۇرسۇنبەگ ئىبراھىمنىڭ «ئورنى كەم قالغان
 ئادەم» د «قەشقەر ئەدەبىياتى» 1998 - يىلى 2 - سان، ناملىق
 ماقالىسىدىن پايدىلىنىپ ئىشلەندى.)

مەن ئەللىكەن پاكىتى زىيالىسى - ۲۰۰۱ تەخمىنەن رايونىدا
 ئىشلىتىش مەقسىتىدە بىر كاپىنە ئىشلىتىش مەقسىتىدە بىر كاپىنە
 ئىشلىتىش مەقسىتىدە بىر كاپىنە ئىشلىتىش مەقسىتىدە بىر كاپىنە

دولان مۇقام ئەلنەغمىچىسى، قالۇنچى ئىسمايىل ئەخمەت

ئىسمايىل ئەخمەت مەكتەپ ناھىيىسىدىكى ئاتاقلىق دولان مۇقام ئەلنەغمىچىسى، ئۇستا قالۇنچى. ئۇ 1932 - يىلى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ يانتاق يېزىسى ئارالاڭغا كەنتىدە دولان ئەلنەغمىچىسى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئاتىسى ئەخمەت قالۇن شۇ زاماننىڭ داڭلىق قالۇنچىسى بولۇپ، بەش ئەۋلادقا چىققان قالۇن چېلىپ ئۆتكەن. ئىسمائىل ئەخمەت ئاتا - بوۋىسىدىن قالغان 6 - ئەۋلاد قالۇنچى.

ئىسمائىل ئەخمەتنىڭ ئاتىسى ئەخمەت قالۇن مەكتەپ ناھىيىسى بويىچە ئاتاقلىق قالۇنچى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى پۈتۈن شىنجاڭ بويىچىمۇ نامى چىققان ئۇستا قالۇنچى ئىدى. ھايات ۋاقتىدا ئون نەچچە شاگىرت يېتىشتۈرگەن. ئۇ 1963 - ۋە 1964 - يىللىرى ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتىنىڭ ھاۋالىسى بويىچە ئاپتونوم رايونلۇق ناخشا - ئۇسسۇل ئۆمىكىنىڭ كومپوزىتۇرى نۇر مۇھەممەت سايتقا قالۇن چېلىشنى ئۆگەتكەن. نۇر مۇھەممەت سايت قالۇننى قېتىرقىنىپ ياخشى ئۆگەنگەندىن كېيىن، بۇ شاگىرتىدا ئۇمىدىنىڭ چوڭلۇقىنى بىلگەن. ئەخمەت قالۇن ئۆز قولى بىلەن بىر دانە قالۇن ياساپ نۇر مۇھەممەت سايتقا سوۋغا قىلغان. نۇر مۇھەممەت سايت قالۇن چېلىشنى ئۆگىنىپ ئۆمەككە قايتقاندىن كېيىن، چەت ئەللەرگە ئويۇن قويۇشقا بارغاندا قالۇن مۇزىكىسىنى ئورۇنداپ، دۇنيا جامائەتچىلىكىگە تونۇتقان.

ئىسمايىل ئەخمەت 1955 - يىلىدىن باشلاپ ئارالاڭغا ۋە يانتاق، مەكتەلەردە ئۆتكۈزۈلگەن دولان مەشرەپلىرىدە ئۇستا قالۇنچىلىق ماھارىتى بىلەن جامائەتچىلىككە تونۇلۇشقا باشلىغان.

دولان ئەلنەغمىچىسى تۈرەك ئاۋۇت

ياڭراق مۇقام ناخشىلىرى بىلەن پۈتكۈل دولان رايونىغا تونۇشلۇق بولغان نەغمىچى تۈرەك ئاۋۇت 1938 - يىلى مەكتەپ ناھىيە يانتاق يېزىسىنىڭ بولقا كەنتىدە دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. تۈرەك ئاۋۇت كىچىكىدىنلا دولان مۇقاملىرىغا ۋە دولان چالغۇلىرىغا ئىشتىياق باغلىغان. 15 ياشقا كىرگەندە دولان مۇقاملىرىنى ئىشتىياق بىلەن نەغمە قىلالايدىغان سەۋىيىگە يەتكەن. 20 يېشىدا دولان مۇقاملىرىنى تولۇق ئىگىلەپ، مەشرەپلەردە مۇستەقىل نەغمە قىلالغۇدەك ئىقتىدارغا ئىگە بولغان. يېزا - كەنت بويىچە نەدە توي - تۆكۈن، مەشرەپ بولسا شۇ يەرگە بېرىپ، خەلققە دولان مۇقاملىرىدىن نەغمە قىلىپ بېرىپ، مەشرەپنى قىزىتقان. ئۇ داپ بىلەن نەغمە قىلغۇچى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى ئۇستا سازەندە. ئۇ كىچىكىدىنلا ساز ئۆگىنىشكە ھېرىسمەن بولۇپ، دولان چالغۇ ئەسۋابلىرىدىن دولان غىجىكى ۋە قالۇن چېلىشنى پىششىق ئۆگەنگەن. ئۇنىڭ دولان مۇقام ئەلنەغمىسى ۋە دولان ئۇسسۇلىدىكى ئارتۇقچىلىقىغا ئاساسەن، 1965 - يىلى ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتى تەرىپىدىن تاللىنىپ، ماڭسۇر شەيخى، ئىسمائىل ئەخمەت، ئۆمەر ئوسمانلار بىلەن بىرلىكتە بېيجىڭغا بېرىپ، مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر ناخشا - مۇزىكا كۆرىكىگە قاتنىشىپ، پايتەختتىكى ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدىكىلەرنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەن. پارتىيە ۋە دۆلەت باشلىقلىرىدىن ماۋزېدۇڭ، جۇڭبېنلەي، ليۇشاۋچى، جۇدې قاتارلىق رەھبەرلەرنىڭ قوبۇل قىلىشىغا مۇيەسسەر بولغان. ئۇنىڭ دولان مۇقامى ۋە سەنئەت جەھەتتىكى ئارتۇقچىلىقىنى كۆرگەن «يانتاق» بېزىلىق خەلق ھۆكۈمىتى، 1980 - يىلى يېزىلىق مەدەنىيەت مەركىزىنىڭ ئىشتىن سىرتقى

سەنئەت ئەترىتىنىڭ مەسئۇللۇقىغا تەكلىپ قىلغان. ئۇ سەنئەت ئەترىتىدە دولان مۇقاملىرىنى رەتلەش، توپلاش، راۋاجلاندۇرۇش خىزمىتىنى چىڭ تۇتۇپ ئىشلەپ، ئۆزى باشلامچى بولۇپ، «سىيىت نوچى»، «نەسرەدىن ئەپەندى لەتىپىلىرى» قاتارلىق كومىدىيىلەرنى تەييارلاپ، ئۇنىڭ ناخشا - مۇزىكىلىرىغا دولان مۇقام ئاھاڭلىرىنى رەتلەپ كىرگۈزدى. كومىدىيىلەردىكى «سىيىت نوچى»، «نەسرەدىن ئەپەندى» رولىنى ئۆزى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئورۇنلاپ، خەلق ئارىسىغا كىرسە مۇقام ئەلنەغمىچىسى بولۇپ، يۇرتتىكى قېرى - ياش، ئەر - ئايال خەلق ئاممىسىنىڭ چوڭقۇر ھۆرمىتىگە ساۋەر بولغانىدى. ئۇ بەختكە قارشى 1991 - يىلى مايدا، يۈرەك كېسىلى بىلەن ئالەمدىن ئۆتتى.

دولان ئەلنەغمچىسى ھۈسەين يەھيا

ياڭراق يۇقىرى ئاۋازلىق دولان مۇقام ناخشىلىرى بىلەن پۈتۈن دولان دىيارغا تونۇشلۇق بولغان ھۈسەين يەھيا، 1938 - يىلى مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ يانتاق يېزىسى قىياقلىق ئۆي كەنتىدە دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ 15 ياشقا كىرە - كىرمەيلا مەشرەپ سورۇنىغا قاتنىشىپ ئۆزىدىن نەچچە ئون ياش چوڭ پېشقەدەملەر بىلەن نەغمە قىلىشى پۈتكۈل دولان رايونىدا ھېچكىمنىڭ ئاۋازى بىلەن ئوخشىمايدۇ. ئۇ نەغمە قىلىشنى باشلىغان 40 يىلدىن بۇيان، ئاۋازى بىر قېتىم پۈتۈپ قالغان. ئۇ دولان مەشرەپلىرىدە نەغمە قىلغاندا مۇقام ئاھاڭلىرىنى ناھايىتى توغرا ئېيتىدۇ. ئاۋازى ھەم يۇقىرى ھەم بوم چىقىدۇ. ھۈسەين يەھيا يۇقىرى ئاۋازى بىلەن يالغۇز مەكتەپتە ئەمەس، بەلكى مارالبېشى، يەكەن، پوسكام، قاغىلىقتىكى مۇقامچىلار بىلەنمۇ تونۇش. ئۇ 1983 - يىلى، بېيجىڭ كىنو ستۇدىيىسىگە بېرىپ يولداش جۇڭخۇا يازغان «چېگرا يېزىدىكى مۇھەببەت» ناملىق كىنو فىلىمىدىكى دولان مەشرىپى كۆرۈنىشىدىكى دولان مۇقامىنىڭ ناخشىسىنى ئورۇنلىغان. 1986 - يىلى، مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەنئەنىۋى تەنھەرىكەت يىغىنى ئۈرۈمچىدە ئۆتكۈزۈلگەندە، مەكتەپ دولان ئۇسسۇل ئۆمىكى تەركىبىدە ئۈرۈمچىگە بېرىپ، «نەنمىن تەنتەربىيە سارىيى» دا ئۆتكۈزۈلگەن تەنھەرىكەت يىغىنىنىڭ ئېچىلىش مۇراسىمىدا دولان ئۇسسۇل ئۆمىكى پاراتتىن ئۆتكەندە دولان مۇقامىنى نەغمە قىلىپ، دۆلەت باشلىقلىرى ۋەنلى ۋە ۋاڭ ئېنماۋ، تۆمۈر داۋامەتلەرنىڭ كۆزدىن كۆچۈرۈشىگە مۇيەسسەر بولغان.

1992 - يىلى 9 - ئايدا، خانجۇ شەھەرلىك باغ - ئورمان ئىدارىسى ۋە جېجياڭ ئۆلكىلىك ئېلان شىركىتىنىڭ تەكلىپى

بىلەن خاڭجۇغا بېرىپ، 1992 - يىللىق «خاڭجۇ ۋۇشەن بۇتخانىسى سەيلى - ساياھەت بايرىمى» غا قاتنىشىپ، خاڭجۇ شەھەر خەلقى ۋە چەت ئەللىك ساياھەتچىلەرنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەن. خاڭجۇدا تۇرغان 23 كۈن جەريانىدا گۈزەل شىخۇ باغچىسىدا ئۇنىڭ مۇقام ئېيتقان ياڭراق ئاۋازى باغچا ئىچىنى لەرزىگە سالغان.

1993 - يىلى، مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى بىلەن شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى بىرلىشىپ چوڭ تىپتىكى بەدىئىي فىلىم «دولان مەشرىپى» نى ئىشلىگەندە، ئۇ فىلىمدىكى دولان مۇقام ناخشىلىرىنى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئېيتقان.

1993 - يىلى 9 - ئايدا، ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى، مەدەنىيەت مىنىستىرلىقى ۋە شېنياڭ شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ تەكلىپىگە ئاساسەن مەكتەپ ناھىيىلىك دولان ئۇسسۇل ئۆمىكى شېنياڭغا بېرىپ، «جۇڭگو شېنياڭ خەلقئارا ياڭگى بايرىمى» غا قاتناشقاندا، ھۈسەيىن يەھيا بۇ ئۆمەك تەركىبىدە جۇڭگو ۋە چەت ئەللىك ئارتىسلارغا دولان مۇقام ناخشىلىرىنى نەغمە قىلىپ، ناھايىتى يۇقىرى ئابروىغا ئىگە بولدى. شېنياڭدىن بېيجىڭغا قايتقاندىن كېيىن، دۆلەت ئىشلىرى كومپىسارى ئىسمائىل ئەھمەدنىڭ قوبۇل قىلىشىغا ئېرىشتى. ئىسمائىل ئەھمەدنىڭ تەكلىپى بىلەن بېيجىڭدىكى شىنجاڭ ئىش بېجىرىش ئورنىدا مەشرەپ ئۆتكۈزۈپ، ياڭراق يۇقىرى ئاۋازى بىلەن دولان مۇقاملىرىنى نەغمە قىلىپ، پايتەختتە خىزمەت قىلىۋاتقان شىنجاڭلىقلارنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى.

ھۈسەيىن يەھيا يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ، دولان مۇقاملىرىنى نەغمە قىلىشنى ئۆزىنىڭ ئوغلىغا ئۆگىتىپ، ئىزباسار قالدۇرۇش يولىدا تىرىشىپ ئىشلىمەكتە.

داڭلىق دولان مۇقامچىسى مۇھەممەت تۇردى

مەكتەپ، مارالبېشى قاتارلىق جايلاردا ئۆزىنىڭ مۇڭلۇق،
 ياڭراق قالۇنى بىلەن شۆھرەت قازانغان داڭلىق دولان
 مۇقامچىسى مۇھەممەت تۇردى 1940 - يىلى مەكتەپتە
 ناھىيىسىنىڭ «يانتاق» يېزىسى «ئويۇغداي» كەنتىدە بىر
 كەمبەغەل ئەلنەغمىچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1953 -
 يىلىغىچە ئائىلە تەربىيىسىدە ۋە ئۆز يېزىسىنىڭ باشلانغۇچ
 مەكتىپىدە ئوقۇغان. 1953 - يىلىدىن 1958 - يىلىغىچە
 ئائىلىسىدە دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان. 1958 - يىلى
 «يانتاق» (ئەينى ۋاقىتتىكى قىزىل بايراق) گۇمبىسى ئىشتىن
 سىرتقى ئەدەبىيات - سەنئەت تەشۋىقات ئەترىتىگە قوبۇل
 قىلىنىپ، 1980 - يىلىغىچە تەشۋىقات ئەترىتىدە قالۇن، دولان
 ۋە راۋاب قاتارلىق چالغۇ ئەسۋابلىرىنى چالغان. دادىسى يۇرت
 بويىچە ئۇستا دولان راۋابچىسى ۋە مۇقام نەغمىچىسى ئىدى. ئۇ
 كىچىكىدىن تارتىپلا دادىسى بارغان دولان مەشرەپلىرىدە ۋە
 ئائىلىسىدە دادىسىنىڭ راۋابىنى ئاڭلاپ، دولان چالغۇ
 ئەسۋابلىرىنى ئۆگىنىشكە زور ئىشتىياق باغلىغان. توققۇز ياشقا
 كىرگەندە دادىسىدىن دولان راۋابى چېلىشنى ئۆگىنىۋالغان. 11
 ياشقا كىرگەندە ئەيسا روزىدىن دولان قىل غىجىكىنى چېلىشنى
 ئۆگەنگەن. 13 ياشقا كىرگەندە يۇرتتىكى داڭلىق قالۇنچى ھاشىم
 قالۇن ۋە ئىسمائىل ئەھمەدەلەردىن قالۇن چېلىشنى ئۆگىنىۋالغان.
 15 ياشقا كىرگەندە داپ بىلەن مۇقاملارنى نەغمە قىلىشنى
 يۇرتتىكى داڭلىق ئەلنەغمىچى ئىسمائىل روزىدىن ئۆگەنگەن. ئۇ
 ئۆسمۈر چېغىدىن باشلاپ مۇزىكاغا ئىشتىياق باغلىغانلىقى
 ئۈچۈن، ئۇنىڭ مۇزىكا سېزىمى خېلى بالدۇر يېتىلگەن. 1980
 - يىلى، ناھىيىلىك سەنئەت ئۆمىكى ئەسلىگە كەلگەندىن كېيىن،

ئۇنىڭ دولان مۇقام مۇزىكىلىرى جەھەتتىكى ئارتۇقچىلىقىغا ئاساسەن ناھىيە رەھبەرلىكى ئۇنى ناھىيىلىك سەنئەت ئۆمىكىدە قالدۇرۇپ چىلىشقا تەكلىپ قىلغان.

1986 - يىلى ئۇنى ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتى تەكلىپ قىلىپ، ئاپتونوم رايونلۇق مۇقام ئانسامبلىسىدا «چەبىيات» مۇقامىنى تەييارلاشقا قاتناشتۇرغان. ئۇ مۇقام ئانسامبلىدىكى ئۇستازلاردىن «چەبىيات» مۇقامىنى ئۆگىنىپ، قالدۇرۇلغان ياخشى ئورۇنلىغانلىقتىن، شۇ يىلى بېيجىڭغا بېرىپ مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر خەلق مۇزىكا كۆرىكىگە قاتنىشىپ، 2 - دەرىجىلىك ئورۇنلاش مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. شۇنىڭدىن تارتىپ ئۇ ھەر يىلى قەشقەر ۋىلايىتى بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن كۆرەكلەردە 1 -، 2 - دەرىجىلىك ئورۇنلاش ۋە ئىجادىيەت مۇكاپاتىغا ئېرىشىپ كەلگەن.

1992 - يىلى نوپۇسدا بېيجىڭغا بېرىپ، مەملىكەتلىك ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقام تەتقىقات ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىغا قاتنىشىپ، «مەملىكەتلىك خەلق مۇقامچىسى» دېگەن شەرەپلىك نامغا ئېرىشكەن. 1992 - يىلى سېنتەبىردە، خاڭجۇ شەھەرلىك باغ - ئورمان ئىدارىسىنىڭ ۋە جېجياڭ ئۆلكىلىك ئېلان شىركىتىنىڭ تەكلىپىگە ئاساسەن خاڭجۇغا بېرىپ، خاڭجۇنىڭ 1992 - يىللىق «خاڭجۇ ۋۇشەن بۇتخانىسى سەيلى - ساياھەت بايرىمى» غا دولان مەشرىپىنى كۆرسىتىشكە قاتناشقان. 1993 - يىلى سېنتەبىردە، مەدەنىيەت مىنىستىرلىقى بىلەن شېنياڭ شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ تەكلىپى، ئاپتونوم رايونلۇق مەدەنىيەت نازارىتىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە شېنياڭ شەھىرىگە بېرىپ، «جۇڭگو - شېنياڭ خەلقئارا ياڭگى بايرىمى» دا مەكتەپ دولان ئۇسسۇل ئۆمىكى تەركىبىدە قاتنىشىپ، جۇڭگو ۋە چەت ئەللىك دوستلارنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشكەن. 2000 - يىلى مايدا، كېسەللىك سەۋەبى بىلەن مەكتەپتە ۋاپات بولغان.

«دولان» دېگەن نام ھەققىدە

نۆۋەتتە ئۇيغۇر تارىخى تەتقىقاتىنىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، ئۇيغۇر دولانلىرىنىڭ نامى تارىخىي تەتقىقاتچىلارنىڭ دىققەت ئېتىبارىنى قوزغاپ كېلىۋاتقان قىزىق بىر نۇقتا بولۇپ قالدى. يېقىنقى يىللاردا، بۇ ساھەدە ئىزدىنىۋاتقانلارنىڭ كۆپىيىشىگە ماس ھالدا، ئۇيغۇر دولانلىرىنىڭ نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە خىلمۇ خىل قاراشلار ئوتتۇرىغا چىققان. جۈملىدىن «دولان» دېگەن نام ھەققىدىكى قاراشلارمۇ بىردەك ئەمەس. مەن كىتابخانلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن، «دولان» دېگەن نام ھەققىدە ھازىرغىچە ئوتتۇرىغا چىققان قاراشلارنى كۆرسىتىپ ئۆتىمەن.

«دولان» دېگەن نام ئەڭ بۇرۇن ئېلىمىزنىڭ تارىخىي مەنبەلىرىدىن «تاڭنامە» ۋە شۇ ئاساستا يېزىلغان ئەسەرلەردە تىلغا ئېلىنغان بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتىكى تارىخىي مەنبەلەردە «دولان» (dolan) دېگەن نامغا تەلەپپۇز جەھەتتىن يېقىن كېلىدىغان خەنزۇچە 多滥葛, 多览葛 دېيىلىدىغان قەبىلە نامى ئۇچرايدۇ. ① بەزى تەتقىقاتچىلارنىڭ «يېڭى تاڭنامە»، «قامۇسنامە»، «كىتابلار جەۋھىرى»، «ئومۇمىي تەزكىرە»، «جۇڭگونىڭ قەدىمىدىن ھازىرغىچە ئىسىم - فامىلە لۇغىتى» ۋە «جۇڭگونىڭ ئىسىم - فامىلە قامۇسى» دېگەن ئىلىم ساھەسىدە نوپوزلۇق ئەسەرلەردىكى مەلۇماتلار ئارقىلىق چىقارغان يەكۈنىدىن قارىغاندا، «دولان» دېگەن بۇ نام مىلادى IV ئەسىرلەردىكى تارىخىي مەنبەلەردە تىلغا ئېلىنغان، يەنى ۋېي سۇلالىسى دەۋرىدە دىڭلىك قەبىلىلىرى قاتارىدا «دولان» (多兰) قەبىلىسى بولغان، تېلپلار دەۋرى (مىلادى V ئەسىرلەر) دە بۇ قەبىلە «دولانگىت (多览葛)»، «دولان (多滥, 多滥)» دېگەندەك ناملاردا ئاتالغان. بۇ قەبىلە

ناملىرى ھازىرقى دولانلارنىڭ خەنزۇچە ئاتىلىشى بىلەن
 ئوخشاش. ② بىز ھازىرقى ئۇيغۇر دولانلىرىنى ئەنە شۇ قەدىمكى
 خەنزۇچە تارىخىي ماتېرىياللاردا تىلغا ئېلىنغان «دولان»،
 «دولانگت» لارنىڭ ئۆزى شۇ دەپ قارايمىز. ئەمدى بۇ يەردىكى
 «دولان» نامىغا ئۇلىنىپ كەلگەن «گت» نىڭ مەنىسى
 ھەققىدىكى قاراشلارغا كەلسەك، بۇ ھەقتە ئېلىمىز ئالىملىرىنىڭ
 قارشى بىردەك ئەمەس. مەن بۇ يەردە ئاشۇ زىددىيەتلىك
 قاراشلارنى كۆپلەپ بايان قىلىشتىن كۆرە، بىزگە بىر قەدەر
 ئومۇمىي بولغان «گت» «دولان» دېگەن نامنىڭ كۆپلۈك
 شەكلى ئىدى ③ دېگەن قاراشنى قوبۇل قىلدىم.
 «دولان» دېگەن نامنىڭ تىلغا ئېلىنغان دەۋرى ھەققىدىكى
 قاراشلار، تەتقىقاتلارنىڭ ھەر خىل بولغىنىغا ئوخشاش، «دولان»
 دېگەن بۇ نامنىڭ ئېتىمولوگىيىسى ھەققىدىكى قاراشلارمۇ
 ئوخشىمايدۇ. تۆۋەندە مەن بۇ ھەقتىكى ئوخشاش بولمىغان بىر
 قانچە خىل قاراش ۋە مەنبەلەرنى كۆرسىتىپ ئۆتىمەن.
 — دولانلار يۈەن، مىڭ سۇلالىلىرى دەۋرى (مىلادى 1279
 — 1644 - يىللار) دىكى موڭغۇللارنىڭ بىر قەبىلىسى بولغان
 «دوكلات قەبىلىسى» نىڭ بىر تارمىقى ④ دېگەن قاراش بولۇپ،
 بۇ قاراشتىكىلەر «دولان» دېگەن نام بىلەن «دوكلات» دېگەن
 نامنى بىر - بىرىگە باغلاپ چۈشەندۈرىدۇ.
 — «دولان» سۆزى موڭغۇلچە «يەتتە» دېگەن مەنىنى
 بىلدۈرىدىغان «دولان» (dolan) سۆزىدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن
 دېگەن قاراش. ⑤ — «دولان» سۆزى ئوپراتلارنىڭ يەنە بىر نامى: «دولانلار
 ئوپراتلارنىڭ بىر قىسمى» دېگەن قاراش. ⑥ —
 ھۇنلار مىلادىدىن ئىلگىرىكى 89 - يىللىرى ئىككىگە
 بۆلۈنۈپ كەتتى. بىر قىسمى غەربكە كۆچۈپ تەڭرى تېغىنىڭ
 جەنۇبىدىكى ئاقسۇ ۋادىسىدا ئۆز ھاكىمىيىتىنى قۇرۇپ، «ئاق

ھۇنلار (ئېفتالتلار) خانلىقى» دەپ ئاتالغان... يەنە بىر قىسىم ھۇنلار تەكلىماكان چۆللىكىنىڭ غەربىي بۇرجىكىدىكى تەبىئىي ئورمانلاردا بىرلىككە كەلگەن ئىپتىدائىي قەبىلە بولۇپ ياشاپ، جاڭگال، ئوتلاقلاردىن پايدىلىنىپ چارۋىچىلىق، ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان، دەريالارغا سۇ كۆپ كەلگەن يىللىرى بوز يەرلەرنى ئۆزلەشتۈرۈپ دېھقانچىلىق بىلەنمۇ شۇغۇللانغان. ئۇلار ئاساسەن چۆل جەزىرە، دالا - ياقىلاردا ياشىغانلىقى ئۈچۈن «دالا ھۇنلار» دەپ ئاتالغان. كېيىنكى دەۋرلەردە تىل - تاۋۇشلار جەھەتتىكى ئۆزگىرىش جەريانىدا «دالا ھۇنلار» ئېغىز تىلىدا «دالونلار»، «دولانلار» دەپ ئاتالغان. ⑦

— «دولان» ئەرەبلەرنىڭ قويغان لەقىمى بولۇپ، «دىنغا سۇس» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ (ئۇ يەنە «تۈرك» خەلق، «قارا تۈرك» دېگەن مەنىدە - دەپمۇ ئاتىلىدۇ) ⑧.

— «دولان» دېگەن نام «دۆۋلەن» دېگەن سۆزدىن ئۆزگىرىپ كەلگەن. بۇ قاراشتىكىلەر خەلق ئىچىدىكى پېشقەدەملەرنىڭ بەرگەن مەلۇماتلىرى، رىۋايەتلىرىگە ئاساسلىنىپ مۇنداق دەيدۇ: ھازىرقى «دولان» دەپ ئاتالغان بۇ رايون بۇرۇن جاڭگاللىق بولۇپ، دولانلىقلارنىڭ ئاتا - بوۋىسى بۇ يەرنى ئۆزلەشتۈرۈش داۋامىدا، نەچچە ئائىلىلىك بىر يەرگە، بىر قانچە ئون ئائىلىلىك بىر يەرگە توپلىشىپ (دۆۋلىنىپ) ئۆم بولۇپ ياشىغان. بۇ يەرلەرنىڭ تەدرىجىي ئۆزلىشىپ ئاۋاتلىشىشىغا ئەگىشىپ، سىرتقى جايلاردىن سودىگەرلەر، تېۋىپ، ئوۋچىلارمۇ كېلىشكە باشلىغان. ئۇلار بۇ يەردىكى يەرلىك خەلقنىڭ بىر ئورۇنغا يىغىلىپ ئولتۇراقلاشقانلىقىنى كۆرۈپ «بۇلار دۆۋلەن - دۆۋلەن ياشايدىغان ئادەملەر ئىكەن» دېيىشكەن. يۇرتلىرىغا قايتقاندا «دۆۋلەنلەر» ھەققىدە كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى سۆزلەپ بېرىشكەن. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن «دۆۋلەن» دېگەن سۆز ئېيتىشقا ئاسان بولغان «دولان» دېگەن ئاتالمىغا ئۆزگەرگەن ھەم

سېكىپ قالغان ⑨.

— «دولان» قەدىمكى «تۇران» دېگەن نامدىن كېلىپ چىققان. بۇ خىل قاراشتىكىلەر مۇنداق دەيدۇ: ئومۇمەن قەدىمكى تۈرك قەبىلىلىرى ئىلكىدە بولغان پەرغانىدىن سېبىرىيىگىچە، ئافغانىستاندىن سەددىچىنگىچە سوزۇلغان كەڭ دىيارغا بېرىلگەن «تۇران زېمىن» دېگەن بۇ ئورتاق نام، نەچچە يۈز يىللاردىن بۇيان ئۆزگىرىپ ئۆزۈلۈشۈپ قالغان. ئېلىمىزدىكى ئۆزگىرىشكە كەلسەك، ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد قەشقەرى ئۆزىنىڭ نادىر ئەسىرى «تۈركىي تىللار دىۋانى» دا دەل «ت» ھەرىپى بىلەن «د» ھەرىپىنىڭ ئالمىشىشى ئۈستىدىمۇ توختىلىپ: ئوغۇزلار ۋە ئۇلارغا يېقىن جايلاشقانلار سۆزىنىڭ تەركىبىدىكى «ت» ھەرىپىنى «د» گە ئالماشتۇرىدۇ. مەسىلەن: تۈركلەر «تۆگە» نى «yavat» دېسە، ئۇلار «yawad» دەيدۇ... «ر» ھەرىپى بەزىدە «ل» غا ئالمىشىدۇ، دەپ يېزىپ مىسال بىلەن ئوچۇق كۆرسىتىپ ئۆتكەن. ھازىرقى جانلىق تىلدىمۇ «ت» ھەرىپىنىڭ «د» ھەرىپىگە، «ر» ھەرىپىنىڭ «ل» ھەرىپىگە ئۆزگىرىشى قىسمەن ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، يەرلىك شىۋىلەردە بىرەر ئىش ھەرىكەتنىڭ بىراۋ تەرىپىدىن قىلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان «قىلىدۇ» دېگەن سۆزنىڭ «قىلتۇ» دەپ تەلەپپۇز قىلىنىشى ھېلى ھەم مەۋجۇت (بولۇپمۇ خوتەن شىۋىسىدە تېخىمۇ شۇنداق). بۇ پاكىتلار «دولان» قەدىمكى «تۇران» دېگەن سۆز (نام) دىن كەلگەن دېگەن قاراشنىڭ ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ⑩

— «دولان» ئاتالغۇسى مۇڭغۇلچە سۆز بولماستىن، ئۇيغۇر تىلىدىكى «تۇران» ئاتالغۇسىنىڭ خەنزۇچە ئاھاڭ تەرجىمىسى. بېيجىڭدە نەشر قىلىنغان «ئەرەبچە - خەنزۇچە لۇغەت» تە «تۇر، تۇران» سۆزى «دولان» دەپ ئىزاھلانغان («تاغلىقلار» دېگەن ئىزاھاتمۇ بېرىلگەن). ⑪

دېمەك، يۇقىرىقىلار «دولان» دېگەن نامنىڭ كېلىپ چىقىشى، مەنىسى ھەققىدىكى ئوخشىمىغان قاراشلاردىن ئىبارەت بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدىكى دولانلارنىڭ مۇڭغۇل ۋە ئويراتلارغا مۇناسىۋەتلىك دەپ قارالغان قاراشلار كۈچكۈك دەلىل ئىسپاتلار ئارقىلىق رەت قىلىنغان. ⑫ «دالا ھۇنلار»، «دۆۋلەن» ۋە باشقىلار بىر خىل ئىلمىي پەرەز بولۇپ، ماتېرىيال مەنبەسى يېتەرلىك ئەمەس. مېنىڭ گەرچە بۇ ھەقتە باشلىغان تەتقىقاتىم تېخى دەسلەپكى باسقۇچتا بولسىمۇ، لېكىن ئىگىلىگەن ماتېرىيال، سېلىشتۇرۇلغان مەنبەلەردىن چىقىرىلغان يەكۈنۈم «دولان» نامى «تۇران» بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن.

1. تىل نۇقتىسىدىن قارىغاندا، تاۋۇشلارنىڭ ئالمىشىش قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن ھالدا، «تۇران» دېگەن نامنىڭ «دولان» دېگەن نامغا ئۆزگىرىش ئېھتىماللىقى بار. ئەلۋەتتە، بۇ ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت ھەم تىل شەۋىسى ئوخشاش بولمىغان ئىپتىدائىي مۇھىتنى باشتىن كەچۈرگەن بولۇشى كېرەك.

2. ئېتنىك مەنبە جەھەتتىن بۇلار تۈركىي تىللىق قوۋم بولۇپ، ئۆز - ئارا تومۇرداش.

3. جۇغراپىيىلىك مۇھىت جەھەتتىن ئىرانلىقلار تەرىپىدىن «تۇران» دەپ ئاتالغان تۈركىي تىللىق قوۋم بىلەن تىللارنىڭ بىر تارمىقى بولغان «دولانكىت» (دولان) لار ئوخشاشلا بىر زېمىندا ياشىغان.

ئىزاھات:

① مىر سۇلتان ئوسمانوۋ: «ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلى دېئالېكتلىرى»، شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى، 1990 - يىلى نەشرى، 108 - بەت.

②④⑤⑥ ئۆمەر جان ئىمىن: «دولان ۋە دولان مەشرەپ - مۇقاملىرى ھەققىدە»، شىنجاڭ سەنئىتى ژۇرنىلى، 1989 - يىلى 3 - سان، 63 -، 64 - بەتلەر؛ 65 -، 67 - بەتلەر.

«ئون ئۆستەڭ مەكت، بەش ئۆستەڭ لايلىق» ئاتالغۇسى ھەققىدە

مەكت ناھىيە بولۇپ قۇرۇلۇشتىن ئىلگىرى يەكەن، مارالبېشى قاتارلىق جايلارغا قاراشلىق چوڭ بىر رايون دەرىجىلىك بەگلىك بولۇپ، ئەينى چاغدىكى باشقۇرۇش تۈزۈمى بويىچە، مەكت خەلقى ئۆزى تەۋە بولغان كىچىك بەگلىرنىڭ باشقۇرۇشى بىلەن، يۇقىرىقى ئورۇنلارغا ھەر خىل باج - سېلىق تاپشۇرۇپ تۇرغان.

مەكت خەلقى ئىپتىدائىي قۇرۇلما ۋە ئادەم كۈچى سەۋەبلىك بۇرۇنقى چاغدا «ئون ئۆستەڭ مەكت، بەش ئۆستەڭ لايلىق» قا بۆلۈنگەن بولۇپ، ھەر بىر ئۆستەڭ بىر بەگ تەرىپىدىن چاپتۇرۇلغان، شۇ ئۆستەڭدىن سۇ ئىچىدىغان يۇرتلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان دائىرە بىر بەگلىك سانالغان. «ئون ئۆستەڭ مەكت، بەش ئۆستەڭ لايلىق» دېگەن بۇ ئاتالما ھەققىدە ھەر كىم ئۆز ئالدىغا مەنە بېرىدۇ. بۇ ئاتالما ئۆز ئىچىگە ئالغان يۇرتلارنىڭ نامىنىڭ ئوخشىماسلىقىدا ئىپادە قىلىنىدۇ. بۇ ھەقتىكى قاراشلارنى تۆۋەندىكى نۇقتىلارغا يىغىنچاقلاشقا بولىدۇ:

1. تىزناپ دەرياسىنى مەركەز قىلىپ تاۋاكېسك، تۆمۈرەك، بېلىقچى، پوسكام، ئوكا قاتارلىقلارنى «بەش ئۆستەڭ لايلىق»؛ ئوغرى كۆل، ئاقبەل، ئويىغداي، يانتاق، قارا ئۆي، بۇلۇڭلاڭقا، ئاقتىكەن، ئارالاڭقا قاتارلىقلارنى «ئون ئۆستەڭ مەكت» دەپ ئاتاش.

2. يەكەن دەرياسىنىڭ مەكت تەۋەسىدىكى يۇقىرى ئېقىن قىسمىغا جايلاشقان پاختىلىق (پاقىلىق) تەۋەسىدىكى يۇرتلارنى (ئاقبەل پاختىلىق، مەكت پاختىلىق، مەينەت پاختىلىق، لايلىق

پاختىلىق قاتارلىقلارنى) «بەش ئۆستەڭ لايلىق»؛ ئوتتۇرا ئېقىن قىسمىغا جايلاشقان چامغۇرلۇق، ھاڭغىتلىق، بولقا (ئاقبەل)، يانتاق، ئويۇغداي، قارا ئۆي، بۇلۇڭلاڭقا، ئارالاڭقا، ئاقتىكەن قاتارلىق يۇرتلارنى «ئون ئۆستەڭ مەكت» دەپ ئاتاش.

3. ئون ئۆستەڭ مەكت ئۆستەڭ ئارقىلىق ئايرىلىپ ياشىغان ئەسلىدىكى كونا مەكتىلىكلەر (دولانلىقلار) بولۇپ، بۇ يۇرتلار غاز كۆل تەۋەسىدىكى قۇمۇش مەھەللە، قۇمقاسار، ھاڭغىتلىق، يانتاق تەۋەسىدىكى قەدىمكى يۇرتلارنى كۆرسىتىدۇ. بەش ئۆستەڭ لايلىق باشقا جايلاردىن كۆچۈپ كەلگەن كىشىلەر بىلەن ئاۋات بولغان يۇرتلار بولۇپ، بۇلار غاز كۆل ۋە بازار جەمئىي يېزىلىرىدىكى چامغۇرلۇق (لايلىق) قا ئوخشاش يېڭىدىن بارلىققا كەلگەن يۇرتلارنى كۆرسىتىدۇ، دېگەن قاراش.

(Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

«قوڭغۇز يېگەن دولانلىق» قا ئىزاھ

مەكتەپ رايونىدىكى دولانلارنى باشقا جايدىن بۇ يەرگە كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغانلار كەم سۇندۇرۇش مەنىسىدە «قوڭغۇز يېگەن دولانلىق»، «قوڭغۇزچى دولان» دەپ ئاتىشىدۇ. خەلق ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان راۋايەتلەرنى تارىخىي مەلۇماتلار بىلەن بىرلەشتۈرۈپ ئىزدىنىپ كۆرگەندە، بۇ لەقەمنىڭ مەلۇم تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش ئاساسىدا بارلىققا كەلگەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

بۇ لەقەم ھەققىدە خەلق ئارىسىدا مۇنداق رىۋايەتلەر ساقلانغان: ئاتام زامانىسىدا، تەكلىماكاندىكى بىر ئاۋات شەھەردە دولانلار ياشايدىكەن. كۈنلەردىن بىر كۈنى، يات ئەلدىن بۇ شەھەرگە زور قوشۇن باستۇرۇپ كەپتۇ. شەھەردىكى دولانلار كۈچىنىڭ بېرىچە ئۇرۇش قىلغان بولسىمۇ، لېكىن سان جەھەتتىن كۆپ بولغان دۈشمەنلەر بىلەن كۈچ ئېلىشالماي، چېكىنىشكە مەجبۇر بولپتۇ. ئەمما، شەھەرنى دۈشمەنلەرگە ئۆز پىتى تاشلاپ بەرگۈسى كەلمەي، ئوت قويۇپ پۈتۈن شەھەرنى ئۆرتۈپتەپتۇ. بۇنىڭدىن قاتتىق غەزەپكە كەلگەن دۈشمەن قوشۇنىنىڭ قوماندانى دولانلارنى پۈتۈنلەي قىرىۋېتىشنى بۇيرۇپتۇ. بۇ ۋاقىتتا قومانداننىڭ يېنىدا رەھىمدىل، دانىشمەن بىر ۋەزىر بولۇپ، ئۇ: «شۇنچە گۈزەل شەھەرنى ئوت قويۇپ ئۆرتۈۋەتكەن خەلقنىڭ ساق ياكى ساراڭ ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايدۇ. ئۇلاردىن بىر نەچچىنى تۇتۇپ كېلىپ، بىر پەتنۇسقا قارا ئۈجمە، يەنە بىر پەتنۇسقا قوڭغۇز ئېلىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا قويغىلى، ئەگەر ئاۋۋال قوڭغۇزنى ئېلىپ يېسە بۇ خەلق ساراڭ بولۇپ، ئۇلارنى ئۆلتۈرمەيلى، ئەكسىچە ئۈجمىنى ئېلىپ يېسە ئۇ ھالدا بۇ خەلق ساق ھېسابلىنىپ، بارلىقىنى قەتلىئام قىلايلى» دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ. قوماندان بۇ مەسلىھەتنى قوبۇل

كۆرۈپ، بىر نەچچە دولانلىقنى تۇتقۇزۇپ كەپتۇ ۋە بىر پەتنۇسقا قارا ئۈجمە، يەنە بىر پەتنۇسقا قوڭغۇز ئېلىپ ئۇلارنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. دولانلار بۇنىڭ ھىيلە ئىكەنلىكىنى سېزىپ «تۇرغىنى تۇرۇپ تۇرسۇن قاچقىنىنى يەيلى» دەپ قوڭغۇزنى تۇتۇپ يەپتۇ. شۇندىن كېيىن، دولانلار «قوڭغۇز يېگەن دولانلىق» دەپ ئاتىلىپ قالغان ئىكەن.

يەنە بىر رىۋايەتتە مۇنداق دېيىلىدۇ: تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ ئاستىدىكى بىر شەھەردە ئاتام زامانىسىدىن باشلاپلا ئەقىل - پاراسەتلىك بىر ئەل ياشايدىكەن. ئۇلارنىڭ ئومايلىرى (ئايال داخانلىرى) ناھايىتى دانىشمەن بولۇپ، يەر يۈزىدىكى بولغان ۋە بولمىغان ۋەقەلەرگە ئالدىن ھۆكۈم قىلالايدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە يات ئەلدىن لەشكەر كېلىپ، بۇ شەھەردىكى دولانلار بىلەن ئۇرۇشۇپتۇ. دولانلار ئاجىز كەلگەنلىكى ئۈچۈن ئەل بولماقچى بولۇپ، بىرەيلەننى قارشى تەرەپكە ئەۋەتىپتۇ. يات ئەل بىر پەتنۇسقا قارا ئۈجمە، يەنە بىر پەتنۇسقا قوڭغۇز ئېلىپ كېلىپ، ئەلچىنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ ۋە «ئۈجمىنى يېسەڭ ئەل بولغىنىڭ يالغان، قوڭغۇزلارنى يېسەڭ ئەل بولغىنىڭ راست» دەپتۇ. دولانلىق ئەلچى: «ئۈجمە دېگەن جىم تۇرىدىغان نەرسە، قاچان يېسە بولۇپرىدۇ. قوڭغۇزلار قېچىپ كېتەلەيدۇ، شۇڭا، بۇنى ئاۋۋال يەي دەپ قىزىقچىلىق قىلىپتۇ - دە، ئۆمىلەۋاتقان قوڭغۇزلارنى تېرىپ ئېلىپ يېۋىتىپتۇ. يات ئەللىكلەر دولانلارنىڭ ئەل بولغانلىقىغا ئىشىنىپ، شەھەرگە كىرىپتۇ. لېكىن شەھەرگە كىرە - كىرمەيلا مۆكتۈرمە لەشكەرلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ ھالاك بولۇشۇپتۇ. پەقەت بىر نەچچە كىشىلا قېچىپ كەتكەنلىكى. ئۇلار بارغانلا يېرىدە «دولانلارغا چىقىلماڭلار، ئۇلار لولى (رەڭگۈز) لار ئىكەن» دېيىشىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن «لولى، قوڭغۇزچى دولان» دېگەنلەر دولان خەلقىگە لەقەم بولۇپ قالغانىكەن («ئۈرۈمچى كەچلىك گېزىتى» 1989 - يىل،

ئىپتىدائىي توغراقلىق، كېيىن يۇرت بولغان مەكتەپ رايونىغا قەدىمكى چاغدا يات ئەل خەلقىنىڭ باستۇرۇپ كەلگەنلىكى توغرىسىدا تولۇقراق بىرەر مەلۇماتنى ئۇچرىتالمىدۇق. پەقەت، بىر قىسىم «تارىخىي پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا، مۇڭغۇل قوشۇنلىرى دولان رايونلىرىغىمۇ كەلگەن. 1743 - يىلىدىن 1748 - يىلىغىچە شىنجاڭدىكى مۇڭغۇل ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ ۋەكىللىرىدىن چىن دەيخان قوشۇن باشلاپ مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ شېھىتىدۆڭ يېزىسىدىكى بىر جىلغىغا ئورۇنلىشىپ (بۇ جىلغا ھازىرغا قەدەر «قالماق جىلغىسى» دېيىلمەكتە)، ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن نۇرغۇن بىگۇناھ دولان خەلقىنى ئۆلتۈرگەن. زۇلۇمغا چىدىمىغان دولان خەلقى ئۆزلىرىگە ئەختەم ئىسىملىك بىر كىشىنى باش قىلىپ، يەكەن دەرياسىدىن مۇڭغۇللارنى ئۆتكۈزۈپ، دەريانىڭ ئۈستىدىكى قۇم بارخانلىرىنى ئۆزلىرىگە بازا قىلغان مۇڭغۇل قوشۇنلىرى بىلەن سوقۇشقان. ئاخىرى مۇڭغۇل قوشۇنلىرى كۈچلۈك كېلىپ ئەختەم قوشۇنىنى ئاجىزلىتىپ، ئەختەمنى شېھىت قىلغان. شۇنىڭ بىلەن، مۇڭغۇل قوشۇنلىرى دەريادىن ئۆتۈپ نۇرغۇن دولان ياشلىرىنىڭ بېشىنى ئالغان (بۇ جاي ھازىرمۇ «باش ئالغۇ» دېيىلمەكتە) ھەم ئۆي - ماكانلىرىنى گۆيدۈرۈپ، ۋەيران قىلغان («شىنجاڭ سەئىتى» 1989 - يىلى 3 - سان، 69 - بەت). دولانلاردىن نۇرغۇن كىشى ئەسىرگە چۈشۈپ قالغان بولۇپ، مۇڭغۇللار بىلەن كۈچ ئېلىشالمىغان دولان خەلقى شەھەرنى ساقلاپ قېلىش، ئەسىرگە چۈشكەنلەرنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن مۇڭغۇللارغا ئەلچى بولۇپ بارغان كىشى ناھايىتى ئەقىللىق، دائىشمەن كىشى بولغاچقا، ئەل - يۇرتنىڭ بېشىغا چۈشكەن كۈلپەتنى يوقىتىش يولىدا، يۇقىرىقى رىۋايەتتە ئېيتىلغاندەك، ئېغىر، ھاقارەتلىك شەرتلەرنى قوبۇل قىلىپ، ئەسىرلەرنى، شەھەرنى ۋە شەھەردىكى خەلقنى قۇتقۇزۇپ قالغان. لېكىن،

ئۈزۈن ئۆتمەي دولان خەلقى قايتىدىن كۈچ ئويۇشتۇرۇپ، ئۆز غەلبىسىدىن مەغرۇرلىنىپ غەپلەتتە قالغان موڭغۇل قوشۇنى ئۈستىگە باستۇرۇپ بېرىپ، موڭغۇللارنى بۇ رايوندىن قوغلاپ چىقارغان. دېمەك، مانا بۇ تارىخىي ۋەقە خەلق ئارىسىدا رىۋايەت تۈسىنى ئالغا بولۇپ، ئۇنىڭ ھەر خىل ۋارىيانتلىرى ھېلى ھەم مەكتەپ رايونىدىكى دولانلار ئارىسىدا ساقلىنىپ تۇرۇۋاتىدۇ.

يۇقىرىدىكى ئەھۋاللاردىن شۇنى كۆرۈش مۇمكىنكى، بۇ يەردە تلغا ئېلىنىۋاتقان «قوڭغۇز يېگەن دولانلىق»، «قوڭغۇزچى دولان» دېگەن لەقەملەر ھەرگىز ھازىر كىشىلەر ئېيتىۋاتقان كەم سۇندۇرۇش، ھاقارەتلەش مەنىسىدە بولماستىن، بەلكى دولان ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆز يۇرتىنى قوغداش، ئۆز خەلقىنى سۆيۈش جەھەتتە تاشقى كۈچلەرگە قارشى كۆرەشتە كۆرسەتكەن باتۇرلىقى، ئەقىل - پاراسەتلىكىگە بېرىلگەن نام ئىكەنلىكى ئېنىق.

«توختى مانجۇ قىسسىسى»

[ئىلاۋە: بۇ قىسسە مەكتىنڭ يېقىنقى زاماندىكى يۇرت بولۇش تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك مەلۇمات بولۇپ، ئۇنى 1956 - يىلى مەكتەپ بازار جەمئىي پىزىسى تۆمۈرەك كەنتىدىكى قەلەم موللا جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئاز سانلىق مىللەتلەر تارىخى، مەدەنىيىتىنى تەكشۈرۈش گۇرۇپپىسى مەكتەپكە كەلگەندە، گۇرۇپپا تەركىبىدىكى ئابدۇرېشىت ئىسلامى قاتارلىق كىشىلەرگە سۆزلەپ بەرگەن. كېيىن بۇ قىسسىنى يەنە غازكۆلنىڭ مەينەت پاختىلىق (ھازىر بۇ نام مەدەنىيەت پاختىلىق دەپ ئاتىلىدۇ) تىكى ئىمىن قازى خاتىپ بەگنىڭ ئوتاقچىسى ناسىر ئاخۇنكام قايتا تىلغا ئالغان بولۇپ، مەن 1993 - يىلى 10 - ئايدا، مەكتەپ غازكۆل پىزىسى مەدەنىيەت پاختىلىق كەنتى (8 - كەنت) تىكى تەرەققىيپەرۋەر شائىر، ئۆز دەۋرىنىڭ ئۇستا خەتتاتى مەرھۇم ئەھمەد قازى ئاخۇنۇمنىڭ ئوغلى مەھمۇت قارى ھاجىمنىڭ ئېيتىپ بېرىشى بىلەن خاتىرىگە ئالغانىدىم. بۇ قىسسىنى باشقا تارىخىي مەنبەلەر بىلەن سېلىشتۇرۇپ تولۇقلاش زۆرۈر، دەپ قارايمەن.]

مارالبېشىلىق توختى مانجۇ دېگەن كىشى تەخمىنەن بۇنىڭدىن 200 يىل ئاۋۋال مارالبېشىغا قەشقەردىن ئىككى ئېشەك شام ئېلىپ كېلىپ، 200 ئۆچكىنىڭ بويىغا بىردىن قوڭغۇراق ئاسقان. ئىككى مۈڭگۈزىگە بىردىن ئىككى شام يېقىپ، شەھەر سېپىلىنى چۆگىلىتىپ ئايلانغان. شۇ چاغدىكى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى بۇنچە كۆپ «لەشكەر» نىڭ باستۇرۇپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ، قورقۇپ كېتىپ شەھەرنى بىكارلاپ ئاقسۇغا قاچقان. توختى مانجۇ مارالبېشىغا بەگ بولۇپ، 12 يىل ھۆكۈم سۈرگەن. كېيىن ئاقسۇغا قاچقان ئەمەلدارلار ئالدىنغانلىقىنى بىلىپ، قايتا مارالبېشىغا ھۇجۇم قىلىپ شەھەرنى

ئالغان. توختى مانجۇ مەكتەپ تەرەپكە چېكىنگەن. ھازىر مارالبېشى شامال ئارىلىقىدىكى كىچىك قۇملۇق توختى مانجۇنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان.

توختى مانجۇ ئۆز ئادەملىرى بىلەن يەكەن دەرياسىنىڭ يۇقىرى ئېقىنىغا كېلىپ، قارا ئۆيىنىڭ چولاق ئاستى دېگەن يېرىدە، تىزناپ ئېقىنىنىڭ ئاياق تەرىپىدىكى ئاشقان سۇدا ئوسا بولۇپ قالغان يەرگە ئۆزلىرى بىرگە ئېلىپ كەلگەن بۇغداي، قوناق ئۇرۇقلىرى بىلەن تېرىقچىلىق قىلىپ تۇرمۇش كەچۈرگەن. شۇ چاغلاردا، تىزناپ ئېقىنىنىڭ ئۇيان تەرىپى (شىمال تەرىپى) دە تۆمۈرەك، پوسكام، يېلىقچى، قۇمقىسار؛ يۇقىرى تەرىپى (جەنۇب تەرىپى) دە خادىلىق، قۇمۇش مەھەللە قاتارلىق يۇرتلار؛ تىزناپ ئېقىنىنىڭ ئاياق قىسمى، يەكەن دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئېقىنىدا قارا ئۆي، بۇلۇڭلاڭقا، ئارالاڭقا، ئويۇغداي، يانتاق، ئاقتىكەن، ھاڭغىتلىق، چامغۇرلۇق قاتارلىق قەدىمكى يۇرتلار مەۋجۇت بولۇپ، توختى مانجۇ باشلاپ كەلگەن كىشىلەر مۇشۇ يەرلەرگە ئورۇنلاشقان. كېيىن يەنە مارالبېشىنىڭ شامال، تەڭ توغراق، يەكەن تاغارجى قاتارلىق جايلاردىن بىر قىسىم ئادەملەر كۆچۈرۈلۈپ كېلىپ تېرىقچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان. بۇنىڭ بىلەن، بۇ يۇرتلار تېز روناق تاپقان يۇرتلارغا ئايلانغان. كېيىن، بۇ يۇرتلارنىڭ ئاقساقاللىرىنىڭ مەسلىھەتى بىلەن تىزناپ ئېقىنىنىڭ يۇقىرىسىدىكى پاقىملىق (ھازىر پاختىلىق دەپ ئاتىلىۋاتىدۇ) نى، بەش يۇرت بەش ئۆستەڭنى ئايرىم ئېلىپ تاكى شېڭ شىسەي دەۋرىگىچە (مىلادى 1933 - ، 1934 - يىللىرىغىچە) ئۆز ئالدىغا سورىغان. يەنى، خانكۆل - ئاقتىكەننىڭ، مەكتەپ پاختىلىق (ھازىرقى غازكۆل يېزىسى 11 - كەنت) - ئويۇغداينىڭ؛ ئاقبەل پاختىلىق - كۆتەكلىكتىكى ئاقبەل (ھازىرقى يانتاق يېزىسى تەۋەسىدە) نىڭ؛ مەپنەت پاختىلىق (غازكۆل يېزىسى 8 - كەنت) - يانتاقنىڭ؛ لايلىق

پاختىلىق - چامغۇرلۇق (بازار جەمئىي يېزىسىدا) نىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان (بۇ يەردىكى «پاختىلىق» دېگەن نام، يۇلغۇننىڭ ياش نوتا ھالىتىدىكى باشقا بىر تۈرنىڭ نامى پاقىلىقتىن ئۆزگىرىپ كەلگەنىگەن).

توختى مانجۇ كېلىپ 30، 40 يىلدىن كېيىن، يانتاق يېزىسى ھازىرقى بولغا بىلەن قوشۇپقىن ئارىلىقىدا بازار قۇرغان. چامغۇرلۇق، ھاڭغىتلىق ۋە تىزناپ ئېقىنىنىڭ يۇقىرىسىدىكىلەر بىرلىشىپ ھازىرقى ناھىيە بازىرىنى بازار قىلغان. كېيىنچە ھازىرقى ناھىيە بازىرى قەشقەر، يەكەن قاتارلىق شەھەرلەرگە يېقىن بولغانلىقى ئۈچۈن، ناھىيە بازىرى رەسمىي مەركىزىي بازارغا ئايلانغان.

پاقتىلىق - چامغۇرلۇق (بازار جەمئىي يېزىسىدا) نىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان (بۇ يەردىكى «پاختىلىق» دېگەن نام، يۇلغۇننىڭ ياش نوتا ھالىتىدىكى باشقا بىر تۈرنىڭ نامى پاقىلىقتىن ئۆزگىرىپ كەلگەنىگەن).

توختى مانجۇ كېلىپ 30، 40 يىلدىن كېيىن، يانتاق يېزىسى ھازىرقى بولغا بىلەن قوشۇپقىن ئارىلىقىدا بازار قۇرغان. چامغۇرلۇق، ھاڭغىتلىق ۋە تىزناپ ئېقىنىنىڭ يۇقىرىسىدىكىلەر بىرلىشىپ ھازىرقى ناھىيە بازىرىنى بازار قىلغان. كېيىنچە ھازىرقى ناھىيە بازىرى قەشقەر، يەكەن قاتارلىق شەھەرلەرگە يېقىن بولغانلىقى ئۈچۈن، ناھىيە بازىرى رەسمىي مەركىزىي بازارغا ئايلانغان.

دې
دېگ
قالغ
ھۆ

يانتاقتىكى سوپىلار ۋە قەسى

1941 - يىلى ياز كۈنلىرى، يەكەندە ئىشانلىق قىلغان ھۈسەيىن ئاخۇن غوجام دېگەن كىشى 70 ياشتىن ئاشقان ۋاقتىدا ئاخىرقى ئۆمرىنى مەكتەپ يانتاق يېزىسى يانتاق كەنتىدىكى چىراق ئاتام مازىرىغا كېلىپ پىرى چىراق ئاتامنىڭ بېشىدا ئىستىقامەت قىلىپ ئۆتكۈزۈشنى ئىختىيار قىلغان ھەمدە ئۆزى قازا قىلسا شۇ كىشىنىڭ يېنىغا دەپنە قىلىشنى تاپىلاپ، مۇرتلىرى بىلەن رازىلىق بېلىشىپ يانتاققا كەلگەن.

ئۇ كىشى يانتاققا كېلىپ، ئون نەچچە كۈندىن كېيىن قازا قىلغان. بۇ خەۋەر تارقالغاندىن كېيىن يەكەن، پوسكام، قاغىلىق ناھىيىلىرىدىكى سوپىلار قېرى - ياش، ئاتلىق - پىيادە بولۇپ 5000 دىن ئارتۇق ئادەم ھەلقە سۆھبەت بىلەن يانتاققا كەلگەن. قاتتىق يىغا - زارى بولۇپ، ئادەم سانى 7 - 8 مىڭغا يەتكەن. ھەر قايسى جايلاردىن كەلگەن سوپىلار جەسەتنى مەكتەپتە قويمىمىز، ئۆز جايلىرىمىزغا يۆتكەيمىز دەپ تەلەپ قىلىپ جېدەل چىقارغان. ۋەزىيەتتە ئىنتايىن جىددىي ھالەت شەكىللەنگەن. بۇ چاغدا، مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ ھاكىمى شۈي لياڭ بولۇپ، ئۇ قەشقەر ھەربىي رايونغا ئەھۋالنى مەلۇم قىلغان. قەشقەر ھەربىي رايونى يەكەندىكى تۈەنگە بۇيرۇق بېرىپ، بىر پەي ئەسكەر مەكتەپكە يۆتكەپ كېلىنگەن ھەمدە سوپىلارغا نەسەت قىلىش ئارقىلىق، ھەر قايسى ناھىيىلەردىن كەلگەنلەرنى ئۆز ناھىيىلىرىگە قايتۇرۇپ، مەسىلىنى تىنچ يول بىلەن ھەل قىلغان.

ۋەقەدىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئات - ئۇلاغلىرىغا، ئۆزلىرىگە يەم - خەشەك، ئوزۇق - تۈلۈك تەييارلاپ بەرگەنلەردىن توختى ھاجى، ئاۋاتتىن ئابلا قازى، يانتاقتىن نىياز بەگ، بازار ئىچىدىن (ناھىيە بازىرىدىن) نۇراخۇن خەلىپىتىم قاتارلىق تۆت نەپەر كىشىنى «سوپىلارنى ئورۇنلاشتۇرۇپ ۋەقەگە سەۋەبچى بولدى»

تۇنجى ھۆكۈمەت مەھكىمىسىنى سېلىشنىڭ ئۆتمۈشى

مەكت ناھىيىسى 1928 - يىلى 8 - ئايدا رەسمىي ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغاندا، ھۆكۈمەت مەھكىمىسى بولمىغانلىقتىن، ھۆكۈمەت خادىملىرى ناھىيە بازىرى ئىچىدىكى ئابدۇرەھىم كازىم دېگەن كىشىنىڭ باغلىق ھويلىسىنى ئارىيەتكە ئالغان.

1930 - يىلى، جۇبۇلىڭ دېگەن كىشى ھاكىم بولۇپ كېلىپ، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مەھكىمىسىنى سېلىشقا باشلىغان. بۇ چاغدا ئۆلكىلىك كېڭەشنىڭ ئەزاسى بۇ دارىن (ئەسلى ئىسمى ھەببۇللا، كورلا لوپنۇر ناھىيىسىنىڭ تىكەنلىك دېگەن يېرىدىن، ئۇيغۇر) دېگەن كىشى مەھكىمە قۇرۇلۇشىنىڭ سېلىنىشى، خىراجەتنىڭ ئىشلىتىلىش ئەھۋالىغا نازارەت قىلغان، بۇ قۇرۇلۇش 1932 - يىلى پۈتكەن.

بۇ قۇرۇلۇش ئوتتۇرىسىدىكى چوڭراق زال بىلەن ئىككى ياندىكى قاتار ئىككى ئېغىز ئۆيگە كىرگىلى بولىدىغان، جەمئىي بەش ئېغىزلىق، پىششىق قىشلىق، ئاستى ياغاچ پۈللۈك، ئىشىك - دېرىزىلىرى ئېگىز ھەم كەڭ، تاملىرىغا قېلىن تۈنكە بىلەن مورا چىقىرىپ، ئوچاق سېلىپ رۇس پوسۇندا زامانغا لايىق قىلىپ ياسالغان، قۇرۇلۇش پۈتكەندىن كېيىن، بۇ دارىن (ھەببۇللا) ئۈرۈمچىگە قايتىپ، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتكە قۇرۇلۇشنىڭ ئىقتىسادچىللىق بىلەن سېلىنغانلىقىنى، ھېچقانداق خىيانەتچىلىك قىلمىشنىڭ يۈز بەرمىگەنلىكىنى، قۇرۇلۇشنىڭ ئەنئەنىۋى خەنزۇ قۇرۇلۇش ئۇسلۇبىدا ئەمەس، بەلكى رۇس قۇرۇلۇش ئۇسلۇبى بىلەن سېلىنغانلىقىنى دوكلات قىلغان. بۇ قۇرۇلۇشنىڭ شەكلى ئەينى ۋاقىتتىكى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت باشلىقلىرىنىڭ كۆڭلىگە ياقماي، ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويغان.

شۇنىڭ بىلەن، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت دەرھال بۇيرۇق چۈشۈرۈپ ھاكىم جۇيولگىنى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا بۇ داربىنى ھاكىملىققا ئەۋەتكەن.

ئىشقا چىقىرىلىشى ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاپ، ئۇنىڭ ئورنىغا بۇ داربىنى ھاكىملىققا ئەۋەتكەن. ۱۰۰...
 ...
 ... ۵۵۵ - ۵۵۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...
 ... ۶۸۵ - ۶۸۸ ...
 ...

مەكتەپ تارىخىدىكى چوڭ ئىشلار خاتىرىسى

مىلادىدىن ئىلگىرىكى 60 - يىلى غەربىي خەن سۇلالىسى ھازىرقى بۈگۈردە غەربىي يۇرت قورۇقچىبەگ مەھكىمىسىنى قۇرغان. مەكتەپ سەپەرپاي، سۇلى، (قەشقەر)، ساكارائۇل (يەكەن) قاتارلىق بەگلىكلەر بىلەن بىللە غەربىي يۇرت قورۇقچىبەگ مەھكىمىسىگە قارىغان.

مىلادى 220 - 420 - يىللاردا، غەربىي يۇرتتىكى بىر قەدەر چوڭ بولغان سۇللۇغ (قەشقەر) بەگلىكىگە قارىغان. مىلادى 507 - 534 - يىللاردا، ئېفتالتلار تەڭرى يېغىنىڭ جەنۇبىنى ئىگەللىگەندىن كېيىن، مەكتەپ ئۇلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان.

مىلادى 583 - يىللاردا، تۈركلەر غەربىي ۋە شەرقىي دەپ ئىككى تارماققا بۆلۈنگەندىن كېيىن، مەكتەپ غەربىي تۈركلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان.

مىلادى 675 - يىللاردا، تاڭ سۇلالىسى غەربىي يۇرتتا سۇلى تۇتۇق مەھكىمىسىنى قۇرغاندا، مەكتەپ ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

مىلادى 790 - يىللاردا، تۈبۈت (تبەت) لەر جەنۇبىي شىنجاڭنى بېسىۋالدى. مەكتەپ قاتارلىق جايلار ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا قالغان.

مىلادى 860 - يىللاردا، قاراخانىيلار خانلىقى قۇرۇلۇپ، مەكتەپ بۇ خانلىقنىڭ مەركىزى ئۆلكىسىگە قارىغان.

مىلادى 1123 - يىللاردا، غەربىي لياۋ تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىنى ئىگىلەپ، مەكتەپ ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

مىلادى 1213 - يىللاردا، نايمان خانى كۈچلۈك غەربىي لياۋ خانى قولىدىن ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىپ، ئۇنىڭ زېمىن دائىرىسىنى ئۆز ھۆكۈمرانلىقىغا ئالغاندىن كېيىن، مەكتەپ

كۈچلۈكنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان. 1218 - يىللاردا، موڭغۇل قوشۇنلىرى جەبەنويان باشچىلىقىدا كۈچلۈك ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىغاندىن كېيىن، مەكت موڭغۇللارنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

مىلادى 1227 - يىللاردا، موڭغۇل خانى چىڭگىزخان تەڭرى تېغىنىڭ جەنۇبىدىكى جايلارنى ئىككىنچى ئوغلى چاغاتايغا سۈيۈرغال قىلىپ بەرگەن. بۇنىڭ بىلەن چاغاتاي خانلىقى قورۇلۇپ، مەكت بۇ خانلىقنىڭ تەۋەلىكىدە بولغان.

مىلادى 1514 - يىللاردا، يەكەن سەئىدىيە خانلىقى قورۇلۇپ، مەكت بۇ خانلىقنىڭ مەركىزىدىكى رايون بولغان.

مىلادى 1670 - يىللاردا، جۇڭغار خانلىقى يەكەن سەئىدىيە خانلىقنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، ئاپاق خوجىنىڭ قورچاق ھاكىمىيىتىنى قۇرغاندىن كېيىن، مەكت خوجىلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان.

مىلادى 1759 - يىللاردا، چىڭ سۇلالىسى چوڭ - كىچىك خوجىلار توپىلىڭىنى بېسىقتۇرۇپ، يەكەندە ئامبال مەھكىمىسى قۇرغاندا، مەكتنى بارچۇق ھاكىم بېگىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئايرىپ بەرگەن.

مىلادى 1870 - يىللاردا، ياقۇپبەگ قەشقەر، يەكەن قاتارلىق جايلارنى بېسىۋېلىپ، «ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتى» («بەدۆلەت ھاكىمىيىتى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ) نى قۇرغاندا، مەكت ئۇنىڭ باشقۇرۇش دائىرىسىدە بولغان.

مىلادى 1877 - يىللاردا، چىڭ سۇلالىسى ياقۇپبەگ ھاكىمىيىتىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاپ، مەكت قاتارلىق جەنۇبىي شىنجاڭدىكى جايلارنى قايتۇرۇۋالغان.

مىلادى 1882 - يىلى، چىڭ سۇلالىسى مارالبېشى نازارىتى نى قۇرغاندا، مەكت ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان.

مىلادى 1902 - يىلى، مارالبېشى نازارىتىنى مارالبېشى ئوبلاستىغا ئۆزگەرتكەندە، مەكتەپ سۈلى (قەشقەر) مەھكىمىسىگە قارىغان.

1928 - يىلى 8 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىسى قۇرۇلغان ھەم قەشقەر ۋىلايىتىگە قارىغان. ليۇ فامىلىلىك كىشى تۇنجى ھاكىم بولغان. پۈتۈن ناھىيە ئالتە يېزىغا ئايرىلىپ ھەر بىر يېزىغا شياڭيۇ قويۇلغان.

1929 - يىلى، شۇ فامىلىلىك كىشى ھاكىم بولغان.

1930 - يىلى 8 - ئايدا، جۇيۈلىك ھاكىم بولۇپ، تۇنجى دۆلەت ئىگىلىكىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپ (گويۇشۇتاڭ) سالغان.

1931 - يىلى، ناھىيىلىك ھۆكۈمەت مەھكىمىسى سېلىنغان.

1932 - يىلى 7 - ئايدا، ھەبىبۇللا (بۇ دارپەن) ھاكىم

بولغان.

1933 - يىلى 1 - ئايدا، قەشقەر مەمۇرىي مەھكىمىسى

ۋاڭ داجۇڭنى ھاكىم قىلىپ ئېۋەتكەن.

4 - ئايدا، مەكتەپتىكى دىنىي ئۆلىمالار ۋە ئالتە يېزىنىڭ شياڭيۇلىرىنىڭ قوللىشى بىلەن خوجا ھاكىم، كېرىم قازى، مەمەت ھاجىلار مۇئاۋىن ھاكىم بولغان.

12 - ئايدا، يەكەن رايون باشلىقى ماخۇسەن ۋاڭ

جىڭسەينى مەكتەپكە ھاكىم قىلىپ ئېۋەتكەن.

1934 - يىلى 3 - ئايدا، خوجىنىياز ھاجى نىياز دېگەن

كىشىنى ھاكىم قىلىپ ئېۋەتكەن.

4 - ئايدا، خوجىنىياز ھاجى قوشۇنلىرى بىلەن ماخۇسەن

قوشۇنلىرى ياخۇمدان ئەتراپىدا يېرىم كۈن ئۇرۇش قىلغان.

8 - ئايدا، خوتەن ھۆكۈمدارى شاھ ماڭسۇر ھوشۇر داموللا

دېگەن كىشىنى ھاكىم، شەمسىدىن داموللا دېگەن كىشىنى

- مۇئاۋىن ھاكىم قىلىپ ئېۋەتكەن.
- 1935 - يىلى 2 - ئايدا، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ھەببۇللا (بۇ دارىن) نى رەسمىي ھاكىم قىلىپ ئېۋەتكەن.
- 3 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك ئۇيغۇر ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى (ناھىيىلىك ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۇيۇشمىسى) قۇرۇلغان.
- 12 - ئايدا، ۋۇيىڭسۇڭ ھاكىم بولغان.
- 1936 - يىلى 10 - ئايدا، ھاكىم ۋۇيىڭسۇڭ بىلەن مارالبېشى ھاكىمى ئۆز ئارا كېلىشىپ، مەكتەپكە قاراشلىق يۇقىرى، تۆۋەن ئاۋات، چوڭقۇرچاق قاتارلىق يۇرتلارنى مارالبېشىغا ئايرىپ بەرگەن.
- 10 - ئاينىڭ 30 - كۈنى، قۇربان دېگەن كىشى ھاكىم قىلىپ تەيىنلەنگەن.
- 1937 - يىلى 4 - ئايدا، قەشقەر ھەربىي رايون باشلىقى مامۇت سىجاڭ قۇرباننى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇپ، ھىدايەت دېگەن كىشىنى ھاكىم قىلىپ تەيىنلەپ، مەكتەپكە ئېۋەتكەن.
- 9 - ئايدا، ئابدۇنىياز سىجاڭ (قەشقەردە تۇرۇشلۇق ھەربىي قىسىمنىڭ باشلىقى) بىلەن خوتەندىكى ماخۇسەن بىرلىشىپ شېڭ شىسەيگە قارشى چىقىپ، ئاقسۇغىچە ھۇجۇم قىلىپ بارغان. شېڭ شىسەي ئامالسىز سوۋېت ئىتتىپاقىدىن ياردەم سورىغان. سوۋېت ئىتتىپاقى ئەسكەر ئېۋەتىپ، ئۇلارغا زەربە بەرگەندىن كېيىن، ئابدۇنىياز سىجاڭ، ماخۇسەنلەر مەكتەپكە چېكىنىپ كەلگەن. سوۋېت ئارمىيىسىمۇ ئۇلارنى قوغلاپ مەكتەپكە كەلگەن ۋە ئىككى ھەربىي ئايروپىلان بىلەن زەربە بەرگەن. بۇ ئايروپىلانلار مەكتەپ بازار جەمئىي يېزىسى، تىزناپ بويىغا ئايروپىلان ياساپ قونغان.
- 10 - ئايدا، قەشقەر مەمۇرىي مەھكىمە ئابدۇللا دېگەن كىشىنى مەكتەپكە ھاكىم قىلىپ تەيىنلىگەن.

• 1938 - يىلى 8 - ئايدا، ھاجى بەگ دېگەن كىشى مەكتەپكە ھاكىم بولغان.

10 - ئايدا مەكتەپتىكى شياڭيۇلۇق تۈزۈم ئەمەلدىن قېلىپ، پۈتۈن ناھىيە ئۈچ رايون، بىر كوچا باشقارمىسىغا ئايرىلغان.

1939 - يىلى 2 - ئايدا، ۋاڭ يۇڭچاڭ ھاكىم، نامەت دېگەن كىشى مۇئاۋىن ھاكىم بولغان.

1940 - يىلى 6 - ئايدا، شۇلياڭ (كومپارتىيە ئەزاسى) مەكتەپكە ھاكىم بولغان. ئۇ مەكتەپتىكى خەلقنىڭ سۇ

قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ تەستىقىنى ئېلىپ، ئۆلكە ئەۋەتكەن سوۋېت ئىتتىپاقىدىن كەلگەن

سۇ ئىشلىرى مۇتەخەسسسلرىنىڭ بېكىتىشى بىلەن يەكەن دەرياسىدىن مەكتەپكە كېلىدىغان بىر چوڭ ئۆستەڭ چاپتۇرغان.

ئۆستەڭنىڭ ئۇزۇنلۇقى 60 كىلومېتىر بولۇپ، 20 مىڭ ئەمگەك كۈچى كەتكەن. ئۆستەڭگە جىن يۇڭ (晋庸) (شېڭ شىسەي

ئىسمىنى يېزىپ بەرگەن) دەپ نام قويۇلغان. (ئازادلىقتىن كېيىن بۇ نام ئاۋۋال «ئازادلىق ئۆستىڭى»، كېيىن «داجەي ئۆستىڭى»

دەپ ئۆزگەرتىلگەن). بۇ ئۆستەڭنىڭ قېزىلىشى مەكتەپ بازار ئىچى ۋە تىزناپ دەريا ئېقىنىدىكى جايلارنىڭ سۇ قىيىنچىلىقىنى

زور دەرىجىدە ھەل قىلغانىدى.

1941 - يىلى 2 - ئايدا، يەكەندىكى سوپىلارنىڭ باشلىقى ھۈسەيىن خوجا ئاغرىپ قېلىپ، مەكتەپ يانتاق يېزىسىغا ئېلىپ

كېلىنگەندىن كېيىن ۋاپات بولىدۇ. ئۇ ئۆلگەندىن كېيىن يانتاق يېزىسىدىكى چىراق ئاتام مازىرىغا دەپنە قىلىنىدۇ. مەكتەپ،

يەكەن، قاغىلىق، پوسكام قاتارلىق جايلاردىن بىر قانچە مىڭ ئادەم كېلىپ دەپنە مۇراسىمىغا قاتناشقان (ئىگىلىنىشىچە، ھەر قايسى

جايلاردىن كەلگەن سوپىلار خوجامنىڭ مېيىتىنى ئېلىپ كېتىش دەۋاسى بىلەن جېدەل چىقارغان. «بۇ يانتاقتىكى سوپىلار ۋەقەسى» دەپ ئاتالغان). يەكەن ۋالىيسى، قوشۇمچە ئامانلىق

ساقلاش قوماندانى ۋەقە چىقىشتىن ئەنسىرەپ ئەسكەر ئەۋەتىپ سوپىلارنى تارقىتىۋەتكەن.

1942 - يىلى 7 - ئايدا، شۇلياڭ يۆتكىلىپ، مۇئاۋىن ھاكىم نامەت خىزمەتكە رىياسەتچىلىك قىلغان.

9 - ئايدا، چىڭ شىجۇ مۇۋەققەت ھاكىم بولغان.

1943 - يىلى 11 - ئايدا، تەيخې بازىرى (太和) دىكى دىنىي مەكتەپ خەلق ئىگىلىكىدىكى مەكتەپكە ئۆزگەرتىلىپ، ئوقۇغۇچىلار يېڭى بىلىم، يېڭى مەدەنىيەت ئۆگەنگەن.

1944 - يىلى 2 - ئايدا، جىۈگوجىڭ ھاكىم بولغان.

4 - ئايدا، يېڭى ھايات ئىلگىرىلەش جەمئىيىتى قۇرۇلغان.

خەلق ئىگىلىكىدىكى مائارىپ تەتقىقات جەمئىيىتى قۇرۇلغان بولۇپ، ۋاڭ يىمىڭ مۇدىر بولغان. بۇ جەمئىيەت ناھىيىنىڭ مائارىپ ئىشلىرىنى ئىلگىرى سۈرۈش، ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەش ۋە ئوقۇتۇشنى قېلىپلاشتۇرۇش، يېتەكلەش قاتارلىق خىزمەتلەرنى ئىشلىگەن.

5 - ئاينىڭ 24 - كۈنى، شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت قانۇن خەلىپىنى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ مەسلىھەتچىلىكىگە تەيىنلىگەن.

شۇ يىلى يەنە، مەكتەپ خەلقى ياپونغا قارشى ئۇرۇشنى قوللاش ئۈچۈن، «شىنجاڭ مەكتەپ» ناملىق ئايروپىلاندىن بىرنى ئىلانە قىلغان.

1945 - يىلى 1 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، يەكەن ناھىيىسى تەۋەسىدىكى قىزىلجى كەنتى (ھازىرقى قىزىل ئاۋات يېزىسى قىزىلجى كەنتى) مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئايرىپ بېرىلدى.

2 - ئايدا، تەيخې (太和) بازىرىدىكى خەلق ئىگىلىكى مەكتىپى مەركىزىي گومىن مەكتىپىگە ئۆزگەرتىلدى.

4 - ئايدا، جىۈگوجىڭ يۆتكىلىپ، دەي ياپچىڭ مەكتەپ

- ناھىيىسىگە مۇۋەققەت ھاكىم بولدى.
- 6 - ئايدا، خەنزۇ مەدەنىيەت ئاقارتىش ئۇيۇشمىسى قۇرۇلۇپ، تىيەن ياۋسېڭ مۇدىر بولدى.
- 10 - ئايدا، گومىنداڭ مەكتەپ ناھىيىلىك پىرقىسى قۇرۇلۇپ، ھاكىم دەي يىچىڭ پىرقىنىڭ شۇجىسى بولدى.
- 1946 - يىلى 3 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، ناھىيىلىك سەنىخۇي (مەسلىھەت كېڭىشى 参议会) قۇرۇلۇپ، مامۇت باشلىقلىققا سايلاندى. مۇھەممەت ھاجى مۇئاۋىن باشلىق بولدى.
- 4 - ئاينىڭ 4 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك سەھىيە پونكىتى قۇرۇلدى. بۇ ئورۇندا داۋالاش خادىمى (دوختۇر) دىن ئۈچ نەپەر بولۇپ، 10 كېسەل كارىۋىتى تەسىس قىلىنغان.
- دورا - ئۈسكۈنىلەرنى قەشقەر ۋىلايەتلىك دورىخانا تەمىنلىگەن.
- 12 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت رەئىسى بۇرھان شەئىدى مەكتەپ ناھىيىسىگە كېلىپ، ناھىيىنىڭ سايلام ئىشلىرىغا نازارەتچىلىك قىلغان ۋە تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان. ئاتالمىش «دېموكراتىك سايلام» ئارقىلىق مويىدىن نىياز ھاكىملىققا سايلانغان.
- 1947 - يىلى 2 - ئايدا، يەكەن - مارالبېشى تاش يولىغا ئىش باشلىنىپ، يىل ئاخىرىدا يولنىڭ توپا قۇرۇلۇشى پۈتكەن.
- 7 - ئايدا، يەكەن ۋالىيسى جۇ فاڭگاڭ مويىدىن نىيازنى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرغان. خۇجىشياڭ ناھىيىلىك ھۆكۈمەتنىڭ خىزمىتىگە رىياسەتچىلىك قىلغان.
- 8 - ئايدا، ماشېگۇ ناھىيىلىك پىرقىنىڭ شۇجىسى بولغان.
- 9 - ئايدا، زوشىخۇ ناھىيىلىك پىرقىنىڭ شۇجىسى بولغان.
- 10 - ئايدا، يۈسۈپ ھاكىم، لياڭ گودۇڭ مۇئاۋىن ھاكىملىققا تەيىنلەنگەن.
- 1948 - يىلى 7 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، ناھىيىلىك

ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى قۇرۇلغان.
 8 - ئايدا، يۈسۈپ چوڭ ئاخۇن ناھىيىلىك پىرقىنىڭ باشلىقى بولغان.

شۇ يىلى، ناھىيە مەمۇرىي جەھەتتىن بىر بازار (تەيخى بازىرى)، ئىككى پىزا (جېن شېڭ، جىيەنشېڭ يېزىلىرى)، 61 باۋ، 479 جياغا ئايرىلدى.

مەكتەپ ئامانلىق تەكشۈرۈش ئىدارىسىنىڭ نوپۇس تەكشۈرۈشىدە كەسىپ قۇرۇلمىسى بويىچە ئىستاتىستىكا قىلىندى. پۈتۈن ناھىيە بويىچە 50342 ئادەم بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە كەسىپى خادىم 149 نەپەر (ئايال 11 نەپەر)، دېھقان 46919 نەپەر (ئايال 23179 نەپەر)، قول سانائەتچى (قول ھۈنەرۋەن) 1140 نەپەر، سودىگەر 279 نەپەر، ئوقۇغۇچى 1855 نەپەر (قىز 790 نەپەر) بولغان.

1949 - يىلى 3 - ئايدا، لياڭ گودۇڭ قوشۇمچە گومىنداڭ ناھىيىلىك پىرقىنىڭ شۇجىلىقىغا تەيىنلەندى. يۈسۈپ ۋەزىپىسىدىن ئايرىلىپ، سەيدۇللا دېگەن كىشى ھاكىم بولدى.
 8 - ئايدا، ئاتلىق ئەسكەر 6 - لۇ 17 - تۈەن يەكەندىن مەكتەپكە يۆتكىلىپ ئورۇنلاشتى. 1949 - يىلى 10 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، ناھىيە بازىرىدا شىنجاڭنىڭ تىنچ يول بىلەن ئازاد بولغانلىقىنى خاتىرىلەش چوڭ يىغىنى ئېچىلدى. يىغىنغا ناھىيىدىكى ئىدارە - ئورگان خادىملىرى، ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار، ناھىيە بازىرىدىكى ھەر مىللەت خەلق ئاممىسى ۋە ئاتلىق ئەسكەر 6 - لۇ 17 - تۈەن كوماندىر - جەڭچىلىرى قاتناشتى. چوڭ يىغىنغا 17 - تۈەننىڭ تۈەنجاڭى خۇاڭ يادۇڭ رىياسەتچىلىك قىلدى. بايراق چۈشۈرۈش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلۈپ، مەكتەپ ناھىيىسىدە تۇنجى بەش يۇلتۇزلۇق بايراق - جۇڭخۇا خەلق جۇمھۇرىيىتىنىڭ دۆلەت بايرىقى چىقىرىلدى. يىغىندىن كېيىن، چوڭ تىپتىكى تەبرىكلەش پائالىيىتى

ئۆتكۈزۈلدى.

شۇ ئايدا، يەكەن ۋالىي مەھكىمىسىنىڭ مۇئاۋىن ۋالىيى
 ياڭ لياڭسەي قوشۇمچە مەكتەپ ناھىيىسىگە ھاكىم بولدى.
 1950 - يىلى 1 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، شۇجىڭۋېي، ۋۇ
 گۈيرۇڭ، ۋۇ شۇشياڭ، ئابدۇكېرىم ھاشىم، ئابلەت قاتارلىق بەش
 كىشىدىن تەركىب تاپقان ھەربىي ئىشلار ۋەكىللەر گۇرۇپپىسى
 قۇرۇلۇپ، شۇ جىڭۋېي گۇرۇپپا باشلىقى بولۇپ، مەكتەپ
 ناھىيىسىنىڭ باشقۇرۇش ھوقۇقىنى ئۆتكۈزۈۋالغان ھەمدە مەكتەپ
 ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى قۇرۇشقا تەييارلىق
 قۇرۇلگەن.

1 - ئاينىڭ ئاخىرىدا، جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيىسى
 مەكتەپ ناھىيىلىك كومىتېتى قۇرۇلۇپ، شۇ جىڭۋېي شۇجىلىققا
 تەيىنلەنگەن.

2 - ئاينىڭ 17 - كۈنىدىن 3 - ئاينىڭ 6 - كۈنىگىچە،
 تۇنجى نۆۋەتلىك دېھقانلار ۋەكىللەر قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ، 420
 ۋەكىل قاتناشقان. يىغىندا مەكتەپ ناھىيىلىك يېزا بىرلەشمىسى
 قۇرۇش قارار قىلىنغان.

3 - ئاينىڭ 22 - 26 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك
 تۇنجى نۆۋەتلىك ھەر مىللەت، ھەر ساھە خەلق ۋەكىللەر
 قۇرۇلتىيى ئېچىلغان. قۇرۇلتايعا 129 ۋەكىل قاتناشقان بولۇپ،
 مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى قۇرۇلغان. ئابدۇكېرىم ھاشىم
 ھاكىم بولۇپ سايلانغان. ناھىيىلىك ھۆكۈمەتتە كاتىباتلىق
 ئىشخانىسى تەسىس قىلىنغان.

شۇ ئايدا يەنە، جۇڭگو خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسى ئاتلىق
 8 - شى 24 - تۈەن مەكتەپ كېلىپ، بوز يەر ئېچىپ،
 تېرىقچىلىق قىلىپ ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللانغان.
 ئىككىنچى يىلى كۈزدە، بۇيرۇق بويىچە مەكتەپتىن يۆتكەلگەن.
 4 - ئاينىڭ 18 - كۈنى، شىنجاڭ ئۆلكىلىك سودا بانكىسى

مەكت ئىش بېجىرىش ئورنى قۇرۇلغان.

5 - ئايدا، ناھىيىلىك ھۆكۈمەتتە خەلق ئىشلار بۆلۈمى، مالىيە بۆلۈمى، قۇرۇلۇش بۆلۈمى، مائارىپ بۆلۈمى، باج ئىشلار بۆلۈمى ۋە جامائەت خەۋپسىزلىك ئىدارىسى قاتارلىق ئالتە ئورگان تەسىس قىلىنغان. يېزا، كەنت ھاكىمىيىتى قۇرۇلۇپ، پۈتۈن ناھىيە ئۈچ رايون، 24 يېزىغا ئايرىلغان.

6 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، جۇڭگو خەلق بانكىسى مەكت ئىش بېجىرىش ئورنى قۇرۇلغان. 10 - ئايدا، جۇڭگو خەلق بانكىسى مەكت تارماق بانكىسى قۇرۇلغان.

شۇ ئايدا، پۈتۈن ناھىيە بويىچە ئاياللار ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ، مەكت ناھىيىلىك دېموكراتىك ئاياللار بىرلەشمىسى قۇرۇلغان.

8 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك خەلق سوت مەھكىمىسى قۇرۇلغان.

9 - ئايدا، غەربىي شىمال سودا شىركىتى يەكەن مەمۇرىي رايون سودا شىركىتى مەكت ئىش بېجىرىش ئورنى قۇرۇلغان. 1952 - يىلى، مەكت ناھىيىلىك سودا تارماق شىركىتىگە ئۆزگەرتىلگەن.

1951 - يىلى 6 - ئايدا، پۈتۈن ناھىيە بەش رايون، 31 يېزىغا ئۆزگەرتىپ ئايرىلغان. 12 - ئايدا، ناھىيىلىك تەمىنلەش سودا كوپىراتىپى بىرلەشمىسى قۇرۇلۇپ، خەلق ئاممىسى پاي قوشقان.

1952 - يىلى 1 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك قوبۇللاش پونكىتى قۇرۇلۇپ، ھەر كۈنلۈك مەركىزى خەلق رادىئو ئىستانسىسىنىڭ خەۋەرلىرىنى خاتىرىلەپ، قىسقا خەۋەر قىلىپ بېسىپ، ھەرقايسى ئىدارە - ئورگانلارغا تارقاتقان.

9 - ئاينىڭ 30 - كۈنى، جۇڭگو يېڭى دېموكراتىك ياشلار ئۆمىكى مەكت ناھىيىلىك كومىتېتى قۇرۇلغان (1957 - يىلى

- 10 - ئايدا، جۇڭگو كوممۇنىستىك ياشلار ئۆمىكىگە ئۆزگەرتىلگەن).
- 12 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك ۋە تەنپەرىۋەرلىك تازىلىق كومىتېتى قۇرۇلغان.
- 1953 - يىلى 3 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك پوچتا - تېلېگراف ئىدارىسى قۇرۇلغان.
- 8 - ئايدا، ناھىيىلىك ھۆكۈمەتتە ئاشلىق بۆلۈم، سەھىيە بۆلۈم ۋە سودا - سانائەت بۆلۈمى تەسىس قىلىنغان.
- شۇ ئايدا، ناھىيە تەۋەسىدە ئەمگەك بىلەن ئۆزگەرتىش مەيدانى - پەيلو دېھقانچىلىق مەيدانى قۇرۇلۇپ، يەكەن مەمۇرىي مەھكىمە جامائەت خەۋىپسىزلىك ئىدارىسىنىڭ باشقۇرۇشىغا بېرىلگەن.
- 12 - ئايدا، پۈتۈن ناھىيە يەتتە رايون، 34 يېزىغا ئۆزگەرتىپ ئايرىلغان. 1954 - يىلى 4 - ئاينىڭ 13 - 18 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك 1 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىسى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلغان. يىغىنغا 89 ۋەكىل قاتناشقان. ئىبراھىم سايىم ھاكىم بولۇپ سايلانغان.
- 11 - ئايدا، جۇڭگو خەلق سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى مەكتەپ ناھىيىلىك كومىتېتى قۇرۇلۇپ، تۇنجى نۆۋەتلىك يىغىن ئېچىلغان. مىڭ چىڭ رەئىس، ئىبراھىم سايىم، قادىر خەلىپىلەر مۇئاۋىن رەئىس بولغان.
- 1955 - يىلى 7 - ئايدا، مەكتەپ تۇنجى تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپ قۇرۇلۇپ، 150 ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىنغان.
- 11 - ئايدا، ناھىيىدىكى 7 - رايون ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ باشقۇرۇلۇشىدىكى يېزا، كەنتلەر 1 - رايون ۋە 5 - رايونغا ئايرىپ بېرىلگەن.
- 1956 - يىلى 4 - ئاينىڭ 17 - كۈنى، ج ك پ مەكتەپ ناھىيىلىك 1 - نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيىسى ئېچىلىپ، ناھىيىلىك

مەمۇرىي تەپتىش كومىتېتى قۇرۇلغان. مىڭ چىڭ ناھىيىلىك پارتكوم شۇجىسى بولۇپ سايلانغان. 5 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك خەلق تەپتىش مەھكىمىسى قۇرۇلغان.

6 - ئايدا، يەكەن مەمۇرىي مەھكىمە ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ، مەكت قەشقەر مەمۇرىي مەھكىمىنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكەن.

7 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك قول سانائەت بىرلەشمىسى قۇرۇلغان.

11 - ئايدا، ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ نامى ناھىيىلىك خەلق كومىتېتىغا ئۆزگەرتىلگەن.

1957 - يىلى 2 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك تەنتەربىيە ھەرىكىتى كومىتېتى قۇرۇلغان. لو ليەنياۋ قۇشۇمچە مۇدىر بولغان.

6 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك ھاۋارايى مۇلازىمەت پونكىتى قۇرۇلغان. ناھىيىلىك رادىئو ئۈزۈلى قۇرۇلۇپ، 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى رەسمىي ئاڭلىتىش بەرگەن.

10 - ئاينىڭ 14 -، 19 - كۈنلىرى، مەكت ناھىيىلىك

2 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلغان. يىغىنغا 174 ۋەكىل قاتناشقان. ئىبراھىم سايىم ھاكىم بولۇپ سايلانغان.

شۇ ئايدا، مەكت ناھىيىلىك خەلق كومىتېتى ئاشلىق بۆلۈمى ئاشلىق ئىدارىسى قىلىپ ئۆزگەرتىلگەن.

1958 - يىلى 5 - ئاينىڭ 30 - كۈنىدىن 6 - ئاينىڭ

6 - كۈنىگىچە، مەكت ناھىيىلىك 3 - نۆۋەتلىك خەلق

قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلىپ، تۇردى سوپى ھاكىم

بولۇپ سايلانغان.

6 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك سودا ئىدارىسى قۇرۇلغان.

- 1959 - يىلى 4 - ئايدا، قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكوم گاۋ نىڭبىڭنى ناھىيىلىك پارتكوم شۇجىسى قىلىپ تەيىنلىگەن.
- 5 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك دۆلەت ئىگىلىكىدىكى 1 - ماي ئورمانچىلىق مەيدانى قۇرۇلغان.
- 6 - ئايدا، ناھىيە بويىچە بازار ۋە يېزا - كەنتلەردە ھەمكارلىشىپ داۋالاش تۈزۈمى يولغا قويۇلغان.
- 8 - ئايدا، ج ك پ مەكتەپ ناھىيىلىك پارتىيە مەكتىپى قۇرۇلغان.
- 11 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك 2 - نۆۋەتلىك سىياسىي كېڭەش يىغىنى ئېچىلىپ، گاۋ نىڭبىڭ رەئىس، تۇردى سوپى، قاندىر خەلىپىلەر مۇئاۋىن رەئىس بولغان.
- 12 - ئاينىڭ 4 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك پەن - تېخنىكا كومىتېتى قۇرۇلغان.
- شۇ يىلى، يانتاق گۈڭشى مەملىكەت بويىچە ئىلغار گۈڭشى بولۇپ باھالانغان.
- 1960 - يىلى 1 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك قوراللىق بۆلۈم قۇرۇلغان.
- 3 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك پەن - تېخنىكىسى ئومۇملاشتۇرۇش جەمئىيىتى قۇرۇلغان.
- 3 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك ئۇرۇقچىلىق تەجرىبە مەيدانى قۇرۇلغان.
- 8 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك پىلان كومىتېتى قۇرۇلغان.
- شۇ ئايدا، ئاپتونوم رايون مەكتەپ ناھىيىسىدە جەنۇبىي شىنجاڭ كىتاب تارقىتىش خىزمىتى نەق مەيدان يىغىنى ئاچقان.
- 1961 - يىلى 1 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك تاشقى سودا ئىدارىسى قۇرۇلغان.
- 3 - ئاينىڭ 21 - 25 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك

4 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلغان. يىغىنغا 122 ۋەكىل قاتناشقان. تۇردى سوپى ھاكىملىققا سايلانغان. جاۋ شېڭشياڭ، مەمەت نىياز مۇئاۋىن ھاكىملىققا سايلانغان.

8 - ئاينىڭ 4 - كۈنى، مەكت ناھىيىلىك مال باھا باشقۇرۇش كومىتېتى قۇرۇلغان. بىر خەنزۇ باشلانغۇچ مەكتەپ قۇرۇلۇپ، 102 ئوقۇغۇچى قوبۇل قىلىنغان.

12 - ئايدا، ناھىيىلىك پارتكومدا شۇجىچۇ قۇرۇلۇپ، گاۋ نىڭبىڭ، لولىيەنباۋ، ئابدۇسالام سىدىق شۇجى، سەي چۇنداۋ نامزات شۇجى بولغان.

1962 - يىلى 6 - ئاينىڭ 5 - 14 - كۈنلىرى، ج ك

پ مەكت ناھىيىلىك 2 - نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ، 93 ۋەكىل قاتناشقان. گاۋ نىڭبىڭ ناھىيىلىك پارتكوم شۇجىسى، ئابدۇكېرىم ئىسلام، لولىيەنباۋ مۇئاۋىن شۇجى بولۇپ سايلانغان. شۇ يىلى، ناھىيىلىك يېزا - چارۋىچىلىق بۆلۈم، سۇ ئىشلىرى بۆلۈمى قۇرۇلغان.

63 - يىلى 2 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك دۆلەت

ئىگىلىكىدىكى تراكتور پونكىتى قۇرۇلۇپ، بازار جەمئىيى، ھاڭخىتلىق، غازكۆل، قىزىل ئاۋات قاتارلىق تۆت گۇڭشېدىكى تراكتور ۋە دېھقانچىلىق ماشىنا سايمانلىرىنى ناھىيىگە ئۆتكۈزۈۋېلىپ بىر تۇتاش باشقۇرۇشنى يولغا قويغان.

3 - ئايدا، قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكوم گو داۋشىڭنى

ناھىيىلىك پارتكومنىڭ 1 - شۇجىسى قىلىپ، ئەسلىدىكى شۇجى گاۋ نىڭبىڭنى 2 - شۇجى قىلىپ تەيىنلىگەن. شۇ ئايدا، تۇردى سوپى يۆتكىلىپ، ئابلا سايم ھاكىملىققا تەيىنلەنگەن.

3 - ئايدا، ئاپتونوم رايون ۋە قەشقەر ۋىلايىتىدىكى

مەدەنىيەت تارمىقىدىكىلەر خىزمەت گۇرۇپپىسى تەشكىللىنىپ، جۇڭگو مۇزىكانتلار جەمئىيىتى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق

شۆبىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ۋەن توڭشۇنىڭ باشچىلىقىدا مەكتەپ ناھىيىسىگە كېلىپ، خەلق ئارىسىغا تارقالغان «دولان مۇقامى» نى ئومۇميۈزلۈك يىغىش، رەتلەش ئېلىپ بارغان. 6 - ئايدا، قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكوم ناھىيىلىك شۇجىچۇنى ئەمەلدىن قالدۇرغان.

9 - ئاينىڭ 23 - ، 29 - كۈنلىرى مەكتەپ ناھىيىلىك 5 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلىپ، 93 ۋەكىل قاتناشقان. بىرلا ۋاقىتتا يەنە مەكتەپ ناھىيىلىك 3 - نۆۋەتلىك سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشىنىڭ يىغىنى ئېچىلغان. خەلق قۇرۇلتىيى يىغىنىدا ئابلا سايم ھاكىم، لو ليەنياۋ مۇئاۋىن ھاكىم بولۇپ سايلانغان. سىياسىي كېڭەش يىغىنىدا گو داۋشېڭ رەئىس، ئابلا سايم، قادىر خەلىپىلەر مۇئاۋىن رەئىس بولۇپ سايلانغان.

1964 - يىلى 5 - ئايدا، ئاپتونوم رايونلۇق پارتكومنىڭ 1 - شۇجىسى ۋاڭ ئېنماۋ قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكومنىڭ شۇجىسى مىڭ شۇلىڭ ھەمراھلىقىدا مەكتەپ ناھىيىسىگە كېلىپ خىزمەتلەرنى تەكشۈردى. قىزىل بايراق (يانتاق) گۇڭشېسىنىڭ تەجرىبىلىرىنى ئومۇميۈزلۈك خۇلاسە قىلىپ، پۈتۈن شىنجاڭنى قىزىل بايراق گۇڭشېسىدىن ئۆگىنىپ، «بەشتە ياخشى» (ياخشى سالائېتىز، ياخشى ئېرىق - ئۆستەڭ، ياخشى ئورمان بەلبېغى، ياخشى يول، ياخشى ئولتۇراق جاي نۇقتىسى) ئۆلچىمى بويىچە تىرىشىپ سوتسىيالىستىك يېڭى يېزا - كەنت قۇرۇشقا چاقىرىق قىلغان.

6 - ئايدا، ناھىيىلىك دېھقانچىلىق ماشىنىلىرى تەمىنلەش پونكىتى قۇرۇلغان (1980 - يىلى 12 - ئايدا، ناھىيىلىك يېزا ئىگىلىك ماشىنىلىرى شىركىتىگە ئۆزگەرتىلگەن).

1965 - يىلى 2 - ئايدا، قىزىل بايراق (يۇنتاق) گۇڭشېسى غەربىي شىمال بويىچە 40 بايراقدار ئورۇننىڭ بىرى بولۇپ

باھالانغان.

- 3 - ئايدا، قىزىل بايراق (يانتاق) گۇڭشىسى ئاپتونوم رايون تەرىپىدىن «قىزىل بايراقدار ئورۇن» ۋە «سوتسىيالىستىك يېڭى يېزا - كەنت قۇرۇش ئۈلگىسى» دەپ تىكلەنگەن.
- 8 - ئاينىڭ 23 - ، 29 - كۈنلىرى مەكتەپ ناھىيىلىك
- 6 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىسى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلىپ، 170 ۋەكىل قاتناشتى. بىرلا ۋاقىتتا يەنە، مەكتەپ ناھىيىلىك 4 - نۆۋەتلىك سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى يىغىنى ئېچىلغان. خەلق قۇرۇلتاي يىغىنىدا ئابلا سايم ھاكىم بولۇپ سايلانغان. لو يەنباۋ، سىدىق ئابىخان مۇئاۋىن ھاكىم بولۇپ سايلانغان. سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى يىغىنىدا گوداۋشېڭ رەئىس، ئابلا سايم، قادىر خەلپە، جاۋ شېڭشياڭ مۇئاۋىن رەئىس بولۇپ سايلانغان.
- 1966 - يىلى 1 - ئايدا، شىنجاڭ ئىشلەپچىقىرىش قۇرۇلۇش بىڭتۇەنى 3 - دېۋىزىيىسى مەكتەپ ناھىيىسىدە 43 - تۈەن (ئىلگىرى ئىتتىپاق دېھقانچىلىق مەيدانى)، 45 - تۈەن، چىڭلىق دېھقانچىلىق مەيدانى، ئالغا سۇ ئامبىرى باشقۇرۇش ئورنىنى قۇرغان.
- 6 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» رەھبەرلىك گۇرۇپپىسى قۇرۇلغان.
- شۇ ئايدا، خوجىيەن گۇڭشىسى (1 - گۇڭشىسى) بازارلىق باشقۇرۇش رايونى، بازارلىق خەلق گۇڭشىسىغا ئۆزگەرتىلگەن.
- 1967 - يىلى 1 - ئاينىڭ 7 - كۈنى، «مەدەنىيەت زور ئىنقىلابى» دىكى 1 - ئاممىۋى تەشكىلات قىزىل قوغدىغۇچىلار (红卫兵) 1 - قوماندانلىق شىتابى قۇرۇلۇپ، 2 - ئاينىڭ 29 - كۈنىگىچە ھەر قايسى گۇڭشىسى، ناھىيىدىكى ئىدارە - ئورگانلاردا قۇرۇلغان ئاممىۋى تەشكىلاتلار 50 تىن ئاشقان.
- 1 - ئاينىڭ 28 - كۈنى، ناھىيىلىك قىزىل قوغدىغۇچى

ئىسيانچىلار قوماندانلىق شىتابى ناھىيىلىك پارتكوم، ناھىيىلىك خەلق كومىتېتىنىڭ ھوقۇقىنى تارتىۋالغان.

2 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، ئىشچى - دېھقانلار قوماندانلىق شىتابى ھوقۇق تارتىۋېلىشقا قارشى تۇرغان. بۇنىڭ بىلەن، پۈتۈن ناھىيىدىكى پارتىيە، ھۆكۈمەت ئورگانلىرى، ئىدارە رەھبەرلىرى پالەچ ھالغا چۈشۈپ قالغان.

3 - ئايدا، ناھىيىلىك قوراللىق بۆلۈم ئىشلەپچىقىرىش ئىشخانىسى قۇرۇلۇپ، پۈتۈن ناھىيىنىڭ ئەتىيازلىق تېرىقچىلىق ئىشلەپچىقىرىشىغا رەھبەرلىك قىلغان.

3 - ئاينىڭ 8 - كۈنى، ناھىيە ئىچىدىكى ھەر قايسى ئاممىۋى تەشكىلاتلار ئىككى چوڭ گۇرۇھقا بۆلۈنگەن: بىرى، «ئۈچ يېڭى» (三新) (يېڭى ئىشچىلار، يېڭى دېھقانلار، يېڭى خۇڭخۇيىيىڭ باش شىتابلىرى ناھىيىلىك تارمىقى) يەنە بىرى، «ئۈچىنى ئىلگىرى سۈرۈش جەمئىيىتى» (三促) (ئىشچىلار بىرلەشمە ئىلگىرى سۈرۈش جەمئىيىتى، دېھقانلار بىرلەشمە ئىلگىرى سۈرۈش جەمئىيىتى، خۇڭخۇيىيىڭ بىرلەشمە ئىلگىرى سۈرۈش جەمئىيىتى مەكتىپ ناھىيىلىك تارمىقى).

4 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، ئازاتلىق ئارمىيە، ناھىيىلىك قوراللىق بۆلۈم، ناھىيە باشلىقلىرى ۋە ئاممىۋى تەشكىلاتلارنىڭ كاتتىۋاشلىرى قاتناشقان ناھىيىلىك «ئىنقىلابىنى تۇتۇش، ئىشلەپچىقىرىشنى ئىلگىرى سۈرۈش» ئالدىنقى سەپ قوماندانلىق شىتابى قۇرۇلۇپ، ناھىيىنىڭ پۈتۈن ئىشلىرىغا رىياسەتچىلىك قىلغان. ناھىيىلىك جامائەت خەۋىپسىزلىك، تەپتىش، سوت ۋە ئارمىيە ئىشلىرىنى باشقۇرۇش گۇرۇپپىسى قۇرۇلغان.

12 - ئاينىڭ 15 -، 23 - كۈنلىرى، مەكتىپ ناھىيىلىك كەمبەغەل توۋەن ئوتتۇرا دېھقانلار ۋەكىللەر يىغىنى، خۇڭخۇيىيىڭ ۋەكىللەر يىغىنى، ئاممىۋى تەشكىلاتلار ۋەكىللىرى يىغىنى ئېچىلغان. بۇ يىغىنلار قىسقارتىلىپ «ئۈچ ۋەكىللەر يىغىنى» دەپ

ئاتالغان .

1968 - يىلى 2 - ئاينىڭ 25 - كۈنى، جەنۇبىي شىنجاڭ ھەربىي رايونى پارتكومنىڭ تەستىقلىشى ئارقىلىق، مەكتەپ ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېت قۇرۇلۇپ، گو داۋشېڭ مۇدىر بولغان. جەمئىي 29 ھەيئەت، 11 دائىمىي ھەيئەت بولغان. ئەسلىدىكى ناھىيىلىك پارتكوم، ناھىيىلىك خەلق كومىتېتى تەركىبىدىكى 22 بۆلۈم، ئىشخانا ئىككى بۆلۈم (سىياسىي بۆلۈم، ئىشلەپچىقىرىش قوماندانلىق بۆلۈمى)، بىر ئىشخانىگە ئۆزگەرتىلىپ، 156 ئادەم 54 ئادەمگە قىسقارتىلغان. ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېتنىڭ 1 - قېتىملىق ئومۇمىي ھەيئەتلەر يىغىنى ئېچىلىپ «يەنىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا ماۋ زېدۇڭ ئىدىيىسىنى ئاممىنىڭ ھەرىكىتى بىلەن جانلىق بىرلەشتۈرۈشنى قانات يايدۇرۇش توغرىسىدىكى قارار»نى ماقۇللانغان.

5 - ئايدا، سىنىپىي قوشۇننى تازىلاش رەھبەرلىك گۇرۇپپىسى قۇرۇلۇپ، ئىشچى - خىزمەتچىلەر قوشۇنىنى تەرتىپكە سېلىش، تازىلاش، پاكلاشتۇرۇش خىزمىتى قانات يايدۇرۇلغان. پۈتۈن ناھىيە بويىچە تارتىپ چىقىلغان ياكى كۆرەش قىلىنغان ئادەم 2088 نەپەرگە يەتكەن. بۇ قېتىمقى تازىلاش خىزمىتىدە، خاراكتېرى ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل زىددىيەت ئېغىر دەرىجىدە ئارىلاشتۇرۇۋېتىلىپ، زەربە بېرىدىغان دائىرە كېڭىيىپ كېتىپ كۆپلىگەن كادىرلار ۋە ئامما زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان. 1969 - يىلى 3 - ئاينىڭ 11 - كۈنى، ئىككى گۇرۇھتىكى ئامما ناھىيىلىك تراكتور پونكىتىدا قوراللىق توقۇنۇش قىلىپ، 9 ئادەم ئۆلۈپ، 174 ئادەم يارىلانغان. ناھىيىلىك تراكتور پونكىتىنىڭ زاۋۇت ئىچى، ئۈسكۈنىلەر بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، زىيان 15 مىڭ يۈەن بولغان.

• (关于进一步在全县开展活学活用毛泽东思想群众运动)

6 - ئايدا، ئىككى گۇرۇھتىكى ئامما ناھىيىلىك كوپراتىپ يەرلىك ماللار ماگىزىنىدا قوراللىق توقۇنۇشۇپ، تۆت ئادەم ئۆلۈپ، ئوغرىلاپ بولانغان تاۋارلارنىڭ قىممىتى 10 مىڭ يۈەن بولغان.

8 - ئاينىڭ 21 - كۈنى، مەمەت ئىمىن قانداق باشچىلىقىدىكى ئەكسىلىنىقلاپى گۇرۇھتىكى 46 ئادەم 30 دانە قورالنى ئېلىپ، ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىپ چەتكە قاچماقچى بولغان. 23 - كۈنى ئاتۇش ناھىيىسىنىڭ سەككىز تاش تۈگمەن دېگەن جايغا يېتىپ بارغاندا، ھەممىسى قولغا ئېلىنغان. شۇ ئاينىڭ 23 - كۈنى، جۇڭگو خەلق ئازاتلىق ئارمىيىسى مەكتەپ ناھىيىسىنى قورشاۋغا ئالغان. ئىككى گۇرۇھتىكى ئاممىۋى تەشكىلاتلار ئۇرۇشنى توختاتقان.

شۇ ئايدا، رەھبىرىي كادىرلار ۋەكىلى، ئازاتلىق ئارمىيە ۋەكىلى، ئاممىۋى تەشكىلاتلار ۋەكىلى بولۇپ ئۈچ تەرەپ قاتناشقان مەكتەپ ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېت قۇرۇلغان. 11 - ئاينىڭ 25 - كۈنى، جەنۇبىي شىنجاڭ ھەربىي رايونى پارتكومىنىڭ تەستىقلىشى ئارقىلىق، مەكتەپ ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېتى پارتىيە مەركىزى گۇرۇپپىسى قۇرۇلۇپ، پەن جاڭيۇ گۇرۇپپا باشلىقى، لى رۇشىەن، شۇ گورېن مۇئاۋىن گۇرۇپپا باشلىقى بولغان.

1970 - يىلى 6 - ئايدا، تۇنجى تۈركۈمدىكى شەھەر - بازارلاردىكى ئالىي مەكتەپ، ئوتتۇرا تېخنىكوم، ئوتتۇرا مەكتەپلەرنى پۈتتۈرگەن 100 دىن ئارتۇق ئوقۇغۇچى يېزىلارغا چۈشۈپ، ئىشلەپچىقىرىشنىڭ 1 - سېپىگە بېرىپ، كەمبەغەل دېھقان تۆۋەن ئوتتۇرا دېھقانلارنىڭ قايتا تەربىيىسىنى ئالغان. 11 - ئاينىڭ 29 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك ئۇيغۇر يېڭى

- يېزىقنى كېڭەيتىش پىلان لايىھىسى ئېلان قىلىنىپ، 1972 - يىلى 2 - ئاينىڭ 1 - كۈنىدىن باشلاپ، پۈتۈن ناھىيىدە بىردەك يېڭى يېزىقنى ئىشلىتىش تەلەپ قىلىنغان.
- 1971 - يىلى 1 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، ج ك پ مەكت ناھىيىلىك 3 - نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ، 186 ۋەكىل قاتناشقان. پەن جاڭيۇ شۇجى، شې مىڭ، ياڭ جىڭزېن، ھوشۇر قادىر قاتارلىقلار مۇئاۋىن شۇجى بولۇپ سايلانغان.
- 6 - ئايدا، ناھىيىلىك سودا ئىدارىسى، تاشقى سودا ئىدارىسى، تەمىنلەش سودا كوپراتىپى بىرلىشىپ، مەكت ناھىيىلىك سودا ئىدارىسى ئىنقىلابىي كومىتېتى بولۇپ قۇرۇلغان. (1974 - يىلى 2 - ئاينىڭ 15 - كۈنى، كەسپىي خىزمەتلەرنى قانات يايدۇرۇش جەھەتتىكى پايدىلىق تەرەپلەر كۆزدە تۇتۇلۇپ، يەنە سودا ئىدارىسى، تاشقى سودا ئىدارىسى، تەمىنلەش كوپراتىپى ئايرىپ تەسىس قىلىندى).
- 1972 - يىلى 8 - ئايدا، مەكت ناھىيىلىك خەنزۇ تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتىپى قۇرۇلۇپ، 2 - ئوتتۇرا مەكتەپ دەپ ئاتالغان. بىر سىنىپ ئېچىلغان.
- 8 - ئاينىڭ 19 - كۈنى كەچ سائەت 12 دە، تىزناپ دەرياسىنىڭ ناھىيە بازىرىدىن 1.5 كىلومېتىر كېلىدىغان جايدىن يار ئېلىپ كېتىپ، ناھىيە ئىچىدىكى 14 ئىدارە، دوڭياڭخۇڭ گۇڭشى تەجرىبە مەيدانى، يېزا ئىگىلىك ئوتتۇرا مەكتىپى، ئوردا كۆل گەنتى، بازارلىق گۇڭشى 1 - ئاھالىلار كومىتېتىنى سۇ بېسىپ كېتىپ، بىۋاسىتە ئىقتىسادىي زىيان 1 مىليون 500 مىڭ يۈەن بولغان.
- 1973 - يىلى 2 - ئاينىڭ 14 - كۈنى، مەكت ناھىيىلىك جامائەت خەۋپسىزلىك ئىدارىسى، خەلق سوت مەھكىمىسى ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن.
- 3 - ئايدا پەن جاڭيۇ يۆتكىلىپ، شې مىڭ ناھىيىلىك

پارتكوم شۇجىسى ۋە ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرلىقىغا تەيىنلەنگەن.

5 - ئايدا، ناھىيىلىك باش ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى قۇرۇشقا تەييارلىق كۆرۈلۈپ، 11 - ئايدا مەكتەپ ناھىيىلىك تۇنجى نۆۋەتلىك ئىشچىلار قۇرۇلتىيى ئېچىلغان. قۇرۇلتايعا 45 ۋەكىل قاتناشقان ۋە مەكتەپ ناھىيىلىك ئىشچىلار باش ئۇيۇشمىسى رەسمىي قۇرۇلغان.

1974 - يىلى 2 - ئايدا، يېزا ئىگىلىك ماشىنىلىرى باشقۇرۇش ئىدارىسى قۇرۇلغان.

1975 - يىلى 9 - ئايدا، ج ك پ قەشقەر ۋىلايەتلىك كومىتېت ھەمراخان سىدىقى ناھىيىلىك پارتكومغا مۇئاۋىن شۇجى قىلىپ تەيىنلىگەن.

شۇ ئايدا، قىزىلبايراق (يانتاق) گۇمبىزى مەملىكەت بويىچە يېزا تەنتەربىيىدە ئىلغار ئورۇن بولۇپ باھالانغان.

12 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك سودا - سانائەتنى مەمۇرىي باشقۇرۇش ئىدارىسى قۇرۇلۇپ، ھەرقايسى گۇمبىزىلاردا سودا - سانائەتنى مەمۇرىي باشقۇرۇش پونكىتلىرى قۇرۇلغان.

1976 - يىلى 1 - ئاينىڭ 10 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك ئۆلچەم پونكىتى قۇرۇلۇپ، پەن - تېخنىكا كومىتېتىنىڭ رەھبەرلىكىدە بولغان. (1986 - يىلى 4 - ئاينىڭ 19 - كۈنى ئۆلچەم ئىدارىسى بولۇپ دەرىجىسى ئۆستى)

3 - ئايدا، لى كېيى ناھىيىلىك پارتكومغا شۇجى بولۇپ تەيىنلەنگەن.

5 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى كادىرلار بۆلۈمى تەسىس قىلىنغان.

1977 - يىلى 10 - ئاينىڭ 15 - 23 - كۈنلىرى، ئاپتونوم رايون مەكتەپ ناھىيىسىدە يېزا تەنتەربىيە خىزمىتى بويىچە نەق مەيدان يىغىنى ئاچقان. مەكتەپ ناھىيىسى ئاممىۋى

تەنتەربىيىدە ئىلغار ناھىيە بولۇپ باھالانغان.

1978 - يىلى 10 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىسىدىكى دېھقان مەمەت قايمىنىڭ «نەزەرىيە ئۆگىنىش»، راخمان ھاپىزنىڭ «مول ھوسۇل ناخشىسى» ۋە بېلىقنىڭ «گۈڭشېنىڭ بايرىمى» قاتارلىق ئۈچ پارچە رەسىمى پارىژدا ئۆتكۈزۈلگەن خەلقئارا دېھقان رەسىم رەسىملىرى كۆرگەزمىسىگە قاتناشتۇرۇلغان.

11 - ئايدا، قەشقەر ۋىلايەتلىك ئىنقىلابىي كومىتېتى ئوسمان قاسىمى ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېتنىڭ مۇدىرلىقىغا تەيىنلىگەن.

شۇ يىلى، مەكتەپ ناھىيىسى «دولان ئەدەبىياتى» ژۇرنىلىنى نەشر قىلىپ تارقاتقان.

1979 - يىلى 3 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك ئەدلىيە ئىدارىسى قۇرۇلغان.

12 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك يەر ناملىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش رەھبەرلىك گۇرۇپپىسى قۇرۇلۇپ، ناھىيە بويىچە يەر ناملىرىنى تەكشۈرۈش قانات يايدۇرۇلغان. مەكتەپ ناھىيىلىك كارخانا باشقۇرۇش بۆلۈمى قۇرۇلغان.

1980 - يىلى 1 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك پىلانلىق تۇغۇت كومىتېتى قۇرۇلغان.

1981 - يىلى 6 - ئاينىڭ 23 - 27 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك 7 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلىپ، 176 ۋەكىل قاتناشقان. ئوسمان قاسىم ھاكىم بولۇپ سايلانغان. يىغىندا، مەكتەپ ناھىيىلىك ئىنقىلابىي كومىتېت مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتى دەپ ئۆزگەرتىلگەن.

شۇ ئايدا، جۇڭگو خەلق سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى مەكتەپ ناھىيىلىك كومىتېتى ئەسلىگە كېلىپ، 5 - نۆۋەتلىك ناھىيىلىك سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى يىغىنى ئېچىلغان. لى كېيى رەئىس بولۇپ سايلانغان.

مەكتەپ ناھىيەلىك يېزا ئىگىلىكى رايونلاشتۇرۇش كومىتېتى قۇرۇلۇپ، ئىشخانا تەسىس قىلىنغان ۋە 1982 - يىلى 3 - ئايدا «مەكتەپ ناھىيەسىنىڭ يېزا ئىگىلىكىنىڭ رايونلارغا ئايرىلىشى» نى تاماملىغان.

شۇ يىلى يەنە، ناھىيەلىك ئەمگەك بۆلۈم، مال باھا بۆلۈمى قۇرۇلغان.

1982 - يىلى 4 - ئاينىڭ 24 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيەلىك 7 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى يىغىنى ئېچىلدى ھەمدە ناھىيەلىك خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتى قۇرۇلۇپ، ئىبراھىم سايىم مۇدىرلىققا سايلانغان.

7 - ئاينىڭ 1 - كۈنى سائەت نۆلدە، مەملىكەت بويىچە 3 - قېتىملىق نوپۇس تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىلغان. مەكتەپ ناھىيەسىنىڭ نوپۇسى 37439 ئائىلە، 145559 ئادەم بولغان. 1983 - يىلى 6 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيەلىك پارتكوم پارتىيە تارىخىي ماتېرىياللارنى يىغىش، رەتلەش گۇرۇپپىسى ئىشخانىسى بىلەن مەكتەپ ناھىيەسى تەزكىرىسىنى تۈزۈش كومىتېتى تەھرىر ئىشخانىسى قۇرۇلغان (1991 - يىلى، ناھىيەلىك پارتكوم پارتىيە تارىخىي ماتېرىياللارنى يىغىش، رەتلەش گۇرۇپپىسى ئىشخانىسى ناھىيەلىك پارتكوم پارتىيە تارىخى خىزمەت كومىتېتى، دەپ ئۆزگەرتىلگەن).

1984 - يىلى 2 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيەلىك شەھەر قۇرۇلۇش مۇھىت ئاسراش ئىدارىسى قۇرۇلغان.

3 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيەلىك مۇپەتتىش ئىدارىسى، رادىئو - تېلېۋىزىيە ئىدارىسى، ناھىيەلىك ئىقتىسادىي كومىتېت قۇرۇلغان.

6 - ئايدا، خەلق كۆڭۈشى يېزىغا ئۆزگەرتىلگەن. يېڭى ئاۋات يېزىسى (شېھىتدۆڭ يېزىسى) نىڭ يەكەن دەرياسىنىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى 7، -، 8، -، 9، -، 10 - دادۇيلىرى يېڭىدىن

- قۇرۇلغان ھاڭغىتلىق يېزىسىغا ئايرىپ بېرىلگەن.
- 7 - ئاينىڭ 23 - 28 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك
- 8 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيىسى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلغان. بىرلا ۋاقىتتا يەنە، مەكتەپ ناھىيىلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشى 6 - نۆۋەتلىك يىغىنى ئېچىلغان. خەلق قۇرۇلتىيىسى يىغىنىدا ئوسمان قاسىم ھاكىملىققا سايلانغان. يۈ جاگۇ، بوجىخۇي، تۇرغۇن موللاق، ئابلىز روزى قاتارلىقلار مۇئاۋىن ھاكىملىققا سايلانغان. ئابدۇۋەلى ئاۋۇت خەلق قۇرۇلتىيىسى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرلىقىغا سايلانغان. سىياسىي كېڭەش يىغىنىدا ئاۋۇت روزى رەئىس بولۇپ سايلانغان.
- 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىسىدە خەنزۇ تىلى بويىچە تېلېۋىزىيە فىلىملىرىنى سىن ئالغۇ قىلىپ يەتكۈزۈش ئىستانسىسى قۇرۇلغان.
- شۇ يىلى، مەكتەپ ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتىپىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى ئالتۇن سىيىت «مەملىكەت بويىچە ئىلغار سىنىپ مۇدىرى» دېگەن شەرەپ نامغا ئېرىشكەن.
- شۇ يىلى، ناھىيىلىك ئەرزىيەت ئىدارىسى قۇرۇلغان.
- 1986 - يىلى 1 - ئايدا، لى كېيى يۆتكىلىپ، لى گۇاڭيۈ ناھىيىلىك پارتكوم شۇجىلىقىغا تەيىنلەنگەن.
- 2 - ئاينىڭ 18 - 21 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك
- 4 - نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيىسى ئېچىلىپ، قۇرۇلتايعا 252 ۋەكىل قاتناشقان. لى گۇاڭيۈ پارتكوم شۇجىلىقىغا، فۇ چىشىن، ئىمىن ئۆمەر مۇئاۋىن شۇجىلىققا سايلانغان.
- 2 - ئاينىڭ 17 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىلىك تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى ئۇيغۇر تىلى بىلەن سىن ئالغۇ قىلىپ ئۇلاپ تارقىتىش ئىستانسىسى كۆپەيتىپ تەسىس قىلىنغان.
- 8 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، دۆلەتلىك تەنتەربىيە كومىتېتى مەكتەپ ناھىيىسىگە «مەملىكەت بويىچە ئاز سانلىق مىللەت

رايونى تەنتەربىيىسىدىكى ئىلغار ناھىيە» دەپ نام بەرگەن.
 12 - ئايدا، تۈمەنتال يېزىسى زولۇقۇم دېھقانچىلىق مەيدانى
 ئاياللار بىرلەشمىسىنىڭ مۇدىرى گېڭ يۈمبى دۆلەتلىك پىلان
 تۇغۇت كومىتېتى ئاچقان مەملىكەتلىك قوش ئىلغارلار يىغىنىغا
 قاتنىشىپ، ئالتۇن لەۋھە ۋە شەرەپ گۇۋاھنامىسىگە ئېرىشكەن.
 ناھىيىلىك سەنئەت ئۆمەكىنىڭ ئارتىسى مەمەت تۇردى
 مەملىكەت بويىچە مۇزىكا ئورۇنلاشتا 3 - دەرىجىلىك مۇكاپاتقا
 ئېرىشكەن.

1987 - يىلى 5 - ئاينىڭ 19 - 23 - كۈنلىرى، مەكت
 ناھىيىلىك 9 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى
 ئېچىلىپ، 148 ۋەكىل قاتناشقان. بىرلا ۋاقىتتا، مەكت
 ناھىيىلىك سىياسىي مەسلىھەت كېڭىشى 7 - نۆۋەتلىك يىغىن
 ئېچىلغان. ئوسمان قاسىم ھاكىملىققا، تۇرغۇن موللاق، ئابلىز
 روزى، گاۋ يىجۇڭ مۇئاۋىن ھاكىملىققا سايلانغان. ئابدۇۋەلى
 ئاۋۇت خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرلىقىغا
 سايلاندى. سىياسىي كېڭەشنىڭ مۇئاۋىن رەئىسلىرى سايلىنىپ،
 رەئىسنىڭ ئورنى بوش قالغان.

شۇ ئايدا، ناھىيىلىك تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى سۈنئىي
 ھەمرادىن قوبۇل قىلىپ تارقىتىش پونكىتى قۇرغان.
 7 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، قەشقەر ۋىلايەتلىك پارتكوم،
 مەمۇرىي مەھكىمە مەكت ناھىيىسىدە يىغىن ئېچىپ، مەكت
 ناھىيىسىگە «مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىدىكى نەمۇنىلىك ناھىيە» دەپ
 نام بەرگەن.

8 - ئايدا، خۇچىشنى ناھىيىلىك پارتكومغا شۇجى بولۇپ
 تەيىنلەنگەن.

11 - ئاينىڭ 20 - 24 - كۈنلىرى، ئاپتونوم رايونلۇق
 2 - قېتىملىق مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقى بويىچە مۇكاپاتلاش چوڭ
 يىغىنىدا، مەكت ناھىيىسى «ئاپتونوم رايون بويىچە مىللەتلەر»

ئىتتىپاقلىقىدا ئىلغار كوللېكتىپ» دېگەن نامغا ئېرىشكەن.
12 - ئايدا، ئاپتونوم رايونلۇق خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ تەستىقلىشى بىلەن تۈمەنتال يېزىسىنىڭ ساچقاق، خۇرما، بىر ئېغىز، بوپاتا، تامدۆڭ، تېرىم مەھەللىسى، چاسا ۋە زۇلۇقۇم قاتارلىق 8 كەنت كومىتېتى ۋە يېزىلىق 1 - دېھقانچىلىق مەيدانى يېڭىدىن قۇرۇلغان قۇرما يېزىسىغا ئايرىپ بېرىلگەن.
1988 - يىلى 2 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك يەر باشقۇرۇش ئىدارىسى، ناھىيىلىك يېزا ئىگىلىك تەرەققىيات ئىدارىسى قۇرۇلغان.

شۇ يىلى، مەكتەپ ناھىيىلىك خەلق تەپتىش مەھكىمىسىدىن ئىمىن سادىق دۆلەتلىك تەپتىش مەھكىمىسى «1 - دەرىجىلىك ئەمگەك نەمۇنىچىسى» دەپ باھالانغان.

1989 - يىلى 5 - ئاينىڭ 3 - 5 - كۈنلىرى، ج ك پ مەكتەپ ناھىيىلىك 5 - نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيى ئېچىلىپ، 180 ۋەكىل قاتناشقان. خۇچىشنى ناھىيىلىك پارتكوم شۇجىسى، ئىمىن ئۆمەر مۇئاۋىن شۇجى بولۇپ سايلانغان.

8 - ئايدا، «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ يەر جاي ناملرى خەرىتىلىك تەزكىرىسى» نى تۈزۈش خىزمىتى ئاخىرلاشقان.

1990 - يىلى 3 - ئاينىڭ 23 - 26 - كۈنلىرى، مەكتەپ ناھىيىلىك 10 - نۆۋەتلىك خەلق قۇرۇلتىيى 1 - سانلىق يىغىنى ئېچىلغان. 162 ۋەكىل قاتناشقان. بىرلا ۋاقىتتا مەكتەپ ناھىيىلىك سىياسى مەسلىھەت كېڭىشى 8 - نۆۋەتلىك يىغىن ئېچىلغان. خەلق قۇرۇلتىيى يىغىنىدا ئوسمان قاسىم ھاكىملىققا سايلانغان. ئابدۇۋەلى ئاۋۇت خەلق قۇرۇلتىيى دائىمىي كومىتېتىنىڭ مۇدىرلىقىغا سايلانغان. خۇچىشنى سىياسىي كېڭەش رەئىسى بولۇپ سايلانغان.

4 - ئايدا، مەكتەپ ناھىيىلىك دورا باشقۇرۇش ئىدارىسى قۇرۇلغان.

5 - ئاينىڭ 21 - كۈنى، مەكتەپ ناھىيىسى تۇنجى نۆۋەتلىك خەلق سەنئەت بايرىمى ئۆتكۈزگەن. بايرامدا دولان مەشرىپى، ياڭگى، دېھقانلار رەسمى، خەتتاتلىق ۋە ئىنقىلابىي ناخشا - مۇزىكىلار ئاساسىي مەزمۇن قىلىنغان. بايرامغا 26 ئويۇن قويۇش ئەترىتى، 1940 تىن ئارتۇق سەنئەتچى قاتناشقان. ۋاقتى ئىككى كۈن بولغان.

7 - ئاينىڭ 1 - كۈنى، مەملىكەت بويىچە 4 - قېتىملىق نوپۇس تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىلغان. پۈتۈن ناھىيىدە 37469 ئائىلە، 168231 كىشى بولغان (بۇ سان ناھىيىدە تۇرۇشلۇق ئىشلەپچىقىرىش قۇرۇلۇش بىڭتۇەنىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ).
ئىلاۋە: بۇ چوڭ ئىشلار خاتىرىسىنى تۈزۈشتە، تارىختىن ئاۋۋالقى قىسمى ۋە قەدىمكى زامان قىسمى، يېقىنقى زامان قىسمى تۆۋەندىكى ماتېرىياللاردىن پايدىلىنىلدى:

- ① «شىنجاڭ ئارخېئولوگىيىسىنىڭ 30 يىلى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1983 - يىلى 6 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى.
- ② «شىنجاڭنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1982 - يىلى 1 - ئاي، ئۇيغۇرچە نەشرى.
- ③ «شىنجاڭنىڭ يەرلىك تارىخى»، شىنجاڭ داشۆ نەشرىياتى، 1992 - يىلى 7 - ئاي، ئۇيغۇرچە نەشرى.
- ④ «شىنجاڭنىڭ قەدىمكى تارىخىدىكى چوڭ ئىشلار خاتىرىسى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» 1988 - يىلى 12 - ئاي، خەنزۇچە تولۇقلىما سان.

مەكتەپنىڭ ناھىيە بولۇپ قۇرۇلغاندىن كېيىنكى ئەھۋالى يەنى مىلادى 1928 - يىلىدىن كېيىنكى ئىشلار ھەققىدىكى خاتىرە «مەكتەپ ناھىيىسىنىڭ تەزكىرىسى» (شىنجاڭ داشۆسى نەشرىياتى، 1994 - يىلى 5 - ئاي، خەنزۇچە نەشرى)دىكى چوڭ ئىشلار خاتىرىسىدىن تاللاپ تەرجىمە قىلىنىپ رەتلەندى.

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇختار مامۇت
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئابلىكىم ھۈسەيىن

مەكتەپ تارىخىدىن تېزىسلار

ئاپتورى: ئادىل مۇھەممەت تۇران

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى

(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)

شىنجاڭ شىنخۇئا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ «ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى» باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 7.75 قىستۇرما ۋارىقى: 1

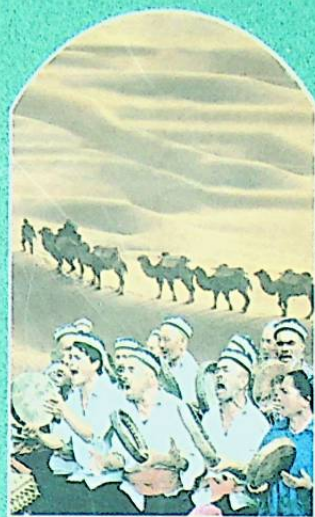
2001 - يىل 10 - ئاي 1 - نەشرى

2001 - يىل 10 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 4000 - 1

ISBN7-228-06727-4/K. 953

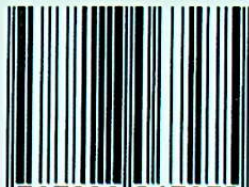
باھاسى: 12.80 يۈەن

مەكىت تارىخىدىن بېتىمىدار

ISBN 7-228-06727-4
K-953(民文)定价:12.80元

ISBN 7-228-06727-4

9 787228 067275 >